

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

FORBIDDEN
GOALS

CHOCOLATE up

@Çeviri Kitaplar

REBECCA RATHE

- **Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız**
 - **Çeviri Yedek Telegram Grubumuz**
 - **Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz**
 - **Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri**
 - **Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız**

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

BOĞULMA

YASAK HEDEFLER ÜÇÜNCÜ KİTAP

REBECCA RATHE

Telif Hakkı © 2024 Rebecca Rathe LLC'ye aittir

Her hakkı saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir elektronik veya mekanik araçla veya herhangi bir biçimde çoğaltılamaz; kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması hariçtir.

Kapak Tasarımı CBC Designs tarafından yapılmıştır

Book Witch Yazar Hizmetleri tarafından düzenlendi

*Dünyaya gözlerini bağlamayı göze almış herkes için.
Siz sapık herifler.*

İÇİNDEKİLER

Önsöz
İçerik Uyarıları
Yazarın Notu

Önsöz
1. Ellis
2. Ellis
3. Ellis
4. Gabe
5. Ellis
6. Gabe
7. Ellis
8. Gabe
9. Ellis
10. Gabe
11. Ellis
12. Gabe
13. Ellis
14. Gabe
15. Gabe
16. Ellis
17. Ellis
18. Gabe
19. Ellis
20. Gabe
21. Ellis
22. Gabe
23. Ellis
24. Gabe
25. Ellis
26. Gabe
27. Ellis
28. Gabe
29. Ellis
30. Gabe
31. Ellis
32. Gabe
Sonsöz

Teşekkür ederim

Yasak Hedefler serisinin bir sonraki bölümü...

Yasak Hedefler serisinde ayrıca...

Yasak Hedefler serisinde ayrıca...

Ayrıca Rebecca Rathe tarafından

Sonsöz

Teşekkürler

Choke Up, karanlık bir MM çağdaş spor romantizmi romanıdır. Karanlık ve tabu temalar içerir ve tasvir edilen ilişki genellikle zehirlidir. Bu hikayeye ilgili içerik uyarılarını ve olası tetikleyicileri okumak için lütfen bir sonraki sayfaya geçin.

İÇERİK UYARILARI
SPOİLER İÇEREBİLİR.

İÇERİK UYARILARI

Bu hikaye, şüpheli rıza ve zorlama, yalanlar ve ihanet, kimliğin gizlenmesi ve kimliği hakkında yalan söyleme, cinsel ilişki öncesinde güvenli seks hakkında korunmadan cinsel ilişki veya tartışma, travmatik bekaret kaybı, uygun kayganlaştırıcının şüpheli veya şüpheli kullanımını içeren sahneler, cinsel ilişki sırasında acı veya yaralanma, depresyon ve ruh sağlığı sorunlarının tartışılması ve/veya görüntülenmesi, intihar ve/veya intihar düşüncelerinden bahsedilmesi, bağımlılık ve/veya uygunsuz/toksik bağlanma ve elbette küfür ve açıkça gösterilen cinsel eylemler dahil ancak bunlarla sınırlı olmamak üzere potansiyel olarak tetikleyici içerik barındırmaktadır.

Kitap boyunca cinsiyetçi, homofobik ve engelli düşmanı dil örnekleri bulunabilir. Bu dil, yazarın inançlarını veya ideallerini yansıtmaz; yaşanmış deneyimlerin gerçekçi bir tasviri niteliğindedir.

Lütfen bu olası tetikleyicileri aklınızda bulundurun, çünkü ruh sağlığınız son derece önemlidir.

YAZARIN NOTU

MM romantizm topluluğunun beni desteklemesi ve yüceltmesi karşısında ne kadar minnettar ve minnettar olduğumu kelimelerle anlatamam. İlk günden beri, kendi deneyimlerimin dışında yazma sorumluluğunu ciddiye almam benim için son derece önemli oldu.

Duyarlılık okuyucularının bana seslerini ve deneyimlerini ödünç vermeleri, ayrıca bu topluluktaki erkeklerin DM'lerim, e-postalarım ve sosyal medyamdaki destekleri ve dürüst geri bildirimleri olmadan bu türde bir yer edinemezdim.

Sizin teşviklerinizle sevdiğim hikayeleri yazmaya devam ediyorum ve gerçeklik ile fantezi arasındaki dengeyi her zaman sorumlu bir şekilde korumaya çalışacağım.

Kalbimin, e-postalarımın ve sosyal medyamın yapıcı geri bildirimlere her zaman açık olduğunu bilmenizi isterim.

ÖNSÖZ

Şişe ne kadar yavaş dönerse, kalbim o kadar hızlı atıyor. Gözlerim odanın içinde geziniyor, sanki şişeyi çeviren kişi değil de benmişim gibi başım dönüyor. Hepsi bana gülüyor, alaycı bakışlarını ve alaycı yorumlarını zar zor saklıyorlar.

Şişe neredeyse duracak kadar yavaşlıyor ve onu odanın öbür ucuna tekmelemek istiyorum. Hayır, hayır, hayır. Bunu bana yapma. Ona yapma. Ona yapma. Ona yapma.

Üzerinde durduğunda kahkahalar ve bir "oooh" korusu kopuyor. Gabriel Rodgers. Şişeyi elleriyle kavrayıp oyun için gerekenden daha fazla derin bir yudum aldığında vücudum utançtan kızardı, sanki beni öpmeyi düşünmektense o berbat viskiyi içmeyi ne kadar çok istediğini göstermek istercesine. Çoğu adam, dönüşleri başka bir erkeğe indiğinde öpüşmek yerine içer. Bu beklenen bir şey ve hepsi gülüp geçiyor. Gabe'in beni öpmesini kesinlikle beklemiyordum ama kendini fotoğrafta boğmak için acele etmesi, bana bile bakmaması hakaret üstüne hakaret. Daha iyisini bilecek yaşa gelmeden önce bile ona gizlice aşık olmamı boş verin. O benim kardeşimin en iyi arkadaşı, neredeyse ailemin bir üyesi. Ama bu pisliklerin oynadığı her ne kadar hastalıklı bir oyunsa o da oynuyor ya da en azından durdurmuyor.

Bu aptalca.

Bu oyun aptalca. Bu pislikler aptal. Bu partiye gelmeyi sadece Elliot beni ikna ettiği için kabul ettim.

Peki ya şimdi nerede? Bir yerlerde kız arkadaşıyla sevişirken, ben de lise saçmalıklarını geride bırakmamış bir grup insan tarafından -bir kez daha- herkesin gözü önünde rezil ediliyorum.

Anlamaz. Asla da anlamayacak çünkü ortalıkta bir kral gibi dolaşıyor. Herkes Elliot Hope'u sever. Neden sevmesin ki? Uzun boylu, esmer ve yakışıklılığın vücut bulmuş hali; diş teli takmaya hiç ihtiyaç duymayan geniş, kusursuz bir gülümsemesi, kusursuz bir şekilde taranmış saçları ve günlerdir süren kasları var. Beyzbol Onur Listesi'ne girmeye aday bir yıldız sporcu olduğunu da söylememe gerek yok. Lise deneyimi benimkinden çok farklı. Çünkü Elliot bakarken herkesin bana nasıl gülümseyip kibar davrandığına rağmen, sırtını döndüğünde hepsi kıs kıs gülüyor ve utanç verici şakalar yapıyor.

O benim ikizim ama birbirimize hiç benzemiyoruz. Kas gücü, güzellik ve zeka onda. Benimse kalbimde bir hırıltı, kaygı ve beni daha anne karnındayken yemesi gerektiği hissine kapılıyorum.

"Üçüncü tur!" diye duyuruyor biri.

Bir an için ses yükseliyor, herkes yuhalıyor ve homurdanıyor. Kahkahaları bodrum duvarlarına çarpıyor. Bir an için o iğrenç içkiden bir yudum almayı düşünüyorum. Ama sonra Elliot ve Gabe'in beyzbol takımından bir başka pislik, herkese oyunun kurallarını çok nazikçe hatırlatıyor. Şişeyi çevirdiğimi ve şişenin düştüğü kişinin ya sizi öpmesi ya da bir yudum alması gerektiğini biliyordum. O kişinin içeceği alacağını, herkesin güleceğini ve sonra da benim gidebilmem için uzaklaşacağını varsaymıştım. Ama şişe, resim dersinden hayal meyal tanıdığım bir kızın üzerine düşünce, reddettiği için tekrar çevirmem gerektiği söylendi. Elbette bu odadaki herkes sarhoş olana ve ben kendi utancımda boğulana kadar beni devam etmeye

zorlamayacaklardır. Umarım, üçüncü çevirme işkencenin bittiği anlamına gelir.

"Üçüncü turda kimin üzerine düşerse, ya burada Little Hope ile birlikte cennette yedi dakika geçirmek zorunda kalacak ya da çıplak soyunup havuza atlayacak." Bir el omzuma sertçe vuruyor ve dokunuştan ve beni kardeşimden daha aşağı gösteren lakattan ürperiyorum.

Beni hemen öldür. Elliot'ı buraya kadar takip ettiğime, kız arkadaşıyla öpüşüp sonra da farkında olmadan en kötü kâbusuma sürüklenmeden önce ortadan kaybolduğuna gerçekten pişmanım. Bunun nereye varacağını anladığım anda, kalkıp gitmeye çalıştım ama bunun yerine bir haraç olarak teklif edildim. Daha fazla dikkat çekmemek için beni bu karmaşaya ikna etmelerine izin verdim, gizlice Elliot veya Gabe'in beni kurtarmasını umuyordum. Genellikle içlerinden biri kurtarır. Ne kadar nefret etsem de, aynı zamanda minnettarım çünkü ne kadar kaçınmaya çalışsam da belayı üzerime çekiyorum.

Gözlerim Gabe'e kaydı, beni buradan çıkarması için yalvarıyordu ama o kayıtsızca bakışlarını kaçırdı. Shayla ile, bir ayrılıp bir barıştığı o orospu kız arkadaşıyla yaptığı tartışma, yaklaşan panik atağımdan daha ilginçti. Ondandır nefret ediyorum. Amigo kızlardan biriyle oral seks yaparken yakalandıktan sonra onunla tekrar ayrıldığını sanmıştım. Ama kız inanılmaz güzel ve görünüşe göre diliyle, sürekli ona geri döndüğü için gerçekten hoşuna giden bir şey yapıyor. Keşke bilmeseydim de buraya gelirken kardeşimin cipinin arka koltuğunda otururken duymak zorunda kaldığım şeyler.

Kötü kalpli, yaralı kalbim, sonbaharda farklı bir okula gidecek olmasına seviniyor; Gabe, Elliot ve ben ise eyalet dışına, Huntston Üniversitesi'ne gidiyoruz. Kabul edilecek notları yoktu. Gerçi teknik olarak ben de yoktum. Sanırım sadece beyzbol koçu kardeşimin iplerini çektiği için kabul edildim. Benden nefret edecek ama gitmek istemiyorum. Onun gölgesinde yaşamaktan bıktım; kardeşimin değil.

Onun gölgesinde. Çünkü şu anda bile, varlığımı ve utancımı görmezden gelse de, onu hâlâ istiyorum.

Yutkunup şişeye uzanıyorum ve o kadar sert çeviriyorum ki, şişe tamamen rayından çıkıyor, Gabe'in ayakkabısına çarpıyor ve midem bulanıyor. Kusacağım. Sıkılmış ve tiksintiyle dolu bir bakışla şişenin ağzına tekme atıyor.

Bir kez dönüyor ve Shayla'nın üzerine iniyor. Ayağa kalkıp gitmek istiyorum, çünkü siktir et, ama o omuz silkip "Pekala," diyor.

Herkes ya nefesini tutuyor ya da aval aval bakıyor, ama Gabe kahkahalarla titriyor. Bu onu sinirlendirmiş olmalı ki ayağa kalkıp bana doğru yaklaşıyor. "Küçük Umut'un da kardeşi gibi büyük bir penisi olup olmadığını merak ediyorum."

Gabe'in gözlerinde öfkeden daha fazlası gibi hissettiren bir şey parıldıyor. Bunu yapmak istemediğimi bildiğini biliyorum, bu yüzden öfkesinin neden bana yöneldiğini anlamıyorum. Shayla'yla veya buradaki herhangi bir kızla ilgilenmiyorum. Kızlarla hiç ilgilenmiyorum. Ve okulda olmasam da, ailem biliyor ve Elliot biliyor. Bu da Gabe'in de muhtemelen ilgilendiği anlamına geliyor. Ve Elliot'ın kız arkadaşıyla asla bir şey yapmayacağını da biliyor olmalı. Elliot'ın penis durumunun farkında olup olmadığından emin değilim ama onunla birlikte büyüdüm ve benimki gibi, bu da oldukça sıradan. Birden fazla çeşit sopayı salladığı söylenen Gabe'in aksine. Shayla'nın onu sadece kızdırmaya çalıştığı açık. Gabe, oyunlarının onun üzerinde çalışmasına izin vermekten daha akıllı, öyleyse neden kızgın?

Shayla tişörtümü giyip beni bir çamaşır odasına benzeyen bir yere götürüyor. Kafam, kendimi daha fazla utandırmadan bu durumdan nasıl kurtulacağımı düşünmekle meşgul. Bu pisliklerin ne düşündüğünü umursadığımdan değil, Gabe'in önünde zayıf bir ezik gibi görünmekten bıktığımdan. Pis kız arkadaşını reddedersem onu etkiler mi? Yoksa akışına bırakmak daha mı iyi?

Beni kapıdan itip dik göğüslerini göğsüme bastırıyor. Dehşete kapılıp, üst üste konmuş çamaşır kurutma makinesine yaslanıyorum. Kaçacak

yer yok. Ellerinden birini kıcımda hissediyorum ve felç halimden sıyrılıyorum. Bu olmayacak. İlk öpücüğümü, muhtemelen son bir saat içinde hoşlandığım kadının penisine ağzını dayamış, nefret dolu bir orospuyla yaşamama izin vermeyeceğim. Onun tadına bakmak için bu kadar hevesli değilim.

Shayla'yı kendimden uzaklaştırıp bahanelerimi sıralıyorum. "Bak, kusura bakma ama—"

Shayla çizgi filmdeki bir cadı gibi kıkırdadı. Aramızda otuz santimden fazla mesafe kalır kalmaz, elinde telefonum olduğunu gördüm. Bir tür zafer kupası gibi tutarak, sıkışık odadan hızla geri geri çıktı ve kapıyı çarparak kapattı. Kapıya doğru hamle yaptım ama kapı kolu donmuştu. Kapının bu tarafında kilit veya anahtar yuvası yoktu. Kapıyı nasıl açacağımı anlayamadan, ağır bir şey diğer tarafa çarptı. Ya kapı kolunun altına bir sandalye koymuşlar ya da kapıyı tıkayacak bir şey yapmışlar çünkü kapı açılmıyor.

"Hey!" diye bağırdım. "Ne oluyor lan! Çıkarın beni!"

Kapının diğer tarafından kahkahalar yükseliyor ama kimse bana dikkat etmiyor. Kapıya vurmaya ve bağırmaya nihayet bıraktığımda, sessizlik hakim oluyor. Çalan müziğin gümbürtüsü, partinin ana binaya doğru ilerlediği yerden, tepeden aşağı doğru sızmaya başlıyor.

"Bu hiç komik değil!" diye bağıriyorum ama kimse beni duyamıyor. Ve o kaltak telefonumu çaldı, bu yüzden yardım için kardeşimi bile arayamıyorum. Tek yapabileceğim, bir ara gelip beni aramasını ummak. Eminim Gabe onu gördüğünde en azından nerede olduğumu söyleyecektir, o zaman da en başta buna izin verdiği için kardeşimin gazabıyla yüzleşmek zorunda kalacaktır.

Kaderime boyun eğmiş bir şekilde, üzerine oturup beklemek için rulo yapılmış bir uyku tulumu buluyorum. İlk başta, burada olmanın lisede birlikte olduğum bu pisliklerle uğraşmaktan daha iyi olduğunu düşünüyorum. Çoğunu bir daha asla göremeyeceğim için sabırsızlanıyorum.

Ama odada ne kadar uzun süre kalırsam, oda o kadar küçülüyor. Vücudum gerginlik ve kaygıyla titriyor. Burada volta atacak veya hareket edecek kadar yer yok. Sonunda tüm çekmeceleri ve kutuları karıştırıp duruyorum, artık başkalarının eşyalarıyla uğraşmayı umursamıyorum. Burada sadece el işi malzemeleri ve ampul ve koli bandı gibi temel ev eşyaları var. Ama en azından dikkatimi dağıtacak bir şey buluyorum.

Birkaç kutu akrilik boyayla, çamaşır makinesi-kurutma makinesi düzeneğinin uzak tarafına küçük bir duvar resmi çizmeye başlıyorum. Genellikle sanat eserlerim daha koyu renkli oluyor ve empresyonizm ve karma teknik gibi alternatif stillere yöneliyorum. Ama elimde bir dizi pastel akrilik boya olduğu ve bir noktada biri bunu bulup beni burada kilitli kalmış olmamla ilişkilendirebileceği için, hafif tutuyor ve güzel bir manzara resmi yapıyorum. Çakıllı bir plaj oluşuyor ve bir şelalenin derin, mavi-yeşil suya döküldüğü kayalık bir uçuruma doğru uzanıyor. Ne kadar derinleşir ve renkleri harmanlarsam, su o kadar sulu bir vahadan daha fazlasına dönüşüyor. Gabe'in gözlerinin tam tonu gözümün önünde canlanıyor ve resme kilitleniyorum.

O kadar odaklanmışım ki, sandalyenin hareket ettiğini veya kapının açıldığını duymuyorum. Odaya biri girdiğinde ne fark ediyorum ne de yukarı bakıyorum. Konsantrasyonum ancak oda zifiri karanlığa gömüldüğünde bozuluyor. Fırça elimden düşüyor ve sırtımın alt kısmı arkamdaki tezgahın köşesine değdiğinde küfürler savurarak geri çekiliyorum.

Sürünmeler oluyor, sonra dirseğimdeki sıkı bir kavrayış çılgılık atmama neden oluyor. Işığı söndüren her kimse, bunun komik bir şaka olduğunu düşünerek gitmiş olmalı diye düşündüm. Ama burada yalnız değilim. İçgüdüsel olarak kolumu çekip onlardan uzaklaşıyorum.

"Ne-" Ağzımdan ancak bir ses çıkabiliyor, ardından arkamdan biri ağzımı eliyle kapatıyor.

Nefes nefese kalıp mücadele ediyorum ama beni daha sıkı tutuyorlar. İri yarı, benim 1.72 boyundaki ince yapılı halimden çok daha uzun ve

geniş. Sırtım kaslı bir göğsüne yaslanmış, aramızdaki pamuk katmanlarından sıcaklık sızıyor. Her kimse, kalbi benimki kadar çılgınca atıyor. Her nedense, bu paniğimin bir kısmını alıp götürüyor ve rahatlayıp burnumdan çok ihtiyaç duyduğum havayı içime çekiyorum.

Ağız kulağımın dibine iniyor, yumuşak bir fısıltı halinde çıkan suskunluk tüylerimi diken diken ediyor. Elinin ağızımdaki sıkı baskısı kayboluyor ve eli çenemden nabız noktama kayıyor. Kalp atışlarımın yoğun ritmini hissettiğinden şüphe etmeden bastırıyor. Dokunuşu nazik, iri eli yüzümü avuçlayıp yüzümü yana çevirirken diğeri eli belimi yönlendiriyor ve beni kendisine doğru çeviriyor.

Gözlerimi ne kadar kırptırsam da, hiçbir şey seçilemeyecek kadar karanlık. Ellerim içgüdüsel olarak geniş göğsüne dayanıyor, o da ellerimden birini kendine bastırıyor, diğeri eli tişörtümün arkasına kayıyor. Parmakları sırtımın alt kısmında oluşan morluğun üzerinde hafifçe geziniyor ve nefesim kesiliyor. Bu hâlâ acımasız bir şaka olabilir ama bana zarar vermek için burada olduğunu sanmıyorum. Hatta bunun bir şaka olduğunu biliyorum çünkü beni bu karanlık, sessiz alanda yavaşça dans ediyormuşuz gibi sıkıca tutması... iyi hissettiriyor.

Gerçek olamayacak kadar güzel.

Bu bir numara olmalı. Başımı eğip, dışarıda büyüyen bir kalabalığın, pusuya yatmış bir yerin belirtisi olup olmadığını anlamak için kulaklarımı zorluyorum. Kayıt yapıyor olsaydı, kırmızı ışık falan görürdüm, değil mi?

Böylesine saçma bir numaraya kanmanın utancından kurtulmak için uzaklaşmaya çalışıyorum. Ne yapıyorum ben, karanlıkta bir yabancıya mı dönüşüyorum? Gerçekten bu kadar sevgiye aç mıyım ki buna kanayım?

Sırtım tezgaha tekrar değmeden önce iki küçük adım atacak kadar yerim var. Yabancı peşimden geliyor, bana daha da yaklaşıyor, vücudunu benimkine yapııştırıyor. Vücudumun ön kısmındaki temasın

sıcaklığı utanç verici bir şekilde midemi bulandırıyor ama hareket edecek yer yok. Aptalca bir şekilde onu itmiyorum veya hayır demiyorum. Eğer itersem duracağından korkuyorum.

Ayaklarımın altındaki halı çekildiğinde kendimi tamamen rezil etmemek için yeterince direnmek ile bunun gerçek olabileceğine dair o ufak miktardaki saçma umuda teslim olmak arasında ince bir denge kuruyorum.

İki eli kalçalarımın altına değdiğinde ve beni kendisine bastırıldığında nefesim kesildi. Öyle bir bastırdı ki, uyarıldığımı hissettiğini anladım. İki eli de belimin yanlarından yukarı, göğsüme kadar uzandı. Dokunuşu yumuşak ve keşfediciydi. Çekinerek ellerimi sert karnına koydum, onu itme kararlılığını bulmaya çalışıyordum. Gerginliğimi hissetmiş olmalı ki çenemi kaldırıp iri elini tekrar boğazımın üzerine koydu ve nefesinin sıcaklığı aniden dudaklarıma yayıldı. İçime bir nefes çektim, tarçın likörü ve klorun tadını ciğerlerime çektim.

Panik gibi bir şey, acı dolu, çaresiz bir ihtiyaçla karışarak beni olduğum yerde donduruyor. Bunun muhtemelen şakanın bir parçası olduğunun hâlâ farkındayım ama dudaklarımı ıslatmaktan başka bir şey yapamıyorum. Bacaklarının bacaklarıma bastırıldığı yerden, boğazımı nazikçe kavrayışına kadar, vücudumdaki her temas noktası yanıyor. Aramızda bir anlığına gerginlik dolaşıyor ve nabız gibi atıyor. Yumuşak ve alçak bir şeyler mırıldanıyor ama kalbimin gümbürtüsü kulaklarımı boğuyor. Adım mı?

Aramızdaki mesafeyi kapatıp dudaklarını dudaklarıma bastırıyor. Orada sıkışıp kalmamıza, aramızda neredeyse nefes nefese kalmamıza rağmen şaşkınlıkla nefesimi tutuyorum. Dudaklarımın açılması onu cesaretlendiriyor ve öldürmeye çalışıyor.

Hiç öpüşmedim. Pek sayılmaz. On yaşındayken, şişe çevirmece oyununun çok daha masum bir versiyonunu oynardık ve ben bir komşu kızının dudağına öpücük kondururken kıkırdardık. Düşününce, Gabe'e karşı bir şeyler hissettiğimi anladığım gün tam da o gün olabilir. Beni izlediğini fark ettiğimde kızardığımı hâlâ hissedebiliyorum. Sanki tüm vücudum onun ilgisiyle aydınlanmıştı. O

zamandan beri tek düşündüğüm oydu. Ortaokula geldiğimde eşcinsel olduğumu biliyordum ama on beş yaşına kadar kimseye söylemedim. Okulda hiç itiraf etmediğim bir şey yüzünden sık sık dışlandığımı düşünürsek, ailem ve en yakın arkadaşlarım her şeyi zaten biliyormuş gibi davrandıklarında sinirleniyordum. Lise ikinci sınıftayken açık sözlü bir çocukla flört etmişim ama beni öpmeye çalıştığında ürktüm. Tamamen donakaldım, hareket edemedim veya tepki veremedim, bu yüzden çoğunlukla ona doğru döndüğüm yanağına dudaklarını bastırmasıyla yetindim. Ve bu öpücük başladığında donup kalmış olabilirim ama tereddüdüm uzun sürmüyor.

Bu öpücük her şeyi tüketiyor. Damarlarımda bir sıcaklık dolaşiyor. Dili hafifçe benimkine değdiğinde, omurgamdan aşağı, ayak parmaklarıma kadar elektrik akımı geçiyor, ayak parmaklarım esniyor ve beni daha yükseğe kaldırıyor. Ona bastırıyorum ve dili ağzımı daha derinden yaladığında hafif bir inilti çıkarıyorum. İnliyor ve beni sıkıca sarıyor, ağzımı kendikiyle keşfediyor. Dudaklarımı yalayıp ısıyor, dilini benimkiyle dolaştırıyor ve ağzının benimki üzerindeki her deneysel hareketiyle nefesimi alıyor. Ellerim gömleğinin ön tarafına yumruk gibi bastırıyor, bu yabancıya gönüllü ve çaresizce boyun eğerken onu kendime rehin tutuyorum.

Ne kadar zamandır burada olduğumuzu, bu çılgınlığın içinde kaybolduğumuzu bile bilmiyorum. Dudaklarım şişmiş ve kullanımdan neredeyse uyuşmuş, ama öpüşmemiz çekingenlikten hararetliliğe dönüşüyor. Ellerim gömleğinin eteğinin altında kayboluyor, parmaklarım kaslı sırtının terden ıslanmış tenine batıyor. Ağzını indirip dişlerini boynumun sütununa hafifçe sürttüğünde, kendimi kontrol etmemin tüm izlerini kaybediyorum. Kalçalarım onunkine çarpıyor, zonklayan penisim kaslı uyluğuna sürtünüyor. Muhtaç bir inilti dökülüyor ağzımdan; utanmak ya da kendimi tutmak için çok geçti. Yabancı hafifçe eğiliyor, uyluğumun arkasını kavrayarak vücudumu onunkine doğru yeniden konumlandırıyor. Bir bacağını kalçasının etrafına dolayarak etli uyluğunu bacaklarımın arasına yerleştiriyor. Ağzımı tekrar alarak, uyluğumu kavrayarak beni kendine sürtmek için

beni açgözlülükle öpüyor. Ellerim kısa saçlarını tarıyor ve ağzına doğru inliyorum.

Küçük alan, vücut ısımız ve ağır nefeslerimizin birleşimiyle nemleniyor. Unutulmuş boyaların keskin kokusu, klor ve ter kokusuyla karışıyor. Omurgamın dibinde haz yükseliyor ve başım dönüyor. Ağzımı onunkinden ayırıp, derin nefesler alıyorum, ona daha fazlasını istediğimi -hayır, daha fazlasına ihtiyacım olduğunu söylemeye çalışıyorum. Çok yakınım. Kendimi rezil etmek istemiyorum ama durmak da istemiyorum. Asla durmak istemiyorum.

Alnını alnıma bastırıyor ve fısıldıyor: "Seni orgazm etmek istiyorum."

Beni uyluğuna daha sert ve daha hızlı binmeye yönlendirirken inlemekten başka bir şey yapamıyorum. Sürtünme beni deli ediyor ve çıkardığımız gürültüyü ya da rastgele bir tuvalette yüzü olmayan bir yabancıyla kuru sevişmemi hiç umursamıyorum.

Haz tavan yapınca vücudum kilitleniyor ve uçurumdan yuvarlanırken göğsümden sanki rüzgarın beni savurduğuna benzer bir ses yükseliyor. Doruk noktası yoğun ve sonsuza dek sürüyormuş gibi geliyor, ama yine de yeterince uzun değil çünkü bunun bitmesine hazır değilim. Boşalmamla pantolonumun paçası ısınırken, orgazmımı yaşarken tekrar ağzımı alıyor, inlemelerimi ve inlemelerimi yutuyor. Tırnaklarım etine saplanıp kalçalarını bana doğru yuvarlayınca titriyor, ta ki kollarında neredeyse yumuşacık bir hamur haline gelene kadar.

Sonunda öpücükler yavaşladı ve beni yüzüstü bıraktı. Şehvetli gerginlik, orgazm sonrası berraklığın tonlarca tuğla gibi üzerime çökmesiyle tuhaf bir sessizliğe dönüştü. Tam burada ve şimdi, bu çalınmış anların dışında onunla tekrar karşılaşacağımı bilseydim, ona her parçamı verirdim. Nasıl ki pantolonumdan boşalmam kaçınılmazsa, yüzünü bir daha asla göremeyeceğim veya adını bilemeyeceğim bu son da kaçınılmazdı.

Bitmesine hazır olmadığım için, şortuna hâlâ baskı yapan sert penisine uzanıyorum ama elimi tutuyor. Tekrar bana doğru eğiliyor,

avucumun ortasına küçük bir öpücük konduruyor, sonra geri çekilip elime bir şey sıkıştırıyor. Havlu mu?

Beceriksizce kıkırdarken, utancım beni ele geçiriyor ve arkamı dönüyorum. Kendimi temizlemek için pantolonumu açmaktan başka bir şey yapamadan, arkamdan belime bir kol atıp boynumun yan tarafını öpüyor. Sıcaklığı sırtımdan çekiliyor ve ben farkına varmadan kayboluyor. Yüz hatlarının profilini bile görmek için çaresizce arkamı dönüyorum ama yeterince hızlı değilim ve hava çok karanlık. Kapı kapanıyor ve kilitlenmiyor.

Kendimi zar zor temizleyip pantolonumu tekrar içeri sokuyorum ve onu takip etmek için koşuyorum. Kapıyı hızla açıyorum ama bodrum da karanlık. Merdivenlerin başındaki kapının kapandığını duyuyorum ve pantolonumu ilikleyip fermuarını çekerken hızla merdivenleri çıkıyorum.

Burada parti tüm hızıyla devam ediyor ve çoğu kişi beni fark edemeyecek kadar sarhoş veya kendi işlerine dalmış durumda. Mutfakta oyalanan insanların arasından geçiyorum, koridorda öpüşen çiftlerin etrafından dolaşıyorum ve oturma odasını dans pisti olarak kullanan insan kalabalığının arasından zorla geçiyorum. Dışarıda havuzda daha fazla dans ve gürültülü tavuk oyunları oynanıyor. Verandadaki jakuzi tamamen dolu. Kardeşimi orada görüyorum, kız arkadaşı kucağına oturmuş, gülüyorlar ve öpüşüyorlar. Kusursuz bikinili bir vücut ayağa kalkıyor ve Gabe'den bir bira alıyor, o da bir tane veriyor ve o da suya geri giriyor. Arkasına yaslanıp derin bir yudum alıyor, gözleri şişenin ucundan bir anlığına benimkileri buluyor. Shayla'ya bakıyor ve o da kucağına oturuyor. Bakışlarım şişeyi dikerken boğazının hareketine sabitleniyor, sonra Shayla'nın şikayet ettiği şişeyi alıp o da diyor. İçkisini bitirmeden önce arkamı döndüm, onun dikkatini çekmeye çalışan suratsız orospuyla öpüşmesini izlemek istemiyordum.

Tek ilgilendiğim yabancıyı bulmak. Ama nasıl görüldüğüne dair hiçbir fikrim yok ve etrafıma baktığımda tek bir kişi bile tek başına durmuyor, sanki biraz telaşlanmış gibi görünüyorlar. Sanki bir

maraton koşmuşum gibi hissediyorum ve beni ayakta tutan adrenalin aniden vücudumdan çekiliyor.

Elliot ve Gabe'in daha sonra özel bir şoföre ihtiyaç duyacağını bilerek ve telefonum hâlâ yanımda olmadan, Jeep'in arka koltuğuna tırmanıyorum. Kardeşimin attığı kapüşonlu üstlerinden birini yastık olarak kullanmak üzere rulo yapıyorum ama hemen Gabe'in olduğunu fark ediyorum. Geçen yıl doğum günü için en sevdiği grup The Foo Fighters'ı izlemeye bilet aldığımızda aldığı bir kapüşonlu üst. Kendine özgü temiz, tuzlu ter kokusu ve sabun ve limon otu kokan kullandığı kolonya veya duş jeli kokusu var.

Yüzümü kazağına gömüp hayatta kalmak için ihtiyaç duyduğum havayı içime çekmek yerine, tişörtümü burnuma kadar çekiyorum. Yavaş, derin nefesler alarak, klor ve hafif meninin misk kokusuyla karışan kokumu içime çekiyorum. Gözyaşlarımı geri atarken ve aynı zamanda bu geceki anıların artan uyarılmamı görmezden gelirken, uyanışım olacağı kesin olan şeyin her anını analiz etmeme izin veriyorum.

Kendimi hiç bu kadar canlı hissetmemiştim.

BÖLÜM 1

ELLIS

Ailelerimize veda edip garaj yolundan çıkar çıkmaz Elliot bana saldırmaya başladı. Huntston Üniversitesi'nin "Howler" uygulamasının yeni öğrencilerin arkadaş edinmesi için bir buluşma özelliği olduğunu öğrendiğinden beri beni rahat bırakmıyor. Beyzbol takımının bazı eski üyelerine göre, uygulama temelde sadece bir tanışma uygulaması olarak kullanılıyor ve öğrencilere kampüs haberleri ve ders güncellemeleri vermek gibi bir amacı yok.

"Dün gece Howler buluşma uygulamasını indirdim," diyor şarkı söyler gibi bir sesle. "Beş tane anında eşleşme buldum."

"Biliyor musun, gerçekten de uzun mesafeli ilişkinin en az bir ayda söneceğini sanıyordum," diyorum gözlerimi devirerek. Bana buruşturulmuş bir peçete fırlatıyor ve peçete annemle babamın mezuniyet hediyesi olarak aldığı tabletin ekranına düşüyor. Peçeteyi fırlatıp kardeşimi görmezden gelerek, üzerinde çalıştığım eskizi çizmeye devam ediyorum.

Huntston Üniversitesi'ne iki saat uzaklıktaki bir kadın kolejine giden uzun zamandır birlikte olduğu kız arkadaşıyla ilgili lafımı duymazdan geliyor. "Forumlarda bir sürü eşcinsel şey var."

"Arkanı dönüp ailelerimizle bu konuşmayı yapmak mı istiyorsun? Çünkü eminim ki dışarı çıkacak olursan çok şaşırırlar."

"Çok komik," diyor. "Ben de seni arıyordum, belli ki."

Gabe'in apartman kompleksine giriyoruz, Gabe çantaları ve birkaç kutuyla bekliyor. Elliot birkaç açık alana garip bir şekilde park ediyor, ben de en yakın arkadaşlarımın dedikodu yapıp beni rahat bırakabilmeleri için arabadan inip arka koltuğa oturuyorum.

"Gerçek adını bile kullanmak zorunda değilsin," diye devam ediyor Elliot. Karavan kapısı sertçe çarpıyor ve Gabe yolcu tarafındaki kapıyı açmadan önce annesine sarılıyor.

Gabe ön koltuğa tırmanırken Elliot'a kısık sesle "Bunun hakkında daha sonra konuşabilir miyiz?" diyorum.

"Her şeyi aldın mı?" Elliot, Gabe'i sekiz yaşındayken uydurdukları karmaşık bir tokalaşmayla selamlıyor. Saçma ama her gün şahit olmak zorunda olmayanlar bunun en güzel şey olduğunu düşünüyor. Maçlardan önce atıcı tepeciği ile ev plakası arasında her karşılaşmalarında tribünler dolusu insan tezahürat ediyor.

"Kilitli ve dolu," diye cevaplıyor ve el sıkışma hareketlerinin sırasını bir patlama ve bana doğrultulan bir parmak tabancasıyla sonlandırıyor. "Küçük E."

Çenemi hızlıca kaldırıp başımı sallıyorum ama yukarı bakmıyorum. Önümüzde sekiz saatlik bir yolculuk varken, Gabe'e bana Küçük E dediği için çıkışmasam daha iyi. Yeterince sessiz olursam, arka plana karışabilirim. Sonunda burada olduğumu unutacaklar ve kızlardan veya beyzboldan çok fazla konuşmaya başladıklarında, onları bastırmak için kulaklıklarım ve öfkeli rock müziklerinden oluşan bir çalma listem var.

Hepimiz apartmanın ön basamaklarında burnunu silen Gabe'in annesine el sallıyoruz, Elliot dikkatlice uzaklaşıyor. Bize sulu bir gülümsemeyle bakıp kampüse vardığımızda Gabe'e sesleniyor.

Bazen Elliot'ın, anne babamızın on altıncı yaş günümüzde bize aldığı aracın kontrolünü bir şekilde devralmış olması beni biraz rahatsız ediyor, ama bugün gibi günlerde, arabayı onun kullanmasına şükrediyorum. Gabe'in apartman kompleksinin dar otoparkında, Jeep'in arkasına bağladığımız küçük römorku çekebileceğime pek güvenemiyorum.

"Ee, ne hakkında konuşuyoruz?" diye soruyor Gabe ve ben homurdanma isteğimi bastırıyorum. Sekiz saatlik yolculuğun bir dakikasında, çoktan bitirmiş oluyorum.

"Ellis'in Howler'ı indirmesini sağlamaya çalışıyorum" diyor Elliot.

"Bu aslında kampüste tanışma uygulamasının abartılmış hali değil mi?"

Elliot omuz silkiyor. "Üniversitede olacaksa, büyük oynasın. Bir kampüs onur grubuna katılsın, insanlarla tanışmaya başlasın." Dikiz aynasından benimle göz göze geliyor, yalvaran ifademi görmezden gelerek susmasını istiyor. "Sonsuza dek eskiz defterlerinin arkasına saklanamazsın. Şimdi parlama şansın, küçük kardeşim."

"Senden iki dakika büyüğüm," diye hatırlatıyorum ona. "Ve erkeklerle tanışmam için yardıma ihtiyacım yok."

Elliot alaycı bir tavırla güldü.

Gabe kaşlarını kaldırarak bana bakmak için arkasını döndü. "Dışarı mı çıkıyorsun?"

Yüzüm kızarıyor. "Ben zaten dışarıdayım," diye homurdanıyorum.

"Bize," diyor, sanki ona bizzat açılmışım gibi. Tabii ki kardeşim söyledi. "Ama okulda değildin."

"Ve yine de herkes biliyor gibiydi."

Ortaokul ve lise boyunca maruz kaldığım dedikoduların ve alayların tamamen farkında. Aileme resmen açıldıktan sonra Elliot, cinselliğim hakkında konuşan herkesi tehdit etme konusunda daha da ısrarcıydı

ama Gabe hiç bu kadar umursamadı. Tepki gösterdiği tek an, takım arkadaşlarının evimizde geçirdiği gecelerde pantolonuna girmeye çalışırsam diye onunla dalga geçmesiydi. O kadar sık olurdu ki, misafir odamıza Gabe'in odası derdik. Tek yaptığı, kocaman penisinden çok korkacağımı söyleyerek bana şaka yapmaktı.

"Bunu büyötmeyi tercih etmiyorum. Sadece kalabalığa karışmak istiyorum. Dikkat çekmeye çalışmıyorum."

"Bunu önleyebileceğinden emin değilim, güzel çocuk. Sen resmen bir hapisane yemisin."

"İyi ki üniversiteye gidiyoruz da hapse girmiyoruz," diye karşılık verdim, yüzümün nasıl kızardığını gizlemek için çantamı tekrar karıştırıyormuş gibi yaparak.

Gabe bana "fazla güzel" olduğum için laf atmayı hep sevmiştir. Bu beni çok utandırıyor çünkü çok telaşlanıyorum. Beynim bana bunu iltifat olarak söylemediğini ne kadar söylese de, kanımı kaynatıyor. Ağzından her "güzel" kelimesi çıktığında, nefesi göğsümden çıkıyor. Beni ne kadar etkilediğini görmek utanç verici. Neyse ki hem Gabe hem de Elliot bunu fark edemeyecek kadar aptal ya da birbirlerine o kadar takıntılılar ki.

O kadar uzun bir sessizlik oldu ki sanırım konuşmayı güvenle sonlandırdım. Ön koltuğa doğru bir bakış attığımda, Gabe'in artık bana bakmak için dönmediğini görünce rahatladım. Şimdi yüzünde tuhaf bir ifadeyle kardeşime bakıyordu. Kaşlarımı çattım, çarkların böyle döndüğünü gördüğümde aklını okuyabilmeyi diledim. Gabe, insanların sandığı kadar aptal değil.

"Ciddi ciddi bunun iyi bir fikir olduğunu mu düşünüyorsun?" diye soruyor kardeşime.

Alaycı bir tavırla "Ne umurunda ki?" dedim.

"Ne zararı olabilir ki?" diyor Elliot. "Sadece liseden daha iyi bir üniversite deneyimi yaşamasına yardımcı olmaya çalışıyorum."

"Yani bir yabancının küçük kardeşinin penisini sokmaya çalışması senin için sorun değil mi?"

"Tanrı aşkına, DUR!" diye bağıyorum. "Öncelikle, sanki burada değilmişim gibi hakkımda konuşmayı bırak. İkincisi, onun küçük kardeşi değilim. Üçüncüsü ve en önemlisi, hiçbir konuda yardımına veya fikrine ihtiyacım yok, istemiyorum da. Kendi başımın çaresine bakabilirim. Ve insanlarla nasıl tanışacağıma veya herhangi bir yabancının beni nasıl kandıracağına karar verip vermediğim seni hiç ilgilendirmez."

"Biz sadece sana dikkat etmeye çalışıyoruz—"

"Bana göz kulak olmana ihtiyacım yok!" diye çıktım. "İşte tam da bu yüzden Huntston'a gelmek istemedim, Elliot."

Huntston'a kadar onları takip etmemin tek sebebi annemle babamın bir yıl daha okuyabilmem için bana rüşvet vermesi. Notlarımı iyi tutar ve en azından bir ders dışı grup veya aktiviteye katılırsam, New York'ta bir sanat okuluna gitmeme izin verecekler.

"Kendi işimi yapmama izin vermezsen, kimse kendi başıma da gayet iyi olabileceğimi anlamayacak. Bana bakmana ve savaşlarımı vermene ihtiyacım yok. İhtiyacım olan tek şey, kızımdan inmen."

Araba birkaç dakika sessiz kaldıktan sonra Gabe, Elliot'ın omzuna vuruyor.

"Evet dostum, onun kıcını kaldır da başkası onun üstüne çıksın!"

Aman Tanrım. Bir yıl, diyorum kendi kendime. Bir yıl.

BÖLÜM 2

ELLIS

Ping.

Gözlerimi telefonumu fırlattığım üst ranzaya doğru çevirdim ama onu almak için kıpırdamadım. Bunun yerine, yüzümü kitabıma gömdüm, okumam gereken hiçbir şeyi özümsemedim. Doğal davranmak için tüm dikkatimi toplamam gerekiyor.

Şu anda kardeşimi çok kıskanıyorum, ki bu enerjimi harcamak istediğim bir şey değil. Ama en yakın arkadaşıyla oda arkadaşı olmasının yanı sıra, kendi özel alanlarına da sahip oldukları için kıskanmamak elde değil. Sporcu yurtları, ayrı yatak odaları, küçük bir mini mutfak, oturma alanı ve sadece birbirleriyle ve bir diğer oda arkadaşlarıyla paylaştıkları bir banyodan oluşan dairelere benziyor. Sporcu yurtlarını üstün kılan çok daha fazla şey var, ama ayrı yatak odaları dışında hiçbir şey umurumda değil. Şu anda beni en çok rahatsız eden şey mahremiyet eksikliği.

Ev arkadaşım Brad benim en büyük hayranım değil.

Düzeltilme: O benim en büyük hayranım değildi. Şimdi benden nefret ediyor. Başından beri benden hoşlanmıyordu, gerçi bunun kişisel bir şey olma ihtimali de vardı ve herkese karşı bu kadar soğuk davranıyordu. Ama bu, beni uygunsuz bir pozisyonda yakalayıp,

sadece bir külot ve kısa bir tişörtle kendimin selfie'sini çekmesinden önceydi. Yavaşça geri çekilmek ya da bana biraz mahremiyet sağlamak için bakışlarını kaçırmak yerine, sanki benimle ev arkadaşı olarak kaldığına inanamıyormuş gibi homurdanıp etrafta dolaşıyordu. O giyinmek için gardırop kapısının arkasına saklanırken ben de bir pijama altı giydim, muhtemelen bakmaya çalışmamdan korkuyordu. Ona gerçekten endişelenmemesini söylemek istedim, tipimden daha uzak olamazdı. Bunun yerine, çalışmak ve garip hiçbir şey olmamış gibi davranmak için yüksek katlı yatağımın altındaki masaya oturdum. Bakışlarından kaçınmaya çalışıyorum ama benden sadece dört adım ötede kendi masasında oturduğu için mesafe bulmak oldukça zor.

Taşınmamızın üzerinden neredeyse üç hafta geçti ve yaşadığım yerin stresi şimdiden bu yılı çekilmez kılıyor. Brad ve onun huysuzluklarıyla bu odada boğuluyorum. Yazık, çünkü Huntston Üniversitesi'nde iyi bir başlangıç yapmıştım. Derslerin daha ikinci haftasındayız ve şimdiye kadar tüm öğretmenlerimi ve derslerimi seviyorum. Çağdaş sanatlar dersinden en çok keyif alıyorum, her ne kadar bu noktada sadece dersler ve uygulamalı hiçbir şey olmasa da. Kişisel projeler üzerinde çalışmak için haftalık stüdyo zamanım oluyor ve dijital olarak eskiz çizmeye ve resim yapmaya çok daha fazla zaman ayırıyorum ki sanırım grafik sanatları diploması almaya çalışacaksam öğrenmem gereken önemli bir şey bu.

Ping.

İç çekerek ayağa kalkıp telefonumu almak için yatağımın kenarından uzanıyorum, Brad'in açıkta kalan karnıma yaptığı yüz buruşturmasını görmezden geliyorum. Bunun ne önemi var anlamıyorum. Her zaman sadece şort giyiyor.

Howler'da bir mesajım olduğunu gördüğümde kalbim biraz hızlanıyor, ama o sadece kardeşim.

ELLIOTH: İndirdin!

ELLIOTH: Kaç erkekle sohbet ettin?

Yalan. Çoğunlukla.

Başlangıçta kampüs uygulamasını sadece ders güncellemeleri ve sanat stüdyosunda zaman planlamak için neredeyse gerekli olduğu için indirdim, ayrıca nereye gitmeniz gerekiyorsa GPS ile yol tarifi veren dijital kampüs haritası böylesine büyük ve yayılmış bir kampüste inanılmaz derecede faydalı. Birinci sınıf oryantasyonunda edindiğim yeni arkadaşlarımdan biri, bir sonraki Howler Pride Alliance buluşmasının ne zaman olacağını bilmem için indirmemi önerdi. Başlangıçta kampüsteki LGBTQ+ masasına yaklaşmak konusunda gergindim, ancak Elliot beni neredeyse itti ve sonra Gabe, eğer kendim yapmazsam beni yüksek sesle tanıştıracakıyla tehdit etti. İşlerime sürekli karışmalarından nefret etsem de, masaya adım attığım için memnunum. Muhtemelen hayatımda karşılaştığım en hoş insanlardan biriyle tanıştım, parlak mavi saçları bir tarafı kazınmış olan Ivy adında bir ikinci sınıf öğrencisi. Neredeyse her gün onunla ve küçük bir grupla öğle yemeği yiyorum.

Ivy beni Pride Alliance üyeleri için bir Howler grup sohbetine ekledi ve buluşma sitesine girdiğimde profilimi dolduracak kadar meraklandım. Tüm forumları okumaya yeni başlamıştım ki bildirimler almaya başladım.

Gelen kutumda üç mesaj vardı ve ikisi beni hemen korkutup kaçırda, biri yeterince nazik görünüyordu. Bir penis resmini engelledim ve ikinci adama kibarca hiçbir şey aramadığımı, sadece uygulamaya alışmaya ve arkadaşça sohbet etmeye çalıştığımı söyledim. Israrcı davranınca onu da engelledim.

Üçüncü adama temkinli bir şekilde cevap verdim, çoğunlukla kabalık etmek istemediğim için. "Merhaba"sına "merhaba" ile karşılık verdim ve bazı mesajların ne kadar agresif olduğundan bahsettik. Bana ayarlarımı bu kadar çok tuhaf insanı çekmemek için nasıl değiştireceğimi söyledi ve o zamandan beri neredeyse sürekli

mesajlaşıyoruz. Elliot'ın haklı olduğunu kabul etmek istemesem de, bu bağlantıyı kurduğumdan beri uygulamayı çok seviyorum.

Kullanıcı adıımı otomatik ilk ad ve baş harften hiç değiştirmemiş olsam da, uygulamanın anonimliği daha açık bir şekilde iletişim kurmamı kolaylaştırıyor. "Johnny" ile daha önce hiç kimseyle olmadığı kadar açık ve dürüst oldum ve sohbetimiz, yüz yüze yapabileceğimden çok daha rahat bir şekilde arkadaşça bir havadan flörtöz bir havaya geçti. Johnny, profil adının takma ad olduğunu, çünkü hâlâ gizli olduğunu ve ortaya çıkmaya hazır olmadığını itiraf etti. Sadece meraklıydı ve arkadaşça bir sohbet arıyordu. Elbette anlıyorum ve dürüst olmak gerekirse, onunla mesajlaşıp durmaktan o kadar keyif aldım ki, yüz yüze görüşmek için acelem yok. Böylesi çok daha kolay.

Bugün erken saatlerde cesaretimi toplayıp ona bir fotoğraf gönderecektim. Bu yüzden oda arkadaşım içeri girdiğinde iç çamaşırı ve kısa üst giyiyordum. Tek şükredebileceğim şey, kısa üstümü giymeden veya aynada kıcımın fotoğrafını çekme girişiminde bulunmadan önce içeri girmemiş olması. Pek özgüvenli biri değilim ve bu tür fotoğraflar benim için normal değil. Ama Johnny ile konuşmak beni cesur olmaya itiyor. Hatta küstahça.

Kardeşimle sohbet dizisinden çıkıp Johnny ile yaptığım sohbete geçiyorum. Geçen haftaki mesajlarıma göz atıyorum. Beni güldürmüştü, laboratuvarlarından birinde neredeyse bir şeyi ateşe verdiğini anlatmıştı. Gülen bir emoji gönderdiğimde, beni gerçekten gülerken görmeyi dilediğini söylemişti. Ben de bir fotoğraf çekip kııptım, böylece sadece ağzımın bir tarafı ve gülümsediğimde yanağımdaki gamze görünüyordu.

Daha önce kimse bana güzel olduğumu söylememişti. Tamam, evet, üniversite tanışma uygulamasındaki bir yabancıydı ve oldukça kırpılmış bir fotoğraftı. Yüzümün tamamını bile göremiyordu. Gerçekten bu kadar kolay pohpohlanmamalıyım. Ama bu beni özel hissettirdi. Daha çok gülümsemek, ona daha fazlasını göstermek istiyorum.

O küçük fotoğraf, kendi gülümsemesinin yakın çekimini, yanağının alt kısmını koyulaştıran sakalını görmemi sağladı. Fotoğrafın her pikselini, teninin altın renginin doğal mı yoksa açık havada geçirilen bir yazdan mı kaynaklandığını düşünerek çok zaman harcadım. Elimi pürüzsüz çenemde gezdirdim, sakalını hissedip ona dokunuyormuş gibi yapmayı diledim.

JOHNNY: Sakallarım için özür dilerim. Tıraş olmam gerek.

ELLISH: Hoşuma gitti.

ELLISH: Bence çok seksi.

JOHNNY: Gerçekten mi?

JOHNNY: Belki daha sık tıraş olmayı atlarım 😊

JOHNNY: Yumuşak tenine karşı muhtemelen sert hissedersin.

ELLISH: Sanırım bunu beğeneceğim.

JOHNNY: Öyle mi düşünüyorsun?

ELLISH: Daha önce denemediğim bir şey.

Dolaptaki yabancıнын da cildi böyle pürüzlüydü, benden yaşlı olabileceğini düşündüren ama tam olarak da sakallı olmayan, akşam beş sakalı gibiydi. O geceyi her düşündüğümde ürperiyorum ve yabancıнын Johnny gibi sert bir sakalı olsaydı şiş dudaklarımın ne kadar kötü görüneceğini düşünüyorum. Mezuniyet partisi gecesi arabaya döndüklerinde Gabe'in bana bakışını düşündüğümde midem kasılıyor. Bakışları doğrudan dudaklarıma, sonra da boynuma kaydı; daha sonra orada hafif mor bir çürük olduğunu fark ettim; yakalanmışım. Dağınık düşüncelerim suçluluktan utanca kadar değişse de genel tepkim coşkuydu. O anda ona olan hayranlığımı aşmak için neye ihtiyacım olduğunu biliyordum ve Johnny'le konuşmak bana aynı heyecanı veriyor. Tam da ihtiyacım olan şey o.

Daha önce bir şeyi denemediğimi söylemem, denemediğimiz şeyler hakkında oldukça açık bir tartışmaya yol açtı. O gizli saklı yaşıyor ve ben de özgüveni sıfır, içine kapanık bir sanat aşığı olduğum için bunu bir oyuna dönüştürdük. Sırayla birbirimize sorular soruyoruz; çok

masum ve hatta aptalca olanlardan düpedüz saldırgan olanlara kadar değişiyor. Kural şu: Soruyu cevaplamanız veya bir fotoğraf göndermeniz gerekiyor; yüz veya kimlik yok, sadece rastgele bir şey.

Johnny şimdiye kadar bir tanesi hariç tüm sorularımı yanıtladı. En sevdiği rengi - mavi - sordum; en sevdiği yemeği - çilekli raventli turta - ve sonra gerçekten cesur davranıp bakire olup olmadığını sordum - hayır. Spor yapıp yapmadığını sordum ve bana dirseğinin bir fotoğrafını gönderdi, bunun evet anlamına geldiğini düşündüm. Bana bakire olup olmadığını sorduğunda, ona göbek deliğimin bir fotoğrafını gönderdim, bunun da evet anlamına geldiğini tahmin ettiğini varsayıyorum.

Ping.

Telefonum bana art arda bildirimler gönderiyor, beni dalgınlığımdan çekip çıkarıyor. Brad öfkeyle iç çekiyor, ben de yatağa girip kardeşimle sohbete odaklanmadan önce telefonumun sesini kapatıyorum.

ELLOITH: Neşe kaçırıcı.

ELLIOTH: Bu hafta sonu bir parti var. Gitmek ister misin?

ELLISH: Ciddi değilsin, değil mi?

ELLIOTH: Spor yurtlarında sezonun ilk partisi. Çok çılgın bir şey yok.

ELLIOTH: Hadi ama, eğlenceli olacak.

ELLISH: Yurtta kalacaksan DD'ye ihtiyacın olmayacak gibi görünüyor, bu yüzden beni neden davet ettiğini anlamıyorum.

ELLIOTH: Hadi ama, böyle yapma.

ELLISH: Dürüst mü?

ELLIOTH: Mavi saçlı kızı da getir. Ve herhangi bir inek arkadaşını da. Açık davet.

ELLIOTH: Bu adamlar lisedeki eski takımım gibi değil. Çok havalılar.

ELLISH: Evet, tabii.

ELLIOTH: Gerçekten mi?

ELLISH: Hayır, kesinlikle hayır. Davet için teşekkürler.

Diğer bildirime geri dönüyorum. Ivy'den geliyor. Şok edici. Beni bir partiye davet etmek istiyor.

Ah.

Farklı bir parti olma ihtimali yok çünkü Ivy tenis oynuyor. Pride Alliance dışındaki arkadaşlarının çoğu sporcu.

ELLISH: Aslında pek parti insanı değilim.

IVYQ: Yurdun kadınlar bölümü rahat olacak, söz veriyorum.

IVYQ: Bir düşünün.

ELLISH: Söz vermiyorum.

Brad'in birkaç dakika homurdanmasını izliyorum, masamın sandalyesine ayağını çarptığında gülmemeye çalışıyorum. Nefesimi tutuyorum, sandalyemi zorla masama ittiğinde ona ne gülmeye ne de çıkışmaya çalışıyorum. Eğer tavır bozukluğu yüzünden bir şey kırırsa, belki yeni bir oda arkadaşı edinmem için bir sebep olur.

Sonunda ışığı kapatıp kendi yatağına tırmanıyor. Yataklarımız duvara L şeklinde dizilmiş, bu yüzden dönüp onu hâlâ bana asık suratlı görme endişesi yaşıyorum, gerçi eminim öyledir. Telefonumun tarayıcısını açıp Elliot'la çocukken ikiz yataklarımızın üzerine kurduğumuz o küçük çocuk yatak çadırlarından birini aramayı planlıyorum ama yeni bir mesaj dikkatimi dağıtıyor.

JOHNNY: Üniversitede seni yeterince uyarmadıkları bir konu da, diğer erkeklerle duş paylaşmanın ne kadar iğrenç olduğudur.

ELLISH: ÖF EVET! Çok iğrenç!

O da büyük yurtlardan birinde yaşıyor olmalı. Ortak duşlar zaten iğrenç ve biz daha dönemin ilk birkaç haftasındayız. Tüm giderler o

kadar tıkalı ki, suyun ayaklarınızın etrafından yükselmesi sadece otuz saniye sürüyor. İğrenç olduğu için sıradan duş terliklerim yerine platform terlik almayı düşündüm. Duş perdelerinin çoğu zaten yarı yarıya yırtılmış, bu yüzden çok az mahremiyet var. Ayrıca bulduğunuz kabinin sağlam bir kancası olmasını umsanız iyi olur, çünkü yere değen her şey ıslanacaktır.

Elliot iki adamla daha yaşamasaydı, ki bunlardan biri tam da kaçınmaya çalıştığım adamdı, muhtemelen duşunu kullanmak isterdim. Belki de partiye gelmeyi kabul edersem Ivy de duşunu kullanmama izin verirdi.

JOHNNY: Az önce sessiz kaldın. Oda arkadaşının seni boğmuş olabileceğinden endişelendim.

ELLISH: İnan bana, daha önce istemiyorsa şimdi istiyor.

JOHNNY: Çok mu yüksek sesle göz kırptın? Son sorumu duyunca yüksek sesle nefes mi aldın?

Kıkırdamamak için dudaklarımı kıvırdım. Son sorusu, göbek deliği fotoğrafı çektiren sorunun devamı niteliğindeydi, bu yüzden sorusunu bilerek olabildiğince kişiselleştirdi ve daha fazla ten görebilmek için cevap vermememi umduğunu açıkça itiraf etti. Dürüst olmak gerekirse, burada sıfır mahremiyet olduğu için kendime istediğim kadar sık dokunamadığımı söylemekte bir sakınca görmüyorum, ama tenimin ne kadar yumuşak görüldüğünü düşündüğünü söyledi. Bu da beni otuz dakika boyunca yarı çıplak fotoğraflarımı çekmeye ve asık suratlı Brad'e yakalanmaya itti.

ELLISH: Öyle bir şey LOL

JOHNNY: Ah hayır, ne oldu?

ELLISH: Bilmek istemezsin.

JOHNNY: Ah, ama gerçekten öyle.

ELLISH: Sana gerçekten söylemek istediğimden emin değilim

JOHNNY: O zaman bana bir fotoğraf borçlusun 😊

ELLISH: İşte sorun da burada yatıyor.

JOHNNY: ?

ELLISH: Oda arkadaşım sana göndereceğim fotoğrafı çekerken beni yakaladı.

JOHNNY: ...

JOHNNY: ...

Yazdığını gösteren üç küçük nokta sürekli belirip kayboluyor, sanki söylemeye çalıştığı şeyi tekrar tekrar siliyormuş gibi.

ELLISH: Ne?

JOHNNY: Sanırım bunu olduğu gibi bırakmalıyım. LOL

ELLISH: Neden?

JOHNNY: Çünkü tam bir sapık gibi görünmeye çalışmıyorum.

ELLISH: Üstesinden gelebilirim.

JOHNNY: Aklım, içeri girmiş olabileceği şeylerle biraz karışıyor.

JOHNNY: Özellikle de sorduğum son soruya bakılırsa.

ELLISH: Ha! O kadar da kötü değil, şükür.

JOHNNY: Ah evet, çok şükür...

JOHNNY: 🙄

Telefon ekranım zaman aşımına uğrayana ve Johnny simgemin 'uzakta'ya dönüştüğünü görmeden önce telefonu tekrar açmam gerekene kadar uzun süre düşünüyorum. Söyleyecek bir şey bulmak için çabalarken, ona en az uzlaşmacı ve en az kırılması gereken resmi gönderiyorum. İkimiz de birbirimize henüz bu kadar kendimizi göndermemiştik. Neredeyse tüm vücudum, başımın üzerinden alınmış ve aşağı bakıyor. Gözlerim ve burnum, dağınık, nemli saçlarım tarafından büyük ölçüde gizleniyor. Yatağımda diz çökmüş, bacaklarım iyice açık, topuklarımın üzerinde oturuyorum. Kullandığım filtre biraz fazla gölge oluşturdu, bu yüzden sadece karnımın yarısı ve

siyah Calvin'lerim odakta. Bu kadarı yeterliydi ve hemen az önce gönderdiğim şeyin çok fazla olduğundan endişelendim.

Birkaç dakika cevap vermiyor ve ben özür dilemeye hazırlanıyorum.

ELLISH: Beni alırken yakaladığı şey buydu.

ELLISH: Utanç verici, değil mi?

JOHNNY: Özür dilerim, kendime gelmem için bir dakikaya ihtiyacım var.

ELLISH: İyileşmek mi?

JOHNNY: Bunu beklemiyordum.

ELLISH: Özür dilerim. Muhtemelen uygunsuz bir şeydi. Panikledim.

JOHNNY: Aman Tanrım, özür dileme. Sorun bu değil, söz veriyorum.

JOHNNY: Oda arkadaşlarımdan birinin salyaları akmadan önce yeri silmeye çalışıyorum.

Omuzlarım gevşiyor ve kısıp bir kahkaha atıyorum. Bu kesinlikle umduğumdan daha iyi bir tepki.

ELLISH: Şimdi neden oda arkadaşımın benden dün olduğundan daha fazla nefret ettiğini görebiliyorsun. 🤔 LOL

JOHNNY: Dürüst olmak gerekirse, dün olduğundan daha fazla nefret ediyorum ondan.

ELLISH: ?

JOHNNY: Çünkü bunların hepsini bizzat görme şansı yakaladı.

ELLISH: LOL kıskandın mı?

JOHNNY: Evet, kıskanıyorum.

Bir sonraki mesajımı düşünürken kalbim fazla hızlı atıyor.

ELLISH: Sen de yapabilirsin.

ELLISH: Eğer istersen. Hiçbir baskı yok.

JOHNNY: İstemediğimden değil.

ELLISH: Önemli değil. Dediğim gibi, baskı yok.

JOHNNY: Hazır değilim. Ama emeklerinin karşılığını vermek için...

Ey mübarek gece.

Çıkardığım şaşkınlık dolu boğulma sesini öksürük kriziyle bastırmak zorunda kalıyorum ki bu da Brad'in homurdanmasına neden oluyor. Telefonunun ışığını görebiliyorum, yani uyumadığını biliyorum ve kulaklıkları takılı, ama yine de yatağımdan fırlayıp hızla kalkıyorum. Odadan çıkıp koridorda yalınayak koşup tuvaletlere giriyorum. Pisuarlarda kimse yok ve birkaç kabin açık, bu yüzden birine girip kapıyı kapatıyorum. Kapıya yaslanıp derin bir nefes aldıktan sonra telefonuma tekrar bakıyorum.

Fotoğrafımın birbirimizi tahrik ettiğimiz o küçük deri parçalarından bir adım önde olduğunu düşünsem de, onunki bambaşka bir seviyede. Tabii ki yüz yok. Tamamen deri. Özellikle karın kasları. Muhteşem, son derece belirgin karın kasları. Bu açıdan en az sekiz tanesi, gerçek hayatta var olduğunu düşünmediğim o kaslı V şekillerinden birine kadar uzanıyor. Şu anda kesinlikle düşünmediğim bir adamda, çünkü o adam ne taşıyorsa, bu tanıma hiç yaklaşmamıştı. Ya da en azından, ona bu kadar yakından bakma şansım hiç olmadı.

Kesinlikle açık kahverengi mutlu patikaya veya karın kaslarının alt kısmından geçen, resim bitmeden önce bilinmeyen bölgelere doğru uzanan damarlara odaklanmıyorum.

JOHNNY: İyi misin?

Odamdan çıkıp kısa bir süreliğine mahremiyet bulma telaşında, yanlışlıkla anlaşılmaz bir dizi saçmalık gönderdiğimi fark etmemiştim. Dürüst olmak gerekirse, bu, fotoğrafı gördüğümde beynimin ne yaptığının oldukça dürüst bir temsili. Merak ettiğim tek şey, gizlemek

için telefonumu üstüne tutarken, ereksiyonumun ne kadarını yanlışlıkla yazdığı.

ELLISH: Bunun gerçek bir resim olup olmadığını anlamaya çalışıyorum.

JOHNNY: Yaralıyım!

ELLISH: Gerçekte hiç kimsenin bu kadar çok karın kası yoktur.

Başka bir fotoğraf gönderiyor. Sonra bir tane daha. Her fotoğraf farklı bir açıdan çekilmiş, sanırım bu da meşruiyetini doğrulamak için. Ama beni daha çok endişelendiren şey, bu iki fotoğrafta kırpma yapılmamış olması ve ikinci fotoğrafın açısının, mutlu yolunun kasık kıllarının üst kısmına doğru epeyce ilerlediğini göstermesi. Gerisi bir örtüyle örtülü, ama yine de çok büyük bir ereksiyon yaşadığını görebilecek kadar görebiliyorum. Tanrım. O şeye ne yediriyor?

Penisim o kadar sertleşti ki dokunmaya korkuyorum.

JOHNNY: ?

Mesajı, düşüncelerimi yeniden odaklayabilmem için gözümü kırpmamı sağlıyor.

ELLISH: Özür dilerim. Biraz öldüm.

JOHNNY: Gördüğün gibi mi?

ELLISH: Evet, öyle.

ELLISH: Yani, görmediğim şeyleri seviyorum. Bu sadece bir bonus.

ELLISH: Çok büyük bir bonus.

Kahretsin. Hayır. Kahretsin. Bunu demek istemedim. En azından o anlamda değil. Fotoğrafı görmenin büyük bir bonus olduğunu kastetmiştim, fotoğraftaki şeyin büyük bir bonus olduğunu değil.

Lanet olsun. Muhtemelen şimdi tam bir ucube olduğumu düşünüyordur!

JOHNNY: Ah, o.

JOHNNY: Bu senin hatan.

JOHNNY: Fotoğraflı gönderdiğinden beri böyle.

Penisim seğiriyor ve dar külotumun sürtünmesi biraz acıtıyor. Pijama pantolonuma baskı yapan şişkinliğe bakıyorum. Bu konuda bir şeyler yapmazsam odama geri dönemem. Pijama pantolonumu ve külotumu dizlerimin etrafına doğru iterken telefonum tekrar çalışıyor.

JOHNNY: Bunun çok fazla olup olmadığını söyle bana.

Siktiğimin-A.

Dürüst olmak gerekirse, muhtemelen çok fazla. Beni ikiye bölebilir. Ama bunu düşündüğüm anda ağzım sulanıyor ve kıcım kasılıyor. Başkasının penisine dokunma konusunda hiç deneyimim yok ama vücudum içgüdüsel olarak onunla ne yapmak istediğini biliyor gibi. Yine de, bunları söyleyemeyecek kadar beceriksizim, bu yüzden mizaha sığınıyorum.

ELLISH: O küçük şey mi? Şimdi bu neden fazla olsun ki?

Ekranda başka bir resim belirliyor ve telefonumu neredeyse düşürüyordum. Hızlı ama tutarsız hareketlerle telefonumu yakalamayı ve beklenmedik bir doruk noktasına ulaşmayı başarıyorum. Ama çok geç ve ilk sperm fışkırması elimi dolduruyor. Orgazmımın geri kalanını yaşarken yumruğumu yağlamak için kullanıyorum. Başımı eğip, elinin shaftının dibine dolandığı resme bakıyorum, elimi ıslatıp karnımı spermle kaplarken nefes nefese kalıyorum. Kahretsin.

Çok iri değilim. Johnny'nin fotoğrafında gördüğüm şeye kesinlikle yakın değil. Ona göstereceğim şeyden hayal kırıklığına uğrar mı? Yine de fotoğrafının bana neler yaptığını ona göstermek istiyorum. Sanatsal bir bakış açısıyla, penisimi elimle karnıma bastırıyorum, böylece koyu pembe penisimin sadece ucu açıkta kalıyor, hala sızdırıyor ama elim ve alt karnım, fotoğrafının neden olduğu ani boşalmayla ıslanıyor. Fotoğraflı çekip gönderiyorum ve cevabını beklerken kendimi temizliyorum.

Cevap almam birkaç dakika sürüyor ama cevap verdiğinde yüksek sesle inliyorum. Bana gönderdiği fotoğraf, hayatımın geri kalanında beynimde bedelsiz yaşayacak. Bu, sadece kendi menisini parmaklarından yalayan ağzının yakın çekimi.

ELLISH: İsa Mesih

JOHNNY: Seni tertemiz yalamak istiyorum. Bunu düşünmek bile öyle sert vurdu ki çeneme çarptım.

ELLISH: Beni öldürüyorsun!

JOHNNY: Sanırım artık pis bir herif olduğumu itiraf etmenin tam zamanı.

ELLISH: Evet, bana bir şey saklıyordun.

JOHNNY: Seni korkutmak istemedim.

ELLISH: Korkmuyorum.

JOHNNY: Belki de öyle olmalısın.

Belki de haklıdır. Korkmalıyım, ya da en azından temkinli olmalıyım. Ama bu yaz o çamaşır odasına itilen o masum, inek çocuk değilim artık. O gece içimde bir şey açıldı ve olabileceğim adamın yeni bir farkındalığıyla dışarı çıktım. Olmak istediğim adam.

BÖLÜM 3

ELLIS

Stüdyo zamanı haftanın en sevdiğim kısmı ve bulabildiğim her boş zamanı programa göre takip ediyorum. Sanat için kendi alanımı özlüyorum. Öyle ki, kendi dairemi karşılayabilmenin ne kadara mal olacağını düşünüyorum. Brad ile yaşamak zorunda olmamak kesinlikle buna değer, ne kadar yorgun olsam da, yoğun bir ders programıyla bir işte çalışıyor olacağım ve çok yoğun bir sosyal takvimim falan da yok.

Eh, belki de son birkaç saattir görmezden geldiğim telefonumda gelen bildirimlerin sayısını düşünürsek, eskisinden biraz daha yoğun olabilir. Neden bu kadar çok?

Muhtemelen Elliot ve belki de Ivy, yarınki partiye katılmam için beni ikna etmeye çalışıyor. Eminim beni yıkıp geçecekler. Dürüst olmak gerekirse, zaten bütün gece yurttta kalmaktansa aptal bir partiye gitmeyi tercih ederim. Mesajları görmezden gelip üzerinde çalıştığım işe geri dönüyorum.

Karşımdaki tablo son zamanlarda nasıl hissettiğimi yansıtıyor. Dağınık. Kopuk. Karmakarışık. Hem heyecanlı hem de korkmuş, kendimi bulmaya ve olduğum gibi kabullenmeye çalışıyorum.

Evden taşınalı henüz bir ay bile olmadı ama içimde çok şey değişti. Sanırım dışarı çıkmak, bunu dünyaya duyurma baskısı olmadan, özgürleştirici oldu. Hâlâ kabuğumdan çıkmaya çalışıyor olsam da, burada daha kendim olabiliyorum. Ivy, Pride Alliance ve Johnny ile sürekli iletişimim sayesinde sanırım ilerliyorum.

Burada mutluyum, eğer mutluluğun önündeki iki büyük, bariz engeli saymazsak maalesef.

Elbette Brad var. Burada yaşamayı çekilmez hale getirdi. Onun yanında sürekli gerginim, öyle ki yurttta nefes alamıyorum. Öğrenci hizmetleri web sitesini defalarca açtım ama yaşam koşullarının olağanüstü durumlar dışında kalıcı olduğunu çok açık bir şekilde belirtiyorlar. Neredeyse sırf bir şansım olsun diye bana yumruk atmasını umuyorum.

Ve sonra Gabe var. Yurt binamdan kampüsün tam karşısında oturmasına, tamamen farklı anadallara sahip olmamıza ve sosyal çevremizde neredeyse hiç örtüşmememize rağmen hâlâ her yerde. Hem fiziksel hem de zihinsel olarak. İki temel dersim var, bu yüzden neredeyse her gün onunla aynı odada olmak zorundayım. Neyse ki Çağdaş Edebiyat dersi büyük bir seminer, bu yüzden aynı odada olduğumu fark ettiğini bile sanmıyorum. Arka sırada oturuyorum ve başımı öne eğiyorum. Uygulamalı Matematik dersinde ise hemen yanımda oturuyordu. En kolay temel derslere kaydolmanın beni onunla aynı sınıfa düşürebileceği aklıma gelmemişti. Benim grafik sanatları anadalımla onun kinezyoloji anadalının örtüşmeyeceğini varsaymıştım ama sanırım birinci sınıf öğrencilerinin çoğu temel dersleri birlikte alıyor. Tabii Elliot değilseniz ve lise AP dersleriniz ve üniversiteye giriş kredilerinizle dolu transkriptlerle gelmiyorsanız.

Birlikte geçirdiğimiz ilk birkaç dersten sonra Gabe beni takip edip öğle yemeğine benimle yürümeye çalıştı. Ona karşı kaba davrandığım için hâlâ suçluluk duyuyorum. Onu başından savmaya çalışmak ona ulaşamayınca, sonunda soğukkanlılığımı kaybedip sinirlendim. Sanırım onu aklımdan çıkarmaya çalışırken kendimin daha bütün ve

özgün bir versiyonu olmaya çalışmanın baskısı beni ele geçirdi. Kalbimin en çok istediğini inkar ederken aynı zamanda vücudumun ne istediğinin potansiyelini fark etmek çok zor. Bir yabancıyla öpüşmek içimde bir şeyi uyandırdı ve Johnny ile cinselliğimi daha fazla keşfedebildiğim için bu bir açlığa dönüştü. Ne kadar yanlış olsa da, fantezilerimde gördüğüm tek yüz hâlâ Gabe'in yüzü. Ona şahsen bakmak çok fazla.

Seçme şansım yok gerçi. Gabe, ona boşaldıktan sonra benimle konuşmaya neredeyse hiç çalışmamış olsa da, profesör isimlerimizi öğrenene kadar hepimizin aynı yerde oturmamızı istedi. Bu yüzden haftada üç kez yanında oturmak zorundayım. Sabah antrenmanından sonra varlığını hissedebildiğim ve duştan yeni çıkmış gibi kokabildiğim için konsantre olmak zor. Ona her baktığımda bana tuhaf, endişeli bir ifadeyle bakması da durumu daha da zorlaştırıyor. Muhtemelen hayatımdan çıkıp gitmesini hiç bağırmadığım ve onu tanıımıyormuş gibi davranmadığım için.

Bugün özür diledim. Artık gerginliğe dayanamıyorum. Ona acınası bir şekilde aşık olmam onun suçu değil. Zaten hiçbir fikri yok. Onu aklımdan çıkarmaya çalışmaktansa, ara sıra etrafta olmasına katlanmak muhtemelen daha kolay. Yemekhaneye giderken sanat bölümüne benimle yürümesine izin verdim ve öğle yemeğini neden stüdyo saati için atladığımı iki kez açıklamak zorunda kaldığımda bile sinirlenmedim. Saatlerce burada olacağımı söyleme zahmetine bile girmedim. Öğün atlama kavramı Gabe için her zaman iğrenç olmuştur. Vücudumun onunkinden çok daha az yakıta ihtiyaç duyduğunu açıklamaya çalıştım ama günde beş bin kalori tüketmemek, zamanının çoğunu spor yaparak ve çalışarak geçiren 1.90 boyundaki kaslı bir adam için yabancı bir kavram. Ama sırt çantamda bir sürü granola bar ve boş bir öğleden sonram var, bu yüzden stüdyo saatim bitene kadar mutlu yerimde olacağım. Sonra kütüphaneye giderken bir sandviç veya başka bir şey alırım, beni dışarı atana kadar orada kalırım, sonra yurda dönerim.

Dudağımı ısırp üzerinde çalıştığım projeyi düşünüyorum. Acaba Johnny benim projem hakkında ne düşünürdü? Ya da Gabe.

Tuvalimin tabanı siyah katmanlar ve farklı gri tonlarından oluşuyor. Normal işlerimin çoğu daha koyu, neredeyse kirli bir havaya sahip. Bu eserde daha fazla renk var, ya da var olmaya başlıyor. Sol altta bir gökkuşağının başlangıcı var ve tuval boyunca zar zor görünen renk geçişleri veya gökkuşağının daha parlak parçalarının kırık parçaları halinde yayılıyor. Bazı yerlerde renkler soluklaşıp koyu arka plana karışıyor, bazılarında ise renkler karanlığı deliyormuş gibi görünüyor.

Stüdyo sanat dersimin ilk dönem ödevi, seçtiğim herhangi bir malzemeyi kullanarak, kendimi temsil eden bir şey yaratmak. Bu kadar açık bir proje olması beni heyecanlandırıyor çünkü genellikle sanatımı planlamam. İlgüdü ve ilhamın bana rehberlik etmesini severim. Genellikle bir eskizle başlar, ancak bu eser için boyayla başlamaya ve ilhamın beni yönlendirmesine izin vermeye karar verdim. Potansiyeli olduğunu düşünüyorum, ancak önünde uzun bir yol var.

Malzemelerimi toplayıp stüdyodan ayrıldığımda heyecandan uçuyorum. Sanatta sevdiğim şey bu. Bir eserin potansiyelini hissetmek ve nereye varabileceği hakkında hiçbir fikrin olmamasının verdiği heyecan. İçine dalıp orada yaşama, zorlanana kadar nefes almama isteği. Zor olan uzaklaşmak. Aslında bir programa göre resim yapmak benim için iyi bir şey olabilir, yoksa muhtemelen yemek yemeyi, uyumayı veya derse gitmeyi unutturdum.

Kampüste yürürken parmaklarım hâlâ fırçayı kaşır, birbirine sürtünüyor, hâlâ kafamdaki projeye dalmış durumdayım. Tuvale yapmak istediğim tüm farklı şeyler için planlar yapmayı seviyorum, çoğu zaman hayata geçmeseler bile, çünkü anlık bir hevesle değişebilirler. Sanatımdan asla ben sorumlu değilim, ama beni yönlendiren ilhama teslim olduğumda beklentileri ve gerçekliği terk edebilmeyi seviyorum. Yaptığım her şeyde bu kadar özgür olabilmeyi hep dilemişimdir.

Bir ara, buraya nasıl geldiğimi pek fark etmesem de, kütüphanenin en sevdiğim noktasına varıyorum. Eskimiş gri deri koltuğa yerleşip kitaplarımı ve ödevlerimi küçük masanın üzerine yerleştirdikten

sonra, pencereden aşığıdaki kararan kampüse bakıyorum. Eski mikrofişlerin ve süreli yayınların bulunduğı üçüncü katta çok az insan vakit geçiriyor, bu yüzden burası her zaman sessiz, ama kütüphanenin tamamı oldukça boş. Sanırım çoğı kişi İşçi Bayramı hafta sonu kutlamalarına başlıyor. Bu da bana hiçbir mesaja cevap vermediğimi hatırlatıyor. Tahmin edilebileceğı gibi, çoğı kardeşimden. Kampüsün karşısına yürümek veya oda arkadaşımı uyandırmak konusunda endişelenmek istemiyorsam kanepesinde uyumamı söylüyor. Dürüst olmak gerekirse, beni gitmeye ikna etmek için söylenen en ikna edici şey bu olsa gerek. Ama ya Gabe yurda bir kız getirirse ve onları birlikte görmek zorunda kalırsam? Ya da daha kötüsü, ya onun biriyle sevişmesini dinlemek zorunda kalırsam?

"İşte buradasın."

Çok erkeksi bir çğılık attım ve sandalyeden kalktım, bu da Ivy'nin homurdanmasına neden oldu.

"Bana böyle gizlice yaklaşamazsın!"

Gülüyor. "Doğrusunu söylemek gerekirse, sana birkaç kez mesaj attım ve adını söyledim."

Bana bu gizli yeri benimsediğimi söyleyen Ivy'di. Çoğı gece oda arkadaşımı kaçırmak için buraya geldiğimi biliyor.

"Şu anda mesajlarımı okuyordum. Stüdyodaydım."

"Görüyorum," diyor kollarımdaki ve kıyafetlerimdeki boya lekelerini göstererek. Bu benim için alışılmadık bir görüntü değil. Evde, giymeyi sevdiğim favori bir eşofman altım ve kısa bir üstüm var ama onları dışarıda giyecek kadar kendime güvenmiyorum. Özellikle de Brad'in tepkisinden sonra.

"Endişeli görünüyordun," diyor. "Neler oluyor sana?"

"Hiçbir şey. İyiyim. Sadece düşüncelere dalmışım sanırım."

Bana attığı ifadesiz bakış, onu kandırmadığımı gösteriyor ama bunu kimseye söyleyemiyorum. Hatta sorunu nasıl dile getireceğimi bile

bilmiyorum.

Ne demem gerekiyor?

Ah, az önce hayatımın muhtemelen yarısını aşık olduğum ve çok tatlı, ilgili, kaslı, gülünç derecede sarkık bir adamla sohbet etmeme rağmen takıntılı olmaktan vazgeçemediğim kardeşimin en iyi arkadaşını düşünüyordum. Ama o aşırı derecede içine kapanık ve bana kim olduğunu veya neye benzediğini bile söyleyemiyor. Muhtemelen bir yere varmayacak ama sorun değil çünkü onu temelde kendimin bambaşka bir yanını keşfetmek için kullanıyordum. Ancak şimdi içimdeki sürtük ortaya çıktığına göre, düşünebildiğim tek şey seks ve şimdi hoşlandığım şeyin belli olmasından ve ya kendimi utandıracağımdan ya da kendi kalbimi kıracağımdan daha da çok endişeleniyorum. Bu zaten kaçınılmaz çünkü o aşırı heteroseksüel ve beni sinir bozucu küçük bir kardeş gibi görüyor. Ve onu her zamanki gibi muhteşem, çok heteroseksüel, orospu haliyle görmekten korktuğum için bir partiye bile gidemiyorum. Onu aklımdan çıkarabileceğimi sanıyordum ama JOHNNY'nin, derslerin ve pislik bir oda arkadaşının dikkatimi dağıtmasına rağmen, onu istemenin verdiği işkenceden kurtulamıyorum.

Evet, hayır.

Derin bir iç çekip karşımdaki koltuğa oturuyor. "Henüz birbirimizi çok iyi tanımadığımızı biliyorum ama benimle konuşabilirsin."

Ona zayıf bir gülümsemeyle bakıyorum. Açıkçası, biriyle konuşmayı çok isterim ama ne zaman susmam gerektiğini bilemem. Ağzımı açtığımda çok fazla şey ele veriyorum. Ve yepyeni arkadaşımın ne kadar ezik olduğumu fark etmesine hazır değilim. Birinin yüzüne bakıp tüm bu duygularımı, kendime olan saygımı kaybetmeden dile getirebileceğimi sanmıyorum.

"Howler'da biriyle eşleştim," diye patladım ve ona en büyük zayıflığımı örtmek için ikinci en büyük sorunumu söyledim.

Ivy nefes nefese kalmış, bacaklarını incecik vücudunun altına çekip çenesini yumruklarına dayayarak öne doğru eğiliyor. "Bana her şeyi anlat," diye ısrar ediyor. Daha ağzımdan bir şey çıkmadan kızardığımı söylüyor. Tabii ki, bir kez söyleyince daha da kötüleşiyor ve bunun Johnny'yle alakası bile yok. Sadece utandığım için utanıyorum.

"Aman Tanrım, gerçekten çok yakışıklı olmalı."

"Yani, gördüğüm kısımlar—"

"Parçalar derken ne demek istiyorsun?!" diye bağırıyor, bir kütüphane için fazla yüksek bir sesle. Neyse ki, yukarıda kimse yok.

"Sakin olur musun?!" diye fısıldadım ona.

"Kesinlikle söz konusu değil," diyor ama sakince her şeyi anlatmamı istiyor.

Ona her şeyi anlatmayı planlamıyordum. Açıkçası, biriyle eşleştiğimi söylemenin dikkatini dağıtacağını ve sonra bana komik ilişki hikayelerinden bazılarını anlatması için durumu tersine çevireceğimi düşündüm. Ama o benim aldatmacama bayılıyor ve Johnny hakkında her şeyi, erkek kardeşimin en iyi arkadaşı olduğunu hayal ettiğim kısım hariç, anlatıyorum.

"...Anonim kalmayı seçmesinin biraz tuhaf olduğunun farkındayım ama ben böyle olmasını tercih ediyorum. Anonimken çok daha cesurum." Alaycı bir şekilde gülüyorum, kendimi aptal hissediyorum. "Nedense bir yabancıya vücudumun fotoğrafını göndermek, yüzümün fotoğrafını göndermekten daha kolay geliyor."

Dehşete düşmesini ya da kimliği belirsiz bir yabancıya penis resmi göndermem konusunda beni uyarmasını bekliyordum. Ama beni şaşırttı. "Aslında bu bana çok mantıklı geliyor. Anonimlik sana yeni bir kişilik deneme, kabuğundan biraz çıkma özgürlüğü veriyor. Daha önce hiç bu yönünü keşfetmene izin vermedin, bence yap."

"Beni bir tür avcının tuzağına düşen bir aptal olarak görmüyor musun?" Annemin Dateline'a çıkacağım için ağladığını görebiliyorum.

"Gerektiğinde dikkatli olacak kadar zekisin. Kendini güvende tuttuğun sürece, daha küçük ve daha güvenli bir ortamda bulunmanın harika bir fırsat olduğunu düşünüyorum. Ve kim olursa olsun, en azından bu okulda bir öğrenci. Bir profil oluşturmak için kimlik bilgilerinin olması gerekiyor. Yani bir şey olursa veya bu Johnny denen adam tehdit edici bir şey yaparsa veya söylerse, izi sürülebilir. Dürüst olmak gerekirse, kim olduğunu bilmek istiyorsan, idari kadrodan bir arkadaşım var, araştırabilir."

"Tuhaf bir şekilde bilmek istemiyorum ama teşekkürler." Gerçek adını bilseydim, onun istediğim kişi olduğunu hayal etmem daha zor olurdu. "Ve özgüvenini takdir ediyorum."

"Senin yanımdayım Ellis. Grubumuzun geri kalanı da öyle. Tavsiyeye ihtiyacın olursa veya sadece dertleşmek istersen, onlar gerçekten harika insanlar."

"Bunu hatırlayacağım," diyorum göğsümdeki sıcak, tüylü hisse gülümseyerek. Lisedeyken tamamen arkadaşsız değildim ama yüzeysel bir arkadaşlıktan daha derin bir dostluk kurmak için de pek çaba sarf etmedim. Kardeşim ve Gabe'in peşinden o kadar meşguldüm ki, orada olmak istemiyormuş gibi davranıyor, Gabe'e her baktığımda gözlerimdeki kalpleri saklamaya çalışıyordum. Belki de gerçek arkadaşlar edinmek, üstesinden gelmeme yardımcı olabilir.

"Bu arada, yarın ne yapıyorsun?"

Etrafıma bakıyorum, dizüstü bilgisayarım, kitaplarım, tabletim ve çizim defterim üç kişilik bir alanı kaplıyor. Ivy gülüyor.

"Ben de öyle düşünmüştüm," diyor. "Saat on buçukta avluda buluşalım. Yarın bizimle geliyorsun."

"Yani, şunu açıklığa kavuşturayım. Gün boyu abur cubur yiyip, kusana kadar lunaparkta dolaşacağız, sonra da bir partiye gidip, gece boyunca kusana kadar içeceğiz, öyle mi?"

"Evet!" diyor Ivy alkışlayarak. "Anlıyor!" diye tezahürat ediyor Hunt County Eyalet Fuarı'nın girişinde duran diğer üç kişiye. Hepsi gülüyor, alkışlıyor ve sırtını sıvazlıyorlar.

"Ve biz de senin sıradan bir güzel yüz olacağından endişeleniyorduk," diyor Tyrell yanağını okşayarak. Sesi küçümseyici ama mavi çerçeveli gözleri parlıyor. Beni yanına çekerken kıkırdıyor ve grubumuzdan bir diğer kişi olan Antoni'ye, kendisine kocaman bir pamuk şeker uzatılan kişiye işaret ediyor.

Antoni grubumuza dönüp neredeyse zıplayarak yanımıza geliyor, açık karamel gözleri bir çocuk gibi parlıyor. "Bakın! Simli!" diyor, pastel bulutu ışığı yansıtacak şekilde hareket ettirerek. Parıltısına olan hayranlığı fazlasıyla sevimli. Çocuksu ve kafası havada biri gibi görünse de, sanki bir moda dergisinden fırlamış gibi. Koyu bronz teni kusursuz, dolgun dudakları, çıkık elmacık kemikleri ve kusursuzca şekillendirilmiş kaşları var. Buluttan bir parça koparıp yerken, parlak siyah saçlarından bir tutam alına düşüyor ve şekerli ikramını bizimle paylaşmak için etrafı işaret ediyor.

Kalabalığın arasından ilerlerken onu ve diğer yeni arkadaşlarımı gözlemliyorum. Yemin ederim gördüğü her şeyi yiyor ve benden daha zayıf olduğu düşünülürse hepsini nereye koyduğunu bilmiyorum. Tyrell, boş kafasında fazladan yiyecek biriktirdiğini söylüyor ve Antoni bunu gerçekten çok komik buluyor. Tyrell'in şakacı takımları onun aşk dili, öğrendim ve bir şaka kendisine yapıldığında çıkan yüksek sesli kahkahası o kadar neşeli ki, şakaya dahil olmayanlar bile bizimle birlikte gülümsüyor. Antoni'nin görüldüğü kadar aptal olmadığını hissediyorum. Etrafındaki insanları büyülemek için aptal sporcu imajını kullanan Gabe gibi, Antoni de gerçekten en güzel aptal olmak için fazla gözlemci görünüyor. Muhtemelen gizli bir dahi.

Diğer üyelerimiz arasında güreş takımında olan ve pazıları o kadar büyük ki kendi ensesine bile ulaşamayan Sean var. Pek konuşmuyor. Bir de kendilerine "yerleşik enby" diyen Jamie var. Grubun komedyenleri onlar ve benim öz-küçümseyen mizah anlayışımı takdir

ediyorlar gibi görünüyorlar. Her şeyi neşeli tutma becerilerini ve grunge'a olan hayranlıklarını takdir ediyorum.

Günün bir vakti, Jaime ve Tyrell'in baldır kasları hakkında konuşmalarını dinlerken küçük bir aydınlanma yaşıyorum. "Bir dakika," diyorum. Ivy tenis oynuyor, Tyrell ise atletizm yıldızı. "Antoni, spor yapıyor musun?"

"Yüzme takımındayım," diyor. "Başka nasıl bu kadar zayıf kalabilirim sence?" Gömleğini yukarı çekip görüldüğü kadar zayıf olmadığını, çünkü gövdesinin yağsız, kaslı bir yapıdan ibaret olduğunu gösteriyor.

Başımı Jamie'ye doğru çevirdim. "Burada sporcu olmayan tek kişi ben miyim?"

"Ah, kesinlikle hayır," diyor Jamie. "Bu vücut atletizm için değil, rahatlık için yaratılmış. Spor hekimliği programındayım. Tüm bu muhteşem pisliklerle böyle tanıştım."

Acaba Gabe'i tanıyorlar mı diye merak ediyorum. Bu düşünceyi hemen kafamdan atıyorum.

Ivy gülüyor. "Howler Pride Alliance'ın eşcinsel öğrenci sporculardan oluşan bir organizasyon olduğunu bilmiyor muydun?"

"Hayır! Masaya sadece—"

"Çünkü ağabeyin seni kaydettirmişti," diyor. "Şimdi hatırlıyorum." Arkama bakıp kıkırdıyor. "Ayrıca seni beyzbol takımına yazdırdığını da hatırlıyorum. O zamanlar bunu hiç düşünmemiştim."

Başımı bezginlikle iki yana salladım. "Siktiğim Elliot. Ona mesaj atıp tam olarak hangi pozisyonda oynamam gerektiğini sormalıyım."

"Yarasa çocuk, tabii ki." Tam o sırada, benden çok daha iri ve ne yazık ki daha güçlü olan ikiz kardeşimin baş kilidine yakalandım.

"Elliot, defol!" diye bağırdım, ona karşı mücadele ederken kelimelerim göğsünde boğuk bir şekilde yankılanıyordu. O daha iri ve güçlü olabilir ama ben mücadeleciyim. Elliot ve Gabe sürekli yanımda

olduğu için böyle olmak zorundaydım. İkisi eskiden bana çete halinde saldırırlardı ve... Ah hayır. "Bunu aklından bile geçirme Gabe!" diye bağırdım, tam arkamdan gelip beni itfaiyeci gibi kaldırıp sırtına vururken beni döndürdüğü sırada.

"Ooh, devam et. Aşağı in," diyor ve yumruklarım beline ulaşabilsin diye vücudumun ön kısmını biraz daha aşağı indiriyor. Ona sertçe yumruk atıyorum. Ama daha sert yapmamı söylediğinde, kollarımı kavuşturup beni yere serene kadar öylece asılı kalıyorum.

"İkiniz de pisliksiniz."

Sonunda serbest bırakıldığımda, kıyafetlerimi düzelterip kendimi tekrar düzgün göstermeye çalışırken herkesin dikkatinden kaçtım. Elliot bana uçan parmak arası terliklerimden birini uzattı ve ben de atlet üstümdeki kırıksıklıkları düzeltmeye çalıştım. Saçlarımı topladığım atkuyruğum gevşedi ve hiçbir yerde göremiyorum. Neredeyse omuz hizasındaki koyu renk saçlarımı parmaklarımla tarayarak düzeltmeye çalıştım ama her zamankinden daha da dağınıktı. Lanet olası herifler.

"Aslında böyle aşağı inmeyi çok seviyorum," diyor Antoni, dalgali saçımı düzeltmeme yardım etmek için öne çıkarken. Bana nazik bir gülümsemeyle bakıyor ve bu, sinirlerimi biraz yatıştırıyor.

Elliot ve Gabe'in, sırf kendilerinden daha küçük olduğum için bana küçük kardeşleriymişim gibi davranmalarına gerçekten dayanamıyorum. Kardeşimden sadece birkaç santim kısayım ama benden en az 23 kilo daha kaslı, hatta takım antrenörüyle çalışmaya başladığından beri daha da fazla. Gabe ise tam bir dev.

"Çok çekici," diyor Antoni, gözlerini kardeşim ve Gabe'in Sean ve Tyrell'la konuştuğu yere çevirerek. Gabe ise sanki durduğu yerden Antoni'yle olan etkileşimimi izliyormuş gibi görünüyor.

Hangisinden bahsettiğinden emin değilim ama gözlerimi deviriyorum. "Çok sinir bozucu," diye cevap veriyorum. Antoni gülüyor. Gabe kaşlarını çatıyor.

"Küçük E! Dönme dolap!" diye havlıyor Gabe.

"Hayır. Siktir git."

"Ah, hadi ama," dedi güçlü bir kolunu omzuma atarak. "Özür dilerim."

"Hayır, değilsin. Bana kötü davranmayı seviyorsun." Ve bunu utanç verici derecede tahrik edici buluyorum, ayrıca yarım kilomu halktan saklayacak havada değilim.

"Doğru. Ama bunu yeni arkadaşlarının önünde yapmamalıydım."

"Ya da seninkinin önünde. Ya da hiç."

"Bunun ne eğlencesi olabilir ki?"

Nefesi yanağımı sıyrıp geçerken, görevliye iki bilet vermek için omzumun üzerinden eğiliyor ve dönme dolaba götürüldüğümü ancak o an fark ediyorum. Başımı çevirip ona kaşlarımı çatarak bakıyorum ama o sadece genişçe sırtıp göz kırpmıyor.

Kardeşim, tüm kas gücüne ve mükemmelliğine rağmen yükseklikten çok korkar. Şehirde ne zaman bir panayır olsa, Gabe beni tüm oyuncaklara bindirirdi. Geçen yıl da beni zipline'a bindirmişti. Gözlerimi devirmek ne kadar istesem de bu sadece gösteriş için, çünkü ona sadece benim verebileceğim bir şeye sahip olmanın her anını seviyorum. Yolculuk ne kadar uzun sürerse sürsün, onu tamamen kendime ayırıyorum. Tahmin edilebileceği gibi, o kadar iri ki koltuğun çoğunu kaplıyor. Ama ya bu oyuncaklara binmeyeli hatırladığımdan çok daha uzun zaman oldu ya da bu özellikle küçük bir araba, çünkü sığabilmemin tek yolu Gabe'in bacaklarını açıp aralarına oturmam.

"Bu işe yaramayacak. Çok irisin," diyorum ayağa kalkarken, ama Gabe tam araba sarsılırken kolumu çekiyor.

Dudakları kıvrıldı, sanki komik bir şey söylemişim gibi. "Artık çok geç. İyi olacağız. Sakinleşin."

"Bana sakın olmamı söyleme Gabe," diye çıktım, onun yakınlığına vereceğim tepkiden korkarak.

"Son zamanlarda neyin var?"

"Ne demek istediğini bilmiyorum," diyorum bezgin bir iç çekişle.

Dizlerimi koltuğa doğru çekip ona dokunmamaya çalışıyorum ve son yolcular binerken arabanın yavaşça yükselişine odaklanıyorum. Yaklaşık 6 metre aşağıda, kardeşim ve Ivy bize bakıyor. Muhtemelen sinirli ifademi oturduğu yerden görebiliyordur, çünkü bizi eğlenmiş bir ifadeyle izliyor.

"Bilmiyorum. Çok sinirlisin. Her zamankinden daha sinirlisin." Ellerini sanki beni savuşturmak zorunda kalacakmış gibi önünde kaldırıyor. Bu küçük kovanın her hareketi beni kucağına almasaydı, en azından onu tekmelerdim.

Aksine, bu Gabe'in görüldüğü kadar kalın kafalı olmadığına bir kanıtı daha. Yoksa geçen günkü çıkışımın özrünü kabul eder ve hayatına devam ederdi. Sanırım ona hâlâ pek dostça davranmadım. Ama umutsuz aşkımdan arınmaya çalıştığım için ondan kaçmaya çalıştığımı ona söyleyemem.

"Özür dilerim," diye iç çektim. "Yurda alışmakta zorluk çekiyorum. Sanırım... rahatsız oldum."

Konuşmaya devam etmem için beni dürterek teşvik ediyor.

Başımı sallayıp ona bunun önemli olmadığını söylüyorum. "Hiçbir mahremiyet yok. Duşlar sağlığa zararlı. Ve oda arkadaşım tam bir pislik."

Gabe kaskatı kesildi. "Ne demek istiyorsun? Ne yapıyor? Ben..."

"Hayır, yapamazsın. Yapmayacaksın," diyorum, ağzını açmak üzere olduğunu görünce. "Kendi başımın çaresine bakabilirim."

"O pisliğin etrafında parmak ucunda yürümek ve evin olması gereken yerden uzak durmak kendine iyi bakmak değildir." Algılama seviyesi karşısında kaşlarım çatıldı. "Dostum, seni tanıyorum. Neredeyse kardeşiz."

Ah. Bunu her söylediğinde yemin ediyorum ömrümden birkaç yıl götürüyor.

"Birkaç günlüğüne ara vermek istersen her zaman bizimle kalabilirsin. Kanepe oldukça rahat ve Jimmy aldırılmaz." Jimmy diğer oda arkadaşları. O da birinci sınıf beyzbol oyuncusu. Elliot bana yüzü şiştiği ve sinirlendiği için steroid kullandığından oldukça emin olduğunu söyledi.

"Evet, senin steroid bağımlısı oda arkadaşınla uğraşmak veya geceleri sporcuların ne yaptığını dinlemek istediğimden emin değilim. O kanepe odanın hemen yanında ve duvarların o kadar kalın olduğunu hayal bile edemiyorum. Senin fetihlerini dinlemek zorunda kalmak istemiyorum."

"Bana orospu mu diyorsun?" diye sordu Gabe nefes nefese.

"Kesinlikle öyleyim, evet."

Kıkırdıyor ve aşağıdaki manzaraya bakıyoruz. Buradan bakıldığında, çoğunlukla yemyeşil tepeler ve ara sıra malikaneler görünüyor. Huntston Üniversitesi'nin geniş kampüsü, arkasında batmaya başlayan güneşle birlikte muhteşem görünüyor. Buradan, pembe ışık çizgileriyle kaplı beyzbol sahasını bile görebiliyorum.

"Sürtüklükten bahsetmişken..."

Gabe'in kasvetli ifadesiyle karşılaşmak için başımı kaldırdım. "Ne?"

"Elliot adında küçük bir kuş bana Howler'da bir profil oluşturduğunu söyledi."

"Sen ve küçük kuşun, adımı ağzınıza almamalısınız," diye mırıldandım.

Kaşlarını oynattı. "Isırık var mı?"

"Bilmek istemez misin?"

"Evet, yapardım."

"Ne umurunda ki?"

Omuz silkiyor ve yolculuğun geri kalanında sessizlik hakim oluyor. "Sadece, bilirsin işte, dikkatli ol. Dışarıda bir sürü sapık var," diyor, araçtan inmeden önce. Keşke gerçek sapık kim olduğunu bilseydi.

Gabe'in ekibinden diğerleri onu bekliyor, hepsi selamlaşırken kurt uluması sesleri çıkarıyor. Beni bekledikleri için minnettar olduğum kendi arkadaşlarıma bakıyorum ve aptal sporculara gözlerimi deviriyorum. Ivy, Tyrell, Jamie ve Antoni de ulumaya başlıyor. Sean başını sallıyor ama sırtıyor. Ben de sırtıtmak zorunda kalıyorum ve karşılık vermek için ellerimi ağzımın üzerine kapatıyorum. Panayır alanında epey yol kat etmiş olan beyzbol takımına bakmak için döndüğümde, Gabe'le göz göze geliyorum ve bana attığı gülümsemeyle kalbimin yerinden fırladığını hissediyorum.

Çok umutsuzum.

Mide bulandırıcı birçok sürüş ve adil oyunlarda kaybedilen elli doların ardından, bir piknik masasının etrafında oturmuş Antoni'nin dev bir mısır köpeğini nasıl boğazına kadar yiyebileceğini kanıtlamasını izliyoruz. Hem korkutucu hem de etkileyici; gösteriye tanık olan birçok yoldan geçen de aynı fikirde gibi görünüyor. Muhtemelen çok fazla sorum var ve bu yeni arkadaşlarımla ve huni kek şekerinin enerjisiyle coştığım için, aklıma geldikçe onları ağzımdan kaçıyorum.

"Aman Tanrım," diyor Tyrell heyecanla, sonra sesini komplocu bir şekilde alçaltarak. "Lütfen bana o eşcinsel bebeğin bakire olduğunu söyle."

"Bebek eşcinsel mi?" Hiç etkilenmemiş bir şekilde ifadesiz bir şekilde konuştum.

Tyrell nefes nefese. "Öylesin! O kadar tatlısın ki ölebilirim," diyor yüzünü dramatik bir şekilde yelpazeleyerek.

Gözlerimi devirip soruyu geçiştiriyorum. Ama sonra yeni arkadaşlarımla bana diktiği bakışlara bakıyorum.

"Ne?"

"Gerçekten mi?" diye soruyor Antoni, şaşkınlıkla ya da belki de hayranlıkla, sanki daha önce hiç bakire görmemiş gibi.

"Ben... Biliyorsun, lisedeyken. Seçeneklerim kısıtlıydı."

Antoni alaycı bir şekilde, "Kendini o oyuncağa tıktırdığın o koca şeker parçası bana o kadar da ince görünmedi," diyor.

"Gabe çok dürüst ve sınırların çok dışında. O neredeyse benim kardeşim."

"Ama keşke olmasaydı," diye tamamladı Tyrell benim yerime. Gözlerim kocaman açıldı ve hızla inkâr etmek, inkâr etmek, inkâr etmek için ağzımı açtım. Ama kızarmam, zayıf inkârım dudaklarımdan çıkmadan önce gerçeği ortaya koyuyor.

"Aww," diye mırıldandı Ivy, avucunu kalbine bastırarak.

"Aman Tanrım, çocuklar. Bana sanki ters giden trajik, başarısız bir gündüz kuşağı dizisiymişim gibi bakmayı bırakın. Öyle değil."

Ivy imdadıma yetişiyor ve dikkatimi anonim sohbet arkadaşşıma çeviriyor. Bu herkesi çileden çıkarıyor. Sean bile fotoğrafları görmek için yalvarıyor. Tyrell belki de kendisidir diye şaka yapıyor ve sonra Sean'ın tişörtünü kaldırıp sert karnını göstermesini sağlıyoruz. Kesikli ama Johnny'nin bana gönderdiği fotoğraflara hiç benzemiyor. Her şeyden önce, Sean'ın göğsü ve karnı kızıl kahverengi tüylerle kaplıyken, Johnny'nin göğsü ve karnı kasları parlak ve pürüzsüz, koyu kahverengi mutlu bir çizgi var. Ve Sean'ın beni susatan damarları yok.

"Yalan söylemeyeceğim, bebeğim," diyor Tyrell, omzuma elini koymak için öne doğru uzanarak. "Kendimi tüm bunlara çok kaptırdığımı görüyorum."

"Az önce bana işaret ettin."

Tyrell bilgece başını sallıyor ve ben de kahkaha atıyorum. Sadece bu gece partiye gelmekle kalmayıp, yakın gelecekte beni bir geceliğine şehre çıkmaya hazırlayacaklarını da söylemem gerekiyor ki, başka bir konuya geçebilsinler.

Spor yurtlarının erkekler tarafına yaklaştıkça ortalık daha gürültülü ve daha da dağınık oluyor. Ivy, erkeklerin yurtlarında daha fazla ayrıcalık olduğunu, örneğin birinci katta daha büyük bir spor salonu ve yemek sipariş edebilecekleri bir market gibi düzenlenmiş öğrenci Quickstop'unda daha fazla seçenek olduğunu söylüyor. Benim yurt odamda bunların hiçbirinin veya çamaşırhanenin olmadığını ve elliden fazla erkekle bir banyoyu paylaştığımı söylediğimde, yanına taşınmamı öneriyor. Jamie, Ivy'nin "çok iyi bir kaşar" olduğu iddiasını doğruluyor. Gözlerimi deviriyorum ama yalan söylemeyeceğim, beni orada ağırlamanın başını belaya sokacağını düşünmesem muhtemelen düşünürdüm.

Erkekler spor yurdunda ayrıca devasa bir projektör ekranının bulunduğu geniş bir ortak toplantı alanı da var. Partinin büyük kısmı burada gerçekleşiyor gibi görünüyor. Çalan müziğin ritmine göre değişen farklı ışık gösterileri gösteren dev ekran dışında her yer karanlık.

Kardeşimi ve Gabe'i göremiyorum ama Antoni'den bir içki alıp büyük oturma gruplarından birinde diğer arkadaşlarıyla oturmak için onları takip etmeden önce onlara burada olduğumu bildirmek için mesaj atıyorum. İçki tatlı ve aklıma son gittiğim parti ve yabancıların dilindeki tarçın tadı geliyor. Sanırım bu tür partiler için en çok tercih edilen içki Fireball. Normalde içki içmem ama bu anı, bardağımdan yavaşça yudumlayıp o tatlı yakıcılığın tadını çıkarmamı sağlıyor.

Güneşin altında geçirdiğim uzun bir günün yorgunluğu ve içkinin verdiği bal gibi damarlarımda akan rahatlama arasında, neredeyse kanepenin köşesine sinmiş durumdayım. Tahmin edilebileceği gibi

sohbet spora döndü ve onu fark ettiğimde herkesi duymazdan geldim.

Gabe odanın diğer tarafındaki duvara yaslanmış. Hayatımda gördüğüm en minik şortu giymiş bir kız bir koluna sarılmış, ikizi olabilecek başka bir kız ise tanımadığım bir adama söylediklerini dikkatle dinliyor. Gözlerim ona fazla odaklanmak yerine kızları süzdü. Gabe'e olan çekimimiz dışında ortak bir noktamız olmasa da, kendimi hâlâ karşılaştırmalar yaparken buluyorum. Elbette, en bariz, en bariz fark benim bir penisimin olması. O onlardan hoşlanmaz. Bunun üstesinden gelebileceğin bir şey değil, seni umutsuz aptal.

Bunu kendime neden yapıyorum? O beni asla o kızlara baktığı gibi görmeyecek.

Daha önce arka planda kalmaktan, arkadaşlarımla birlikte olmaktan ve atmosferin tadını çıkarmaktan memnundum ama şimdi aniden boğuluyormuşum gibi hissediyorum.

Cebimdeki telefonum titriyor. Elliot, odalarında poker oynadığını ve gelip takılmam gerektiğini söylüyor. Sadece biraz değişiklik olsun diye yukarı çıkmak üzereyken Johnny'den bir mesaj geldiğini fark ediyorum.

JOHNNY: Bu gece neler yapacaksın?

ELLISH: Aslında hiç gitmek istemediğim bir partide. Bir sürü sporcu ve çok fazla kötü anı. Sen?

Mesajlarıma hemen geri dönüş yapıyor, bu da beni gülümsetiyor.

JOHNNY: Buradasın.

ELLISH: Ne?

JOHNNY: Sanırım aynı partideyiz. Spor yurtlarında mı?

Aman Tanrım. Burada mı? Doğrulup etrafa bakınıyorum, telefonuna bakan herkesi inceliyorum. Gabe beni fark ediyor ve meraklı bir bakış

atıyor. Sonra, muhtemelen kardeşimi aradığımı varsayarak, yukarıyı işaret edip Elliot'ın yukarıda olduğunu söylüyor. Başımı sallayıp ayağa kalkıyorum.

Kanepeden kalkıp arkadaşlarıma kardeşimi görmeye gideceğimi söyleyip merdiven boşluğuna kaçıyorum. İçeride kimse yok ve müziğin sesi dışında ortalık oldukça sessiz.

ELLISH: Birdenbire artık burada olmaktan rahatsız olmuyorum.

JOHNNY: Seni görebilmek için nerede olduğunu sormak istiyorum ama senin beni görmene hazır olmamam ne kadar da saçma?

ELLISH: Aslında pek de umursamayacağımı düşünüyorum.

JOHNNY: Gerçekten mi?

Kuru bir sesle yutkundum. Bunu gerçekten kastediyorum ama aniden istediğim kadar dürüst olmakta zorlanmaya başladım. Onun gerçek bir insan olduğunun farkında değildim değil ama bu onay, diğer tüm etkenleri düşünmek yerine sadece istediğim gibi davrandığım o aynı cesaret seviyesine ulaşmamı zorlaştırıyor. Sıvı cesaret için içeceğimden bir yudum alıp, burada olduğunu söylediğinde aklıma gelen ilk düşünceyi yazmaya zorladım kendimi.

ELLISH: Sana dokunabilmek için karanlık bir yerde buluşmayı istemem ne kadar saçma?

JOHNNY: ...

Fincanımın içindekiler, cevap vermesi için harcadığı uzun saniyeler içinde yok oluyor.

JOHNNY: 226 numaralı oda. Kapı açılacak. Düz yürüyün, koridordan aşağı inin, soldaki ikinci kapı. Işıkları kapalı tutun.

Kalbim her adımda daha da hızla çarparak, istemsizce ayağa kalktım. Yarı yolda, birinin aşağıdaki merdiven boşluğuna girdiğini duydum.

"Ellis mi?"

Siktiğimin Gabe'i. Neden şimdi beni aramaya geliyor? Omzumda, yüzü olmayan bir yabancının aslında istediğim şey olmadığını bana hatırlatan bir meleğin çarpık bir versiyonu mu var? Yoksa şeytan bana kayıp bir dava için üzülmemin faydasız olduğunu, bana gerçekten ilgi duyan biriyle çıkma şansım olduğunu mu hatırlatıyor? En azından, içimden bir parça.

Son birkaç adımda ayakkabılarım gıcırıyor, olabildiğince sessizce koşuyorum ve adımlarım beton duvarlarda yankılanırken merdiven boşluğu kapısından kayıyorum. Koridor boş ama yurt odamdan o kadar farklı düzenlenmiş ki, hangi yöne gideceğimi anlamam gerekenden bir saniye daha uzun sürüyor. Johnny'nin gitmemi söylediği odanın kapısını bulup tam o sırada merdiven boşluğu kapısının hızla açıldığını duyuyorum.

Sırtımı kapıya yaslayıp derin derin nefes alıyorum. Gabe'in tekrar adımı seslendiğini duyuyorum, ses tonu şaşkınlıkla eğlence arasında bir yerde. Belki de sadece gergin sinirlerim ve hayal gücümdendir ama sanki saklandığım kapının dışında dolaşıyormuş gibi hissediyorum.

Hayır, benim hayalim değil.

Kapıyı hafifçe tıklattı. "Ellis? Orada mısın?"

Gözlerim karanlık odaya alışmaya başlıyor. Elliot ve Gabe'in yatakhanesinde daha önce de kalmıştım, bu yüzden ne bekleyeceğimi biliyorum. Bu oda, koridorun onlarınkinin tam karşısında, yani mini mutfak ve küçük oturma odası da karşı tarafta. Kapının hemen karşısında, sadece iki kapısı olan kısa bir koridor var. Burası tek yatak odalı mı?

Burası tuhaf bir şekilde bomboş. Kapının yanındaki rafta ayakkabı yok, etrafta kişisel eşyalar da yok. Mutfak tezgahında, Huntston Üniversitesi ürünleriyle dolu, selofana sarılı büyük bir karşılama sepeti var.

Dairede parmak uçlarımda yürürken, sırf meraktan ilk kapının kolunu çeviriyorum. Yatak, sehpa ve çalışma masası olan küçük bir yatak odası. Büyük pencere, yakındaki sokak lambasının ışığını içeri alarak odayı net bir şekilde görmeyi kolaylaştırıyor. Bu da demek oluyor ki, yandaki oda...

Evet, bir banyo. Pencere yok, bu yüzden zifiri karanlık.

Tam kapıda oyalanırken telefonum çaldı. Gabe'in ayaklarının gölgesini hâlâ kapının altında görebiliyorum.

JOHNNY: Koridorda biri var.

ELLISH: Kardeşimin bir arkadaşı. Beni takip etti.

JOHNNY: Ben onu beklerim. Sıkı tutun.

ELLISH: Sanırım burası senin yerin değil?

JOHNNY: Hayır, ama orada kimsenin olmayacağını biliyordum.

Koridorda alçak sesler duyuyorum ama ne söylendiğini anlayamıyorum. Kanım kulaklarıma hücum ediyor, Gabe orada durup biriyle konuştuğunda sinirlerim geriliyor. Johnny ile mi konuşuyor? Gabe onu kovalayacak mı? Gabe, onun beni boş daireye kadar takip ettiğini görecekti mi?

Gabe'in ayakları kayboluyor ve ben de cesaretimi kaybetmek üzereyim. Belki yakalanmadan önce hemen dışarı çıkmalıyım.

Banyoda yüzüme biraz su çarpıyorum ve tuvaletin üzerindeki küçük rafta düzgünce katlanmış havlulardan birini kullanmanın ne kadar akıllıca olduğunu düşünüyorum. Burada birinin olduğunu anlayacaklar. Benim olduğumu anlayabilecekler mi?

Kapı açılıyor ve bu küçük, kapalı alanda, yüzü olmayan bir yabancıyla birlikte olmaktan başka hiçbir şey hakkında endişelenmeyi unutuyorum. Bunun tekrarlanabileceği hiç aklıma gelmemişti. Şimdi bu benim işim mi olacak?

Mandal tıkıyor ve nefesim kesiliyor.

BÖLÜM 4

GABE

Arkamdaki kapının sürgüsünün sesi, kulaklarımda akan kanın düzensiz şırlıtısını bastıracak kadar yüksekti.

Bu asla planladığım bir şey değildi, ancak beni buraya getiren her adımı düşündüğümde, dışarıdan ne kadar önceden planlanmış görüldüğünü fark etmemek elde değil. O aptal tanışma uygulamasını indirmekten, bu boş daireye yanlışlıkla erişimi manipüle etmeye kadar, inandırıcı bir şekilde masum olamayacak kadar tesadüfi. Bilinçaltım benden daha büyük bir sapık olmalı. Yine de, fırsatı isteyerek değerlendirdim. Kaç kere kendime çekip gitmemi söylesem de, buradayım.

Hedefinize vardığınızda, oraya nasıl geldiğinizi hatırlamadığınızı fark ettiğiniz anlardan biri gibi. Buraya gelirken kaç kazaya sebep olmuş olabilirim? Yeterince dikkatli miydim? Elliot beni aramıştı ve hoparlörü açmıştım, sanki koridorda birden fazla kişi varmış gibi. Ellis'i oyalamak, kendime zaman kazandırmak için hesaplı bir aldatmacaydı çünkü içeri girip girmeme konusunda kararsızdım. Fikrini değiştirip yaptığı şeyin aptalca olduğunu anlaması için ona zaman vermek. Karanlık bir odada, bir tanışma uygulamasından bir yabancıyla kim tanışır ki? Ne kadar aptal?

Bu aptalca planı önerdiğimde beni takip ettiği için ona kızmak istiyorum. Karanlıkta buluşmak istediğini söylediğinde neredeyse hiç tereddüt etmedim. Çünkü bana dokunmak istiyor.

Hayır, ben değilim. Johnny.

Yarattığım alter egoyu kıskanmam ne kadar aptalca?

Sadece ona dikkat etmek istiyordum. Güvende olduğundan emin olmam gerekiyordu. Kimsenin ona yalan söylemesini, onu manipüle etmesini, ondan faydalanmasını, benim ona yaptığının aynısını yapmasını istemiyordum.

RA'ya hoş geldin sepetini bıraktığımda kilitlemeyi unuttuğum boş daireye yönlendiren mesajı gönderir göndermez, geri adım atmaya hazırdım. Dikkat ediyormuş gibi yaptığım konuşmayı aniden bırakıp merdiven boşluğuna koştum. Ellis'in daireye girmesini engellersem, ne bir zarar ne de bir faul olurdu.

Sadece kardeşimin bir arkadaşıyım.

Ben bundan daha fazlası değil miyim? Bir arkadaşı bile diyemedi?

Ellis'in eli pazımdaki kaslara çarptı. Bir an tereddüt etti, sonra elini tereddütle gömleğimin kolunun hemen altına koydu. Elini kendi elimin üstüne koydum, tenini benimkine bastırdım, dişlerimi sanki damgalanmışım gibi sıktım.

"Merhaba," diye fısıldıyor.

Konuşmaya korkuyorum, beni çözeceğinden çok endişeleniyorum. Ellis'le neredeyse birlikte büyüdük ve o bir sanatçının keskin gözlem yeteneğine sahip. Sesimi tanıması çok riskli. Bunun yerine elini bırakıyorum ve parmaklarımı kolundan yukarı, omzundan üzerinden sırtına doğru kaydırıyorum, incecik belinin kıvrımının hemen altında kalçasında duruyorum. Kendimi tamamen hareketsiz tutmak, onun yakınlığında uzuvlarımdaki titremeyi bastırmanın tek yolu. Tek istediğim onu bir köşeye sıkıştırmak, kaldırmak, vücuduma sarmak ve tüketmek. Nefeslerini ve bekaretini aynı anda çalmak. Onu benim

yapmak, onu sahiplenenin ben olduğumu asla bilemese bile. Ona bunu yapamam. Bu yüzden hiç hareket etmiyorum.

Ellis'e beni çeken şeyin ne olduğunu bilmiyorum. Belki de vücudunun yumuşak, neredeyse kadınsı kıvrımlarıdır. Boynunun narin çizgisi veya saçlarının uzadıkça kıvrılması. Ya da belki de sadece kendisidir. Kendini hiçbir zaman aksiyonun içine koymadan etrafındaki dünyayı nasıl izlediği. İnsanların gerçekte kim olduklarını nasıl gördükleri çünkü gözlemlendiklerini fark etmiyorlar. Bana bakış şekli, sanki bana değil de içimden bakıyormuş gibi, kendimi korunmasız hissetmeme neden oluyor. Uzun bir süre, bu ilginin beni huzursuz etmesine izin verdim. Ve yaşlandıkça, bakışları daha da yakıcı oldu, onu daha da bir kutuya koymaya çalıştım. Onu kardeşine olan sevgimle düşünmeye çalıştım ve bir süre işe yaradı. Fakat tek bir hata her şeyi değiştirdi ve kardeşçe kabul edilebilecek her şeyin çok ötesinde bir şeye doğru kapıları açtı.

Elliot bunu öğrenirse beni öldürür. Daha da kötüsü, benden nefret ederdi.

Ellis derin bir nefes aldı ve kalçasındaki sert tutuşumu gevşettim. Parmaklarımın, o kadar derine batmış olmalarına bakılırsa, morluklar bırakmasına şaşırımdım. Ama Ellis geri çekilmek yerine ellerini benimkilerin üzerine koydu ve vücuduma yaklaşırken parmaklarımı tekrar bastırdı.

Onun utangaç olmasını, benim -hayır Johnny'nin- ilk adımı atmamı beklemesini bekliyordum. Ama karanlıkta cesurdu, tıpkı mesajlaştığımız konuşmalarda olduğu gibi. Vücudunun benimkine bu kadar yakın olması havayı daha yoğun hissettiriyor. Nefesi boğazımda uçuşuyor, tarçın kokusu bilincimi tırmalıyor. Yüzme takımından süper model görünümlü o çocuğu Ellis'in içkisini hazırlarken dikkatlice izledim, herhangi bir tuhaflık olmamasına dikkat ettim. İçki sert değildi, ki bu iyi bir şeydi çünkü Ellis'in içtiğine hiç tanık olmamıştım. Düşük toleransı muhtemelen daha rahatlamış ve belki de bazı çekingenliklerini kaybetmiş olduğu anlamına gelirdi ama hâlâ yeteneklerinin kontrolündeydi. Birdenbire onu uyaracak bir şey

yapacağımdan veya söyleyeceğımden endişelendim. Bu çok pervasızca. Çok aptalca. Ama sadece onunla biraz yalnız kalmak istiyordum.

Hem onu çok fazla keşfetmekten alıkoymak için, hem de kendimi bu kadar hareketsiz tutma çabası dayanılmaz olduğu için, ağızlarımız nefes alışverişinde bulunana kadar başımı aşağı eğiyorum.

Ağızımda biriken tükürük, düşündüğüm kadar kontrol sahibi olmadığının bir göstergesiye, bu muhtemelen bir hataydı. Tanrım, vücudumun her bir parçası, hatta vücudumdaki nem bile ona dokunmak istiyor. Terliyorum, neredeyse ağızım sulanıyor. Ve bana bir santim bile yaklaşırsa, onu ne kadar çok istediğimi hissedebilecek ve kendimi o anda boşalmaktan alıkoyabilirsem şanslı sayılırım.

Dudaklarım mıknatıs gibi onunkilere çekiliyor ve yumuşakça birleşiyoruz. Dudakları benimkilerin üzerinde geziniyor, alt dudağımı ağzına alıyor. İnliyorum, daha fazlasını almak için ağızımı açıyorum. Ellis tereddüt etmeden bana veriyor ve hiç düşünmeden onu kendime çekip öpücüğü derinleştiriyorum. Dillerimiz birbirine değdiği anda beynimde bir patlama oluyor ve çözülmeye başlıyorum.

Ellis'in nefesi dudaklarımın arasından zorla geçerken onu kendime doğru çektim, yumuşak bedenini sert ereksiyonuma bastırdım. Kollarımda çok küçük, çok kırılgan hissediyordum.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı dudaklarıma doğru ama korkudan geri çekilmedi.

Kollarını omuzlarıma doladı ve beni, benim onu kendime çektiğim aynı aciliyetle kendine çekti. Bir saniyenin kesirinde, öpücük yumuşak ve keşfedici bir halden vahşi bir hale geldi. Ellis neredeyse bir ağaç gibi bana tırmanıyordu ve ben de aşağı uzanıp kalçasını kavradım, iki adım atıp onu banyo tezgahının kenarına oturturken bacaklarını bana dolamasını sağladım. Ağgözlü dudaklar beni yiyip bitiriyor, eller dokunuyor, kavırıyor, keşfediyordu. Tırnakları karın kaslarımda gezinirken avuç içlerim pantolonunun arkasına doğru yol alıyor, kalçam bir hayvan gibi onun kalçasına sürtünürken kalçasını sertçe

yoğuruyordum. Öz kontrolümü ancak hafifçe kavrayarak kendimi geri çekilip nefes almaya zorluyordum ama ellerimin kendi kafası çalışıyordu. Pantolonunun arkasından çıkıyorlardı, parmaklarım bel kısmından öne doğru uzanıyordu. Parmaklarım fermuarını açmak için çok büyük ve beceriksizdi.

"Aç," diye hırıltılı bir sesle konuşuyorum, sesim boğazımdaki hassas kontrolümün yarattığı boğucu etkiyle gizleniyor.

Ellis derin bir nefes alarak ellerini gömleğimden çekti ve fermuarının hışırtısını ve fermuarının açılma sesini duydum. Ellerim görevlerine geri döndü, Ellis'in kot pantolonunu sertçe bacaklarından aşağı çekti. Şaşkınlıkla inleme arasında bir ses çıkardı. Bu ses, uyarılma sisini deldi ve elim kumaşı daha fazla hareket etmemek için sıkıca kavradı. Eğilip ağzını tekrar elime aldım ve ardından çenesine ve boynuna öpücükler bıraktım. Dokunuşuma yaslandı, başımı ona yasladı, böylece sert sakalımı yumuşak tenine sürtmek zorunda kaldım. Soluk teninin, sürtündüğüm her yerde kıpkırmızı yandığını hayal ederken omurgam boyunca bir ürperti yayıldı. Kontrolümü yeniden kazanmak ve kendimi yavaşlatmak için yutkundum.

"Sana dokunabilir miyim?" diye sordum kulağına, sesimdeki o ağır hırıltıyı koruyarak.

"Lütfen," diye sızlandı, kelimeyi ağzından çıkaramadan elim uyluğunun iç kısmına değdi. Oradaki teninin yumuşaklığı neredeyse dayanılmazdı ve diğer elim ödülünü alırken, pantolonunu bırakıp uyluğunu okşamaya devam ettim.

Sert ve sızdıran aleti, büyük elim onu sardığında seğiriyor. Elimin büyüklüğü, onu kökünden şişmiş ucuna kadar örtmeye yetiyor. Teni o kadar yumuşak ki, daha güzel bir şeye asla dokunamayacağımı bilerek hemen ölmek istiyorum. Keşke onu görebilseydim, çıkardığı seslere uyan yüz ifadelerini izleyebilseydim.

Ön sıvı damlaları elimin üstüne damlıyor ve başparmağımı penis başının ıslak ucunda gezdirdiğimde Ellis'in nefesi kesiliyor ve kalçaları sarsılıyor. Kaygan sıvıyı döndürüp shaftından aşağı yayıyorum, elimin

her yavaş vuruşu ve hareketiyle denemeler yapıyorum. Daha önce kendi penisimden başka bir penise dokunmamıştım, üstüne boşaldıktan sonraki dağınık penisinin resmini görene, onu kendime yakın hissedene kadar hiç dokunma isteği duymamıştım. Ellisin sessiz inlemeleri daha da yükselene ve bana nasıl dokunulmaktan hoşlandığını söyleyene kadar elimin her okşaması ve hareketi bir deneydi. Ağır ağır nefes alıyordu, ağzı benimkine açıktı, bana pantolonunu ve inlemelerini veriyordu.

"Johnny—ngyaaah!" Başka bir isim, hatta kendime verdiğim bir isim bile, onun ağladığını duymak içimde bir şeyleri acıtıyor ve onu daha sıkı kavriyorum. "Kahretsin," diye soludu. "Ben..."

Uyarısını bitiremeden aletin boşalması başlıyor ve onu ağızıma almak için dalıyorum. Elinin ve karnının spermle dolu olduğu o fotoğrafı gördüğümde beri ağızım sulanıyor. Bir daha asla yiyemeyeceğim ihtimaline karşı onu tatma fırsatını boşa harcamıyorum.

"Aman Tanrım," diye boğuk bir sesle mırıldandı Ellis, elleri başımın arkasına uçtu. Dokunuşu hafifti, bir dizi küfür savurup ardından yanaklarımı oyarak içindeki meniye bir pipet gibi emerken alçak bir çığlık atmaktan başka ne yapacağını bilemiyordu. "Aman Tanrım," diye soludu, ben de orgazmının son damlalarını yudumlayıp ağızımda yuvarlarken. Kendimi daha önce tatmıştım ama onun menisinin tadı farklıydı, neredeyse tatlıydı. Kendi kendime gülümsüyorum çünkü bu doğru.

Ellis saçlarımı kavradı ve beni kucağından indirdi, sonra yüzümü iki eliyle kavrayıp tekrar kendine çekti. Ama dizleri yaklaşacak kadar aralanamadı ve penisim dizlerine hafifçe çarpsa bile inmeye hazırды. Ellis'in dili benimkine değdi, tadını çıkardığım son lezzeti de çalıp yerine daha tatlı bir tarçın tadı koydu. Öpücüğünü eskisinden daha aç ve bana karşı zorlanıyor. Hayal kırıklığı dolu bir ses çıkardı.

"Kot pantolonum," diye homurdandı. "Yolumu tikiyorlar. Sana ulaşamıyorum."

"Sorun değil," diye iç çektim. "İyiyim."

"Ama sana dokunmak istiyorum, tıpkı bana dokunduğun gibi," diyor, beni tezgahıan kayana kadar geriye iterek. Kollarım onu hâla sıkıştırırken, spor şortumu ve boxer külotumu kıcıma doğru itiyor ve beni eline alıyor. Saçlarına doğru inliyorum, kendimi tutmak için kokusunu çekiyorum. "Lanet olsun, kocamansın," diye hırıltılı bir sesle söylüyor ve sesindeki hafif panik beni güldürüyor.

"Endişelenme," diye mırıldandım saçlarına doğru. "Seni becermeye alışmıyorum."

"Ağzım ne olacak?" diyor, küçük eliyle zonklayan penisimi öyle güzel pompalıyor ki sesimi gizlemeyi neredeyse unutuyorum. Sözleri beni uçuruma sürüklüyor.

"Siktir Ellis," boğuk sesim artık sahte değil. Testislerim iyice gerildi. "Yapamam. Ben..."

Yumruğuna çılgınca sürtünerek, aletin muhteşem bir şekilde patladığını hissediyorum. Yüzümü buruşturuyorum, her yere ulaştığını biliyorum, her zaman çok fazla oluyor ama durduramıyorum.

Ellis'i tezgaha yasladım, vücudum onunkine yapışmış, eliyle penisimi yumrukluyor, aramızda. Eline doğru ilerliyorum, testislerim karnının alt kısmına sürtünüyor, penisimin nabzı durana kadar ve spermin vücudunun ön tarafından aşığı doğru aktığını hissedebiliyorum. Göremesem bile, büyük bir karmaşıa yarattığını biliyorum.

"Özür dilerim," diye fısıldadım sertçe.

"Neden?" diye soruyor, sesinde gerçek bir şaşkınlık var. "Bu... hayatımda yaşadığım en ateşli şeydi. Neredeyse tekrar sertleşiyorum," diye itiraf ediyor. Hafif bir utanç seziyorum, çenesini yoklayıp yukarı kaldırıyorum ve ben de tekrar tahrik olma tehlikesiyle karşı karşıya kalana kadar ona tatlı, yavaş öpücükler bırakıyorum.

"Seni az önce kullanmışım gibi hissediyorum ve şimdi gitmem gerek." Orgazm sonrası o berraklık beni ele geçiriyor ve hemen uzaklaşmam gerektiğini biliyorum. Beni öldürüyor. Yakalanabileceğimiz veya beni çözebileceği gerçeği kesinlikle kafama dank ediyor, ama her şeyden çok, bunun bitmesini istemediğimi fark ediyorum. Ve bitmesi gerekiyor.

"Dağınıklığı bırak, sonra gelip temizlerim," diyorum dudaklarına doğru. "Giyebileceğin temiz bir şeyler olsun diye gömleğimi kapı koluna bırakacağım, ama soru sormamak için ikimiz de eve gitmeliyiz. Özür dilerim, ben-"

"Sorun değil," diyor, dudaklarını dudaklarıma daha sıkı bastırarak. Ellis'i kabullenmesindeki hafif acıyı duyacak kadar iyi tanıyorum ama ben uzaklaşana kadar beni öpüyor. Tişörtümü başımdan geçiriyorum. Üzerinde adım yazılı bir takım tişörtü falan değil, sadece bugün fuardan aldığım bir şey. Bu görüntüden ne kadar hoşlansam da, buradan sırlıslıkla bir şekilde çıkmasına izin veremem.

"Sana mesaj atacağım," diye hırıltılı bir sesle konuştum ve kapıyı açıp dışarı çıktım.

Bir an tereddüt ediyorum, sonra yavaşça geriye doğru yürüyorum, banyo ışığını açmasını bekliyorum. Kapıyı açıp, sonra sessizce küçük bir dolaba girmeden önce yüksek sesle kapattıktan sonra bile ışık sönmüyor. Işığı açmıyor ama bedeninin duvardan aşağı kaydığını ve başının geriye düştüğünü hayal ederken hafif bir gümbürtü duyuyorum. Kulaklarım sızlıyor, üzüntü veya sıkıntı sesleri duymayı beklerken kalbim kırılıyor, onu rahatlatmak için bir plan yapmaya çalışıyorum, beni fark etmesini veya yakalanmasını engellemeye çalışıyorum. Ama onun yerine duyduğum şey yumuşak bir kahkaha sesi.

"Aman Tanrım," diyor, yüzünün ellerinin arasına gömüldüğünü duyabileceğim kadar yüksek sesle.

Ve gülüyor.

BÖLÜM 5

ELLIS

"Senden nefret ediyorum," diye homurdandım, kardeşim başıma bir miğfer geçirirken.

"Aww, hadi ama. Üniforma sana çok yakışmış," diyor Elliot, kaskı avuçlayıp başımı bir köpek yavrusu gibi sallıyor. "Artık resmen takımın bir parçasısın."

Alaycı bir tavırla onu itip savuşturdum. "Öyle mi? Bu, spor yurtlarına taşınabileceğim anlamına mı geliyor? Burs var mı bu işte? Elliot, bunda benim için bir şey var mı? Bunu neden yapıyorum ki?"

"Çünkü ben senin en sevdiğin ikiz kardeşinim ve beni seviyorsun, ayrıca ekibin birine ihtiyacı vardı. Zaten tüm sonbahar tatilin boyunca sanat stüdyosunda kilitli kaldın."

"Doğru değil. Geçen hafta sonu senin aptal poker oyununa geldim."

Elliot bana parmak tabancasıyla ateş ediyor. "Ah, evet, doğru. Ve bir bahsi kaybettin, bu yüzden bize yardım etmelisin."

"Yemin ederim hile yaptın ve bütün takım arkadaşlarını da buna dahil ettin."

"Senin poker suratlı olmaman benim suçum değil."

Hilekar olduğundan biraz daha yakınıyorum ve takım arkadaşlarından birkaçı soyunma odasına girerken kolunu omzuma atıyor. Her taraftan tezahüratlar ve küçümseyici omuz sıvazlamalar geliyor, ben de dişlerimi sıkarak onlara sırtmaya en yakın benzerliği gösteriyorum. Elliot ve ben, bana uyan yedek bir üniforma bulabilmek için erken gelmiştik, bu yüzden şükür ki giyinmişim ve her şey çok fazla olmadan soyunma odasından sıvışabiliyordum. İçeri giren her adama bakıp acaba o olabilir mi diye düşünürken buluyorum kendimi. Merakımı kendime saklayamamamın beni daha fazla belaya sokmasını istemiyorum. Beyzbol takımının ilk takım içi antrenman maçlarında ekipman yöneticisi, nam-ı diğer sopalı çocuk olmaya zorlanmam yeterince kötü. Neyse ki, bu sadece bir antrenman maçı olduğu için tribünlerde çok az insan olacak. Bazen yetenekli sporcuları değerlendirmek için sponsorlar ve taraftarlar geliyor ama pek çok öğrenci sezon öncesi antrenman maçlarını izlemeye gelmiyor.

Nefes nefese sahaya doğru yürüyorum, her iki taraf için de her şeyin hazır olduğundan emin olmak için. Oyuncular ısınmak için sahaya çıkana kadar, kendimi ev sahibi kulübesinin uzak tarafındaki gölgelerin arasına, elimde bir eskiz defteriyle gömüp, kendimi karanlık bir figürün etrafına sarılmış haldeki kalem çizimimin içinde kaybediyorum.

"Hey, Küçük E."

Eskiz defterimi kapatıp, Gabe'in kolları yakalayıcı ekipmanıyla dolu bir şekilde kulübeye girmesine kaşlarımı çatarak bakıyorum. Ekipmanı bankın üzerine bırakıp yanıma yürüyor. Mümkün olduğunca rahat bir tavırla eskiz defterimi bir kenara koyup, herkesin içinde çizim yaptığım için kendime kızıyorum. Daha iyisini bilmeliydim, biliyorum ama bir çizime daldığımda neredeyse hiç kontrolüm yok. Son zamanlarda çizimlerim, kesinlikle kimseyle paylaşmak istemediğim, belirgin bir cinsellik tonuna büründü. Belki Johnny hariç. Partiden bu yana geçen altı haftada birbirimizle o kadar çok şey paylaştık ki, beni -gerçekten- daha önce hiç kimsenin tanımadığı kadar iyi tanıdığını düşünüyorum.

"İyi bir şey çiziyor musun?"

"Ne? Şey, hayır. Sadece karalıyorum," diyorum ona, yüzümün kızarmasını saklayacak kadar karanlık olmasını umarak.

"Görebilir miyim?"

Böylece herkes görsün diye kaldırabilir, tıpkı en son eskiz defterlerimden birine el attığı zamanki gibi? Evet, kolay gelsin. Dersimi aldım. Elliot ve Gabe'in lise takım arkadaşlarının masum karikatürlerimin bana yönelttiği alaycı bakışları düşününce, yarı çıplak gölge canavarı pornomun pek de iyi karşılanmayacağını tahmin ediyorum.

"Bana Küçük E demeyi bırakmalısın," diyorum ve konuyu yine kayıp bir davaya getiriyorum. Beni sıkıştırıp eskiz defterini ona vermeme sağlamadan önce ayağa kalkıp yanından geçiyorum.

"Kardeşin eskiden 'Hopey' diye çağrılmaktan hoşlanmazdı ama üniformada öyle yazıyorsa insanlar sana öyle seslenecek," diyor kıkırdayarak.

"Öyle değil," diyorum ve arkamı dönüp formanın arkasını gösteriyorum. Bu başkasının eski forması olduğu için, arkasında Smythe veya benzeri bir şey yazıyor.

Gabe gülüyor. "Kıpırdama," diyor yumuşak bir sesle, bana doğru yaklaşırken. Anında kaygım tavan yapıyor, savaş ya da kaç içgüdülerimle boğuşuyor ve hiçbir şey yapmak yerine donup kalıyorum. Karanlık bakışları beni olduğum yere kilitliyor, ağır çekimde hareket ediyormuş gibi nefesim kesiliyor. Bana ulaştığında, ona bakmak için boynumu uzatmam gerekecek kadar yakınımda duruyor. İfadesi okunaksız. Ama son birkaç ayı LaLa diyarında, isimsiz sevgilimin o olduğunu varsayarak geçirdim ve şimdi beynim bunu arzuya yakın bir şey olarak yorumluyor. Elleri omuzlarıma konuyor, beni nazikçe çeviriyor, sırtım ona dönük oluyor. Atkuyruğumdan düşen saçlarımın bir kısmını nazikçe yana doğru ittiğinde, ensemdeki tüyler diken diken oluyor. Nefesinin sıcaklığını

tenimde hissettiğime ve tarçın kokusunun burnumu gıdıkladığına yemin ettiğimde hayal gördüğümü anlıyorum.

Bu gerçek değil.

Antrenör düdük çaldığında ve oyuncular iki gruba ayrılıp kulübelere doğru koştuklarında saçma sersemliğimden sıyrılıyorum. Gabe'in sırtıma değen vücudunun sıcaklığı kayboluyor ve üzerinde büyük harflerle "Küçük E" yazan bir maskeleye bandı uzatıyor.

Siktiğimin Elliot'ı.

JOHNNY: Günün nasıldı?

ELLISH: Çoğunlukla can sıkıcı. Seninki?

JOHNNY: Aslında oldukça eğlenceli.

ELLISH: Öyle mi?

JOHNNY: Evet, beyzbol maçını izledim. Takım iyi görünüyor. Ama yeni vurucu daha iyi görünüyor.

"Aman Tanrım," diye boğuluyorum, başımı kaldırıp yemekhaneye bakıyorum. Bir Pride Alliance buluşması için erken geldim. Akşam yemeğinin servis edilmesine daha birkaç saat var, yani Ivy ve Jamie'nin masaların arasından geçip bana ulaşmaları dışında boş.

Ivy endişeli görünüyor. "İyi misin?"

"Şey, ö-tamam."

"Neden hayalet görmüş gibi görünüyorsun?" diye ekliyor Jamie.

"Sanırım Johnny benim kim olduğumu anladı," diyorum biraz telaşlı bir şekilde.

"Ah," diyor Ivy, ama yüzünde komik bir ifade var. Jaime ona bilmiş bir bakış atıyor.

"Bana neden öyle bakıyorsun?" Yüz ifadeleri benim hoşuma gitmeyecek kadar acımaya yakındı.

Tyrell beliriyor, Ivy'nin solunda oturuyor. Bakışları benden, bana hâlâ tuhaf tuhaf bakan Ivy ve Jamie'ye kayıyor. "Neler oluyor? Neden eşcinsel bebeğe öyle bakıyoruz?"

"Yine o bol kot pantolonu mu giymiş?" diyor Antoni, Tyrell'in omzunun üzerinden bakarak. "Ellis, bunu konuşmuştuk. Böylesine tatlı bir kış, dar kot pantolonu hak ediyor." Masanın etrafından dolaşıp pantolonuma bakıyor.

"Öğg, daha da kötü," diyor sağıma oturmadan önce. Antrenmandan doğrudan geldiğim için hâlâ takımın verdiği beyzbol pantolonunu giyiyorum ama formayı çıkarıp tişörtümün üzerine siyah bir kapüşonlu üst geçirdim.

Sean yanımıza gelip diğer tarafıma oturdu. "N'aber?"

Ivy boğazını temizliyor. "Görünüşe göre Ellis'in anonim sohbet arkadaşı onun kim olduğunu anlamış," diyor. Sözleri yavaş ve alaycı, apaçık sahte bir endişeyle dolu.

Sean omzuma vuruyor, Antoni saçlarımı okşuyor. Tyrell alt dudağını öne doğru itiyor. Herkesin açıkça benim pahasına eğlendiği şakayı anlamasam da, bu insanlara her geçen gün biraz daha aşık olduğum için bir kahkaha atıyorum.

"Endişeli falan değilim," diyorum onlara. "Sadece şaşırdım."

"Bu iyi," diyor Jamie küçümseyici bir baş hareketiyle. "Biliyorsun, kullanıcı adın gerçek adın. Profiline eklenmiş. Adınız, notunuz ve bölümünüzle birlikte."

Gözlerimi deviriyorum. "Şey, tabii. Yani, tüm bunlar hesabımda gizli. Kullanıcı adımlarımın korumanın riskli olduğunu biliyordum ama değiştirmeyi düşünmeden önce onunla konuşmaya başlamıştım bile. Ama bilirsin, büyük bir kampüs olduğu için yollarımızın kesişme ihtimalinin daha düşük olacağını düşünmüştüm."

"Ama sen onun bir sporcu olduğunu söyledin ve sen neredeyse sadece sporcularla takılıyorsun," diye belirtiyor Ivy.

"Spor yurtlarında bu kadar çok zaman geçirmenin sebebi bu mu?" diye soruyor Sean.

"Hayır." Evet. "Kardeşim orada yaşıyor ve—"

"Ve siz ikiniz çok yakınsınız," diye alaycı bir şekilde sözünü kesiyor Ivy.

"Biz ikiziz," diye hatırlatıyorum ona. "Ve oradaki tüm aptallarla da takılıyorum. Ama nedenini merak etmeye başlıyorum," diyorum alaycı bir tonla. Bu grubun birbirlerini saçmalıklarıyla suçlama şekliyle aramda bir aşk-nefret ilişkisi var.

"Sadece şunu söylüyorum, bunun sonunda olacağını biliyordun," diyor Tyrell. "Ama devam edelim... Seni nasıl buldu?"

Dün geceki açık flörtlerimi onlara göstermemeye dikkat ederek, Johnny ile olan son birkaç mesajı gösteriyorum.

"Yeni yarasa çocuğu çok yakışıklı," diye yüksek sesle okuyor Antoni, kıyafetimi tekrar değerlendirirken. "Bu daha mantıklı."

"Bu biraz ürkütücü," diyor Tyrell, tam o sırada Ivy, "Bu çok ateşli," diye haykırıyor.

Sonra Johnny'nin biraz sapık gibi görünüp görünmediği ve öyle olmasının seksi olup olmadığı hakkında bir sohbeta başlıyorlar. Görünüşe göre Ivy'nin Johnny'nin "biraz ürkütücü ama bir o kadar da ateşli" olduğu yönündeki tasviri Tyrell'a uymuyor. Suçu, Johnny'nin okuduğu tüm o tuhaf müstehcen yazılara atıyor ve sonra bana endişeli bir bakış atıyor.

"Bu konuda ne hissediyorsun?" diye soruyor.

"Anonim olmayı sevdim," diye dürüstçe cevaplıyorum. "Ama fiziksel veya başka bir şekilde herhangi bir tehlikede olduğumu sanmıyorum. Onu tanıyormuşum gibi hissediyorum," diyorum omuz silkerek.

Johnny ile ne kadar yakınlaştığımızı bilmiyorlar. Yurt partisinin olduğu gece, karanlıkta gerçekleşen anonim buluşmamızı hiç kimseye anlatmadım. Mesajlaşmalarımızın ne kadar flörtöz bir hal aldığıını, çoğu gece birbirimizin mastürbasyon yaparken çekilmiş fotoğraf ve videolarıyla tatmin olduğumuzu bile bilmiyorlar. Daha geçen gece sanat stüdyomu kirlettim ve Johnny'nin en sevdiği renk olduğu için kendimi tatmin etmek için mavi boya kullandım. Yıkamak cehennem gibiydi ama sonuçta sanatsal fotoğraflar elde ettim. Üzerinde çalıştığım tuvale biraz sperm bulaşmış olabilir de olmayabilir de.

"Ama hâlâ kim olduğunu bilmiyorsun," diye araya giriyor Antoni. "Bu seni rahatsız ediyor mu?"

"Belki de öyle olmalı ama öyle değil," diye omuz silktim.

"Bu adamın kim olduğunu bilmiyorsun ve sanki seni izliyormuş gibi geliyor," diyor Tyrell kaşlarını çatarak.

Omurgamdan yukarı bir ürperti yayıldı ve yüzüm kızardı. Kim olduğumu bilmesi ve beni izliyor olması, bana olması gerekenden tam tersi bir tepki verdiriyor.

Sean gülüyor, sahte bir öksürükle bunu örtbas ediyor, öksürükler arasında "dolap ucubesi" diye bağılıyor. Herkes gülüyor, ama Johnny'nin tuhaf bir şey söylemesi veya yapması durumunda, konuyu kapatmadan önce dikkatli olacağıma ve herkesi bilgilendireceğime dair yirmi dakika daha söz veriyorum.

Hepsi gittikten ve ben odama döndükten sonra telefonumu çıkarıp Johnny'nin son mesajına nasıl cevap vereceğime karar verdim. Eğer antrenman maçındaysa, bu onun beyzbol oyuncusu olduğu anlamına mı geliyor? Yoksa tribündekilerden biri miydi? İlk takım içi maç halka kapalı değildi, ancak oyuncuların aileleri resmi olarak davet edilen tek kişilerdi. Oyuncuların çoğu eyalet dışından olduğu için tribünde sadece birkaç ebeveyn vardı. Sonunda çoğunlukla takım arkadaşlarıyla çıkan, kendi aralarında konuşan ve maça pek dikkat etmeyen kızlar vardı.

ELLISH: Peki. Bana şu yarasa ocukdan bahset...

JOHNNY: Kıından başka pek bir şey hatırladığımı sanmıyorum. Her geçtiğinde konsantrasyonumu kaybediyordum.

ELLISH: *glen emoji* Bunun neden eğlenceli olabileceğini anlayabiliyorum.

JOHNNY: Aklımda sadece o dar pantolonun altında ne giydiği vardı.

ELLISH: Muhtemelen külot.

Ona alaycı ve sıkıcı bir cevap verirken sırtıyorum. Ama Johnny'nin sade klotlarımı ne kadar sevdiğini hafife alıyorum.

JOHNNY: Mmm, evet. O kadar sıkı ki o mkemmek küçük penisin hatlarını görebiliyorum.

Belki de penisimden "küçük" diye bahsetmesi beni utandırmalı, hatta fkelendirmeli, ama ya erkekliğim konusunda sandığımdan çok daha zgvenliyim ya da beynimi parçaladı. Çünkü vglerine çok farklı tepki veriyorum. Johnny'nin bana "küçük" veya "güzel" demesi, penisimden bahsederken bile, o kadar tahrik edici ki, içimden fışkıran o büyük uyarılma karşısında vücudumdaki tüm tüyler diken diken oluyor. Bunun yanı sıra, çoğu insanın onunla kıyaslandığında "küçük" sayılacağını tahmin ediyorum.

ELLISH: Bunlar gibi mi?

Brad yarına kadar sonbahar tatilinden dönmeyeceği için, oda bana aitti ve bundan faydalandım. Koyu mavi beyzbol pantolonumu bacaklarımdan aşağı doğru iterek, gardırop kapımın içindeki aynanın yanına gidip altına giydiğim siyah külotu ona gösterdim.

JOHNNY: Seni tekrar tatmak için neler vermezdim.

ELLISH: Artık kim olduğumu biliyorsun. Tekrar görüşebiliriz.

JOHNNY: ...

Yazdığını gösteren üç küçük nokta beliriyor ve sonra kayboluyor. O ne düşünüyorsa onu bitirmeden önce aceleyle başka bir mesaj yazıyorum.

ELLISH: Göz atmayacağım, söz veriyorum.

JOHNNY: Yarın beyaz olanları giy.

BÖLÜM 6

GABE

"Umut!"

Ellis'in irkilerek kulübeden gizlice çıkışını izlerken gülümsememi gizlemeye çalışıyorum. Koçun Elliot'a bağılıyor olma ihtimali her zaman var, ama atıcının tepesinde olduğu ve üst üste iki oyuncuyu strikeout ettiği düşünüldüğünde, herkes Hope kardeşlerden hangisinin Koç'un gazabına uğradığını biliyor. Ellis bugün dikkati dağılmış durumda ve onu izlemekten biraz fazla keyif alıyorum. Zamanının çoğunu vuruş yapmak için kaleye gelen her oyuncuya bakarak geçirdi ve onu gereğinden fazla dış sahayı izlerken yakaladım.

Koç, Ellis'e bir sopa ve kask uzatırken, Ellis'in geri alamadığı sert bir bakış atıyor. Başımı tekrar oyuna çeviriyorum ama dikkatim hâlâ Ellis'te. Hızlı bir top eldivenime sertçe çarpıyor ve ancak hızlı reflekslerim ve kas hafızam sayesinde eldivenimi etrafına kapatabiliyorum. Başımı kaldırıp Elliot'ın bana bezgin bir bakış attığını görüyorum, bu antrenman maçının hakemi olarak görev yapan yardımcı koç bir strike daha veriyor. Tepe ziyareti için işaret verip Elliot'a doğru koşuyorum.

"Ne saçmalıyorsun orada?" diye homurdanıyor, yeterince yaklaştığımda.

Kardeşin ve benim sevdiğim o dar, beyaz külotu giyip giymediği. Önünde küçük bir ıslaklık olup olmadığı, anonim erkek arkadaşının onu burada izlediğini bilmenin verdiği his. Onu kulübeler arasında gidip gelirken izlemeye devam edersem, askılı külotumun ve pedlerimin kocaman bir ereksiyonumu gizleyip gizleyemeyeceği.

"Hiçbir şey, dostum. Sakin ol. Bu bir antrenman maçı. Karşı tarafa dış sahadan daha fazlasını yapma şansı vermiyorsun."

"Matt'in kolu antrenman sezonunda iyileşmezse, Koç'un bizi ilk beşe alma ihtimali var," diyor bana. "Onlara neler yapabileceğimizi göstermeli ve takımımızın daha çok çalışmasını sağlamalıyız, onlara kolaya kaçmamalıyız."

Yaz boyunca kıdemli atıcımız sakatlandı ve ikinci sıra yedek atıcı Elliot kadar iyi değil. Elliot bizi paket anlaşıma olarak sattığından beri, eğer Elliot tümseğin üzerindeyse, neredeyse kesin olarak ana plakanın arkasında olacağım. Koç, boyumdan dolayı beni yakalayıcı olarak seviyor ve aynı zamanda hızlıyım, bu yüzden çoğu zaman plakanın arkasındayım ama bunun Elliot için önemli olabileceğini biliyorum. Başımı sallayıp uslu duracağıma söz verdikten sonra kışına şaplağı geçirip evime geri dönüyorum. Geri dönerken Ellis'in kaskını çıkarıp çene hizasındaki koyu saçlarını savurduğunu gördüğümde neredeyse tökezliyordum. Nefes nefese kalmam, oyunun geri kalanında ona hiç bakmama kararlılığımı güçlendiriyor.

Neyse ki, Elliot'ın bu şekilde sert vuruş yapmasıyla, maç hızlı ilerliyor. Ben vuruş sırası bana geldiğinde kardeşine dik dik bakmamayı başarıyorum ama sıra bana geldiğinde biraz hava atmaktan kendimi alamıyorum. Yakalayıcılar her zaman en iyi vurucu olmayabilir ama mükemmeliyetçi ve tutucu bir arkadaşın en iyi arkadaş olmasının en büyük avantajlarından biri, son on yılımı her atışın anatomisini öğrenip analiz etmesini izleyerek geçirmiş olmam. Genellikle bir atıcının beden dilinden bana ne atacağını anlayabiliyorum ve boyumla gücümle sopayı nasıl arkaya atacağımı biliyorum. Kabul ediyorum, en iyi nişanı alamıyorum ama yeterince yükseğe ve uzağa uçuyorsa, çok da önemli değil.

Takımın ikinci atıcısı Miller, benden önceki oyuncuya, dışarı giden bir kavisli topla vuruyor. Üsler dolu ve benim parlamam gereken an geldi.

"İyi şanslar," diyor Ellis, birkaç deneme vuruşu sırasında beni izlerken. İçten içe kendimi beğeniyorum, Johnny'yi ne kadar istediğini sansa da, yıllardır istediği kişinin ben olduğumu biliyorum.

"Duvarın üzerinden, Küçük E."

Gözlerini devirdi. "Çok mu küstahsın?"

"Hiçbir fikrin yok," diyorum imalı bir şekilde, kaşlarımı sallayarak.

Yanaklarının kızarması bardağımın arkasında beni sertleştiriyor ve Miller'ın ilk atışını kaçıyorum, o kadar sert vuruyorum ki kürek kemiğimde bir sızı hissediyorum. Geriye dönüp baktığımda, Ellis'in gülmemek için yere bakarak dudaklarını içeri kıvırdığını görüyorum. Gözlerimi kısıp Miller'a odaklanıyorum, onun dışındaki her şeyin sessiz kalmasına izin veriyorum. Yakalayıcı akıllıysa, burada bir virajlı top çağırır. Miller başını hayır anlamında sallıyor, sonra başını sallıyor. Geriye doğru dönerken bacağını yukarı çekiyor ve daha elinden çıkmadan hızlı topun geldiğini hissedebiliyorum. Biraz yüksek ama boyumu avantajıma kullanarak alıyorum. Sertçe vuruyorum, topu en tatlı noktaya o kadar sert vuruyorum ki darbeyi kollarımda hissediyorum. Topa bile bakmıyorum. Bunun yerine, dönüp kaskımı çıkarıyorum, göz kırparak sopamı Ellis'e paslıyorum ve sanki dünyada hiçbir derdim yokmuş gibi hafifçe bazlar arasında koşuyorum. Tüm koşu boyunca parlak mavi gözlerini üzerimde hissettim ve son iki vuruşta Ellis, takım arkadaşlarımdan her birini Johnny olabileceklerine dair işaretler aramak için incelemek yerine beni izledi.

Antrenman bittiğinde, yanımda taşıdığım ağır pedlere ve büyük yakalayıcı eldivenine minnettarım. Ellis'in eğilip ekipmanı almasını izlerken aletin ağırlaştığını ve zonkladığını hissediyorum. Pervasızca telefonumu çıkarıp mesaj gönderiyorum.

JOHNNY: Seni öne eğip, boşalıncaya kadar sıkı küçük kıcına sürtmek istiyorum.

Yedek kulübesinin arkasına saklanıp koruyucu pedlerimi çıkarıyormuş gibi yaparken, Ellis'in açılıp mesaja tepki vermesini izliyorum. Dudakları nefes alırken aralanıyor, yüzü kıpkırmızı oluyor ve gözleri hâlâ sahada olan tüm oyunculara, etrafta dolaşan personele ve tribünlerdeki insanlara kayıyor. Beni görmesin diye kendimi yedek kulübesinin uzak duvarına yaslayıp ona başka bir mesaj gönderiyorum.

JOHNNY: Göz atmayacağına söz veriyor musun?

Ellis tekrar aşağı bakıyor ve gözleri kocaman açılıyor. Buradan yutkunduğunu görebiliyorum ve hareketini taklit ederek Adem elmasını ne kadar emmek istediğimi düşünüyorum. Emmek istemediğim hiçbir yeri yok ama özellikle boğazının her yerine izler bırakmak istiyorum. Herkese onun sahiplenildiğini ve dokunulmaz olduğunu gösterecek bir kolye.

Ellis mesaja cevap vermiyor, etrafına tekrar bakıyor, sonra başını sallıyor. Onu izlediğimi biliyor.

JOHNNY: Sopa ve kaskları ekipman odasına götür. Işığı kapalı tut. Masaya eğil ve beni bekle.

Ellis'in yüzü bir dizi duygu yüklü renkten geçiyor. Nefesini tutarken hayalet gibi beyaz, pembe, kırmızı, mor ve sonra mavi. Gözlerini tekrar sahaya diktikten sonra derin bir nefes alıp atılmış sopaları ve kaskları toplamaya devam ediyor. Diğer tarafa döndüğünde, sığınaktan fırlayıp atletizm binasına doğru giden kısa patikadan aşağı koşuyorum. Göğüs koruyucumu kafamın üzerinden geçirip koridorda ilerlerken tam Elliot'a çarpıyorum.

"Dostum, nerelerdeydin? Hadi duşlara gidelim."

Siktir. Yakalandım. Ve Ellis her an burada olabilir. İçinde bulunduğum zor durumu gizlemek için ekipmanımı vücudumun önünde tutuyorum.

"Evet, sana yetişirim. Ben, şey..." Aklıma bir şey gelmeye çalışıyor, kendimi mazur göstermek için en kolayı seçiyorum. "Çok büyük bir sıçmam gerek!" diye patlıyorum. "Engelli tuvaletlerinden birini kullanacağım," diyorum ve lobiyi işaret ediyorum.

"Ekipmanlarını almamı ister misin?"

"Vaktim yok!" diye bağıriyorum ve göğüs zırhımı karnımın ve kasıklarımın üzerine koyup uzaklaşıyorum. Umarım rahatsız bir şekilde yürümemin gerçek sebebinden yeterince dikkati dağıtabilirim.

Ekipman odasının kapısını açmadan önce, Elliot'ın gittiğinden ve koridorda başka kimsenin olmadığından emin olmak için arkama baktım ve içeri süzüldüm. Ekipmanımı hızla yere atıp, fark edilmeyecek bir kenara ittim ve duvarla çevrili çamaşır alanına saklandım. Orada durup bekledikçe, kendimden daha çok şüphe etmeye başladım.

Ne yapıyorum?

Işıklar kapalıyken bile, burası tamamen karanlık değil; odanın tepesindeki küçük pencerelerden gün ışığı sızıyor. Bakmayacağını söyledi ama ya bakarsa? Benim olduğumu anlarsa ne yapar?

Siktir. Elliot beni koridorda gördü. Ya beni aramaya geri dönerse ve söylediğim yerde olmazsam?

Bu çok aptalca.

Odaya üç adım atmıştım ki kapı açıldı. Bir an donakaldım ama Ellis'in sırtı bana dönüktü ve kapıdan ağır bir araba çekiyordu. Hızla ve sessizce kendimi tekrar duvarın arkasına attım. Johnny'nin onu karşılamaya gelmeyeceğini anlarsa bile, bir ara buraya gelmek zorunda kalacaktı.

Ellis kapıyı kapatıp yavaşça geri çekiliyor. Sonra telefonunu açıyor, ekranın ışığı yüzünü aydınlatıyor. Kendinden emin değil gibi görünüyor. Telefonumu hemen sessize alıyorum, mesajını yazıp derin bir nefes alarak silerken üç noktanın belirip kaybolduğunu fark ediyorum.

Eli yüzünde ve sahada taktığı kaskın teriyle keçeleşmiş saçlarında dolaşiyor. Eline tiksintiyle bakıyor, sonra kendi kendine mırıldanarak saçlarıyla oynamaya başlıyor. Cebinden bir lastik çıkarıp saçlarını kısa bir atkuyruğu yapıyor, alnına değmeyecek kadar uzun olmayan tutamları düzeltiyor. Onu böyle, bana kendini daha iyi göstermeye çalışırken görmek, burada olmamam gerektiğini, onu bir tür sapık gibi gölgelerden izlememem gerektiğini neredeyse unutturuyor.

Ben bir sapığım. Ama en azından kapıdan gizlice çıkabilmek için dikkatimi dağıtacak bir şey yaratmam gerekiyor.

Hızlıca bir mesaj yazıyorum, Ellis'in mesajı okumasını ve hemen yeni talimatıma uymasını izliyorum. Bir rafa doğru yürüyor ve birkaç saklama kutusunu karıştırıyor, ta ki bazen öğrencilere veya tribünlerdekilere dağıttığımız hediyelerle dolu bir kutu bulana kadar. Howler'ın beyaz kurt maskotunun bulunduğu siyah bir taçla geri dönüyor.

Niyetim, kör olup dikkati dağılana kadar beklemek, sonra yanından gizlice geçmeye çalışmak ve yakalanmadan gelemeyeceğimi, bunun çok riskli olduğunu söylemekti. Çok riskli.

Ama gözlerini bağlayıp vücudunun üst kısmını odanın ortasındaki tezgahın üzerine koyduğu an, aklıktan ölmek üzere olan bir köpekbalığı gibiyim. Mümkün olduğunca sessizce etrafında dönüyorum. Kapıya kadar gidiyorum ama dönüp bu çılgınlığı geride bırakmak yerine kapıyı kilitliyorum. İtaati, ellerinin tezgahta dümdüz duruşu ve yuvarlak küçük kıcının bana sergilenmesi... hepsi çok fazla. Bakışlarımı ondan alamıyorum. Uzaklaşamıyorum. Ona dokunmadan duramıyorum. Korku ve endişemden yumuşamaya başlayan aletin taş gibi sertleşmesi ve çılgın kalbimin her atışında zonklaması.

Ellis başını yana çevirdi, yaklaştığımı dinlerken nefesi hızlandı. Parmakları masaya bastırdı, sanki yerinde kalmaya zorluyormuş gibi. O dolgun alt dudağı dişlerinin arasında kayboldu ve neredeyse onu yüzüstü yatırdığıma pişman oldum, çünkü kendi dişlerimle kurtaramıyordum.

Ona ilk dokunduğumda irkildi, derin bir nefes aldı. Düşüncelerim ve duygularım allak bullak oldu.

Korkmasını istemiyorum ama içimdeki hasta bir yanımda, onun hiçbir şeyden habersiz ve korkmuş olmasının verdiği adrenalini seviyor. Belki de aptallığının cezası budur. Benimki ise, ona gerçek dünyada asla istediğini, ihtiyaç duyduğu şeyi veremeyeceğimi bilmek. Hem ona hayran kalıyorum hem de mantıksız bir şekilde öfkeleniyorum.

Bu kadar aptal olduğu, kendini böyle bir duruma soktuğu için ona kızgınım. Bir yabancı tarafından incinme tehlikesine attığı için. Ona bunu yapacak kadar aptal olduğum, onu elde edemediğim için ondan faydalandığım için kendime kızgınım, ama şimdi bir açık bulduğum için ondan uzak duramıyorum.

Dokunuşum onu şaşırtıyor ama ellerim sırtında ve kalçalarında gezinince rahatlıyor. Parmaklarım pantolonunun dikişinde gezinince, bu sefer korkudan değil, uyarılmadan bir nefes daha alıyor.

"Bana hayır diyebileceğini biliyorsun, değil mi?"

BÖLÜM 7

ELLIS

Johnny'nin boğuk fısıltısı, sessiz odada yüksek sesle duyuluyor ama kalbimin gümbürtüsü, sözlerini neredeyse bastırıyor. Konuştuğunu ancak ellerini benden çektiğini fark ettiğimde anlayabiliyorum.

"Ellis," diyor ve o gülünç, kılık değiştirmiş sesine rağmen, adımı söylemesi içimde bir ihtiyaç duygusu yaratıyor. "Bana istediğin zaman hayır diyebileceğini anladığını söyle."

Başımı sallıyorum, gözlerim göz bağının altında sımsıkı kapalı. "Anlıyorum," diye cevaplıyorum, sesim zayıf ve muhtaç.

"Aferin oğlum," diye fısıldıyor ve başımdan ayak parmak uçlarıma kadar bir titreme yayılıyor.

Ellerinin sıcaklığı vücuduma geri döndü. Sırtımı, kalçalarımı, uyluklarımı ve kıkırmı okşadı, ovdu ve masaj yaptı. Bana ne kadar çok dokunursa, endişem o kadar çok kayboluyor, yerini çaresizlik alıyordu. Kıkırmı ellerinin arasına daha da bastırdım. İnlemesi, penisimin seğirmesine neden oldu ve elleri vücudumda yukarı doğru kayd, formamı kemerimden çekti. Elleri tişörtümün altına kaymadan önce serin havanın tenime değdiğini hissettim, çıplak teninin değdiği her yerde kavurucu bir sıcaklık izi bıraktı. Avuçları tenimde kayıyor, sırtımın yanlarında yukarı doğru, başparmakları omurgamın iki yanına

bastırıyor ve sonra yanlarıma doğru kıvrılarak vücudumu ona doğru çekiyordu. Penis, kıcıma bastırıldığında devasa bir his veriyordu ve bu beni hem korkutuyor hem de heyecanlandırıyordu. Bana doğru sallanıyordu ve çok daha fazlasına ihtiyaç duyarak inliyordum.

"Lütfen," diye sızlanıyorum, ne için yalvardığımı bilmeden.

Parmakları kemerime dalıp kemerimin kenarı boyunca ilerledi, ta ön tarafa, ereksiyonumun fermuara acı verici bir şekilde bastırıldığı yere kadar. Pantolonumu kıcımın üzerine indirmeden önce önce tokamı, sonra fermuarımı çözerken nefesimi tuttum. İkimizi de geride bırakmak istediği için mi yoksa bana onu durdurmam için zaman kazandırma yöntemi mi olduğundan emin değilim ama bu konuda fazla düşünemeyecek kadar ileri gittim. Tek bildiğim, kumaş aşağı indikçe kalbimin daha hızlı attığı, üniforma pantolonu uyluklarımın etrafına inene kadar.

"Sen giydin," diyor nefes nefese.

"Bana bunu söyledin."

Johnny'nin kontrolü bozulmadan önceki son tereddüt anıydı bu. Elleri sertti, avuç avuç kıcımı yoğuruyor, yanaklarımı açıp sıkıyordu. Sıcak nefesini çatlaklarımda hissettiğimde çılgılık attım ve ağzını doğrudan kıcımın üzerine koyup külotuma sıcak nefesler üflemeden önce beni susturdu. Dili beni tahrik ederken ıslak pamuk deliğime bastırdı ve ben inleyen, hıçkıran bir enkaza dönüştüm.

"Gahhh bunu istiyorum," diye homurdandı, sesi kıcımı örten kumaşın içinde boğuk çıkıyordu.

"Al," diye nefes nefese söyledim. "Lütfen durma."

İç çamaşırım bacaklarımdan aşağı sertçe yırtılırken vücudum irkildi. Kendimi hazırladım, hem dehşet hem de bundan sonra ne olabileceğine dair çaresiz bir uyarılmayla titriyordum. Parmakları yanaklarımın etini kavradı ve beni ayırdı, ardından sıcak, ıslak dili deliğime saldırdı. Şok olmuş çılgınlıklarımı kolumla bastırmaya çalışırken

masanın kenarına tutundum. Ayak parmaklarımın ucunda, ona doğru savrulmak için yeterli tutunma gücü bulmaya çalışıyordum.

"Aman Tanrım, aman Tanrım, aman Tanrım!" İnemelerim nefes nefese ve neredeyse sahte sesi kadar hırıltılı. Dilinin deliğine her vuruşunda yüzüm tezgaha çarparken, açık ağzımdan bir tükürük dalgası akıyor. Penisim sarsılıyor, tezgahın kenarına çarpıyor, ta ki Johnny elini etrafına dolayana ve beni diliyle elinin arasına girebileceğim şekilde ayarlayana kadar. "Ben..."

Tam penisim boşalmadan önce, Johnny vücudumu çevirirken her şey dönüyor. Ellerim saçlarının arasına uçuyor, ağzı penisimi sarıyor ve ağzını spermimle doldurmadan önce birkaç kez hafifçe itiyorum. Şaşkınlığımla, Johnny'ye neredeyse başka birinin adını söylüyorum. Onun adını.

"Gaa-ahhhh." Hatamı bir iniltiyle örtbas ediyorum.

Beni duyup, tekrar etrafımda dönüp tezgaha fırlatıldığımda sinirlendiğinden endişeleniyorum. Johnny sırtıma bastırıyor, göğsümü bastırıyor, sıcak ve ıslak bir şey çatlağıma dökülüyor. Sonra fermuarını açtığını ve kalın ve ağır penisinin kıcıma düştüğünü duyuyorum. Neler olduğundan emin olamayarak inliyorum ama hareketsiz kalıp nefes almaya çalışıyorum. Johnny'nin büyük penisi ıslaklığın arasından kayarken ve kık yanaklarımın arasına girerken nefes nefese kalıyorum. Şaftı deliğimin üzerinde sürtünüyor ve yarı sert penisim tekrar dolmaya başlayınca deliğim sıkışıyor. Johnny iki eliyle kıcımlı kavlıyor, yanaklarımı penisinin etrafına daha sıkı bastırıyor, üzerimde kayıyor.

Nefes alışması benimkinden bile ağır, homurtularla dolu, kıcımlı bir oyuncak gibi kullanıyor, kıcımın çatlaklarına hiç girmeden sikiyor. Homurtular ve hırıltılar artıyor, ta ki itişleri daha da vahşileşene ve ismimi boşuk bir sesle söyleyene kadar. Johnny tenimi menisiyle kaplarken, sırtımın alt kısmına ve kıcımlı ısıtıyor, penisinin nabızı durduktan sonra bile pisliği tenime sürmeye devam ediyor.

Aşağı inerken nefes nefese kalmamız azalıyor ve tıpkı ilk kez seviştiğimizde olduğu gibi, sessizlik ağır ve tuhaf. Johnny'nin gerginliği elle tutulur cinsten. Kim olduğunu bilmediğim için duyduğum merak ve bu kadar bariz pişmanlıkları olduğu için hissettiğim suçluluk duygusu dışında hiçbir pişmanlığım yok. Ve ona neredeyse Gabe diyeceğim için kendimi kötü hissediyorum.

Sırtımın alt kısmında ve popomda bir havlu hareket edip üzerimdeki spermi temizlerken irkiliyorum. O kadar çok ki, uyluklarımın arkasından aşağı damlıyor. Beni siliyor ve popomun her iki yanına da yumuşak bir öpücük konduruyor, bu da beni gülümsetiyor.

Alaycı bir şeyler söylemeye başlıyorum. "Sanırım dilin..."

Kapı kolu sallanıyor, kapı açılmayınca bir el kapıya vuruyor. Kahretsin. Kahretsin. Koç mu?

"Ellis? Orada mısın?"

Hangisinin daha kötü olduğuna karar veremiyorum. Koç olabilirdi. Yoksa kardeşim miydi? Nefes nefese ayağa kalkıp, ıslanmış, gerilmiş iç çamaşırımı ve pantolonumu körü körüne yukarı çekiyorum. Her yer ıslak ve ben berbat, pis bir karmaşayım. Kahretsin!

"Bunu çıkarmam gerek," diye fısıldayarak bağıriyorum, göz bağima uzanıyorum. Çıkardığımda odada kimse yok. Ama Elliot hâlâ kapıya vuruyor, yani gitmiş olamaz. Çılgınca etrafa bakınıyorum, nerede saklanabileceğine dair bir işaret arıyorum ve aynı zamanda bir plan yapmaya çalışıyorum. Gözlerim çamaşır alanının karanlık köşelerinde bir hareketlenme görüyor. Gölgelemin arasından temiz bir banyo havlusu uçuyor ve onu yakalayıp anladığımı başımı sallayarak belirtiyorum.

Birkaç dakika sonra kapıyı açıp aralıyorum.

"Sus artık! Herkes duyacak seni."

"Burada ne halt ediyorsun?" diye sordu Elliot, yanımdan geçip odaya girerken. Kaşları şaşkınlıkla çatılmış bir şekilde etrafına bakınırken

gözleri bana takıldı. "Neden çıplaksın?"

Belime havluyu sıkıca sardıktan sonra, kollarımı öfkeyle havaya kaldırdım. "Maçtan sonra temizlik yaparken ödünç aldığım formam çok pislendi," diye açıkladım. "Yıkamam gerekiyordu ama üzerime giyecek bir şey getirmemiştim. Takımın diğer çamaşırlarının yanına attım ve bitmesini bekliyordum. Kimsenin yokluğunu fark edeceğini sanmıyordum."

"Yurtlarda yıkayabilirdin."

"Çamaşır ve kurutma makinelerimiz hep bozuk. Aslında kalan çamaşırlarımı buraya getirmeyi düşünüyordum." Bu kısım yalan değil. Yemin ederim ki tüm yurt dağılıyor. "Ayrıca, üniformamdaki lekeleri kimsenin görmesini istemedim. Sabun, güneş kremi falan vardı ve iğrenç görünüyordu. Burada bu tür ilgiden kaçınmaya çalışıyorum."

Elliot bana acınası bir bakış attı. "Bana mesaj atabilirdin," dedi ve spor çantasını bırakıp fermuarını açtı.

Temiz bir şort ve tanıdık görünen bir tişört çıkarıyor. Onları giyip tişörte bakıyorum. Son altı haftadır yastığımın altında duran tişörtle aynı. Johnny'nin partide banyoda benimkini mahvettikten sonra giymem için bana verdiği tişört. Üzerinde spreyle boyanmış kurt resmi olan bir Hunts County Fuarı tişörtü. Ağzındaki beyzbol topunu nedense şimdi fark ediyorum. Johnny her kimse, kardeşimi tanıyor olmalı, diye düşünerek başım dönüyor. Gerçek kimliğini bilmemi istememesinin sebebi bu mu?

Dışarı çıkarken Elliot, tüm ekipmanları attığım çöp kutusuna bakıyor. Çoğunun hâlâ silinmesi gerekiyor ve geri dönmenin bir yolunu bulmam gerekecek. Bakışları yere düşüyor, sanki bir yakalayıcının ekipmanı düşmüş veya fırlatılmış gibi görünüyor ve kafası karışmış ifadesi geri geliyor.

Arkamızdan kapıyı kapatırken kilitlemeyi bırakıyorum ve omzumun üzerinden bakmamak için elimden geleni yapıyorum. Sadece şüpheli görüneceği için değil, aynı zamanda yakıcı merakıma rağmen

Johnny'nin açıkça ihtiyaç duyduğu anonimliği korumasına izin vermeye çalışıyorum. Olabileceği insan havuzu her geçen gün azalıyor ama gerçekte kim olduğunu bilmek istediğimden emin değilim. Anladığım anda bunu bir daha yapmak istemeyeceğinden eminim. Sadece heyecan ve cinsel keşiften fazlasına bağımlı oldum. Sohbetlerimizden ve gün boyunca beni kontrol etme şeklinden keyif alıyorum. Mutlak, filtresiz kendim olabileceğim tek bir kişinin olması hoşuma gidiyor.

"Gabe'i gördün mü?" diye sordu Elliot, atletizm binasından çıkarken.

"Hmm? Şey, hayır. Antrenmandan sonra sahayı terk ettiğinden beri hiç. Kendini oldukça iyi hissediyor gibiydi."

Elliot, kesin bir şey söylemeyen bir mırıltı sesi çıkarıyor. "Belki de kız arkadaşını ziyarete gitmiştir."

Kalbim aptalca, umutsuz bir şekilde tam midemin derinliklerine saplanıyor. "Gabe'in kız arkadaşı mı var? Yapışkan kaltaklar yok mu artık?" diyorum, Gabe'in o erkeksi tavrını takınırken çıkardığı daha kalın sesi ve tonlamasını taklit ederek.

"Emin değilim ama son zamanlarda ortalıkta görünmüyor. Genelde benimle dalga geçiyor, tabii bir şey bulamadığı sürece." Elliot şakasına gülüyor, ben de onunla birlikte gülüyormuş gibi yapıyorum.

Gabe'in birisi olduğunu kıskanmak çok aptalca, çünkü ben de yüzü görünmeyen bir yabancı tarafından spermle boyandım ve o olduğunu iddia ediyorum.

Ona neredeyse Gabe diyeceğime inanamıyorum.

BÖLÜM 8

GABE

Ne yapıyorum ben?

Hayır, gerçekten. Ne halt ediyorum ben?

Bunun mantıklı hiçbir yanı yok.

Haziran ayındaki mezuniyet partisinden beri bambaşka bir dünyada yaşıyorum. Sanırım o gece beni mahvetti. Son zamanlarda kafama bir darbe aldıysam, onu suçlayabilirim. Etkileyici bir akıl hastalığı aile geçmişim olsa da, suçlamaya başvurabilirim, ama henüz bunu araştırmaya hazır değilim. Şu anda, kendimi içine soktuğum durumdan sadece kendimi sorumlu tutmam gerektiğini kabullenmem gerekiyor.

Ellis'e olan zaafım kesinlikle suçlu. Ona olan çekimimi hiçbir zaman kardeşçe veya koruyucu bir tavrıdan öte bir şey olarak görmedim. Yıllar içinde işlerin nasıl değiştiğini görmemi sağlayan tek şey geriye dönüp bakmam oldu. İlk yıllarımda benim için sinir bozucu bir küçük kardeş gibiydi, hatta bazen Elliot'ın gerçek kardeşi olmasına içerliyordum. Sonra lise ikinci sınıfta güzel bir çocuğun onu öpmeye çalıştığını gördüm. Şimdi biliyorum ki o günden sonra koruyucu tavrım sahiplenici bir hal aldı ve bilinçaltımda ona karşı hislerimin, onu geri ittiğim için uygunsuz bir şeye evrildiğini biliyor olabilir miyim

diye merak ediyorum. Bana karşı bir şeyler hissettiğini biliyordum ve bunu ona karşı kullandım. Bunu aramızda mesafe yaratmak için kullandım, Güney Carolina'nın geri kalmış küçük bir kasabasında büyürken maruz kaldığı şakalar ve alaylar yüzünden incinmesine izin verdim.

Gerçekte, zehirli erkeklik ve performatif dinsel saçmalıklarla dolu çevremizde eşcinsel bir sanat delisi olmanın işkencesine katlanmasını izlemek, beni ona daha da bağladı. Kendi ikiz kardeşi de dahil olmak üzere herkes Ellis'i küçümsüyor. Kardeşinden daha küçük ve daha yumuşak olduğu için zayıf veya beceriksiz olduğunu varsayıyorlar. Evet, fiziksel olarak daha zayıf olabilir ama o çocuk, tanıdığım herkesten daha fazla içsel güce ve iradeye sahip. Zeki ve dikkatli. Hem de fazlasıyla dikkatli. İçimi görebildiğini hissettiriyor, bu yüzden ya yüzümü çeviriyorum ya da onunla dalga geçerek yönümü değiştiriyorum.

Karanlık bir odada, reddedilmenin acısını dindirmeye kararlı bir şekilde durana kadar, Ellis'e cinsel olarak ilgi duyduğumu düşünmemiştim bile. Bir erkeği, özellikle de hayatımın büyük bir bölümünde bana kardeş gibi olmuş birini öpebilmek için kendimle savaşmışım ama Ellis'in bir an yaşamasını istiyordum. Lise saçmalıklarından kurtulup geleceğine bakması için ona güven verecek bir an.

Ya da en azından kendime öyle söyledim.

Ama küçük, yumuşak bedeni benimkine değdiği anda, dudaklarında niyet ettiğim o yumuşak, yavaş öpücük çok daha fazlasına dönüştü. Dilimin onunkine değdiği ilk anda vücudumdaki her sinir ucu alev alev yanıyordu. Onu kucağıma alıp uyluğuma sürttüğümde, çözülme sesi ve tırnaklarının enseme batma hissi beni kendimden geçirecekti. İşler daha da ileri gitmeden önce bile, daha fazlasını istiyordum, yaptığım şeyin farkına varıp endişelenerek başım dönüyordu.

Yazın geri kalanını kendime eşcinsel olmadığımı kanıtlamaya çalışarak geçirdim. Sanırım bana iki kez bakan her uzun esmerin içine penisimi gömdüm, bir kez bile altımda veya dizlerimin üzerinde duran kadını

görmedim. Ellis'le olan düşüncesiz karşılaşmam, ondan başka kimseyi görmemi imkansız hale getirdi. Bana bakanlar onun parlak mavi gözleriydi, penisimi boğazlarına kadar soktuğumda sulanıyordu. İterken tuttuğum şey saçlarıydı. O gece boşalmasını sağladığımda tırnakları tenime batıyordu. Sonunda doruğa ulaştığımda duyduğum ve hayal ettiğim şey onun soluk soluğa kalmalarıydı; beni oraya götürebilecek tek şey onu düşünmekti.

Bunu büyük ölçüde atlattığımı, üniversitedeki ilk dönemime, dünyada sahip olamadığım tek kişiye kafayı takmadan girebileceğimi sanıyordum. Sonra o lanet Elliot gidip onu o lanet olası tanışma uygulamasını indirmesi için teşvik etmek zorunda kaldı. Buna izin veremezdim. Ellis benim, ikimiz de aramızda neler olduğunu anlamasak bile. Tüm sırlarını kime anlattığını bilmese bile. Spermini yutarken dudaklarında benim adım olmasa bile.

Ama bir an için neredeyse duyduğumu sandım. Adımı söyleyeceğine yemin edebilirdim. Hayal ürünüydü, anlaşılmaz bir çığlıkta başıboş bir heceydi ama beni çılgına çevirdi. Adımın benim olmasını o kadar çok istiyordum ki. Adımı kıcına kazıyıp onu öyle sert bir şekilde almamak için elimden gelen her şeyi yaptım ki, bir daha asla başka bir erkeğin ona dokunmasına izin veremeyecek kadar kırgın olacaktı. Onu ikiye bölmek için sahip olduğum irade gücünün farkında bile değildim.

Ve şimdi bir köşede saklanıp her şeyi sorguluyorum. Ne yaptığımı, kiminle yaptığımı, neden yaptığımı, hatta kim olduğumu bile.

Çünkü eşcinsel değilim. Nasıl eşcinsel olunacağını bilmiyorum. Bir erkeğe nasıl dokunacağımı ya da bir penisle ne yapacağımı bilmiyorum. Daha önce hiç istemedim. Şimdiye kadar her şey içgüdülerin, ona vücudumun istediği gibi dokunmanın ve ona zarar vermemek ya da çok ileri gitmemek için kendimi geri çekmenin bir karışımıydı. Ama ne kadar çok olursa, o kadar çok istiyorum. İlk gerçek tadımı aldıktan sonraki altı dayanılmaz hafta boyunca ondan uzak durmak, buharı atmak için kendimi zorladığım her antrenmandan daha zordu. Dilimi dudaklarımın üzerinde gezdiriyorum, teninin, terinin ve menisinin tadını hatırlıyorum ve ona

dokunmak için bir daha o kadar uzun süre bekleyemeyeceğimi biliyorum.

Ellis zeki. Elliot'ın bilmeden verdiği tüm ipuçlarından sonra tüm parçaları bir araya getirip bu işten vazgeçmezse, bu bir mucize olur. Tek kurtarıcım, gerçekten bilmek istemediğini düşünmem.

Burada ne kadar zamandır oturduğumu fark etmeden oda kararıyor. Telefonum, sesi kapattığım için kaçırdığım bildirimlerle yanıp sönüyor. Bir saatten fazla bir süredir bunun nasıl ters gidebileceğine dair her türlü senaryoyu hayal ediyorum. Sonuna kadar geri çekilme kararı ve bir MAC kamyonunun bana çarpmasının beni yolumdan döndüremeyeceğini bilmek arasında gidip geliyorum. Bütün gece burada oturup hiçbir şeyle asla yüzleşemeyebilirim.

Yaptığım şey çok saçma. Farkındayım ama durmayacağım. Duramam.

İstemiyorum.

Elliot'tan birkaç metin var.

Elliot: İyi misin dostum?

Elliot: Neredesin?

Bana "ne oluyor" GIF'i, göz devirme emoji ve sinirli bir bekleyiş GIF'i gönderiyor.

Elliot: Dostum. Endişelenmeli miyim?

Bu, ondan on dakika kadar önce gönderilen son mesajdı. Hemen ona cevap yazmak için acele ediyorum.

Gabe: İyiyim. Özür dilerim. Bekletildim.

Mesaj okundu ama cevap vermiyor. Bu iyi bir şey. Bana neyin engel olduğunu sorarsa ne diyeceğimi bilmiyorum. Ama bir şeyler düşünmem gerek, çünkü kardeşini neredeyse yakalayıp spermle ıslatana kadar becerdikten sonra dalıp varoluşsal bir kriz geçirmek muhtemelen en iyi hareket tarzım değil. Beni asla affetmezdi ve tüm bunları Ellis'e kimliğimi gizli tutarak yaptığımı hesaba katmıyorum bile. Ellis lisedeyken bana aşık olsa da, bunun asla aşacağı bir çizgi olduğunu sanmıyorum. Kardeşini, tıpkı benim gibi, ona zarar vermek için çok seviyor.

Arkadaşlarımdan ve takım arkadaşlarımdan birkaç mesaj daha aldım ve bugünkü antrenman maçı ve gelecek sezona dair beklentiler hakkında bir sürü sosyal medya etiketi var. Ama hepsini görmezden geliyorum çünkü Howler uygulamasında Ellis'ten bir mesajım var.

ELLISH: Evet, çok heyecan vericiydi.

ELLISH: Umarım orada kilitli kalmadın. Ama öyleyse, işimi bitirmek için saat 9 civarında geri dönerim.

Etrafıma bakınca kıyafetlerinin lavaboda toplanmış olduğunu ve hiçbir zaman ekipmanları kaldırmaya fırsat bulamadığını fark ettim.

JOHNNY: Merak etme, her şey halledildi.

Geri dönmeyi planlamasına daha birkaç saat var ve bu, eve gitmemek için geçerli bir bahane. Çamaşır makinesini havlularla ve üzerindeki kıyafetlerle dolduruyorum ve çok seksi bulduğum beyaz külotunu çalmayı düşünüyorum ama kurumuş spermlerimden kabuk bağlamışlar. Gerçekten hortumla ıslattım. Bana gönderdiği fotoğraflara veya mesajlara mastürbasyon yapmayalı birkaç gün oldu ve her zaman bolca spermim oldu ama geride kalan pislik aşırı.

Farkında olmadan, yerleri paspaslamak ve Ellis'le dilimin seviştiği tezgahı silmek de dahil olmak üzere tüm ekipman odasını temizliyorum. Yüzeyde antibakteriyel mendille gezinirken

dalgınlıyorum, Ellis'in esnek vücuduna yaptığım her şeyi hatırlarken kendimi biraz bedenimden uzakta hissediyorum. Bu sabah bana başka bir herifin kıcını yalamayı hayal etmekten ereksiyon olacağımı söyleseydiniz, gülerdim. Ne oldu bilmiyorum ama pantolonu indirdiği ve o mükemmel küçük kıcı ellerime girdiği anda, tüm dünyam orası oldu. Parmaklarımı etine batırıp tenindeki teri tatmaya ihtiyacım vardı. Sonra daha fazlasını istedi ve bariyer kayboldu, mükemmel pembe deliği bana bakıyordu.

Kahretsin.

Kıyafetlerini kurutucuya attıktan sonra, yakalayıcı malzemelerimi toplayıp karanlık, boş soyunma odasına yöneliyorum. Duşta, en yakın arkadaşımın küçük kardeşinin tadını düşünerek penisimi okşamaya, utancı tenimden temizlemekten daha fazla zaman harcıyorum.

ELLISH: Her şey yolunda mı?

Mesaja göz atıp, yatak odamda yaşanan sorgulamadan gözlerimi ayırıyorum. Elliot çalışma masamda oturmuş, eldivenimle oynuyor. Eldiveni yatağıma fırlatıp ayağa kalkıyor, telefonuma bakıp dikkat etmememden belli ki sinirlenmiş.

"Sana ne söyleyeceğimi bilmiyorum, E. Anlatacak hiçbir şey yok."

Sessizce bana bakıyor, beni süzerek. Birbirimizi ezelden beri tanıyoruz. Yalan söylediğimi biliyor. Ama ona verebileceğim tek bir gerçek yok, benim için her zaman anlam ifade eden tek ilişkiyi tehlikeye atmadan. O benim en iyi arkadaşımdan daha fazlası, kardeşim. Ve yaptıklarım -yaptıklarım- onu paramparça edecek. Bizi paramparça edecek. Bunun olmasına izin veremem.

"Lütfen bana Jimmy'nin saçmalıklarına bulaşmadığını söyle."

Elliot'a şaşkınlıkla baktım. "Uyuşturucu kullandığımı mı düşünüyorsun?"

Jimmy iyi bir adam, ama bir şeylerin peşinde olabileceğinden şüpheleniyoruz. Elimizde somut bir kanıt yok, ancak davranışları dengesiz ve oyun konsolunu ve tüm oyunlarını sattıktan sonra bir miktar parası kayboldu. Tedbir amaçlı, değerli eşyalarımızı odalarımızda tutuyor ve tuvalete giderken bile kapıları kilitliyoruz. Konuyu nasıl açacağımızı ve ona nasıl yardım edeceğimizi tartışıyoruz, ama adamı neredeyse hiç tanımıyoruz ve neredeyse hiç ortalıkta görünmüyor.

Elliot ellerini havaya kaldırdı. "Umarım öyledir ama tüm bu yalan söylemenin ve gizlice dolaşmaların ne olduğunu bilmiyorum." Duraksadı ve ellerini bacaklarına sildi. "Seni öz kardeşim gibi seviyorum G. Hatta Ellis, muhtemelen dünyada senden daha çok sevebileceğim tek kişi ve bu da güne bağlı." Kıkırdadı ama bunda hiç komik bir şey yoktu. Gerçekten endişeliydi.

Derin bir nefes verip, her şeyi mahvetmeden, gerçeğe en yakın şeyi söylüyorum. "Birisi... Ama onu D-L'de tutmalılar, çünkü yakalanırlarsa başları derde girer."

"Öğretmen falan mı acaba?"

"Ya da başka bir şey," diyorum, doğrudan bir cevap vermekten veya onun "o" kelimesini kullanmaktan kaçınarak.

"Sanırım sen de başın belaya girebilirsin?" Olumlu bir şekilde başımı salladığımda, ne kadar belaya gireceğini soruyor ve omuz silkiyorum. Gözlerim Ellis'le olan mesaj dizime, sonra tekrar Elliot'a kayıyor.

"İlginç kılacak kadar," diye cevaplıyorum, havayı yumuşatmaya çalışarak. İşe yaramıyor.

Elliot kollarını göğsünde kavuşturdu. "Sadece sikini ıslatmak için ne kadar başını belaya sokacaksın?"

Yüzümü buruşturdum. "Kim demiş hepsi bu kadarmış?"

"Ne zamandan beri penisini sokabileceğin sıcak bir delikten daha fazlasıyla ilgileniyorsun?"

Bana keskin bir bakış atıyor ve bu beni yaralıyor. Midem acı, mide bulantısı ve öfke karışımıyla bulanıyor. Belli ki Elliot kardeşinden bahsettiğinin farkında değil, penisimi kime soktuğumu hiç umursamadığını da görmemiş. Bu yaz tek başıma yattığım kadınlar dizisi muhtemelen tepkisini haklı çıkarırdı ama sözleri beni yakıyor. Öfkemi bastırmaya çalışıyorum ama kelimeleri bir araya getirebildiğimde öfkem sesime yansıyor.

"Daha fazlası olabileceği hiç aklına geldi mi? Eğer bu kadar çok şeyi, her şeyi riske atmaya razıysam, bunlar benim için gerçekten bir şey ifade edebilir mi?"

Elliot'ın bakışları önce yumuşadı, sonra sırttı.

"Bana kalpsiz adam orospusu Gabe Rodgers'ın gidip duygusal bir şeyler hissettiğini söylemediğini biliyorum."

"Defol git de duygularıma penisimin fotoğraflarını mesaj olarak atayım," dedim ve ona bir yastık fırlattım.

Kapı arkasından kapanırken, söylediklerini düşünüyorum. Ellis, geçmişte yaşadığım sürekli ilişkiden veya lisedeki tek boktan ilişkimden kesinlikle daha fazlasını ifade ediyor benim için. Ama yüzeyin altında hep orada olma ihtimali varsa, bu gerçekten de duyguları yakalamak olarak kabul edilebilir mi?

BÖLÜM 9

ELLIS

"Dostum, bugün harikaydın!"

Nate adında bir adam, spor salonundan çıkarken yanımızdan geçerken kardeşimin kışına tokat attı. Kardeşim adama vurmak için hamle yaptı ama kolu ve omzu hâlâ Koç ve antrenörlerinin her maç ve antrenmandan sonra giydirdiği buz kılıfına sarılı. Anlaşılan Huntston Üniversitesi'nin yeni altın koluna, özellikle de üst üste üç hazırlık maçı yaptığı üçüncü hafta sonundan sonra, biraz bakım gerekiyor.

Bu gece neredeyse hiç vuruş yapmadı. Vuruş yapmadığı tek vurucu, Koç'un son vuruşta sırf eğlence olsun diye vuruş sırasına koyduğu Gabe'di. Jimmy, yakalayıcı olarak onun yerini almak zorunda kaldı ki bu üzücü olmasa komik olurdu. Çok kötü görünüyordu. Çoğu oyuncu da öyle, her öğleden sonra akşama kadar antrenman yapıp, ardından her Cuma, Cumartesi ve Pazar günü gördüğüm en yoğun antrenman maçlarından bazılarını oynadıkları düşünülürse.

Herkes bitkin ama oyunlarından memnun. İyi ruh halleri, bol bol kalça temasıyla doruğa ulaşıyor gibi görünüyor.

Gülüyorum. "Sadece şunu söylüyorum, eğer sporcu kültürünün ne kadar homoerotik olduğunu bilseydim, belki daha fazla spor

yapardım."

Elliot şakayla kalçasıyla bana vuruyor. "Belki de takıma katılmalısın."

Kampüsün tamamen farklı bir spor takımından olduğuna emin olduğum bir başka adam, koridorda yankılanacak kadar yüksek sesle geçiriyor.

"Geçer, teşekkürler," diyorum ve Elliot yine gülüyor.

"Gabe nerede?" diye soruyorum.

İkisinin duştan sonra ekipman odasına gelip beni beklemelerine sinir bozucu bir şekilde alıştım. Pantolonum inikken beni neredeyse yakaladığı gün çıplaklığımı örtbas etmeye çalışırken -gerçekten- biraz endişe yaratmış gibi görünüyorum. Bu yüzden şimdi en sevdiğim iki eşeğim aşırı korumacı bir moda geçti. Neredeyse yakalanmak Johnny'yi riskli yüz yüze toplantılardan korkutmuş gibi görüldüğünden ve yalanım için suçluluk duyduğumdan, buna izin verdim. Ayrıca, bu kısa vadeli bir sorun.

Önümüzdeki hafta sonu, iki hazırlık maçından önce altı haftalık yoğun bir antrenman kampının sonu ve ardından takım, sezon resmen başlamadan önce normal antrenmanlara geri dönecek. O zamana kadar, normal ekipman yöneticileri botlarını çıkarıp normal görevlerine geri dönmüş olacak. Program bana hiç mantıklı gelmiyor. Sadece sopacı çocuk rolünü oynamayı bıraktığım için mutluyum. Yine de itiraf etmeliyim ki, Johnny'nin buralarda bir yerlerde olduğunu bilmek oldukça heyecan verici ve bana gönderdiği rastgele mesajlar ve resimlerle yaşıyorum. Bugün erken saatlerde, atılmış bir sopayı almak için eğilmiş haldeki kendi kığımın fotoğrafını gönderdi. Ardından, ereksiyonu üniforma pantolonunun altında pek iyi gizlenmemiş olan kasıklarının yakın çekimi geldi.

Kısa bir süre sonra neredeyse faul topuna çarpıyordum. Sadece Gabe'in hızlı tepkisi beni vurulmaktan kurtardı. Ve Gabe belime kolunu doladığında ve beni sanki hiç ağırlığım yokmuş gibi kocaman vücuduna yaslayıp ateş hattından çıkardığında, felaketten kurtarılan

bir tür sıkıntılı genç kız gibi hissetmedim değil mi? Üstelik o da o lanet şeyi yakaladı. Bayılabilirdim.

Gerçi aklımdan geçen bir teoriyi biraz mahvetti. Yine de muhtemelen en iyisi bu. Johnny'nin zihnimde Gabe olduğunu hayal etmek için o kadar çok zaman harcamıştım ki, ekipman odasındaki tişört ve yakalayıcı teçhizatı beni neredeyse onun gerçekten o olabileceğine ikna etti. Ama bu imkansız olurdu. Bana hiç böyle bakmadı veya beni Elliot'ın küçük kardeşinden daha fazlası olarak gördüğüne dair hiçbir işaret vermedi. Ve kesinlikle aynı anda iki yerde olamaz, çünkü o fotoğrafları çektiğimde yakalayıcı teçhizatıylaydı.

"Sanırım kız arkadaşıyla buluşmak için kaçtı," diyor Elliot. "Ama sanırım bizimle pizzacıda buluşacak. Bütün ekip gidiyor."

Evet, bir de bu var. Anlaşılan Gabe biriyle tanışmış.

"Bu yüz ne işe yarıyor?"

Bilmeden verdiğim tepkiyi yeniden düzenlemek için acele ediyorum. "Şey, hiçbir şey. Bana sadece bana bıraktığı morluklar için teşekkür etmeyi hatırlat. Sanırım top bana çarpsaydı daha iyi olurdu."

"Bu saatte doksan beş mil hızla gelen bir hızlı toptu, Ellis. Sana söz veriyorum, bunu suratına yakalamak istemezdin."

"Önce diğer adamın sopasına çarptı. İyi olurdu."

"Sadece utanıyorsun. Senin dışında herkes çoktan unuttu, söz veriyorum."

Utanmıştım ama onun sandığı sebeplerden dolayı değil. Gabe tarafından hırpalandığımda verdiğim fiziksel tepki apaçık ortadaydı ve antrenör ve antrenörler sakatlanmadığımdan emin olmak için yanıma koştuklarında, o yarım tombul halimle kimsenin fark etmemesini umuyordum. Tribündeki herkesin izlediğini de söylememe gerek yok, ki bu diğer tüm antrenman maçlarının toplamından daha fazlaydı, çünkü sonuncusuydu ve Elliot'ın sihirli koluyla ilgili söylentiler yayılmıştı. Hatta kulübeye döndükten sonra bir kızın bayıldığını, böyle

iri, seksi bir yakalayıcı tarafından kurtarılmak için sol memesini vereceğini duydum.

Aniden, kamyon ağırlığındaymış gibi hissettiren bir beden bana çarparak beni yerden kaldırdı. Gabe'in omzunda baş aşağı asılı dururken, diğer adamlardan biri, Tripp Landon koşarak gelip kıcıma şaplak attı. Şaplak ve pek de erkeksi olmayan çığığım kaldırımın ötelerinden duyulabilecek kadar sertti. Birkaç oyuncu dönüp güldü, birkaçı bize doğru koştu. Neyse ki Gabe onların bana dokunmasına izin vermedi. Koşarak onlardan kurtuldu, omzunda zıplayıp aptalca kaslı sırtına vururken beni sertçe itti.

"Bırak beni, pislik!"

Beni yere indirdiğinde nefes nefese kalmıştım ve yakındaki takım arkadaşlarının omuzlarıma yumruk atma ve saçlarımı karıştırma şekillerine fazla sinirlenmemeye çalışıyordum. Bana kendilerinden biri gibi davrandıklarında onlara kızmak zordu; ben vurucu çocuk oynarken beni çok iyi karşılamışlardı. Elliot ve Gabe'in lise takımının aksine, kardeşim etrafta yokken bu çocuklar bana karşı aynı derecede naziktiler, hatta kampüste yanlarından geçtiğimde beni beşlik çakarak veya el sallayarak karşıladılar. Hepsi oldukça havalı. Kendilerinden kısa biriyle oynamayı eğlenceli bulan bir grup et kafalı neandertal olmaları onların suçu değil. 1.78 boyundayım ve aslında ortalama boydayım ama en az iki santim daha kısayım ve takımdaki oyunculardan çok daha ince bir yapıya sahibim.

"Brandon'a da aynısını mı yapıyorlar?" diye soruyorum kardeşime, aptal sporcu sürüsü birbirlerine vurmaya başlayınca. Dahiler, diyorum size.

"Kesinlikle hayır," diyor Tripp arkamdan. "Senin kadar eğlenceli değil. Ya da senin kadar sevimli değil."

Omurgam kaskatı kesiliyor ve yüzüm yanıyor. Başımı çevirip ona inanmaz bir bakış atıyorum. Göz kırıyor ama sonra Gabe dikkatini çekip ayakkabılarını işaret ediyor. Tripp aşağı bakıyor, sonra Gabe'in ayağı önüne kayıyor ve düşüyor.

Herkes kahkaha atarken Gabe ifadesiz bir şekilde "Ayağı kaydı," diyor.

Bunun benim iyiliğim için mi yoksa başka bir şey için mi olduğunu bilmiyorum ama yüzüm yanıyor. Otoparka varana kadar sessizce yürüyorum, sonra arka koltuğa tırmanıyorum. Tripp, muhtemelen bizimle gelmesi için işaret ediyor ama Gabe otoparktan o kadar hızlı çıkıyor ki, çıkarken lastiklerin gıcırdamaması beni şaşırtıyor.

"Ortadan kayboldun. Onu görmeye kaçtığını sanıyordum," diyor Elliot sessizce, ama benden bir şey saklamaya çalıştığını düşünebileceğim kadar sessiz değil. Zaten etrafımdaki konuşmalarını nadiren sansürler.

Gabe dikiz aynasından bana bakıyor ama ben pencereden dışarı bakmaya odaklanmış gibi yapıyorum. "Yok," diyor alçak sesle. "Kaskımı sığınakta unuttum."

Alnımı buruşturdum. Takım soyunma odasına girerken bunu hatırladığımı sandım ama dikkat etmemiş olabilirim. Tüm bu antrenman maçları, faul topu olayı hariç, bir şekilde birbirine bağlıydı. Elim dalgın dalgın kaburgalarım dokundu. Acıdıkları için değil, elleri orada olduğu için.

O Johnny değil, diye hatırlatıyorum kendime. Olamaz.

Bunu çok fazla düşünmemeye çalışıyorum. Eğer Gabe değilse, bilmek istemiyorum. Anonim kalabilir ve ben de umursadığım kadar numara yapmaya devam edebilirim. Kendi kalbimi kırdığımı biliyorum ama hiç bu kadar özgür hissetmemiştim.

"Sanırım Tripp'in Ellis'e karşı bir zaafı var," diye duyurdu Elliot. Normal konuştuğunda sesini sanki onu duyamıyormuşum gibi yansıtıyor, ama sözlerinin sadece Gabe için olduğunu iddia ediyor.

Gabe ona çok sivri, etkilenmemiş bir bakış attı. "İğrenç." Elliot ve ben cevap vermek için ağızımızı açtık ama ikimiz de tek kelime edemedik sözümüzü kesti. "Bunu fobik bir şekilde söylemiyorum. 'Tripp Landon iğrenç ve senin yerinde olsam penisini yanımda istemezdim' der gibi

bir şekilde söylüyorum." Kaşlarını ciddi bir şekilde kaldırarak bana baktı. "İğrenç."

"İğrençsin," diye mırıldandım, çünkü fazlasıyla olgunum. "Tripp iyi birine benziyor. Onun penisine tırmanmak falan istediğimi söylemiyorum," dedim özellikle Gabe'e. "Ama iyi biri. Kendini biraz daha az gösterişli hale getirebilirse, biraz flört etmesine karşı değilim."

"Ah, beş para etmez bir adam için iki dolarlık bir kelime," diye şarkı söylüyor Gabe.

"Benim pipimi emmek için zeki olmaya gerek yok," diye şarkı söylüyorum.

Gabe'in gözleri şaşkınlıkla açıldı. Kardeşime dik dik baktı. "Bu çocuğun ağzından çıkanları duyuyor musun?!"

"Daha önce yüzlerce kez söylediğini duymadığım bir şey değil," diye belirttim.

"Tripp iyi bir adam," diyor Elliot, şakalaşmamızı duymazdan gelerek. Gözlerini Gabe'e doğru çeviriyor. "Neden bu kadar önemsiyorsun?"

İşte bilmek istediğim bu. Dürüst olmak gerekirse, Tripp'le uzaktan yakından ilgilenmiyorum. Elbette, formda ve yakışıklı bir adam. Uzun boylu ve güçlü, ancak Gabe kadar iri yarı değil. Ya da Johnny kadar. Gabe'e bakıp Tripp'i yerden yere vurmaya haklı çıkarmaya çalışıyorum. Ne kadar sinirleneceğini görmek için bile olsa, sanki ilgileniyormuşum gibi davranmaya değer.

"Uzun boylu. Uzun boyluları severim," diyorum tereddütle. "Ama eşcinsel olduğunu bilmiyordum."

"Ben de. Dünkü antrenmana arkadaşların uğradığından beri seni izlediğini fark ettim," diyor Elliot. "Ve bu gece kesinlikle flört ediyor gibiydi."

Ivy, Tyrell ve Antoni dün antrenman maçına geldiler. Maça pek dikkat etmediler, üniformamla ne kadar şık göründüğümü yorumlamakla ve

her sopayı elime aldığımda tezahürat etmekle yetindiler. Başka bir deyişle, beni utandırmaya geldiler. Koç'un dehşetine rağmen, birçok oyuncu da bu işe bulaştı. Şimdi düşününce, Tripp de bizimle gülüp oynayanlardan biriydi.

"Pekala, belki ben de biraz flört ederim ve bakalım nasıl olacak."

"Peki ya şu manken adam?" diye sordu Gabe, kaşları hâlâ sevimli bir şekilde çatık. "Anthony?"

"Antoni," dedim. "O da iyi biri."

"Fazla?"

"Ben de aynısını söyledim."

"Yani ikisiyle de mi çıkacaksın?"

"Ya yapsaydım?" Yapmazdım. Antoni benim arkadaşım, başka bir şey değil, ama Gabe'in eşcinsel olmanın otomatik olarak birbirimizle sevişmek isteyeceğimiz anlamına geldiği şeklindeki basmakalıp varsayımı beni rahatsız ediyor.

"Tamam, yeter artık," diye araya girdi Elliot, Gabe restoranın önündeki park yerine girerken. Saçmalıklarımızdan kurtulmak için kapısını açtı. "İkiniz de lütfen uslu durur musunuz?"

"Belki," diye mırıldanıyoruz Gabe ve ben, ekiple tanışmak üzere restorana girerken gülüyoruz.

Sırf pisliklik olsun diye, Tripp'in yanına gidip oturuyorum. Gecenin çoğunu Gabe'in bakışlarından kaçınarak onunla sohbet edip gülerek geçiriyorum. Evet, gerçekten iyi bir adam ve bana ilgisini çekebileceğini düşündürecek titreşimler yayıyor. Belki Johnny'le aram iyi olmasaydı veya başka bir adama bu kadar takılıp kalmasaydım, ona gidebilirdim. Hatta belki de kafamı kıcımdan çıkarıp ulaşılabilir birine uzanmam gerektiğini fark ederim veya beni gözlerimi bağlayıp karanlıkta bırakmayı tercih etmeyen birine. Her ne kadar muhtemelen çok kırılmış bir yanım böyle olmasını istese de.

Akşam yemeğinin yarısında telefonum çalıyor.

JOHNNY: Sana benim yaptığımı yapamaz.

ELLISH: Kötü bir Batman taklitçisi sesi mi?

Gabe masanın diğer ucundan bir kahkaha atıyor ve ben de başımı kaldırıyorum. Ama ne bana ne de telefonuna bakıyor. O ve Elliot, adamlardan birinin garson kıza söylediği aptalca bir lafa gülüyorlar. Garson kız rahatsız görünmüyor, daha çok eğleniyor ve muhtemelen ilgileniyor gibi görünüyor; gerçi bakışları Gabe'in üzerinde, onu klişe laflarla etkilemeye çalışan adamın üzerinde değil.

JOHNNY: Konuşmamamı mı tercih edersin?

ELLISH: Ben öyle bir şey söylemedim. Sadece onun bana veremediği ama senin bana verebileceğin şeyin ne olduğunu anlamaya çalışıyordum.

Sonraki mesaj bir resim. Tedirginlikle geri çekilip Tripp'in yanındaki adamla konuşmasını bekliyorum, sonra resme bakıp neredeyse boğuluyorum. Beklediğim gibi bir penis resmi değil. Çok daha kötü. Yani, penisi resimde. Ama kığım da öyle. O gün ekipman odasında gizlice bir fotoğrafımızı çekmiş olmalı. Çok mu öfkeliyim yoksa aşırı mı tahrik oluyorum karar veremiyorum. Sanırım ikisinin bir karışımı.

Tripp beni dürttü ve telefonumu neredeyse düşürüyordum. Ekranı kapatmak için çabaladım ve telefonu yüzü aşağı bakacak şekilde kucağıma koydum.

"İyi misin?" diye soruyor.

Gülümsedim. "Her şey yolunda. Hemen tuvalete koşacağım."

Banyoda yüzüme soğuk su çarpıp aynaya baktım. Johnny beni terk ettikten sonra nihayet kendimle yüzleşecek cesareti bulduğum atletik yurt partisi gecesine dair kısa bir anım canlandı. Gözlerim ışığa alışmaktan büyülmüştü, yüzüm sakal yanığından kızarmıştı ve

dudaklarım şişmişti. Kendimi bitkin hissediyordum. Ama şu anda bitkin hissediyorum.

Öfkem ve uyarılmam birbiriyle savaşıyor ve vücuduma çok fazla adrenalin ve kan pompalıyor. Penisim o kadar sert ki, ya bir şey yapmak ya da pozisyonunu değiştirmeye çalışmak arasında bir seçim yapmak zorundayım, bu yüzden çok belli etmiyorum. Pozisyonunu değiştirmeye çalışıyorum, kemerime çekmeye çalışıyorum. Sonra telefonumu çıkarıyorum.

ELLISH: Sen delirdin mi!?

ELLISH: Bunun fotoğrafını çektiğine inanamıyorum.

Cevap vermiyor ama kapı açılıyor ve Tripp içeri giriyor. Yüzünde tam olarak anlayamadığım mahcup bir ifade var.

"Burada her şey yolunda mı?"

"Şey, evet. Sadece bir dakikaya ihtiyacım vardı. Bu kadar çok insanın etrafında olmaya alışkın değilim."

"Altı erkek ve kız kardeşim var. Belli bir seviyede ahmaklığa alışkınım."

"Elliot ve Gabe ile büyüdüm, yani... aynı," diyorum kahkahasına gülümseyerek. Gerçekten hoş ve yakışıklı. Tüm bu takıntılar, oyunlar ve gizlilik olmadan ben de hoş ve yakışıklı olabilir miyim?

"Ben, şey-" Derin bir nefes verdi ve ayaklarının üzerinde sendeledi.

"Ah! Özür dilerim!" diyorum, muhtemelen tuvalete gitmesi gerekirken burada durup ona baktığımı fark ederek. "Muhtemelen seyirci istemezsin," diye şakayla karışık bir şekilde kapıya doğru bir adım atıyorum.

Tripp'in eli koluma dokunarak beni durdurdu. "Hayır," diye kıkırdadı. "Sadece... Buraya kadar seni takip etmemi isteyip istemediğinden emin değildim. Yanılıyorsam, özür dilerim."

"Ah," diyorum yumuşak bir sesle. Ne ima ettiğini anladığımda daha da vurgulayarak "Ah," diye tekrarlıyorum.

Elini sanki yanmış gibi bırakıyor. "Aman Tanrım. Tamamen yanılmışım, değil mi? Çok özür dilerim. Bu işlere yeniyim," diyor ellerini yüzüne sürerken.

Paniklemesine verilebilecek en uygun tepki olmayabilir ama gülüyorum. Ve bir kere başladım mı duramıyorum. Sonunda Tripp de başlıyor. Kapı aniden açılıp Gabe içeri girdiğinde daha da çok gülüyorum. Altıma kaçırma riskiyle karşı karşıyayım ama Tripp'in kolundan tutup onu banyodan çıkarıyorum. Boş barın ucunda oturmuş, barmene ihtiyacımız olup olmadığını soran garsona el sallayarak göz yaşlarımı siliyorum. Partimizden biraz uzaklaşmamız gerektiğini açıklıyoruz ve garson anlayışla başını sallıyor. Ekip oldukça gürültülü ve hareketli.

"Özür dilerim," diyorum Tripp'e. "Gerçekten sana gülmüyordum. Sadece durum buydu."

"Sorun değil. Kendime gülüyorum," diyor hafifçe. "En azından alınmadın sanırım?"

"Hiç de değil. Aslında oldukça gurur duydum. Ben de bu işlere yeniyim."

Tripp ikinci sınıf öğrencisi ve benden biraz daha deneyimli olmasına rağmen, yeni açılmış olmamız hakkında bir süre daha sohbet ediyoruz. Ya da en azından öyle olduğunu kabul ediyorum. Bir randevuya veya benzeri bir şeye razı olmasam da, onu bir sonraki Pride Alliance buluşmasına davet ediyorum ve Howler uygulaması üzerinden sohbet etmek için bilgi alışverişinde bulunuyoruz. Oldukça masum ama bilgilerimi girdikten sonra telefonunu Tripp'e geri verdiğimde Gabe'in bizi izlediğini fark ediyorum ve içimdeki o aptal, bozuk taraf suçluluk duyuyor.

BÖLÜM 10

GABE

Tripp'in ne kadar iyi bir adam olduğu umurumda değil. şu anda, çıplak ellerimle penisini vücudundan koparmak istiyorum.

"Tripp'e neden sanki onu bir ara sokakta öldürmeyi planlıyormuş gibi bakıyorsun?"

"Bilmiyorum, belki de öyledir."

Elliot kıkırdayarak kolumu şefkatle dürttü. Sırtışı alaycıydı ama gözlerinde beni kıvrandıran rahatsız edici bir ciddiyet vardı. Tripp Landon'a karşı aniden duyduğum hoşnutsuzluğun muhtemelen kardeşiyle ilgisi olduğu aşıkardı, ama bunu korumacı bir tavırdan başka bir şey olarak görmesi için hiçbir sebep yoktu.

"İyi olacak," diyor ve onun durumu anlamamış olması beni rahatlatıyor.

"Gitmeye hazır mısın?" diye soruyorum, buradan siktir olup gitmek ve Ellis'i belli bir kısa stoperden uzaklaştırmak istiyorum.

"Evet. Bitkinim ve yatmadan önce tekrar buz koymam gerekiyor."

Başımı sallayıp Ellis'e gideceğimizi işaret ediyorum. Elim cüzdanıma uzanıyor ama Elliot beni durdurup üçümüzün ihtiyacını karşılayacak kadar birkaç banknotu masaya fırlatıyor. Bundan nefret ediyorum

ama karşı koyacak kadar da akıllı değilim. Gerçek şu ki, o benden daha fazla paraya sahip. Aileleri zengin değil ama oğullarının temel harcamaları için hesaplarında yeterli para olduğundan emin olmak için yeterince varlıklılar. Elliot da maaşlı tam burs aldığı için nadiren elini sürüyor. Elliot ve ailesinin benimle her zaman paylaştığı şekilde kabullenmem yıllarımı aldı, yine de sadaka gibi gelen şeyi kabul etmekte hâlâ zorlanıyorum. Hatta ilkokuldan beri, babam ziyaret programına gelmediği veya bir molaya ihtiyacı olduğu için annemin desteğe ihtiyacı olduğunda ara ara onlarla yaşıyordum. Liseye neredeyse başladığımda molaya ihtiyaç duymanın depresif bir dönem anlamına geldiğini fark ettim. Hope ailesi beni oğullarıyla birlikte beyzbola kaydettiren ve hatta Elliot ve ben ciddi olarak oynamaya başladığımızda bana ekipman satın alan kişilerdi.

Ama bir gün Elliot ve ben birlikte büyük liglere çıkacağız. Hem kendi masraflarımı karşılayıp anneme bakabileceğim hem de ailesinin yıllar boyunca bana gösterdiği tüm iyilikleri geri ödeyebileceğim. Bazen hayal kurarım, Ethan Hope'un "ikramiye oğlu" ona gösterişli ve pahalı bir arabanın anahtarlarını verdiğinde yüzünün nasıl görüneceğini. Ya da Elain'in ona böyle seslenmemi sevdiği Mama Hope'un, tüm masrafları karşılanmış bir tatile gönderildiğinde nasıl tepki vereceğini.

Son zamanlarda bu hayallerin bir kısmı, oğullarına saygısızlık ettiğimi fark ettiklerinde nasıl bir ifade takınacaklarını hayal ettiğimden dolayı gölgelendi. Nedense, Elliot olsaydı daha az gücenirlerdi diye düşünüyorum. Sonuçta, çocukluğumuzdan beri birbirimize çok bağlıyız, bu neredeyse doğal gelirdi. Ama hayır, onların bebeği için gitmek zorundaydım. Ve ona böyle hitap etmiyorum çünkü onu her zaman şımartma biçimlerine katılıyorum. Daha küçük doğdu ve yoğun bakımda bir süre geçirdi ve küçük bir çocukken sık sık hastalandı ama tüm bunların üstesinden geldi. Sağlıklı ve başarılı, özellikle de ailesi ve Elliot onu eskisi kadar koruyup kollamadığı için. Ve evet, tamam, ben de öyleyim. Açıkçası, Ellis'i korumak istemekle ilgili kendi sorunlarım var ve belki de eskiden onu daha zayıf gördüğüm içindi, çünkü ailesi ona böyle davranıyordu. Ama artık onu

öyle görmüyorum. Şimdi onu korumak istiyorum çünkü onu benim çocuğum olarak görüyorum. Ve bu çok daha kötü.

Elliot bizi kampüse geri götürürken hepimiz sessizdik. Ellis arka koltukta biriyle mesajlaşıyordu. Muhtemelen Tripp'le. Ya da Antoni'yle.

ELLISH: Çok mu kıskanıyorsun?

Evet, kıskanıyorum. Bundan bıktım. Tripp'in onunla açıkça flört edebilmesinden ve uzun bir aradan sonra masaya döndüklerinde birkaç bakış dışında kimsenin onlara gözünü bile kırpmamasından nefret ediyorum. Konuşacak ortak bir şeyleri olması ihtimalinden ve Ellis'in onu gurur kulübü buluşmalarından birine davet etmesinden nefret ediyorum. Antoni'nin çok güzel olmasından ve sürekli Ellis'e dokunmasından, saçlarını düzeltmesinden, kıyafetlerini düzeltmesinden ve kulağına fısıldamasından nefret ediyorum. Hatta Ivy'den bile nefret ediyorum çünkü birkaç kez onun yatağında yattığını veya yurtları çok iğrençken onun duşunu kullandığını biliyorum. Elini tutan, onunla öğle yemeği yiyen veya onu gülümseten ve onun bu canlı, açık ve mutlu versiyonuna dönüşmesine yardımcı olan her bir arkadaşını kıskanıyorum. Kahretsin. Siktiğim Johnny'yi kıskanıyorum çünkü ona hissettirebiliyor, ister mesaj ve resimlerle ister rüzgara karşı dikkatli davranarak.

Restorandan gelen son mesajlarımıza göz atıyorum. Böyle mesajlar göndererek, orada olduğumu hissettirerek ateşle oynadığımı biliyorum. Sanırım takımda olduğumdan şüpheleniyor. Ben de meşgul görünmek yerine, telefonuma baktığımı fark etmesini önlemek için mesajlarımı tam zamanında göndererek onu şaşırtmaya çalışıyorum. Mesela bugün antrenman sırasında o fotoğrafları gönderdiğimde, telefonumda sıraya koymuştum, bu yüzden sahaya tam gaz çıkmadan önce tek yapmam gereken gönder tuşuna basmaktı. Fotoğrafları açtığında, onları gönderenin ben olmam imkansız gibi görünürdü.

Kabul ediyorum, kıcımı kurtarmak için oynadığım oyunlar ve tüm bunları haklı çıkarmak için yaptığım zihin jimnastiği arasında bitkinim. Ama Ellis'i düşündüğümde, hele ki o yanımdayken, kanımın hızla akması, ondan uzaklaşmayı imkânsız kılıyor. Saçlarının kokusu, terinin tadı, pürüzsüz teninin pürüzlü avuçlarımın altında verdiği his... baş döndürücü. Bağımlılık yapıcı.

Ellis'in bütün gece Tripp'le flört etmesini izledikten sonra sinirlerim bozuldu. Ona dokunmak, beni böyle hissettirdiği için onu cezalandırmak için can atıyorum. Ona başka hiçbir yerde bulamayacağı zevki göstermek istiyorum.

JOHNNY: Dokunduğu her yeri yalamak, emmek ve ısırarak istiyorum.

ELLISH: Yap o zaman.

JOHNNY: Sanırım bu sefer kendimi kontrol edemedim.

ELLISH: Bana gönderdiğin fotoğraf, sandığın kadar kontrol sahibi olmadığını gösteriyor.

JOHNNY: Seni incittim mi?

ELLISH: Hayır.

JOHNNY: Çünkü kontrol bende idi.

Arka koltukta oturan Ellis'e gizlice bir bakış attım, ekrana bakıp kaşlarını kaldırdığını gördüm.

ELLISH: Kontrolün birazını kaybetmeni istemem.

JOHNNY: Neredeyse yakalanıyorduk.

ELLISH: Belki bu sefer daha az dikkat çekmeyi deneyebiliriz.

ELLISH: Belki de pisliğin çoğunu beni ıslatmak yerine doğrudan boğazıma doğru fırlatırsın? Mükemmel bir atıştırmalığın israfı gibi görünüyor.

Ellis dudağını ısıyor, kendinden memnun görünüyor. Neredeyse boğuluyordum, telefonuma gülerek bunu gizliyorum. Bir meme

sitesine girip ekranı okumadığım rastgele bir meme'e tutuyorum, bulduğumu iddia ettiğim kadar komik olmasını umuyorum. Elliot araba kullandığı için pek bakmıyor ve ona daha sonra mesaj atacağımı söylüyorum. Elliot arabayı park eder etmez cipten atlayıp ikisine de iyi geceler diyorum. Ellis'in Elliot'a neden bu kadar aceleyle kaçtığını sorduğunu duyduğumda, onlara "Randevum var!" diye sesleniyorum. Çünkü ikisi de onun küçük kıskançlık oyununu oynayabilir. Bugün daha önce aklıma gelen o saçma fikre boyun eğmek gibi gerçekten pervasızca bir şey yapmadan önce uzaklaşmam gerek.

Nitekim, ondan bir mesaj daha almam iki dakikayı bile bulmadı.

ELLISH: Göz bağını sakladım.

Lanet olsun. Beyin hücreleri mi? Hangi beyin hücreleri?

JOHNNY: Yirmi dakika sonra ziyaretçi kulübesinde buluşalım. Gözleriniz bağlı, elleriniz arkanızda.

Hızlı bir duş almak için soyunma odasını kullanıyorum, Ellis'in tanışmasını umduğum önemli yerlere odaklanıyorum. Daha önce duş almamıştım bile çünkü aklıma aptalca bir fikir gelmişti ve sığınakları incelemek istiyordum. Spor kompleksinin girişlerinde kameralar var ve sahaya doğrultulmuş bir kamera olmadığından emin olmak istiyordum. Son zamanlarda Ellis'in etrafında olmak çok zordu, kasıtlı bir kelime oyunu. Bir keresinde, sopayı oynamak için giydiği üniforma pantolonunun içinde kıcının ne kadar yuvarlak ve sıkı göründüğünü fark ettim, her şey bitmişti. Neredeyse yakalanmamıza neden oluyordum ve Ellis'in kim olduğumu öğrenmesi riskini göze alıyordum. Daha akıllı olmam gerek. Maalesef, öylece yürüyüp gidecek kadar akıllı değilim. Özellikle de Tripp Landon ona istediği ve ihtiyaç duyduğu her şeyi sunabilecekken.

Ellis benim. O bilmiyor olabilir, Tripp de kesinlikle bilmiyor. Ama ben biliyorum.

Ve biliyor musun? Onu gecenin bir yarısı sığınağa götürmek için bir bahane bile bulmama gerek kalmadı. Bana gümüş bir tepside sundu ve ben de buna karşı koyamam.

Geç kalıyor ama geliyor ve hemen kafa bandını gözlerinin üzerine çekiyor, ardından bileklerini arkasında kavuşturarak bir gösteri yapıyor. Alet edevatım beklentiyle seğiriyor ama onun çıkmasını bekliyorum. Ev sığınağının arkasına doğru oturup on dakika daha onu izliyorum. Her baykuş öttüğünde veya bir böcek cıvıladığında dinlemek için başını çeviriyor ama bileklerini çözmek veya göz bandını çıkarmak için asla hareket etmiyor. Sonunda oturuyor ve pes edeceğinden endişeleniyorum. Yavaşça ve sessizce ev plakasına doğru ilerliyorum. Beni duymadan sığınağın girişine kadar gidiyorum. Ayağa kalkmak için hareket ediyor ama ona olduğu yerde kalmasını söylüyorum. Sırıttırıyor ve yine gizlenmiş sesimle dalga geçtiğini biliyorum.

Yaklaşıp elimi omzuna koydum ve parmaklarımı yavaşça boynunda gezdirdim. Ellis titredi ve o basit dokunuşla sırtı yüzünden silinip benimkine geçti. Parmaklarım saçlarının ensesine gömüldü ve başını hareket ettirmeme izin verdi, böylece yüzü yukarı dönük oldu. Ellis iç çekti, ağzı hafifçe açıldı. Öne eğildim ve dudaklarımı onunkilere değdirdim. Öpücük fazla hararetlenmeden önce geri çekilip ayağa kalktım ve saçlarını lastik tokasından kurtardım. Koyu saçları boynuna dökülüyor, omuzlarına tam değmiyordu. Gözlerim bağlı ve merhametime kalmış bir şekilde ona bakmak için bir an durdum. Göğsümden davetsiz, istemsiz bir ses yükseldi; hırlama ile mırıldanma arasında bir gürlleme sesi.

Yanımdaki banka oturup, sırtını göğsüme yaslamak için vücudunu çevirdim. Kollarını boynumun arkasında birleştirerek, sıkıca bastırarak kalmaları gerektiğini ima ettim. Soğuk parmaklarım yanlarını gıdıkladı, vücudunun etrafında kıvrılarak gömleğinin altındaki teninin sıcaklığını hissetti. Bir elim düz karnına, diğeri göğsüne uzandı.

Ellis'e dokunduğum gibi başka bir erkeğe hiç dokunmadım. Hiç düşünmedim bile. Bir kadına dokunmaktan farklı. Ellis'in neredeyse

kadını sayılabilecek kıvrımları ve yumuşak yüz hatları olsa da, karın ve göğüs kaslarının sertliği, kalın sesi ve kokusu, hepsi açıkça erkeksi. Ellerim kot pantolonlu ereksiyonunu avuçlamak için güne doğru yol almadan önce bile, bir erkeğe dokunduğumu anlamakta hiçbir şüphe yok. Farklı olan sadece vücudu değil. Bir kadının yanındayken bile, onunla olduğum gibi, aklımı hiç bu kadar kaçırmamıştım. Anlayamadığım şey ise nedeni.

Düşüncelerim ilk kez kardeşlik duygusunun dışına çıkmaya başladığında, derin bir iç muhasebesi yaptım. İlk başta, ona olan ilgimi inkâr etmeye çalıştım ve bunu hayal gücümün bir oyunu olarak değerlendirdim. En iyi arkadaşımın kardeşi olarak ona olan sevgim karmakarıştı. Onu fark etmem, sürekli yanımda olmasından duyduğum rahatsızlıktan başka bir şey değildi. Başka erkeklere de bu şekilde bakmaya çalıştığımda hiçbir şey hissetmiyorum. Eşcinsel pornosu bana hiçbir şey ifade etmiyor. Sadece... o. O gece tuvalet dolabında olduğumdan beri kabullenmeye başladığım bir şey bu. Çünkü o günden beri, düşünebildiğim tek şey o.

Beni tuzağa düşüren yasak element mi? Belki. Gerçi daha önce hiç kimsenin, erkek ya da kadın, kardeşlerini böyle görmemiştim. Hatta, kendimi birlikte olabileceğimi kolayca hayal edebileceğim, beni bu kadar sinirlendirmeyen, çok çekici kız kardeşleri olan arkadaşlarım bile oldu.

Ellis, parmaklarım sert meme uçlarından birini kavradığında inliyor ve aletin ucu sırtının alt kısmına değiyor. İçime doğru eğiliyor ve ben de kasıklarına uzanıp bacalarının tepesini avuçlayıp vücudunu benimkine çekiyorum. Kıcının kasıklarına yaptığı baskı içimde çaresiz bir ihtiyaç dalgası yaratıyor ve tek istediğim ikimizi de soyup teninin her santimine benimkiyle dokunmak. İstedğim şeyden kendimi alıkoymakta hiç iyi olmadım ve onu böyle ellerimde tutmak acımasız bir tahrik.

Parmaklarım kot pantolonunun fermuarını açıp külotunun içine daldırıyor.

"Benim için çok zor," diye homurdandım kulağına, sertçe avucumu penisine sürterek.

Başını omzuma doğru geriye doğru eğdi, böylece ağzını sert bir öpücükle alabiliyorum. Kalçaları dokunuşuma doğru öne doğru fırladı ama kolumu ona doladım, onu kendime bastırdım ki keşfederken çok fazla kıpırdayamasın. Tırnaklarımı yumuşak kasıklarına sürttüm ve testislerini okşadım, büyük elimde yuvarladım. Üçüncü kez parmaklarımı shaftının etrafına doladığımda ve başka bir yere dokunmadan önce bir kez okşadığımda yumuşak, hayal kırıklığı dolu bir homurtu çıkardı. Sevimlilik ve seksilik çizgisinde nasıl durduğuna güldüm ama kollarından birini bırakıp elimi tekrar penisine doğru yönelttiğinde kıkırdadım. Parmaklarını benimkilerin üzerine koyarak elimi penisini sıkmam ve okşamam için yönlendirdi. Kendini mastürbasyon yapmak için elimi kullandığında testislerimde hissettiğim sarsıntıya alçak bir küfür savurdum. Eli benimkinin üzerindeyken, nefesi kesilene ve yüksek sesle inleyene kadar sıktım ve okşadım.

Dudaklarındaki Johnny ismi, kenara yaklaştığında elimi geri çekmeme neden oluyor. Onu zorla çevirip bana dönmesini sağladığımda, itiraz sesi şaşkınlık çığlığına karışıyor. Onu banka sırt üstü yatırıp pantolonunu kıcının hemen altına çekerek çıkıntılı ereksiyonuna daha fazla yer açıyorum. Sonra eğilip kollarımı bacaklarının altına geçiriyorum. Ağzımı etrafına kapatıp öyle sert ve hızlı bir şekilde emdiğimde, Ellis ağzımda patlamadan önce bir küfürden başka bir şey yapamıyor, hevesli penisi seğiriyor.

Daha önce hiç penis emmemiş veya başka bir adamın boşalmasını ağzıma almayı düşünmemiş biri için, kesinlikle bayılıyorum. Tadını seviyorum ve tek bir damlasının bile boşa gitmesine izin vermemeye dikkat ediyorum. Ağzımda yumuşadıktan sonra bile onu yalamaya ve emmeye devam ediyorum, dilimi sünnet derisi ve shaftı arasında gezdirerek boşalmasının her zerresini yakalıyorum. Burnum kasık kıllarına sürtünüyor, ağzım daha aşağı eğilirken, pisliğini yalayıp her bir topunu ağzıma alırken terinin ve uyarılmasının misk kokusunu içime çekiyorum. Ellis parmaklarını saçlarımda gezdiriyor, bir şey

acıdığında, gıdıklandığında veya iyi hissettirdiğinde tutuşunu daha da sıkılaştırıyor. Her tadiyla kalçalarım istemsizce sarsılırken penisim ağrıyor, banka bastırıyorum. Uyluklarının iç kısımlarını o kadar koyu morluklarla dolduruyorum ki, loş ışıktaki bile belli oluyolarlar.

"Seni her yerinde işaretlemek istiyorum," diye homurdandım. "Böylece o güzel küçük pipini gören herkes buraya ilk benim geldiğimi anlar."

Ellis kendini doğrulmaya zorladı, kör bir şekilde yüzümü yüzüne doğru çekmeye çalıştı. "Beni mahvedeceksin," diye inledi ağzıma doğru.

"Plan bu, bebeğim."

Çıkardığı çaresiz sesleri yutarak onu kucağıma çekiyorum. Ağzımı yalayarak, meninin tadını dilimden alıyor. Bir eli bedenlerimizin arasına girip spor pantolonumun beline giriyor ve elini penisimin etrafına doluyor. Penisimin başı ıslak, uyarıldığının kanıtıyla damlıyor. Ellis'in avucu başının üzerinde gezinip ön sıvıyı şaftıma yayarak, vuruşlarını kayganlaştırmak için kullanıyor. Ama bu yeterli olmuyor ve geri çekiliyor.

"Seni tatmak istiyorum," diyor. Ve o kelimeleri söylerkenki sesinden ve bunları söylerken dilinin dudaklarını ıslatma şeklinden bile neredeyse hiç hoşlanmadığımı hissediyorum.

Onu vücuduma doğru çekip bacaklarını belime doladım ve ayağa kalkıp sahayı sığınaktan ayıran çite doğru döndüm. Birkaç kısa adımda sırtı zincir halkasına yaslandı ve kendimi ona doğru ittiğimde ağırlığımızla eğildi. Fermuarı testislerime sürtünerek beni çimdikledi ve ona da battığını fark edip dikkatlice onu yere bıraktım. Ayakları yere değdi ama dizlerinin üzerine çökerken daha da aşağı doğru batmaya devam etti. Parmaklarım zincir halkasını kavradı, elinin penisimi sabitlemesinin hissiyatıyla gözlerimi sımsıkı kapattı, dudakları hafifçe bana değmeden önce tenimde sıcak nefesinin dokunuşu. Yumuşak okşayış, ağzıyla penisimi keşfederken daha kendinden emin, açık ağızlı öpücöklere dönüştü. Ön sıvı damlaları,

penisimin ucundan köküne kadar öpücükler bıraktı, ardından dilinin düz kısmını şaftıma bastırıp tekrar yalamaya başladı. Aletim o kadar sert bir şekilde sarsılıyor ki, sızan ucumu yalarken onu sabit tutmak için daha sıkı kavramak zorunda kalıyor. Sonra ağzı başımın etrafını sarıyor ve ben başımı geriye atıp orgazm yaklaşırken çıkardığım kükremeyi bastırıyorum.

Elim onunkine kavuştu ve yaklaşan patlamayı engellemek için penisimin tabanını sıktı. Göz bağının altından görünen yanaklarının kızarıklığına bir bakış attığımda daha da sıkmak zorunda kaldım, ağzı kocaman açılmış ve penisimin etrafında gerilmiş. Elimi orada tutarak ona penisimden daha fazlasını yedirmeye yardım ediyorum. Ağzım, benden daha fazlasını aldıkça açılıyor ve boşasının arkasına değiyor.

"Aman Tanrım," diye boğuk bir sesle söylendim.

Etrafımda mırıldanıyor ve ben titriyorum, geri çekiliyor ve yavaşça geri giriyorum, ona çok fazla vermemeye dikkat ediyorum. Ellis pantolonumun paçalarını uyluklarıma kadar indiriyor, ellerini tam kığımın altına koyuyor. Ellerinin baskısı hareket etmeye devam etmemi sağlıyor ve tutuşu daha da sıkılaşıarak beni daha da içine çekmeye çalışıyor. Sendeliyorum, neredeyse dizlerim bükölüyor ve kendimi çite sabitlemek için penisimi bırakmak zorunda kalıyorum. Parmaklarım zincir halkasını daha sıkı kavrarken metal tel cildime batıyor. Keskin acı hissi yeniden odaklanmama yardımcı oluyor ve bu iyi bir şey. Elimi şaftımın tabanında derinliği kontrol etmek için tutmadığımda, Ellis beni boğulacak kadar derine götürüyor. Boğazının penisim etrafında kasılmasının baskısıyla damarlarım ısıyla doluyor. Keşke hayatımın en iyi oral seks deneyimini yaşarken bana bakan parlak mavi gözlerini görebilseydim.

Bunu daha önce yaptı mı?

Ellis'in başkası için diz çökmesi fikri içimde bir öfke dalgası yaratıyor ve saçlarından yakalamak için eğiliyorum. Çıkardığı küçük çığlık, ağzındaki penis yüzünden boğuk geliyor ama ona zarar vermemek için tutuşumu biraz gevşetmem için yeterli oluyor.

"Sen benimsin, güzel çocuk," diye homurdandım.

Saçlarını sıkıca kavrayarak ağzını kontrol ediyor, yüzüne doğru ilerliyorum. Kalçalarımı her hareket ettirdiğimde, testislerimin kasılmasına neden olan ıslak, hırıltılı bir boğulma sesi çıkarıyor. Nefes alması için biraz geri çekiliyorum ama birkaç nefes aldıktan sonra ağzı gevşeyip salyaları akmaya başlayınca, öne doğru çekilip tekrar ağzını açıyor. Penisim için bu kadar açgözlü davranması beni çıldırtıyor ve ağzını zar zor kontrol edebildiğim bir şekilde sikiyorum. Boğazına ne kadar sert girersem sesleri o kadar yükseliyor, kısmen öğürme, kısmen de başımı döndüren inlemeler. Testislerim kasılıyor ve zonkluyor, bir patlamaya doğru ilerliyorum.

"Lanet olsun, ben geliyorum."

Geri çekilmek veya tereddüt etmek yerine, Ellis'in parmakları uyluklarımın arkasına saplandı, tırnakları kesinlikle derimi deliyordu. Lanet olsun, bunu istiyordu. Kontrolümün son damlası da paramparça oldu ve yüzünü sertçe siktim, kalçalarımın her hareketiyle çit şingirdadı. Hazım artarken tenimde bir sıcaklık hissettim. Ellis'in ağzından çıktım, o öksürürken ve havayı içine çekerken ağzımdan sert talimatlar döküldü.

"Ağzını aç bebeğim. Spermlerimin ağzını doldurmasını istiyorum."

Ellis, içimden fışkıran ilk sperm dalgasının bir çeşme gibi fışkırması için tam zamanında itaat ediyor. Homurdanıp çite yaslanıyorum, kalın, beyaz sıvının ağzına fışkırmasını, dilini kaplamasını izliyorum ve ardından nabız gibi atan penisimi ona sürtüyorum.

Ağzına boşalırken dudaklarımdan anlaşılmas bir mırıltı dökülüyor. Elim saçlarını bırakıp boynuna dolanıyor, yutmasını söylediğimde boğazının hareket ettiğini hissedecek kadar sıkı. Sonra dudaklarını penisime doladığında ve ruhumdan geriye kalan her şeyi emdiğinde daha fazla küfür. Son damlayla vücudum gevşiyor ve kendimi ayakta tutmakta zorlanarak çite sertçe yaslanıyorum.

Ellis ayağa kalkıp benimle çit arasındaki minik boşluğa sığıyor, yüzü omzumun kıvrımına gömülü. Boynuma öpücükler kondurup kulak mememi yalıyor ve sonra fısıldıyor: "Tadını düşündüğümde bile daha çok seviyorum." Boğazına yaptığım eziyetten dolayı sesi boğuk çıkıyor. Kendimi geriye iterek ona bakıyorum, elimi boğazına koyuyorum.

"Sana zarar vermedim, değil mi?"

"Hiçbir şekilde hoşlanmadım."

Bu cevap hakkında ne hissettiğimden emin değilim. Dehşet ve gurur, hayal kırıklığı ve uyarılmanın bir karışımı. Dudaklarımı hissedemeyecek hale gelene ve ikimiz de tekrar sertleşene kadar onu öperek kendi düşüncelerimi susturuyorum. Onu sığnağın çitine yaslayıp ikimizi de elime alıyorum ve sertçe sarsıyorum, ta ki Ellis'in menisinin ikimizi de kaplamasıyla omzumda bir çığlığı bastırmak zorunda kalana kadar. Dişleri etime saplanıyor, derimi kıracak kadar sert, ısırığının keskin acısı beni uçuruma fırlatıyor. Benim benim onunkine karışıyor ve ben orgazmlarımız boyunca bizi sarsmaya devam ediyorum, ağzım onunkine kenetlenmiş, tırnaklarının boynumun arkasındaki yanmasının tadını çıkarıyorum, o ise can havliyle tutunuyor.

Bu çok yanlış. Ama ondan o kadar uzaklaştım ki, tek istediğim göz bağını çıkarıp gözlerinin içine bakmak ve onu tekrar tekrar orgazm etmek. Hayatımın geri kalanında tek istediğim bu.

BÖLÜM 11

ELLIS

Umutsuz bir şekilde telefonun çalmasını dinliyorum, pes etmeye hazırım. Elliot uyanmazsa bir sonraki durağım Ivy, belki de Antoni. İkisi de kardeşim kadar derin uyumuyor olmalı, ama ikisinin de sabahın ikisine yakın bir saatte uyandırılmaya ne kadar dayanacağından emin değilim. Belki de yatakhane lobisindeki sandalyelerden birinde uyurum.

Tam telefonu kapatıp kampüsün öbür ucuna, yurt binasına doğru yürüyeceğim sırada Elliot paniklemiş bir şekilde cevap veriyor.

"Sorun nedir?"

"Yok bir şey. İyiyim. Seni uyandırdığım için özür dilerim."

"Neler oluyor?"

"Yurttan dışarı çıktım ve bu gece sende kalmam gerekiyor."

"Ne? Neden?"

"Ev arkadaşım tam bir pislik, bu yüzden."

Elliot boğuk bir iç çekti, sesi boğuktu ve sinirlendiğinde yaptığı gibi elini yüzünün üzerinden geçirdiğini fark ettim. "Tamam. Aşağı iniyorum." Başka bir şey söylememe fırsat vermeden telefonu

kapattı. Beni içeri alması sadece birkaç dakika sürdü ve hemen özür diledim. Sersem sersem beni savuşturdu. Ama dairesine girip beni ışıkta görünce, halimi görünce gözleri kocaman açıldı.

"Sana ne oldu?" diye sordu, kirli, buruşuk kıyafetlerimi işaret ederek. Sonra daha yakından bakıp gözlerini kıstı. "Dostum, perişan görünüyorsun."

"İlginç bir geceydi." Olayların gidişatına rağmen, yine de çok iyi bir gece olduğunu söyleyebilirim.

"Bunu ev arkadaşın mı yaptı?"

"Ne? Hayır."

Elliot sanki bana inanmıyormuş gibi kaşını kaldırdı.

Brad bana dokunmadı bile. Geç döndüm ve beni dışarı kilitledi. Piç herif kapıyı sürgüledi ve cevap vermedi. Yan komşulardan biri kapıyı çalmayı bırakmazsam kıcıma tekmeyi basmakla tehdit etti, ben de pes edip buraya geldim.

Kardeşimin parlak mavi gözleri, saçlarımızın rengi dışında ortak noktamız olan tek şey, öfkeyle koyulaşıyor.

"Lütfen bırak şunu Elliot. Bu gece kalacak bir yere ihtiyacım var. Ve, şey, biraz kıyafet falan ödünç almam gerekebilir." Yanaklarım kızardı, neden bu kadar perişan göründüğümü anlayabileceğinden korkuyordum. Pancar gibi kızarmış yüzüm ve gözlerinin içine bakamama durumum olmasa muhtemelen anlayamazdı.

"Aman Tanrım," diyor kahkaha atarak. "Sevişiyordun, değil mi?"

"Bırak şunu, Elliot."

"Öyleydin!" diye haykırdı, biraz fazla yüksek bir sesle. Banyonun kapısını açacak kadar yüksek bir sesle, Gabe'in üzerinde sadece havlu olan iri bedeninin etrafında bir buhar bulutu yükseldi.

Aman Tanrım! Dairenin öbür ucundan bile, o gülünç V şekline kadar her bir kasın kesiklerini görebiliyorum; alt kısmı da neyse ki

havlusuyla kaplı. Aşağıda neler olduğunu ne kadar görmek istesem de, kafamın patlayacağından eminim. İkisi de. Aynı anda.

Gabe her zaman formdaydı ama kahretsin. Onu en son mezuniyet partisinde, üzerinde tişört olmadan gördüğümde hiç de öyle görünmüyordu. O zamanlar ona neredeyse hiç bakmamıştım, orospu kız arkadaşıyla öpüşürken ve yabancıyı avlamaya çalışırken dikkatim dağılmış halde izlemek zorunda kalacağımdan korkuyordum. Öyle görünseydi, ne yaptığımı tamamen unutabilirdim. Şu anda, tam önünde kardeşimin en yakın arkadaşına ağzım sulanarak bakarken ve konuştuklarını tek kelime bile duymadığım için.

"N-ne?" diyorum, beynimdeki sis bulutunu silkeleyip, onun vücut yıkama kokusunun kalan son beyin hücrelerime sızmasına izin vermemeye çalışarak.

"Gabe seni kimin becerdiğini sordu, ben de senin de aynısını söylemeni beklediğimi söyledim," dedi Elliot kaşlarını sallayarak. "Tripp miydi?"

Görünüşe göre sevişmiş olabileceğim ihtimali onu sersemliğinden uyandırmış. Belki de bu kadar mahcup olmasaydım, bu kadar endişelenmesi hoş olurdu. Gabe'in ne kadar korumacı olabileceği konusunda onunla dalga geçmeyi seviyorum ama onun benim iğrenç ilişkiyi bilmesini istemiyorum.

"Susacak mısın artık?" diye mırıldandım kendi kendime.

"Ne? Sadece Gabe. O da bizim neredeyse kardeşimiz sayılır."

Ah.

"İkinize de bir şey söylemeyeceğim," dedim ifadesiz bir sesle. "Lütfen duş alıp gece için birkaç parça kıyafet ödünç alabilir miyim? Sabah hepimizin dersi var."

Elliot başını sallayıp odasına giriyor. Gabe'e bakmayı reddedip, kardeşim bir havlu ve bir yığın kıyafetle çıkana kadar laminant zeminin desenini incelemeyi tercih ediyorum.

"Neden kalacak bir yere ihtiyacın var?" diye soruyor Gabe. "Biri sana zarar mı verdi? Bu yüzden mi böyle görünüyorsun?" diye soruyor ve sanırım içinde bulunduğum durumdan bahsediyor ama ona bakamıyorum. O çok çıplak, ben de çok bitkinim ve bitkinim.

"Kimse bana zarar vermedi," diye cevaplıyorum. "Sadece kapıda kaldım, hepsi bu."

"Tamam," diyor. Sesi ciddileşiyor. "Ama gerçekten iyisin, değil mi?"

Bakışlarım onun gözlerine kayıyor, bu gece maviden çok yeşile çalan gözlerine kilitleniyor. Gecenin bir yarısı uyandırılıp, dışarıda seviştiğim ima edildiğinde beklediğim gibi sert ve öfkeli değil, yumuşak ve endişeli.

"İyiym," diye temin ediyorum onu.

Gabe banyodan çıkıyor ve ben ona doğru ilerliyorum. Sonra her şey ağır çekimde gerçekleşiyor. Elliot, Gabe'e bütün gece nerede olduğunu söylüyor. Ve birden fark ediyorum ki Gabe'i uyandırmamışım. Buraya geldiğimde duştaydı. Çünkü az önce duşa girmiş. Muhtemelen gizemli kız arkadaşıyla dışarıda olduğu varsayımıyla geçiştirmeden önce, birbirimizin yanından geçerken gözlerim vücuduna kaydı. Boynunun arkasındaki altın rengi teninde birkaç çizik izi var ve...

Omzunda bir ısırık izi var.

Banyoya girip kapıyı arkamdan kapattığımda her şey statikleşiyor. Gabe'in sabunlu, narenciye kokusuyla ağırlaşan buhar, Johnny ile geçirdiğim her anı düşünürken beynime çılgınca şeyler yapıyor. Gabe'i düşündüğüm ama hayalperestliğin anonim sevgilimi olmasını dilediğim kişiye dönüştürmeme izin verdiği ikna olduğum tüm anlar. Aynada yansımamın bakışlarıyla karşılaşıyorum, gözleri hâlâ şişmiş dudaklarımda ve sakal yanığı tenimde geziniyor. Saçlarım birbirine dolanmış ve keçeleşmiş, göz bağı olarak kullandığım taç tarafından arkaya tutturulmuş. Dudaklarıma dokunup gözlerimi kapatıyorum, derin, titrek bir nefes alıyorum.

O.

Ben Gabe.

Elliot uyandığında sinir bozucu derecede neşeliydi ama bana baktığında yüzü düştü.

"Kardeşim, berbat görünüyorsun."

"Teşekkür ederim. Ben de seni seviyorum."

Kahve makinesini çalıştırıyor, ki buna minnettarım çünkü normalde kahve içmediğini biliyorum. Genellikle sert bir partiden sonraki geceye saklıyorum ama şu anki ruh halim, akşamdan kalma olmamı sağlıyor. Gözümü bile kırpmadım. Ne düşüneceğimi, ne hissedeceğimi bilmiyorum. İnanmazlık, coşku, öfke ve bütün gece odasına girme arzusu arasında gidip geldim. Ama oraya girdiğimde ne yapacaktım? Ona ne söyleyecektim?

Hayır, sakinleşmek için zamana ihtiyacım var. Biraz uyumaya, kafamı toplamaya. Ya yanılıyorsam?

Gerçekten öyle olduğumu sanmıyorum. Ne kadar çok düşünürsem, tüm işaretler o kadar örtüşüyor. Zihnimde çok az şüphe var ve var olan şüphe de çoğunlukla inançsızlığımın bir ürünü. O olmasaydı, sanırım daha önce görürdüm. Gabe Rodgers'ı öptüm. Ona dokundum. O da bana dokundu.

Aman Tanrım.

Ama neden bu kadar gizlilik? Neden başkasıymış gibi davranıyor? Benden hoşlandığı için utanıyor mu? Yoksa aslında benden hoşlanmıyor da bu sadece bir oyun mu?

Sert kahvenin acı notaları ruhuma ulaşıyor ve gözlerimi kırıştırarak şimdiki ana odaklanıyorum. Elliot bana dumanı tüten bir kupa uzatıyor. "Kusacak gibi görünüyorsun."

"Pek uyuyamadım," dedim minnettarlıkla bardağı alırken. "Burada kalmama izin verdiğin için teşekkürler. Bugün seni rahat bırakmayacağım."

"Hadi dostum. Kalabileceğini biliyorsun. Boş yerimiz de olabilir. Belki öğrenci işleri buraya taşınmana izin verir."

"Ne demek istiyorsun? Jimmy'e ne oldu?" Cuma gecesi antrenmanından beri ortalarda olmadığını fark etmiştim. Hasta falandı, bu yüzden hafta sonunun geri kalanında sahaya çıkmaması gerektiğini düşünmüştüm.

"Ekip rutin sağlık kontrollerinden ve uyuşturucu testlerinden geçiyor," diyor Elliot ve bu, olanları anlamam için yeterli. Herkes steroid kullandığından şüpheleniyordu ama kimse onu bu konuda ikna edecek bir kanıta sahip değildi. Ve kimse onu ihbar etmeyecekti. Her şey kendiliğinden gelişti. Çok da şaşırtıcı değil.

Gabe'in odasının hemen karşısındaki Jimmy'nin kapısına bakıyorum. "Şey, şey... Bunu düşüneceğim."

Elliot'ın kaşları kalkıyor. "Bunu neden düşünmen gerekiyor ki? Biz kardeşiz Ellis. Huntston'da kendi işini yapmak istediğini biliyorum ve yapıyorsun. Burada yaşasan bile yapabilirsin. Zaten hafta içinde birbirimizi zar zor görüyoruz ve sezon başladığında Gabe ve ben neredeyse hiç burada olmayacağız."

"Sanırım okul burada kalmama izin vermez."

"Neden olmasınlar ki? Boş bir oda, kullanılmıyor. Oda arkadaşının homofobik bir pislik olduğunu söyle. Neden taşınman gerektiğini anlayacaklardır. Eminim Koç'u ikna edip artık neredeyse takımın bir parçası olduğunu kanıtlayabilirim."

"Hazırlık maçlarından sonra bu vurucu çocuk saçmalığını yapmama gerek olmadığını düşünmüştüm. Brandon geri dönmeyecek mi?"

"Havada kalmış bir şey," diyor kaşlarını çatarak. "Ama her iki durumda da, şu anda bunu yapıyorsun. Ve takım seni seviyor. Burada

kimse sana laf etmez."

Çok cazip. Gerçekten çok cazip. Ama Gabe ile aynı ortamda yaşayabileceğimden emin değilim. Ya onu anladığımı anlayınca bunu yapmak istemezse? Bundan sonra nasıl aynı ortamda yaşayabiliriz? Gözlerinin içine nasıl bakabilirim? Bildiğimi bilmiyormuş gibi davranmak yeterince zor olacak. Sanırım bu kadar yakınımıdayken net düşünemiyorum.

"Düşüneceğim ama sorun olmayacağından eminim," diyorum ona, kupamı mutfak lavabosunda yıkarken. "Dışarı çıkıyorum. İlk dersimden önce kitaplarımı ve birkaç parça giysimi almak için yurt odama gitmem gerekiyor ve Brad genellikle pazartesi günleri benden erken gider."

"Gerek yok," diye homurdandı sert bir ses, ön kapı çarparak açılırken. Gabe sırt çantam ve nadiren kullandığım spor çantamla içeri girdi. İkisini de kanepeye bırakıp bana bakmak için döndü. Kalbim biraz tekledi. "Neye ihtiyacın olduğunu bilmiyordum, bu yüzden bir sürü şey aldım. Dizüstü bilgisayarın ve eskiz defterlerin kitaplarının yanında," dedi ve odasına doğru ağır adımlarla yürüdü.

"Şey... Teşekkürler," diye mırıldandım, içim aşırı ısınmış hissederek. Eskiz defterlerini toplamadan önce mi karıştırdı? Gözlerinin içine bakmaya korkuyorum, eskiz defterleri ve dün gece öğrendiğim sır hakkındaki paniğimi görmesinden endişeleniyorum.

"Gabe?" diye sesleniyor Elliot. "Cesedi saklamak için adamları bir araya toplamamız gerekiyor mu?"

"Bu sefer olmaz," diye espri yapıyor. "Saat on birdeki dersimden önce biraz kestireceğim." Gabe odasına girip kapıyı arkasından sertçe kapatıyor. Elliot dikkatimi çekene kadar kapıya bakıyorum.

"Giyin. İlk derslerimizden önce kahvaltı yapalım."

Haftanın geri kalanında sersem gibiyim. Yurda dönmedim ve Elliot'ın isteğini kabul edemeyecek kadar gerginim. Diğer arkadaşlarımla kanepelerde sörf yapıyorum, çoğunlukla Ivy'de uyuyoruz. Oda arkadaşı orada olmama bir şey demiyor ama teknik olarak gece misafir ağırlamak kurallara aykırı ve eşcinsel olsun ya da olmasın, bir erkeğin kadınlar yurdunda uyuması büyük bir hayır hayır. Antoni'de de birkaç gece kaldım ama bazen biraz fazla olabiliyor. Dün gece bana, yüzümden soyulmak zorunda kalınan sıkı bir kabuk haline gelene kadar kaşınan gülünç, kokulu bir kil maskesi sürdürmüştü. Bunu göz altlarına bantlar ve nemlendirici bir gece maskesi izledi. Kabul ediyorum, cildim hiç bu kadar iyi görünmedi veya hissetmedi ama her gece buna hazır değilim. Güzel olmanın bu kadar yorucu olduğunu fark etmemiştim.

Koltuktan koltuğa zıplamaktan yoruldum. Yurda dönmem gerek ama Gabe meselesiyle ilgili duygularımı sindirmeye çalışırken yüzleşmekten kaçınmak gerekli geldi. Gerçi işe yaramıyor da. Gözlerinin içine bakamıyorum, ona ne diyeceğimi bilemiyorum.

Elliot daha önce, Koç'un en azından geçici olarak yanlarında kalmama izin verdiğini ama burada kalamayacağımı söyleyeceğimi yazmıştı. Gabe ile karşılaşmanın heyecanı ve stresi beni bir tür çöküntüye sokabilirdi. Elliot peşimi bırakmıyordu, bu yüzden yarın yurduma dönmeden önce bu gece onlarda kalmayı kabul ettim. Ama yıl sonuna kadar Brad'le uğraşıp büyük erkek iç çamaşırlarımı giymem gerekecek.

Daireye girdiğimde saat on biri geçiyordu ama Gabe hâlâ ayakta idi, aynı zamanda masa görevi de gören mutfak adasında oturuyordu. İçeri girdiğimde doğruldu ama onu ellerinin arasında başının üstünde gördüm.

Lanet olsun. Bunu çözdüğümü biliyor mu?

Ona hâlâ JOHNNY diye mesaj atıyorum, ne yapacağımı veya ne söyleyeceğimi anlamam için zaman kazandırmak için, ama o da dikkati dağılmış durumda. Masanın etrafına saçılmış ders kitaplarına ve not kartlarına bir göz atmak, nedenini anlamamı sağlıyor.

"Büyük sınav mı yaklaşıyor?" Herhalde her şeyi bir araya getirdiğim gecedən beri onunla ilk kez doğrudan konuşuyorum.

"Öyle bir şey, evet."

"Ne okuyorsun?"

"Her şey," diyor, son derece üzgün bir ifadeyle. Kaşlarımı sorgularcasına kaldırıyorum ve o da acı dolu bir gülümsemeyle cevap veriyor. "Dönem ortası notlarım kötüydü. Kendimi toparlayamazsam bursumu kaybedebilirim."

"Kahretsin." Daha iyi bir şey söyleyemedim. Ona sarılmak istiyorum ama bunun bir faydası olmayacak sanırım.

Alaycı bir kahkaha attı. "Evet. Lanet olsun."

"Yardımcı olabilir miyim?"

Gabe'in gözleri benimkilerle buluştu, kaşları çatıldı. Kahretsin, bunu yapmamalıydım. Kendimi daha da zor bir duruma sokacağım ama onun bu kadar yenilmiş görünmesine dayanamıyorum. Aramızdaki yalanların hiçbir önemi yok, çünkü onun için her şeyi yaparım.

"Çalışmana yardım edebilir miyim? Bazı derslerimiz aynı, geri kalanında da sana soru sormak için bir cevap kağıdı kullanabilirim."

"Eminim ki yeterince meşgulsündür-"

"Gerçekten istemiyorum," diyorum ona, dürüstçe. Kendimi oyaladığım kişi o olduğu ve bunun sonunda sona ereceği düşünüldüğünde, normal ders ve stüdyo programımın dışında zamanımı dolduracak başka bir şey yok.

"Peki ya şu gördüğün adam?" diye sordu kısık ve gergin bir sesle.

Ondan uzağa bakıyorum, beni anlamasından korkuyorum. Bu benim şansım mı? Ona söylemeli miyim, yoksa bu onu daha çok strese sokar mı? Sanki ona bildiğimi söylemekten bir çıkış yolu aramıyormuşum gibi. Ona söylemeye hazır olduğumu düşündüğüm her seferde, her şeye bir son vereceğine, benden yüz çevireceğine ya

da durumdan tamamen kaçacağına kendimi inandırıyorum. Burada kalamamamın bir nedeni de bu. Çünkü her şey dağıldıktan sonra aynı yerde olmak dayanılmaz olacak. Ama ne kadar ertelersem, ne kadar uzun süre rol yapabilirsem, onu hayal ettiğim tüm şekillerde o kadar uzun süre elde edebilirim. Gerçi rüyalarımda bana istediğini söylerken gözlerimin içine bakıyordu. Ama ne elde edebilirsem onu alacağım. En azından bir süre daha.

"Ciddi değil," diyorum, Gabe'in kitaplarını ve kağıtlarını karıştırıp ne okuduğuna bakarken çevre birimlerimle tepkisini ölçerek. "Anlayacaktır."

Gabe'e dudaklarımı sımsıkı süzerek gülümsüyorum, gözlerindeki hüznü ifade kalbimi sıkıştırıyor. "Endişelenme," diyorum ona. "Notları yükseltiriz, sorun değil. Ama muhtemelen kız arkadaşından da zaman çalacak."

"Ciddi bir şey değil," diye mırıldandı Gabe.

BÖLÜM 12

GABE

"Yüzde seksen yedi!"

Ellis'in sesi cesaret verici ama moralim bozuk. Bursumu koruyabilmek için Uygulamalı Matematik final sınavından yeterince yüksek bir not almam gerekiyor. Haftalarca kendimi paralamama ve Ellis'in yardımına rağmen, notumu yeterince yükseltecek kadar ödev ve sınavlarımda başarılı olamadım ve şimdi her şey finale bağlı. Gerekli B ortalamasını koruyabilmek için final sınavından en az doksan dört almam gerekiyor ve çalışmak için sadece bir buçuk haftam kaldı.

Ellis ayak parmaklarıyla uyluğumu dürttü ve büyüyen ereksiyonumu örtmek için kucağımdaki kitabı kaydardım. Şükran Günü yemeğinin hazırlanmasını beklerken çalışmak için yatağına yerleştığımızdan beri bir saatten fazla süredir yarıya inmiştim. Vücudunun herhangi bir yeriyle bana dokunması benim için dayanılmaz bir şey. Refleks olarak uzanıp geri çekmeden önce ayağını yakaladım. Ellis'in ayaklarının gıdıklanmasından ne kadar nefret ettiğini bilerek, tehditkar bir şekilde tuttum. Küçükken, çok fazla gıdıklanırsa altına işerdi ve ayakları inanılmaz derecede hassastır.

"Gabe," diye uyarıyor, ayağını geri çekmeye çalışıyor. Sıkıca tutuyorum, ismimi dudaklarında duymak hoşuma gidiyor. Ona tehditkâr bir sırıtış atıyorum, yüzü kızarıyor.

Aletim o kadar sert bir şekilde sarsılıyor ki kitap yerinden oynuyor ama bunu o kadar iyi idare edebiliyorum ki, aşağıda neler olduğunu tahmin edemez. Tek istediğim, ayağını sertçe sarsıp onu yatağa yatırıp, annesinin burada neler olduğunu bilse ikimizi de reddetmesine neden olacak korkunç, pis şeyler yapmak. Ellis yutkunuyor ve muhtemelen düşüncelerimin nereye gittiğini düşünürsek, gözlerimde çok ateşli bir bakışla ona baktığımı fark ediyorum. Ayağının kemerinin üzerinden hafifçe bir parmak geçirip, kıvranarak kurtulmaya çalışmasına sırtıyorum. Bana durmamı söylemiyor, bu da ilginç.

Son birkaç haftadır aramızdaki gerginlik elle tutulur cinsten. Beni eskisinden daha fazla izlediğini fark ediyorum ve fark ettiğimi fark ettiğinde de her zaman çekinmiyor. Benim yanımda biraz daha az tedirgin olmaya başladı ve bir tür arkadaşlığa dönüştük; arkadaşlar birbirlerini çıplak hayal edip geceleri birbirlerine isimsiz müstehcen mesajlar atıyorlar. Beni istediğini bilmiyormuş gibi yapıp, açıkça imalı şekillerde onu tahrik ediyorum. O da cinsel hayal kırıklıklarını isimsiz erkek arkadaşından, yani benim erkek arkadaşımdan çıkarıyor. Ve bunu hâlâ bilmiyor.

Sığınakta tanıştığımız gece beni gerçekten çözdüğünü düşünmüştüm. Banyodan duş alıp, üzerimdeki toprak, salya ve spermden kurtulduktan sonra bana bakış şekli... Eminim biliyordu. Hatta bir anlığına bile şüphem olmadı. Elliot yatağa gittikten sonra banyo kapısına bakıp kendimi içeri girip Ellis'le konuşmaya ikna ettim. Ama o duş alıp kardeşinin eşofmanlarını giydiğinde ben korkup kapımın arkasına saklandım, o da kendini kanepeye sıkıştırdı. O gece hiç uyuyamadım, varlığının fazlasıyla farkındaydım, bilmesinden fazlasıyla korkuyordum. Eğer biliyorsa neden benimle yüzleşmiyordu?

Anladığında benden nefret edecek. Acımasız bir oyun oynuyorum ama kendimi durduramıyorum. Ona karşılığında sunabileceğimden çok daha fazlasını istiyorum. Onu her şeyiyle istiyorum.

Küçük dürtmeler veya arada sırada şakacı bir çimdikleme dışında, sığınaktaki geceden beri ona en fazla bu kadar dokunmuştum.

Neredeyse yakalanacak olmam beni geri çekilmeye yetecek kadar korkuttu, her ne kadar ona karşı çaresiz olsam da. Sadece ayağını tutmaktan kaynaklanan ve artık acı verici derecede sertleşen ereksiyonum da bunu kanıtlıyor. Ayak fetişim yok. Tam tersine, normalde ayakları iğrenç bulurum. Ama onda beni cezbeden hiçbir şey yok. Örneğin, göt delikleri. Bir vücudun, özellikle de bir erkeğin vücudunun, en iğrenç olduğunu düşüneceğim bir kısmı varsa, bunun göt deliği olduğunu söyledim. Peki ya Ellis'in göt deliği? Sadece düşününce bile ürpermemi bastırıyorum. Onunki tatlı ve mükemmel ve onu ekipman odasındaki tezgahın üzerine eğip tadına baktığımı hatırladığımda ağzım sulanıyor. O zamandan beri onu özlüyorum. Onunkini özliyordum—

Boğaz temizleniyor. Elliot kapıda duruyor, yüzü ve burnu aşağıda toplanmış aile üyelerinden bazılarıyla futbol oynamaktan kızarmış.

"Eğer ödevine işerse, pişman olacaksın."

Kardeşinin ayağını kolumun altına alıp mücadele etmeye hazır bir şekilde tuttuğumda, yüzüme bir gülümseme yayıldı. Parmaklarım ayağının altında dans ederken ve çırpınmaya başladığında Ellis tiz bir çığlık attı.

"Kahretsin Gabe! Defol git!"

Karnı yatağa degecek şekilde kendini çeviriyor ve ben de ayağını tutmak için bacaklarının ve kıcının arkasına yaslanmak zorunda kalıyorum. Bu boğuşma sırasında kitap kucağımdan uçup gidiyor ama neyse ki hepimiz merdivenlerden bağırان annelerinin sesine odaklanmış durumdayız.

"Çocuklar! Uslu durun!"

Ayağını bırakıp, kocaman ereksiyonumu örtmek için öne eğildim. Kahkaha yeterince örtücü ve samimiydi, çünkü o sahne, en yakın arkadaşımın erkek kardeşinin yatağında sertleşmiş halde yakalanma ihtimali dışında çok komikti. Bu kısım garip ve biraz da acı verici.

"Akşam yemeği için yıkan," diye seslendi Mama Hope merdivenlerden. "Birin de bu masayı kurmama yardım etmesi gerek!"

"Evet, efendim!" diye bağıyoruz hepimiz ve ben de hemen aşağıya inip ona yardım edeceğimi bağıyorum.

Beni 'çok iyi bir çocuk' olarak görüyor ama ben buradayken elimden geldiğince yardım etmeye çalışıyorum. O benim için neredeyse ikinci bir anne. Annemin akşam yemeğine bizimle gelmesi gerekiyor ama gelip gelmeyeceği belli değil. Dün günün ve gecenin çoğunu onunla geçirdim ama bugün bütün gün Hope'larlaydım. Normalde yatıya kalırdım ama bu gece kalıp kalmayacağımdan emin değilim. Maskeyi çıkarma isteği çok güçlü. Kendimi toparlayıp daha da kötüleşmeden veya o anlamadan bu işi bitirmeliyim.

Elliot kapıdan kayboluyor ve ben de dizlerinin etrafına kollarını dolamış bir şekilde doğrulup oturan Ellis'e bakıyorum.

"İyi misin?" diye sordum, bakışlarımı ona doğru kaydırarak.

"Eğer sorduğun buysa, altıma işemedim," diye çıkıştı ama sesindeki mizahı duyabiliyordum.

Dudaklarım kıvrıldı. "Özür dilerim."

"Hayır, değilsin," diyor, mavi gözleri benimkilere kilitlenmiş bir şekilde. Ateş basıyor üzerime ve ensemdeki tüyler diken diken oluyor.

Ayağına bakarken sanki yalamak istediğim bir şeymiş gibi onu gizlemeye çalıştığımı ona açıkça söyleyemem, şu anki kocaman ereksiyonumu da söylememe gerek yok. Bu yüzden sanki tekrar ayağını tutacakmış gibi elimi uzattım. Uzaklaştığında, kendi ereksiyonunun belirgin şişkinliğini görebiliyorum. Gözlerimi kaçırıp, ani kaçışımı çılgınca bir kahkaha atarak gizledim.

Aşağı inmeden önce, yüzüme biraz soğuk su çarpmak için banyoya gidiyorum. Bir daha asla davet edilmeden önce sakinleşip bu sertleşmeyle ilgili bir şeyler yapmam gerek. Elliot beni neredeyse

uygunsuz bir anımda yakaladığında, sertleşmek için kendimi garip hissediyorum ama başka seçeneğim olmayabilir. Çelikten bile daha sertim ve attığım her adım dayanılmaz derecede acı verici.

Telefonum çalıyor ve cebimden çıkarıp Ellis'ten bir mesaj buluyorum. Sert penisinin, kırmızı ucu açıkta ve parlak bir fotoğrafı. Koridorun karşısına geçip akşam yemeği öncesi kokteyli gibi spermini ememediğim için öfkeyle homurdanıyorum.

ELLISH: Yardım et bana.

ELLISH: Şükran Günü yemeğine bu şekilde gidemem.

JOHNNY: Evet, bu bir sorun.

JOHNNY: Ve şimdi benim de bir tane var.

Aklıma bir fikir gelmeye çalışırken ışıkları kapatıp flaşı yakıyorum, arka planda konumumu ele verecek hiçbir şey olmadığından emin oluyorum. Titreyen ereksiyonumu saran elimin fotoğrafını gönderiyorum.

ELLISH: Keşke seni tekrar boğazımın arkasında hissedebilsem.

Kahretsin.

Başka bir mesaj geliyor, kendini okşadığı bir GIF. Arka planda büyükannesinin çocukken ona ördüğü battaniyeyi görebiliyorum ve nedense çocukluk yatak odasında beni düşündüğünü bilmek beni daha da tahrik ediyor. El fenerimi açıp kamerayı bir kutu mendile yerleştiriyorum, kamerayı sadece uyluk hizasından göbük deliğine kadar görünecek şekilde dikkatlice ayarlıyorum. Pantolonumu ayak bileklerime kadar indirip tişörtümü çenemin altına çekiyorum ve kayda basmadan önce ona bir mesaj gönderiyorum.

JOHNNY: Bana o güzel pembe kık deliğini göster.

Bana gönderdiği fotoğraf, kendimi kaydederken, bir elimde testislerim, diğer elimde de çılgınca penisimi okşarken geliyor. Fotoğraf gelir gelmez orgazmım beklenmedik bir şekilde patlıyor ve bağırıp, hızla avucumu penisimin başına götürüp fıskıran spermin

banyo duvarlarını boyayıp üzerime bulaşmasını engelliyorum. Her şeyi bastırmaya çalışarak kameranın durdurma tuşuna basıp en yakın havluyu alıyorum ve nefes nefese kalan orgazmımı kumaşa döküp ışığı tekrar açıyorum.

"İçeride iyi misin?" diye soruyor Elliot kapıyı çalarak.

"Evet, dostum! Az önce, şey, ayağımı çarptım." Ellerimdeki dekoratif havluya bakarken irkildim. İlkokulda çocukların yaptığı bir resimden kopyalandığından oldukça emin olduğum renkli el izi hindiler, boşalmamın izleriyle dolu. Hay aksi.

Havluyu el sabunu ve suyla olabildiğince temizledikten ve kendimi iyi durumda hissettiğimden emin olduktan sonra, aşağı inmeden önce videoyu gönderiyorum ve sanki hiç olmamış gibi davranmaya çalışıyorum. Ellis'in kapısından geçerken, kaydedilmiş halimin bağırıldığını duyuyorum ve sonra gerçekten de ayağımı merdiven korkuluğuna çarpıyorum.

Birkaç saat sonra, annemi arabasının yolcu koltuğuna yavaşça yerleştirirken Ellis verandadan beni izliyor. İlaçlarıyla birlikte içki içmemesi gerekiyormuş, bu yüzden iki kadeh şarap bile onu mahvetmiş. Ben sürücü tarafındaki kapıya varmadan Ellis merdivenlerden inip araba yolunu geçiyor.

"Selam Gabe?"

Ona dönüp baktığımda gözleri ciddi ve düşünceliydi. Belki bir şeyler biliyordur diye bir kez daha aklıma geliyor ama bahçede yalınayak koşmasının sebebi, kendimi hazırladığım şeyden farklıydı.

"Finallere çalışmak için hala bir haftadan fazla zamanımız var. Çok fazla strese girmeyin. Bunu hallederiz."

Biz bunu başardık. O, biz dedi.

Konuşacak gücü kendimde bulamayınca başımı sallayıp arabaya binip annemi eve bırakıyorum.

ELLISH: Finallerin nasıl geçti?

JOHNNY: Fena değil. Sanırım en azından bir dönem daha burada takılacağım.

ELLISH: Kutlamamız lazım.

JOHNNY: Aklınızdan ne geçiyordu?

ELLISH: Tatile ne zaman çıkıyorsun?

JOHNNY: Pazar. Sen?

ELLISH: Yarın. Bu gece buluşabilir miyiz?

JOHNNY: Hava çok soğuk ve bu gece yağmur yağması bekleniyor.

ELLISH: Spor yurtlarında mı yaşıyorsun?

JOHNNY: Evet...

ELLISH: Saat 2'de spor salonunda buluşalım.

Ben aptalın tekiyim.

Ellis'in yemek salonunun karşısından bana mesaj atarken gülümsemesini görünce kendimi tam bir pislik gibi hissediyorum. Kim olduğumdan daha fazlası hakkında yalan söylüyorum. Her şey hakkında yalan söylüyorum. Kış tatiline bile gitmiyorum ama bu, onu peşimden atmak için söylediğim bir yalan daha.

Çocukluğumuzdan beri her yıl olduğu gibi, tatilde aileleriyle kayak yapmaya davet edildim ama reddettim. Eve gidip Ellis'in yanında olarak kendime işkence etmenin bir anlamı yok ve en yakın arkadaşına yalan söylemek ağır geliyor. Bir şeylerin döndüğünü biliyor ama finaller bittiğine göre, sürekli gerginliğimi örtbas etmek için bunları kullanamam. Ayrıca, not ortalamamı yükseltmek için kış derslerinin kolay yüküne ihtiyacım var. Takımın akademik danışmanı bunu önerdi.

Ve sanırım Ellis'ten biraz uzaklaşmam en iyisi. Onun sürekli burada olması nefes almayı zorlaştırıyor. Tenimin altında, kendimin bir kısmını soymadan yatıştıramadığım bir kaşıntı gibi. Bir bahane

uydurmalı ya da erken gitmem gerektiğini söylemeliyim ama tam bir canavarım ve ona dokunmayalı çok uzun zaman oldu. Pürüzsüz tenine dokunmak ve inlemelerini gerçek hayatta son bir kez duymak istiyorum. Kış tatiline gitmeden önce. Ayrı kaldığım zamanı bir çözüm bulmak, ilişkiyi tamamen bitirmenin bir yolunu bulmak için kullanmadan önce. Artık ona sahip olamadan önce.

Hayatımın geri kalanını acı çekerek geçireceğim ama bu onu incitmekten daha iyi. En yakın arkadaşımın güvenini daha fazla kırmaktan daha iyi.

Bu oyunu sonsuza kadar sürdüremem ama onlara yaptıklarımı söyleyecek kadar da korkak değilim.

BÖLÜM 13

ELLIS

Tamam. Her şey yolunda. Her şey... en azından mükemmel görünüyor.

Telefonuma hızlıca bir göz attığımda hâlâ birkaç dakikam olduğunu görüyorum ama erken gelmesi ihtimaline karşı hazır olmak istiyorum. Ama muhtemelen gelmeyecek çünkü gözlerimin düzgün bir şekilde bağlı olduğundan emin olmak isteyecek.

Ama bu gece bitiyor. Sırlar bu gece bitiyor.

Bu gece ona kendimi tamamen vereceğim. Ona başka hiç kimsenin sahip olmadığı bir şey vereceğim ve ona baş edebileceğimi göstereceğim. Bana gerçeği söylemesini isteyeceğim. Sonra da ona, bir süredir onun olduğunu bildiğimi söyleyeceğim. Eğer aramızdakileri gizli tutmak istiyorsa, henüz ortaya çıkmaya hazır değilse, sorun değil. Elbette, bir sırrı saklayabilirim.

Onu benden kaçamayacak şekilde bir seks tuzağına çekmek biraz sinsî bir hareket olabilir, ama son birkaç aydır kim olduğu konusunda yalan söylemesinden daha mı kötü? Kimliğini neden gizli tuttuğunu anlıyorum ve bana anlattıklarının çoğunun gerçek olduğunu biliyorum. Daha önce hiç erkek arkadaşı olmamıştı ve etrafındaki insanların onu anlayıp kabul edeceğini düşünmüyordu. Ve adı Gabe

olduğu ve kardeşimi dünyadaki herkesten çok sevdiği için, Elliot öğrenirse ne olacağı konusunda endişeleniyordu.

Ama ne zaman hazır olursa birlikte halledebiliriz. Onun da beni istediğini bilmem yeterli.

Telefonum çalışıyor, neredeyse vaktin geldiğini haber veriyor. Mesajlarıma bakıp biraz müzik açıyorum, her şeyin mükemmel olduğundan emin olmak için etrafıma bir kez daha bakıyorum, Gabe'in zihnimde canlandıracağı şeyleri gözden geçirip hiçbir şeyi unutmadığımdan emin oluyorum. Spor salonunun kapısının açık olduğunu göreceğ ve kilitlenmesi için kapatması gerektiğini biliyor, sonra beni saunada bulacak. Oda küçük, iki yanında geniş banklar var. Buhar odası daha büyük ama kullanılmadığı zamanlarda bile ıslak. Işıklar kapalıyken içerisi zifiri karanlık, bu da anonim bir toplantı için mükemmel bir yer.

Muhtemelen beklemediğı şey, sert zemin, bir bank veya masa yerine bir düzine pille çalışan mum ve beni becermek için yumuşak bir yüzey. Spor salonundan birkaç egzersiz matını dezenfektan mendillerle temizledikten sonra buraya getirdim ve üzerlerini yumuşak bir battaniyeyle örttüm. Bir kutu prezervatif ve bir şişe kayganlaştırıcı, banklardan birinin üzerinde açıkça görülebilecek şekilde duruyor. Eğer bu konuyu açıklığa kavuşturmadıysa, en sevdiği dar beyaz külotu ve kısa bir üst giydim. Daha önce kullandığımız kafa bandı yerine bir uyku maskesi taktım, çoğunlukla saçlarıma biraz ürün sürüp bir kez de güzel görünmesini sağlamak için. Ve üzerimdeki birkaç kıyafeti çıkardığında, beni pürüzsüzce ağdalanmış ve kendisi için hazırlanmış halde bulacak. Antoni'nin tavsiyelerini almak zorunda kaldığım, hatta toplarımın derisini yüzeceğimden emin olduğumda telefonla aradığım çok acı verici bir deneyimdi ama onun tavsiyeleri ve aptalca pahalı, üst düzey ürünler sayesinde artık pürüzsüz ve kusursuz bir cilde sahibim.

Uyku maskesini gözlerime takıp saunanın arka duvarına doğru diz çöktükten bir dakikadan kısa bir süre sonra, spor salonunun kapısının

kapanma sesini duydum. Ayak sesleri kapının hemen dışında durdu ve ağır kapı itilerek açılırken bir vınlama sesi duyuldu.

"Ellis?" diye fısıldadı Gabe. "Benim için hazır mısın?" Kapı gıcırdayarak açıldı ve şaşkınlıkla derin bir nefes aldı. "Bu da ne—" Sözleri yarıda kaldı ve keşke her şeyi içine çekerken yüzünü görebilseydim. Penisim çoktan sertleşmiş, külotumun önünü dolduruyordu. "Kahretsin, Ellis. Çok... Siktir."

Arkasından kapının tıkırtısını duyar duymaz, ellerimin ve dizlerimin üzerinde kalkıp kapıya doğru sürünüyorum. Ellerim ayakkabılarını bulunca, önünde dizlerimin üzerine çöküp dokunma duyumu kullanarak spor ayakkabılarının bağcıklarını çözüp çıkarmasına yardım ediyorum. Ellerimi tüylü, kaslı bacaklarında gezdirip baldırlarını hissediyorum. Ellerim uyluklarının arkasına ulaştığında, spor şortunun yumuşak kumaşını hissediyorum. Boxer külotunun paçasını bulana kadar altlarına doğru itiyorum. Şortunu ve boxer şortunu aynı anda aşağı çekerek kıyafetlerini çıkarmasına yardım ediyorum. Sonra uyluklarına öpücükler konduruyorum, yanağımla sertleşen ereksiyonunu ovuşturuyorum ve yavaşça ayağa kalkarken kokusunu içime çekiyorum, tişörtünü yukarı doğru sıyrıyorum. Tişörtünü başından geçirmeme yardım ediyor ve ellerim her yerine dokunuyor, onu haritalıyor ve ona bakabilmeyi umutsuzca diliyorum.

Üzerindeki kıyafetleri çıkarırken tek kelime etmedi ama kalbinin göğsünde çılgınca attığını hissedebiliyorum. Avucumu avucunun üzerine koyup elini benimkinin üzerine koyup göğsüne daha sıkı bastırdığında gülümsüyorum.

Diğer eli yanağımı kavırıyor ve mırıldanırken nefesinin dudaklarıma değdiğini hissediyorum. "Çok güzelsin bebeğim," dedikten sonra dudaklarını dudaklarıma öyle derin bir öpücükle bastırıyor ki, vücudumdaki oksijeni çektiğine yemin edebilirim.

Ona eriyorum, beni kaldırdığında kollarımı boynunun arkasında birleştiriyorum, bacaklarımı sırtına dolduruyorum. Beni kendine bastırıyor, yumuşak, tatlı ve yiyip bitiren öpücükleriyle kalan birkaç beyin hücremi yok ediyor. Öne çıkıp dizlerinin üzerine çöküp beni

sırtüstü yatırdığında başım dönüyor. Vücudu benimkini kaplıyor, beni cüceleştiriyor. Kalın penisi kalçalarını bana doğru yuvarlarken iç çamaşıma sürtünüyor ve vücudunun en çok ihtiyaç duyduğum yerde bana sürtünme sağlamasının verdiği o lezzetli baskıyla inliyorum.

Gabe'in dudakları benimkinden ayrılıp çenemden aşağı öpücükler bırakıyor. Boynumu germek için başımı geriye yaslıyorum, tenimde ağzı açık her öpücükle titriyorum. Geri çekiliyor ve bana baktığını tahmin edebiliyorum. Parmakları uyluğumun iç kısmından, külotumdaki şişkinliğin üzerinden, karnımdan yukarı ve kısa üstümdeki göbeğimin altından geçiyor. Her bir göğsümü avuçluyor, tişörtümün kumaşını kaldırıyor, böylece her bir meme ucunu yalayıp emebiliyor. Emdikçe sırtım kamburlaşıyor ve avucunu ağrıyan penisime bastırdığında inliyorum.

Vücuduma öpücükler konduruyor ve o, gergin ereksiyonumun hizasına gelene kadar kendini aşağı kaydırırken vücudunun sıcaklığını bedenimde kaybediyorum. Gabe inliyor ve ağzının baskısı üzerimde olmadan önce sıcak nefesini iç çamaşırimın kumaşından hissediyorum. İç çamaşırimın önünü, heyecanımın ıslak noktasının kanayıp geçtiği yeri yalayıp emiyor. Pamuklu kumaşın üzerinden penisimi öpüyor, öpüyor ve emiyordu, ta ki ön sıvı ve tükürük ile ıslanana kadar. Parmak uçları kumaşın alt ucunu okşuyor, sonra altına girerek yanaklarımın etini kumaşın altında sıkıştırıyor. Kalçalarım sabırsızca kıpırdıyor ve o iç çekerek iç çamaşırimın kenarına öpücükler ve hickeyler bırakıyor.

Sonunda külotu vücudumdan sıyrıyor. İnleyip yüzünü kasıklarımın gömmeden önce bir saniye bile geçmiyor. Bacaklarımı ona doğru daha fazla açıyorum ve uyluğumun kıvrımına sokuluyor. Sakalının çıplak tenime sürtünmesi çok acı veriyor ve kendimi her zamankinden daha açıkta hissediyorum. Burnunu her kıvrımında gezdiriyor, yanağını testislerimin çıplak tenine sürtüyor ve dudakları ve diliyle beni tahrik ediyor, ta ki bana dokunması için inleyene kadar.

"Sana dokunuyorum," diye mırıldanıyor tenime doğru.

Bana dokunuyor. İhtiyacım olan yer hariç her yerime. Aletim ağrıyor ama her uzandığımda ellerimi yana bastırıyor. Bana ihtiyacım olan baskıyı hiç vermeden, erimiş dondurma gibi üzerimdeki ön sıvı damlalarını yalamasına sebep olanın merhamet mi yoksa sadizm mi olduğundan emin değilim. Ama aletin ona beni tahrik etmesi için gereken araçları sağlamaya devam ediyor. Tükürük, testislerimden aşağı akıyor ve bir dere oluşturarak, altımdaki battaniyede ıslak bir nokta oluşturuyor. Gabe'in dili yolu takip ediyor, dilinin deliğimin üzerindeki ilk geçişiyle inliyor.

"Aman Tanrım," diye boğuk bir sesle konuşuyorum, çok geç olmadan kendimi toparlamaya çalışıyorum.

Ziyafetine o kadar dalmış ki, bacaklarımı geriye itiyor ve yanaklarımı iki yana açıyor. Birkaç dakika sessizlik oluyor, küçük odayı dolduran tek şey ağır nefeslerimiz oluyor.

"Çok güzel," diyor, beni açık tutmak için başparmaklarını çatlağıma doğru uzatarak. Sıcak, ıslak dili beni yalayıp buruşuk tenimin etrafında dönüyor ve deliğimi tahrik ediyor. Gabe en sevdiği yemeği yerken sanki emiliyormuş gibi inliyor. Beni nasıl bu kadar çok sevdiğini, beni nasıl açgözlülükle yediğini görünce, sikim midemden aşağı akıyor. Dili içime girdiğinde, zevk kıvılcımları damarlarımı neredeyse kaynatacak kadar ısıtarak haykırıyorum. Beni bu şekilde tatmin edebileceğini zaten biliyoruz. Daha fazlasını istiyorum.

"Lütfen. Daha fazlasına ihtiyacım var."

Gabe, kıkımın çatlağından penisimin ucuna kadar uzanan bir çizgiyi yalamadan önce kıkıma doğru homurdanıyor. Ağzının sıcaklığıyla penisimi yutuyor, parmakları kıkımın çatlağında aşağı yukarı hareket ederken beni emiyor. Kalçalarım ona çarpıyor, daha fazlasını istiyor. Penisimden iniyor ve kulağıma ulaşana kadar vücudumu öpüyor.

"Beni buraya özel bir şey için mi çağırdın, güzel çocuk?"

Penisi benimkinin yanında yatıyor, ağırlığı uyluğumun iç kısmına sinsice çarpıyor. Ama onu istiyorum. Onu istiyorum. Bedenlerimizi

birbirine kaynaştırmak istiyorum ki aramızdaki bu bağı inkar edemesin.

"İçime gir, lütfen," diyorum kısık ve yalvaran bir sesle. "İçimde olmana ihtiyacım var."

Penisinin seğirdiğini hissediyorum ve bu fikri ne kadar sevdiğini biliyorum. Ama sesi başka bir duyguyu ele veriyor. Gizlemeyi unuttuğunda bunu dile getirmiyorum. Onu kendi sesiyle duymak içimdeki bir şeyi yatıştırıyor.

"Bunu daha önce hiç yapmadım," dedi boynuma doğru. "Yanlış bir şey yapmak istemiyorum ya da—"

"Yapmayacaksın-" diye sözünü kesmeye çalışıyorum ama birbirimizin cümlelerini tamamlıyoruz.

"—seni incittim."

"—beni incittin."

"Sen çok küçüksün ve ben çok sıkı sarılıyorum. Seni parçalara ayırabilirim." Kulağa ne kadar dehşet verici gelse de, penisi tenime ön sıvı damlatıyor ve şehvetli düşüncelerinin onda yarattığı tahriki ele veriyor.

"Korkmuyorum," dedim ve başımı kaldırıp onu öptüm. "En azından parmaklarını kullan. Lütfen durma."

Vücudunun hareket ettiğini ve bacaklarımın arasına yerleştiğini hissetmeden önce, içinde bir titreme hissediyorum. Dizleri uyluklarıma değiyor, onları yerinde tutuyor. Kayganlaştırıcı kapağının açılma sesi kalp atışlarımı hızlandırıyor. Dokunuşunu ne kadar beklesem de, parmakları kıcıma değdiğinde irkiliyorum ve deliğime zar zor dokunarak duruyorum.

"İyiyim," diyorum sırtarak.

"Ne yaptığımı bilmiyorum—"

"Lütfen durma."

"Bir şey hoşuna gitmezse bana söyler misin?"

Başımı şiddetle sallıyorum. Onu içimde hissetmeye ihtiyacım var, yoksa öleceğim. Dramatik mi? Belki. Doğru mu? Olabilir. Ne kadar tatlı davrandığıyla içten içe uyuşuyorum ve içimdeki ihtiyaç daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemiyor. İşte bu doğru.

Gabe'in parmakları deliğimin etrafında daireler çiziyor, ardından bir parmağının ucu içeri giriyor. Çok zorlanmadan deliğime giriyor ve Gabe "Tüh!" diyor. Önceden hazırlık yaptığımın ne kadar bariz olduğunu görünce utanıyorum ama her şeyin mükemmel olmasını istiyordum.

"Benim için hazırlandın mı bebeğim?" Başımı sallıyorum, sonra parmağını tamamen içeri ittiğinde nefesim kesiliyor. Yanma hissi yok, sadece dolgunluk hissi var. Tek parmağı neredeyse benim iki parmağım kadar büyük. "İşim bu," diye homurdanıyor. "Seni gererek açmak istiyorum, anladın mı?" Parmağını içime sokma şekli, neredeyse tamamen dışarı çıkıp ilk parmağıyla birlikte ikinci bir parmağını daha içeri itmeye başlayana kadar sorusundan dikkatimi dağıtıyor. Yanma hissine tıslıyorum, o da vücudumun uyum sağlaması için bekliyor. "Anladın mı?" diye tekrarlıyor ve başımı sallıyorum.

"Anladım."

"Aferin oğlum," diyor ve parmakları kasın iç kısmını ovmaya başlıyor, en sonunda kabzaya kadar itmeyi başarıyor.

Parmakları içimde hareket ediyor, masaj yapıyor ve okşuyor. Garip geliyor. Kötü anlamda değil, sadece garip. Tuvalete gitmem gerekiyormuş gibi bir baskı hissediyorum ama temizlendiğimi biliyorum. Ama sonra parmakları prostatım olması gereken yere değiyor çünkü içim bir Noel ağacı gibi aydınlanıyor. Kıcımın gerginliğini test ederken biraz yumuşayan penisim tekrar dikleşiyor ve vücudum sarsılıyor.

"Aman kahretsin."

"Evet? Tam orada mı? Hadi tekrar deneyelim." Parmakları aynı noktada ileri geri sürtünüyor ve gözlerim geriye doğru yuvarlanıyor. "Vay canına, bu çok seksi." Neyi bu kadar seksi gördüğünü bilmiyorum ama tüylerim diken diken oldu ve boşalmak üzereyim.

Gabe prostatımı bırakıyor ve bir parmağını daha içime sokuyor, kapasitemin tahmin ettiğimden çok daha fazlasına ulaşmamı sağlıyor.

"Kahretsin Ellis. Tüm elimi sığdırayabileceğim kadar seni germek istiyorum—"

Parmakları tekrar prostatımı dürttü ve penisim patlarken tüm vücudum kasıldı. "Gabe!" Sperm göğsümden bacaklarıma kadar her yere sıçradı ve eminim Gabe'in de her yerine sıçradı. Ama daha önce yaptığı gibi tek kelime etmedi veya tenimden yalamak için hareket etmedi.

Hiç kıpırdamıyor, tamamen donmuş.

Adını söyledim.

Bok.

Benden uzaklaşınca doğrulup ona doğru uzandım. "Gabe, sorun yok."

"Hayır." Sesi o aptalca, kısık ve hırıltılı ama bunun çok geç olduktan sonra kılık değiştirmeyi geri mi taktığı yoksa neye boğulduğu anlaşılamıyor. Duygu mu? Öfke mi? İhanet mi?

Ellerim göz bandını çıkarmak için yüzüme gidiyor, yüz ifadelerini ölçmek, ne düşündüğünü anlamak için çaresizce. O ise elleriyle göz bandını çıkarmamı engellemek için ellerimi aşağı çekiyor.

"Gabe—"

"Hayır!" Aniden bağırması beni irkiltti. Gerçekten çok öfkeliydi. Ama bu saçmalık. Eğer birinin öfkelenmeye hakkı varsa, o da benim. Ama öfkeli değilim. Sadece onunla konuşmak istiyorum.

Dizlerimin üzerine çöküp, çenesini kavrayana kadar körlemesine yüzüne uzanıyorum. Kendimi ona bastırıyorum, dudaklarımı çenesinin üzerinde gezdiriyorum. "Gabe," diye fısıldıyorum dudaklarına doğru, bir elim göz bağıını çıkarmaya uzanırken.

Gabe beni hızla çevirip vücudumu ondan uzaklaştırıp karnıma bastırırken her şey bir kasırga gibi. Üzerime uzanıyor, ellerimi yana doğru uzatıyor. Titriyor. Penisi hâlâ sert ve çatlaklarıma baskı yapıyor ve ilk kez biraz korkuyorum.

İlk defa zifiri karanlık bir banyoya girip bir yabancıyla karşılaştığımda korkmamıştım ama şu anda Gabe'in öfkesinden ödüm kopuyor. Bana fiziksel olarak zarar verebileceği anlamına gelmiyor, çünkü vereceğini sanmıyorum. Verse bile vücudum iyileşirdi. Ama vücudunun titreyişi, ter ya da belki de gözyaşı olabilecek küçük, sıcak nem damlalarının omzumun arkasına düşüşü ve aptalca bir şey yapacağımdan korkar gibi beni hareketsiz tutuşu. Tüm bunlar beni korkutuyor. Çünkü telafisi imkansız bir hasar vermiş olabilirim.

"Ga-"

Ağzı kulağıma düştü ve sesi içimi kemiren alçak, tehditkar bir homurtuya dönüştü.

"HAYIR."

Bu sefer, ağırlığı vücudumdan ayrıldığında, yerde kalıyorum. Kendimi sakinleştirmek için sessizce ona kadar sayıyorum, kendimi yukarı çekip ona doğru dönerken sesimin titrememesini istiyorum. Adını söylemek yerine, "Özür dilerim" diye başlıyorum.

Ama göz bağıını çıkaramadan o gitti.

BÖLÜM 14

GABE

Ellis: Dün gece hakkında konuşabilir miyiz?

Ellis: Olayın böyle olmasından dolayı gerçekten üzgünüm. Sana söylemek istemiştım ama kendimizi kaptırdık ve durmak istemedim.

Ellis: Durmak istemiyorum.

Ellis: Gabe, bunu çözebiliriz.

Elliot: Bu gezi sensiz aynı değil dostum. Gelemeyeceğinden emin misin?

Gabe: Ekstra krediye ihtiyacım var. İyi eğlenceler.

Ellis: Özür dilerim. Sana çözdüğümü söylemeliydim.

Ellis: Korkuyordum. Nasıl tepki vereceğinden ve tüm bu sondan.

Ellis: Gözlerim bağlı olmasa bile beni hala isteyip istemediğini bilmiyordum.

Ellis: O gece sana gerçeği söyleyecektim. Sadece gerçeği anladığımı değil, aynı zamanda en başından beri senin olduğunu hayal ettiğimi de.

Elliot: Dostum, annenle ilgili haberi duydum. Her şey yolunda mı?

Gabe: Hafta sonu için buradayım. Şimdilik iyi.

Elliot: Annem ve babam uçak bileti bakıyorlar.

Gabe: Hayır, yapma. Halledeceğime söz veriyorum. Kötü bir şey değildi.

Elliot: İkinizin de yanında olmak istediğimizi biliyorsunuz. Siz ailesiniz.

Gabe: Biliyorum ve ihtiyacım olursa söylerim. Elimde.

Gabe: Yolculuk nasıl geçiyor?

Elliot: Burada olsaydın daha iyi olurdu.

Elliot: Ellis'in morali bozuk. Neler olup bittiği hakkında hiçbir fikrim yok.

Elliot: Keşke burada olsaydın.

Gabe: Ben de dostum. Belki seneye.

Telefonumu kapatıyorum. Tüm bildirimler beni kaşıdırmaya başlıyor. Elliot'tan veya ailesinden gelen hiçbir mesajı kaçırmak veya görmezden gelmek istemiyorum çünkü tatilden çıkıp buraya gelip saçmalıklarımı dinlemek zorunda kalmalarını istemiyorum. Ama her bakışımı indirip okunmuş ve okunmamış mesajlarını gördüğümde, midem bulanıyor.

Elliot'tan gelen ilk mesaj, mesajı açmadan önce beni neredeyse dibe vuracaktı. Mesaj annemle ilgiliyken ve kardeşine yaptıklarıyla ilgili olmayınca içimi kaplayan o rahat nefes, kendimi dünyanın en aşağılık herifi gibi hissettirdi. Ellis itiraf etse bile ona kızmazdım bile. Geriye dönüp baktığımda, ona davranış şeklim ve onu orada bırakma şeklim, bizi oraya götüren tüm yalanlardan daha kötüydü muhtemelen.

İşlerin bu noktaya gelmesine izin verdiğim için kendime kızgınım. Kendi zayıflığıma kızgınım. En iyi arkadaşıma gerçeği söyleyemeyecek kadar korkak olduğum için kızgınım. Ellis'e dokunabilme yeteneğimi kaybetmenin, beni gerçekten seven tek kişiyi kaybetmekten daha mı kötü olacağı konusunda çok çelişkili olduğum için. Ama özleyeceğim şey onun dokunuşundan fazlası olacak. Daha fazlasının, gerçekleşemeyeceğinden emin olana kadar asla düşünmeme izin vermediğim bir geleceğin olasılığı. Ellis zaten benden daha iyisini hak ediyor.

Anneme baktım. Altında yatan battaniye yığınının altında başının sadece küçük bir kısmı görünüyordu. Günlerdir üzerinde yattığı çarşafları değiştirdikten sonra bile, burada hâlâ hafif bir çiğ ve vücut kokusu vardı. Telefonla hastaneye vardığımda, annem temizlenmiş ve şiddetli susuzluğu için serum verilmişti. Bunun bir daha olmaması için okulu bırakıp evde mi kalmam gerektiği konusunda endişelenmeye bile başlamadan önce, Bayan Hope aradı ve günlük kontroller için bir evde sağlık hemşiresi ayarladığını ve annemin engellilik sigortasına kaydettirdiğini söyledi.

Ben bu insanlara nasıl ihanet edebilirim?

Ellis'ten özür dilemem gerek ve özür dileyeceğim. Her şeyi sindirip ona anlatmanın bir yolunu bulduktan sonra, şahsen özür dileyeceğim.

Şu anda çok fazla şey oluyor.

Keşke bana mesaj atmayı bıraksa da net düşünebilsem.

Ellis: Neden kızdığını anlamıyorum. Mezuniyetten beri bana yalan söyleyen sendin.

Ellis: Senin olduğunu biliyorum.

Ellis: Benden neden saklandın? Neden hâlâ saklanıyorsun?

Ellis: İyi bir şeyimiz var ve sen bunu biliyorsun.

"Hey Gabe, benim. Şey, Ellis... Tabii ya. Aman Tanrım. Tam bir kaybedenim..."

Bak, gerçekten konuşmamız gerek. Lütfen, sadece konuş benimle. Kafanın nerede olduğunu bana bildir. Lanet olsun, hayatta olduğunu bana bildir. Annenle ilgili haberi duydum ve sert mesajlarım için özür dilerim. Beni görmezden geldiğini sanıyordum.

Bunu çözebiliriz.

Lütfen bir şey söyle."

Gabe: Bu olamaz.

Ellis: Neden olmasın?

ENGELLENEN NUMARA: Elliot yüzünden mi?

ENGELLENDİĞİ NUMARA: İlk başta üzülecek ama sonra düzelecek. Bizi seviyor ve mutlu olmamızı istiyor. Seni seviyor Gabe.

ENGELLENDİĞİ NUMARA: Yakın zamanda kimseye söylememize gerek kalmayacak.

ENGELLENEN NUMARA: Açıkçası, gizlice dolaşmakta bir sakınca görmüyorum.

ENGELLENEN NUMARA: Gabe, konuş benimle.

ENGELLENDİ NUMARA: Olanlardan bahsetmemize bile gerek yok. Bana derslerinden bahset. Hâlâ kayakta bu kadar kötü olduğum için benimle dalga geç, bütün günümü tavşan yamaçlarında nasıl duracağımı çalışarak geçirdim.

ENGELLENDİ NUMARA: Mesajlarımın hiçbiri okunmuyor. Neden?

ENGELLENDİĞİM NUMARA: Beni engelledin mi lan? Gerçekten mi?

ENGELLENDİ NUMARA: Bunca şeyden sonra bana böyle mi davranıyorsun?

Elliot: Noel yemeğine geliyor musun?

Gabe: Bu yıl değil, kampüste kalacağım.

Elliot: Ne? Neden? Noel'i tek başına geçiremezsin.

Gabe: Hastayım. Mono olabilirim.

Elliot: Dostum, bu çok kötü. Yapabileceğim bir şey var mı?

ENGELLENDİĞİNİZ NUMARA: Bu mesajı görmeyeceğinizi biliyorum ama çok yorgunum ve içimi dökmem gerekiyor. Burası, sizinle ilgili olduğu ve bu mesajı asla görmeyeceğiniz için bunu yapmak için en iyi yer gibi görünüyor.

ENGELLENEN NUMARA: Seni seviyorum.

ENGELLENDİ NUMARA: Seni on yaşından beri seviyorum, pislik. Ve sanırım sen de bunu bir süredir biliyorsun.

ENGELLENDİ NUMARA: O gece partide benimle o dolaba girmeye seni neyin ittiğini ya da Howler'da anonim bir profil açmaya nasıl karar verdiğini bilmiyorum. Ama sen olduğunu anlamadan önce bile, sen olduğunu hayal ediyordum.

ENGELLENDİĞİ NUMARA: Sanırım bu yüzden anlamam bu kadar uzun sürdü. Çünkü her şey gözümün önündeydi ama ipuçlarının sadece hayal gücüm olduğunu sanıyordum.

ENGELLENDİĞİM NUMARA: Johnny'yi her öptüğümde, seni zihnimde öpüyordum. Sana dokunuyordum, senin tarafından dokunuluyordum.

ENGELLENDİĞİM NUMARA: Gerçekten sen olduğunu öğrenmek, hayatımın en büyük kafa karışıklığıydı. Bunu anlamam bile günlerimi aldı, kendimden şüphe etmeyi bırakmam da birkaç gün daha. Ama bir kez gerçekten dikkat ettiğimde, her şey apaçık ortadaydı.

ENGELLENDİĞİM NUMARA: Sığınaklardan sonra o gece duştan çıktığında sana söylemeliydim. İşte o zaman anladım. İşte o zaman sana söylemeliydim.

ENGELLENDİĞİNİZ NUMARA: Ama benden çok daha uzun süre saklandınız. Ve size karşı neler hissettiğimi bilmek mi? Bu çok zalimceydi.

Elliot: Mutlu Noeller dostum. Umarım iyisindir.

Gabe: İyiyim. Herkese Mutlu Noeller.

ENGELLENDİĞİM NUMARA: Erken dönüyorum. Ben gelmeden önce bu mesajı görmeyeceğin için, haber verme şansın olmayacak.

ENGELLENDİ NUMARA: Oraya vardığımda yatağında başka biri daha olursa, iki gözünü de oyardım. Sadece söylüyorum.

BÖLÜM 15

GABE

"Burada ne yapıyorsun?"

Sesim uykudan ve muhtemelen biraz da gerginlikten titriyor. Onun burada olmaması gerekiyor. İki gün daha dönmeleri gerekmiyor. Haftalarca süren aşırı düşünmenin başaramadığı şeyi anlamak için iki günüm daha vardı.

Bana cevap vermiyor. Sadece kapıya yaslanıyor. Sessizliği ve odanın karanlığı, beynimin bana oyun oynadığını düşünmeme neden oluyor. Ona uzanarak uyandığım ilk sefer olmayacaktı, beni uyandıran rüyanın gerçek olmasını umuyordum. Genellikle terli, yapış yapış ve istek dolu uyanırım ama bu sefer boş bir hiçlik yerine varlığını hissedebiliyorum. Kokusunu alabiliyorum.

"Ellis?" diye boğuk bir sesle bağırdım, jaluzi perdelerimden süzülen bir ışık huzmesinin arkasına saklanan yüzü olmayan gölgeyi daha iyi görebilmek için doğruldum. Havadaki keskin serinlik, uykunun yarattığı sisi biraz dağıtıyor.

Sonunda, loş ışığın solgun yüzünü aydınlatacak kadar öne doğru bir adım atıyor. Koyu renk kot pantolonu ve kapüşonlu üstü ile koyu renk saçlarının kontrastı, ışığın teninden yansısıyla onu bir hayalet gibi gösteriyor. Ama o da benim kadar perili görünüyor. Ya da belki de

sadece odanın gölgeleri hüznü gözlerinin altında birleşiyordu. Umarım öyledir ama ben daha iyisini biliyorum.

Adımı söylediği an, sırrımı bildiğinden emin olduğum an, hayatımda hiç hissetmediğim kadar çok korktum. Elliot'ın bizi ekipman odasında neredeyse yakalayacağı günden daha çok korktum. Okula bisikletle giderken bir arabanın bana neredeyse çarpacağı zamandan daha çok korktum. Annemin tekrar hastanede olduğunu haber veren o telefondan bile daha çok korktum.

Kampüse döndükten sonra insanların yanında olmaya dayanamadım. Son birkaç haftayı hasta numarası yaparak geçirdim. Öğretmenlerime mono olduğumu söyledim ve derslerimi sanal olarak takip etmeye devam ettim. Eğer hepsi kolay olmasaydı, sınıfta kalırdım. Ortalamam kıl payı B ile idare ettim ve öğretmenlerim bana acıdı. Final sınavlarına gittiğimde, verdiğim kilolar, cildimin solgunluğu ve gözlerimin altındaki koyu halkalar düşünüldüğünde, hasta bahanem geçerli görünüyordu.

Son birkaç haftadır etrafta yatmaktan başka bir şey yapmamış olsam da çok yorgunum. Yakında döneceklerini bilmek içimi ısıttı. Onları görmenin kaygısı ve korkusu uyumamı imkansız hale getirdi, bu yüzden tüm gergin enerjimi dikkatimi dağıtmaya harcadım. Haftalarca somurtarak, yıkanmadan ve etrafıma aldırmadan dolaştıktan sonra yurdu tertemiz temizledim.

Acınacak haldeyim. Ve onunla yüzleşmekten çok korkuyorum. Ama şimdi o burada, beni o araştıran gözlerle izliyor, cevaplar veya acısını dindirecek bir şey arıyor.

Ne kadar acı çektiğini biliyorum, ya da en azından öyle sanıyorum. İçimden dışıma doğru parçalanıyormuşum gibi hissediyorum. Çok öfkeliyim ve her öfke patlaması göğsümden geçen keskin bir bıçak gibi. Öfke dindiğinde, amansız, donuk bir sızı kalıyor. Öfke daha çok acıtıyor ama asla geçmeyen acıdan daha kolay atlatılıyor.

Gözleri, acısının benimkinden bile daha kötü olduğunu söylüyor. Sonuçta, o bana benim ona takıntılı olduğumdan çok daha uzun

süredir aşık. Bu düşünce içimde bir öfke dalgası daha yaratıyor.

"Yapamayız," diyorum sertçe, hiçbir zayıflığımı belli etmemeye çalışarak. "Bu olamaz."

Bunlar ona haftalardır söylediğim tek sözler ve şimdi sadece bunları söyleyebiliyorum. Numarasını engellemeden ve Howler profilimi silmeden önce ona verdiğim tek cevap buydu. Ondan sadece kaçınmakla kalmayıp, onu tamamen hayatımdan çıkarmanın ne kadar acımasız ve korkakça olduğunun farkındayım. Bakışlarını tutmaya utanarak ondan uzağa bakıyorum. Dönüp bacaklarımı yatağın kenarından sarkıtıyorum, dirseklerimi dizlerime dayayıp parmaklarımı molada çok uzamış olan saçlarımdan geçiriyorum. En azından bugün temiz. Avuçlarımı gözlerime gömerek iç çekiyorum ama daha çok hırıltı gibi çıkıyor. Huysuzluğum için özür dilemek yerine, onun öfkeli olduğumu düşünmesine izin veriyorum. Rahatsız. Tiksinti.

"Kardeşim yüzünden mi?" diye fısıldadı Ellis.

Sesindeki acı mideme yumruk gibi saplanıyor. Ona bakmamak için kendimi zor tutuyorum ama yalanlarımı kitap gibi okuyacağını biliyorum. Bunun yerine, küçümseyici tavrımı koruyup bıçağı ikimize de biraz daha derine saplıyorum.

"Bu da bir parçası," diyorum gözlerimi önümdeki yere dikerek.

Kendimi ne kadar köşeye sıkışmış hissettiğim için panikleyerek içine gömüldüğüm bir sessizlik dönemi var. Kaçınmak, mola sırasında bana hiç yardımcı olmadı ama bir şeye vuramadığımda kullandığım varsayılan başa çıkma mekanizmam bu.

"Ben eşcinsel değilim Ellis," diye tükürdüm.

Gerçek bu. Ya da en azından öyle olduğunu düşünüyorum. Erkeklerden hoşlanmıyorum. Ancak çoğu kadını çekici buluyorum. Kadınları öpmeyi, dokunmayı ve becermeyi seviyorum. Bunu on dört yaşımdan beri yapıyorum ve hiç sorun yaşamadım.

Ta ki ona kadar.

Benim sorunum ne, onda ne var bilmiyorum. Muhtemelen aptalca bir sevgi ve ilgi ihtiyacından kaynaklanıyordur, çünkü bana hep tapıyormuş gibi baktı. Bana da Elliot'a baktığı gibi baktığını düşünürdüm hep. Lise 3'e kadar ona daha fazla dikkat etmeye başlamamıştım. İşte o zaman bana nasıl baktığını fark ettim, sanki özel biriymişim gibi. Ve bundan çok hoşlandım. Hâlâ da hoşlanıyorum. Lanet olsun, bayılıyorum. Onun için her şey olmak istiyorum. Dikkatinin üzerimde olmasını istiyorum. Beni istemesini ve herkesten daha çok sevmesini istiyorum.

Ama ona geri veremem. Ve birlikte olamayız.

Perili bakışları şaşkın bir hal aldı. "Ama sen—"

"Bunu sana acıdığım için yaptım." Yalan dilimde asit tadı bırakıyor. Yutuyorum ve yutarken yakıyor, zaten çalkalanan mideme yerleşiyor.

"Hayır," diye fısıldadı inanmayarak. Saçmaladığımın tüm bariz işaretlerini göstermek için ağzını açtı ama ben daha fazla acımasızlıkla sözünü kestim.

"Howler'a sadece seni korumak için katıldım," diyorum. En azından bunda bir parça doğruluk payı var. Bu profili oluşturmama sebep olan şey, hem korumacı hem de sahiplenici bir tavidir. "Sonra da reddedilmiş hissetmeni istemediğim için kabul ettim. Kendimi kötü hissettim. Gerisi..."

"Saçmalıyorsun Gabe," diye çıkıştı. Bağırmasa da, odama girdiğinden beri ilk kez fısıltıyla konuşuyordu. Sert ve iğneleyici ses tonuna rağmen, kalın sesi bana şehvetli geliyordu. Çok sinirliydi.

Ellis, siyah çoraplarının uçlarının, uzun zamandır baktığım zemin parçasına nasıl nüfuz ettiğini görene kadar öne doğru bir adım attı. Gözlerim onu görme ihtiyacıyla titriyordu. Bakışlarımı vücudunun her santiminde, incecik bacaklarında ve kalçasının kıvrımında, incecik belinde ve belirgin göğsünde, boynunda ve çenesinde gezdirmek ve sonunda o parlak mavi göz bebeklerinde karar kılmak istiyordum. Bakarsam kendimi kontrol edemem. Gözlerinin içine gerçekten

bakma, ona dokunurken veya duymak istediği her şeyi söylerken göz bebeklerinin nasıl büyüdüğünü görme şansım hiç olmadı. Ve asla da olmayacak.

"Bana dokundun," diyor, sesi yumuşak ama kararlı. "Beni ptn. Her yerimi."

Bir adım daha yaklaşıyor ve ben gözlerimi çoraplarına dikiyorum. Dizlerimin neredeyse tam ortasına gelene kadar hareket ediyor. Aramızda hiçbir temas yok, ama yine de vücudunun sıcaklığını boşlukta ve kat kat kıyafetlerimizin arasından hissedebiliyorum. Hain penisim uyluğumun iç kısmını dolduruyor ama ona hiç dikkat etmiyorum. Kendimi kamburlaştırıp aşağı bakıyorum, vücudumun ve yüzümün hareketsiz kalmasını istiyorum.

"Hiçbir anlamı yoktu."

"Saçmalık," dedi geri adım atmayı reddederek. "Bana dokunmaktan hoşlanıyordun." enemin altındaki parmaklarının baskısı beni o kadar ürkütüyor ki çenemi birkaç santim yukarı kaldırmasına izin veriyor. Çocukça gelebilir ama ona bakamıyorum, bu yüzden gözlerimi sıkıca kapatıp çenemi dokunuşunun baskısına karşı koyuyorum.

"Beğendiğini biliyorum. Bana dokunuşunda, beni pşnde bunu hissettim. Bana karşı bu kadar sert olmanda."

Ne zaman bu kadar cüretkar olmuştu? Cevap vermek için ağzımı açmaya çalışıyorum ama daha da yaklaşıyor ve nefesimi tutuyorum. Yakınlığı gözümü korkutuyor. Vücudunun sıcaklığı, kokusu, iki bedenimiz arasındaki elle tutulur çekim dayanılmaz. Çenemi yukarı kaldırmaya çalışıyor ama direniyorum. Aramızdaki mesafeyi kapatıp bacaklarımın arasına giriyor. Kapşonlusunun kumaşı yüzümü düz karnına yaslıyor. Kalp atışlarının belli belirsiz sesini kovalayarak başımı hafifçe çeviriyorum ve kendimi başımın yan tarafını vücuduna bastırırken buluyorum. Ellerim kalçalarına iniyor, parmaklarım kapşonlusunun alt kısmına doğru kayarak tenine dokunuyor. Teninin sıcaklığı parmak uçlarını kavurana ve derin bir nefes almak zorunda kalana kadar ne yaptığımı fark etmiyorum bile.

Misk ve eskiz defterleri gibi kokuyor. Seks gibi kokuyor. Burun deliklerimi ve beynimi istila ediyor. Göz kapaklarımın arkasında karıncalanan sıcaklığa karşı gözlerimi daha sıkı yumarak, kendimi karnına sokmama izin veriyorum, ağzım ona sürtünüyor. Parmaklarım beline saplanıyor, muhtemelen onu morartıyor. Onu kendime mi çekiyorum yoksa itmeye mi hazırlanıyorum emin değilim. Sanırım ikisi de.

Ellis'in elleri yüzümün iki yanını kavıyor, çenem onun göğüs kemiğine degecek şekilde yukarı kaldırıyor. Boy farkımıza rağmen bu pozisyonda kendimi küçük hissediyorum.

"Lütfen bana bak." Tekrar fısıldıyor, yalvarıyor. Gözlerim aralanıyor ama ona odaklanamıyorum. Odaklanamıyorum. "Sadece bir kez," diyor. "Seni sadece bir kez göreyim."

Birlikte olduğumuz süre boyunca, gözlerinin içine bakamasam bile onu görme ayrıcalığına eriştim. Kimi öptüğümü ve dokunduğumu bilme ayrıcalığına eriştim, o ise korkak olduğum için karanlıkta kaldı. Ben bir korkağım.

"Bana bir kerelik izin ver, eğer hala seni rahat bırakmamı istiyorsan, bırakırım."

Nefesi alt yüzümde geziniyor, dudaklarım ve dilim ihtiyaçla karıncalanıyor. Daha da eğilip dudaklarını benimkilere sürtüyor, neredeyse degecek kadar hafifçe, ama yine de her yerimde hissediyorum. Dili dışarı fırlayıp alt dudağımı yalayıp nazikçe iki dudağının arasına çektiğinde içimde bir ürperti hissediyorum. Yavaşça emiyor ve sanki penisimin başını emiyormuş gibi, beni nasıl etkiliyorsa öyle yapıyor. İnliyorum ve ona bastırıyorum.

Son bir öpücük, diyorum kendi kendime. Son bir dokunuş.

Dudaklarımı onunkilere doğru kaydırıyorum, ona açılıyorum, kontrolü ele geçirme ve onu tüketme konusundaki ateşli ihtiyacıma rağmen bunu ona yaşatmaya çalışıyorum. Kontrolüm sadece beş saniye sürüyor çünkü dili ağzımı yalayıp benimkine değdiği an, kendimi

kaybediyorum. Onu kendime doğru çekiyorum, arkama yaslanıp vücudumu onunkine doğru çeviriyorum. Öpücüğünü derinleştiriyorum, ağırlığım onun ufak tefek bedeninin nefesini bastırıyor. Umursamıyor gibi görünüyor, bacaklarını altıma açıp kalçalarımı sarıyor.

Bu kötü bir fikir. Onu hiç böyle bir yatakta göremedim. Eti her santimini nazıkçe öpüp emerek vakit kaybetmedim. Bundan nasıl vazgeçeceğim? Kollarımda, altımda, kalçalarımın bacaklarının arasında kıvrılarak nasıl kıvrıldığını hissettiğimden. Vücudu, aşına olduğum bir şekilde yumuşak ve esnek, ama yine de onu bir erkekten başka bir şeyle karıştıracak kadar kadınsı değil. Özellikle de kalçalarımın her kıvrımında sert penisimin sallandığı çıkıntıdan.

Kendimi bu duyguya kapılmaktan alıkoyamadım, ellerim kapüşonunun ve tişörtünün altına girdi, yukarı çekerek tenini dilime ve dişlerime açtı. Dilim metale değdiğinde durdum ve geri çekildim.

Aman Tanrım.

"Meme ucunu mu deldirdin?"

"Noel'de aldım. Beğendin mi?"

Cevap olarak yapabildiğim tek şey homurdanıp onu tekrar ağzıma almak. Ellis, atletini üzerinden çıkarmadan önce tişörtünü kafasına geçirdi. Tenlerimiz mıknaş gibi birbirine yapıştı ve boynunu emerek onu kalıcı olarak benim olarak işaretlemeyi diledim. Onun benim olmadığı, asla benim olmayacağı gerçeğiyle daha sonra yüzleşeceğim. Şu anda, onu sonsuza dek uzaklaştıracak iradeyi toplamadan önce her öpücüğün ve dokunuşun tadını çıkarmak istiyorum.

Yapabilirim. Sadece son bir kez tatmam gerek.

Uyandığımda hava soğuktu ama oda şimdi neredeyse bir sauna. Birbirimizin son bariyerlerini soyarak için hareket ederken bedenlerimiz terden kaygan. Düşüncesiz, ağırlıksız, akılsızım, sadece bedenimin içgüdüleriyle hareket ediyorum. Ellerim ve ağzım sorumlu olmasına rağmen, aşağı baktığımda ikimizi de çıplak görünce şok

oluyorum. Şok içinde, gözlerinin içine bakmama kararımı unutup, yoğun mavi bakışlarına kilitleniyorum.

O andan itibaren her şey dudaklar, dişler, ağızlar ve eller birbirine dokunuyor, okşuyor, sıkıyor, tırnaklar teni tırmalıyor. Elim ikimizin de penisini sarıyor, ter ve ön sıvı kullanarak ikimizi de nefes nefese bırakana kadar okşuyor ve testislerim sıkıca kapanıyor. Bunun bitmesine hazır değilim, bu yüzden bırakıp vücudunu öpüyorum, onu yüzüstü çeviriyorum ki her yerini yalayıp emebileyim. Kayganlaştırıcım yok. Ellis'in nasıl görüldüğünü, koktuğunu ve tadını hatırlayarak mastürbasyon yapmak, yatakta katatonik bir sersemlikle yatmak dışında yapabildiğim tek şey olduğundan, molanın yarısında dışarı koştum. Gerçek şey anılarımın yanında hiçbir şey. O kadar güçlü ki. Onunla ilgili her şey beni temel seviyede çağırıyor.

Parmaklarım, onu sertçe ayırırken kıcının yumuşak etine gömülüyor, kontrolüm orgazmımdan bile daha kötü. Dilim buruşuk deliğine girerken çığlık atıyor, inlemelerini bastırmak için yüzünü darmadağınık yatak örtüme bastırıyorum. Aç bir adam gibi yiyorum onu, ulaşabildiğim her yerini yalıyor, emiyor ve öpüyorum. Ellis, parmağımı içine sokup tükürüğümü sonuna kadar içine ittiğimde tıslıyor. Parmağımı oynatarak kış tatilinden önce bulduğum o noktayı arıyorum, o geceyle ilgili başka hiçbir şey hatırlamamaya çalışıyorum. Onu yerde, yüzüstü, hareket etmeye korkar halde nasıl bıraktığımı. Acaba bunu düşünüyor mu?

Ellis'i yavaşça sırtüstü çevirip biraz daha tükürük ve ikinci bir parmak ekledim, eğilip onu ağızıma aldım. Çarşafları yumrukladı, ağızıma doğru sallanırken onu emdim ve parmakladım. Parmaklarım sihirli düğmeyi buldu ve patladı, ağızım onun tatlı boşalmasıyla dolarken adımı da içeren bir sürü küfür söyledi. Adımı inlerken çıkardığı ses ve sperminin tadı beni zonklattı, neredeyse hiç dokunulmadan çarşafların her yerine boşalacaktım. Neredeyse bayıldım, tek bir saniye bile boşa harcamadım.

Ellis hâlâ fışkırtıyorken, parmaklarımı kıcından çekip ağızımdakini elime tükürüp penisime yayıyorum. Penisimi deliğine yaklaştırdığımda

Ellis'in nefesi kesiliyor ve kollarını bana doluyor. Gözlerine bakmaktan çekiniyorum, korkuyorum. İçine ilk kez girerken ruh arayan bakışlarından asla kurtulamayacağım gibi, aynı zamanda boşalmanın eşiğindeyim. Boynuma doğru başını salladığını hissediyorum ve penisimin ucu ona sürtünüyor. Ucu o ilk sıkı kas halkasını zar zor geçiyor. Ve hepsi bu.

Ben kayboldum.

Gitmiş.

Penisimin hemen ucundaki sıkı sıcaklığının ilk belirtisiyle, orgazmım bir gelgit dalgası gibi içimde gümbür gümbür gümbür patlıyor. Kontrolümü kaybediyorum ve kalçalarım öne doğru savruluyor. Dışlerim boynunun kıvrımına kenetlenirken, penisim tek hamlede vücudunun içine kadar giriyor.

Ellis boğuk bir Çıglık atıyor, tırnakları omuzlarımdaki deriyi delerken, penisim onun içinde nabız gibi atıyor. Götüne daha fazla sperm boşaltırken, ona yaslanmaktan başka hareket edemiyorum, onu sonsuz bir orgazm gibi hissettiren bir şeyle dolduruyorum, deliği zonklayan penisimi kavrayan nabız gibi atan bir mengene gibi. Hem oksijene ihtiyacım olduğu hem de onun tüm vücut sistemlerime enerji verdiği için tenine karşı havayı yudum yudum çekiyorum.

Vücut ağırlığımı dirseklerime vermek için elimden geleni yapıyorum ama orgazmın son artçı şokları geçtiğinde dirseklerim titriyor. Ellis hâlâ bana tutunuyor, benim kadar titriyor.

Gerçeklik üzerime yıkılıyor ve muhtemelen bekaretini aldığımı fark ediyorum. Çaldım, çünkü geri veremiyorum ve gece hırsızı gibi kaçıp gideceğim. Ve bu, onun için iyi olacak kadar bile uzun sürmedi. İlk girişten başka bir itme bile yapmadım ve muhtemelen biraz hızlıydı. Onu hayal ettiğim gibi, porno sitelerinde okuyup izlediğim gibi yavaşça alıştırmadım. Kenarlarını yaladım ve parmakladım ama belki de daha yavaş sokmalıydım. Daha fazla araştırmalıydım. Ya da hiç almamalıydım.

Performansımdan utanarak gözlerinden kaçınmaya devam ediyorum. Onu ısırduğımda bıraktığım izi öpüyorum, dilimle yatıştırıyor ve kanının dilimdeki tadını gizlice alıyorum.

"İyi misin?" diye sordum, konuşacak kadar nefesimi ve düşüncelerimi toparladığımda. Konuşmadı, sadece başını salladı. "Özür dilerim," dedim ve asıl özründen uzaklaşmak için yarayı tekrar öptüm.

Ellis hâlâ hiçbir şey söylemiyor ama ben yumuşayan penisimi yavaşça dışarı çekerken, hâlâ beni sıkıca tutan elleriyle titrerken, yumuşak ve acı dolu bir inilti çıkarıyor. Kahretsin, dışarı çıkarken de acıyor mu? Göt deliği o kadar küçük ki, iki parmağını bile, hele ki tüm penisimi alabildiğine gerçekten şaşıyorum. Bir dahaki sefere daha yavaş gideceğim ve gerçek kayganlaştırıcı kullanacağız. Çok daha iyi olacak, kendimi affettireceğim.

Siktir, ne düşünüyorum ben? Bir daha asla böyle bir şey olamaz.

Kendimi asla affettiremeyeceğim ama belki de en iyisi budur. Belki yatakta berbat olmak Ellis'in hayatına devam etmesine yardımcı olur.

Ellis'in başka biriyle hayatına devam etme fikri tüylerimi diken diken ediyor. Yanına uzanıp sırtını göğsüme çekip sıkıca kendime bastırıyorum. Ona sahip olamayacağımı bilmeme rağmen, başka birinin ona sahip olması, başka birinin ona dokunması, onu alması veya sahiplenmesi fikri beni öyle öfkeliendiriyor ki, aletini tekrar kıcına sokup orada yaşamasına izin vermek istiyorum. Ama parmaklarım kullanılmış deliğinden sızan ıslak spermin üzerinde gezinirken irkiliyor ve ben donup kalıyorum.

"Yaralısın."

Midemde biriken asit yükseliyor ve mide bulantısı boğazıma kadar tırmanıyor. Geri çekilip Ellis'in bedeninin üzerinde duruyorum; bana kıyasla ne kadar küçük olduğunun keskin bir hatırlatıcısı, başımın dönmesine neden oluyor. Loş ışık yüzünü net görmeye zar zor yetiyor ama gözlerindeki yaşların parıltısını görmeye yetiyor. Görüşüm

pişmanlıkla bulanıklaşıyor, cildim yaptıklarım için kendime duyduğum öfkeyle kızarıyor.

"Ben-ben seni incittim."

Bu bir soru değil. Bu bir gerçek.

Ellis, muhtemelen duygularımı yatıştırmak için bir şeyler söylemek üzere ağzını açıyor ama tek kelime etmeden önce bakışlarını kaçırıyor. Kahretsin. Ne yaptım ben?

Onu becerdim, bekaretini gerçekten isteyip istemediğini sormadan aldım. Bunu yaparken gözlerinin içine bile bakmadım, sadece içine girdim ve üzerinde seğirirken ve kasılırken onu spermle doldurdum, bunu yaparken onu ikiye böldüğümü bilmiyordum. Ya da belki de umursamayacak kadar.

Siktir. Siktir. Siktir.

Bir şey söylemesine fırsat vermeden sözünü kestim ve başımı şiddetle iki yana salladım. Ateşli bir şekilde yataktan kalktım, vücudumdan yere damlayan ter ve meninin farkındaydım. Her şeyi berbat etmiştim.

"B-Bir şeye ihtiyacın var mı? Bir bez falan alacağım."

Uyku tulumumu yerden alıp, kapıya doğru koşarken içine giriyorum. Banyoda aceleyle iki el bezini ıslatıp bir havlu alıyorum, sonra da odaya dönüyorum. Ellis hâlâ yatağımın ortasında, dizlerini göğsüne çekmiş yan yatıyor. Bir dizimi yatağın kenarına dayayıp eğiliyorum ve Ellis ilk bezi almak için uzandığında eline vuruyorum.

"Bu sıcak," diyorum ve irkildiğinde kusmamaya çalışarak pisliği siliyorum. Bez soğuyana kadar onu olabildiğince nazıkçe temizliyorum. "Bu soğuk," diye uyarıyorum onu ve ikinci bezi yanaklarının arasına yerleştiriyorum. Tekrar irkiliyor ve buna dayanamıyorum. Onu yaralı poposuna soğuk kompres yapması için bırakıp, ılık el bezini tazelemek üzere banyoya çekiliyorum.

Bezden sıktığım suda hafif bir pembelik fark ettiğimde, korku ve tiksinti göğsümdeki ve beynimdeki oksijeni alıyor. Onu kanattım mı? Midemin içindekileri şiddetle boşaltmadan önce klozetin kapağını zar zor kaldırıyorum. Tekrar ayağa kalkabildiğimde odaya koşup ışık düğmesine basıyorum. Ellis, parlak tepe lambasından uzaklaşıyor.

"Ne oluyor?—"

"Kanıyorsun!"

"İyiyim, Gabe—"

"İyi değilsin, çok kanıyorsun. Elliot'ı arayacağım, seni hastaneye falan götürecekt."

"Gabe—"

"Hayır, Ellis!" diye bağıyorum. "Seni çok kırdım. Kendimi asla affetmeyeceğim." Elliot da asla affetmeyecek. Ama yaptıklarımın sonra, ne sevgilerini ne de dostluklarını hak ediyorum.

"Elliot burada bile değil," diyor. "Kampüse otobüsle döndüm. Elliot, tatilin son birkaç gününü Ashleigh ile geçirmeye gitti."

"Ne? Kahretsin! Şey—eşcinsel arkadaşlarından birini mi arayacaksın? Uzun boylu olanı—"

"Gabe."

"Ya da güzel olanı, umurumda bile değil—"

"Gabe."

"Ne, Ellis?! Bir doktora falan ihtiyacın var."

"İyiyim! Ne yapıyorsun?"

"Giyiniyorum. Giyinmek için yardıma ihtiyacın var mı?" Artık ona dokunmaya bile korkuyorum. Ona bakmaktan, artık sadece gözlerine değil, vücudunun herhangi bir yerine bakmaktan korkuyorum. Ona

sert davrandım. Morluklar olabilirdi. Ve başına gelenleri açıklamak zorunda kalacak. Ona bakması gereken kişi dikkatsiz davranmış.

Kendimden şu an olduğum kadar hiç nefret etmemiştim.

"Giyinmek için yardıma ihtiyacım yok ve doktora da gitmiyorum. Sadece bir dakikaya ihtiyacım var."

Kollarım iki yana düştü, bitkin bir halde. "Sadece iyi olduğundan emin olmam gerek."

"İyiyim," diyor yumuşak bir sesle.

Ama ona inanmıyorum. Başımı iki yana sallayıp çalışma masamın sandalyesinden bir kapüşonlu kapüşonlu alıp odadan çıkıyorum. Ellis'in kıpırdandığını duymadan önce tezgahdan anahtarlarımı ve cüzdanımı alıp ayakkabılarımı giyiyorum. Adımı sesleniyor, ne yaptığımı veya nereye gittiğimi soruyor. Sözlerini duymuyorum, sadece kaçarken sesindeki yalvaran tonu duyuyorum. Nereye gittiğimi bilmiyorum ama onun yanında olamam.

Onu incittim. En iyi arkadaşım dışında sevdiğim tek kişiydi. Ve onu incittim. Önce duygusal, sonra fiziksel olarak. Açıkçası hiçbir kontrolüm yok.

Lobiye inmek yerine dördüncü kata çıkıp Ellis'in yüzücü arkadaşına ait olduğundan emin olduğum kapıyı çalıyorum. Onu buraya kadar bir iki kez takip etmiş ve en az bir geceyi kapıya dik dik bakarak, Ellis'in Antoni gibi yakışıklı, manken gibi görünen erkeklerden hoşlanıp hoşlanmadığını merak ederek ve ne yaptıklarını veya aynı yatakta mı yattıklarını merak ederek geçirmiş olabilirim. Uzun boylu adamdan yardım istemeyi tercih ederim ama odasının nerede olduğunu bilmiyorum ve Ellis, Antoni'ye daha yakın görünüyor. Muhtemelen ona yardım etmek için doğru seçim o.

Kapıyı açan Antoni değil. Tanımadığım, muhtemelen yüzme takımında olan, yarı çıplak vücudu bir göstergeyse, bir başka adam daha, surat asarak kapıyı açıyor. Başını kapıdan çıkarıp koridorun iki yanına bakıyor, sonra tekrar bana bakıyor.

"Ateş yok," diyor kalın bir güneyli aksanıyla. "Öyleyse neden sabahın ikisinde kapıyı çalıyorsun?" Çok sinirli olduğu belli ve ben onun iki katı kadar olduğum düşünülduğünde, omurgasına hayran kalmamak elde değil.

"Antoni ile konuşmam gerek. Lütfen." Kibar davranmanın işi hızlandıracağını umuyordum ama şimdi daha da sinirli görünüyor, bezgin bir iç çekti. Odaya girmeden önce derin bir nefes alıp vermesi için ona ne kadar zaman gerekiyorsa o kadar süre verdim. Dişlerimi sıkarak "Acil bir durum," dedim. "Hangi oda onun?" diye sordum, daireye girip yatak odalarına doğru yürürken. Ortam aşağı yukarı bizimkiyle aynı.

Yarı çıplak oda arkadaşım yanımdan geçip kapıyı yumrukluyor ve bağıırıyor: "Antoni! Sana, sevgililerinin nerede yaşadığını öğrenmesine izin vermen gerektiğini ne demiştin!"

Antoni kapısını açmadan hemen önce, kendi odasına girmeden önce bana kayıtsız bir bakış atıyor. Yüzüne tuhaf pastel renkli jöle parçaları yapışmış bir çizgi film karakteri gibi görünüyor. Göğsünden bağlanmış kısa, ipek bir sabahlığı çıplakmış gibi tutuyor ve belli ki yarı uykulu. Ama ona Ellis'in ona ihtiyacı olduğunu söylediğimde gözleri fal taşı gibi açılıyor ve arkamdaki odadan uçup gitmesi sadece bir saniyesini alıyor.

BÖLÜM 16

ELLIS

Gabe'in kapısı hafifçe çalınıyor ve kapı açılmadan önce onurumu toplayıp Gabe'in yorganına sarınacak kadar vaktim oluyor.

"Ellis mi?"

Gabe yerine Antoni içeri girdiğinde şaşırmamalıyım. Daireden fırlamıştı ve ben de çıplak bir şekilde ve kıcıma soğuk kompres tutarak peşinden koşamazdım. Battaniyeyi vücuduma daha da çektim, çarşafların ortasındaki kocaman ıslak lekeyi fark etmemesini umuyordum.

"Seni almaya gittiyse, gerçekten endişelenmiş olmalı." Antoni bana hafifçe gülümsüyor ama gözlerinin ardındaki endişeyi görebiliyorum. "Gerçekten iyiyim. Söz veriyorum."

İyi değilim, gerçekten değilim. Ama ufak bir acıdan dolayı değil. Gabe'in beni incitmek istemediğini biliyorum. Daha da acıtan, kaçıp gitme şekli.

"Bana ne olduğunu anlatmak ister misin?" Odanın etrafına, atılmış kıyafetlere ve darmadağınık yatağa baktıktan sonra, boynumu uzatıp arkasına baktığımı fark etti. "Gitti," dedi Antoni yumuşak bir sesle, yatağın kenarına oturup. İpeksi sabahlığını düzeltti, kemerini incecik beline doladı ve pürüzsüz bacaklarından birini diğerinin üzerine attı.

Başındaki ipek şapkayı düzeltti ve kare çerçeveli gözlüğünün üzerinden bana baktı, sanırım bir şey söylememi bekliyordu.

"Gözlükleri beğendim. Daha sık takmalısın."

Antoni alaycı bir tavırla gözlüğünü burnuna doğru itiyor. "Teşekkür ederim. Ama buraya ne kadar güzel olduğumdan bahsetmeye gelmedik." Başını eğiyor. "Sanırım Gabe ile aranızda bir şey oldu? Ki dedikodu yapmaya da hazırım - tabii ki sadece aramızda," diyor, lafını kesip çenesini kapalı tutması için yalvarmama fırsat vermeden. Açıkçası onu dedikoducu olmakla suçlayacak olmam onu gücendirmişe benzemiyor, gerçi bu pek tarzı değil.

"Ellis," dedi Antoni yumuşak bir sesle. "O canavar herif çok korkmuş ve güzellik uykumu bölmek, beni buraya sürükleyip sana yardım etmek için yukarı kata kadar gelmiş. Ve benden pek hoşlandığı izlenimini edinmiyorum, bu yüzden burada olmamın bir sebebi olmalı."

"Kıskanıyor," diye mırıldandım. "Senden hoşlandığımı sanıyor, çünkü çok güzelsin ve burada uyumak yerine birkaç kez sende kaldım."

"Sanırım bu anlaşılabilir bir durum. Onu doğru yola soktuğunu varsayıyorum," diye omuz silkiyorum ve Antoni göz kırpmıyor. "İşte benim oğlum."

Kötücül ses tonu karşısında gülümsememi bastıramıyorum ama gülümsemem bir kez serbest kaldığında, diğer duygularım da öyle oluyor. Ne kadar tutmaya çalışsam da, gözyaşlarım birikip göz kapaklarımdan aşağı akıyor. Antoni neredeyse ruhumun derinliklerine bakarken, gözyaşlarımı saklamak için hiçbir şey yapamıyorum ve bu da durumu daha da kötüleştiriyor. Utanç verici bir hıçkırık koyup yüzümü ellerime gömüyorum. Antoni yanıma oturmak için hareket ediyor ve ben de ona temiz bir alan bırakmak için dizlerimi yukarı çekerken irkiliyorum.

"Tatlım, azıcık meniden korkmuyorum. PrEP kullanıyorum. Ayrıca cildini yumuşacık yapıyor."

PrEP'ten bahsedildiğinde yüzüm bembeyaz kesildi. Prezervatif bile kullanmadık. Kahretsin. Gerçekten her şeyi mahvettim.

"Yani..." diye başlıyor Antoni.

"Yani..." diye alay ediyorum ama sonra derin bir nefes alıp konuşuyorum. Sanki bundan kurtulacakmışım gibi, onun da benim için endişelenmesini istemiyorum. Gözyaşlarımı siliyorum. "Biz... seks yaptık."

Başını sallıyor. Evet, bu muhtemelen aşık.

"Bu, şey, beklenmedik bir şeydi."

Antoni'nin gözleri fal taşı gibi açıldı. "Beklenmedik derken neyi kastediyorsun?" diye sordu ciddi bir sesle.

"Öyle bir şey yok!" diye güvence verdim, ellerimi önümde kaldırarak. "Bunu asla yapmaz. Bana asla bilerek zarar vermez. Sadece planlı olmadığını kastettim."

"Ama sana zarar verdi mi?"

"Biraz. Sanırım yeterince hazırlık yapmadık. O, şey..."

"Dar üniforma pantolonunun içinde gerçek bir beyzbol sopası mı taşıyorsun? Fark ettim."

Gülerek homurdandım ve burnumu sildim. "Evet, o. Kendini kaptırdı - biz de kendimizi kaptırdık," diye düzelttim. "İstemiştim. Sadece böyle ani bir müdahaleyi beklemiyordum."

Antoni yüzünü buruşturuyor. "Ah."

"Evet. Sanki ikiye bölünmüşüm gibi hissettim. Açıkçası bunun olduğundan daha eğlenceli olacağını düşünmüştüm," diyorum tekrar gülerek. Buna gülmek daha kolay.

"Ah, tatlım, inan bana, olabilir. Ama heteroseksüel erkekler seks konusunda, özellikle de başka bir erkekle seks konusunda pek bilgili değiller. Bu senin ilk sevişmen miydi?"

Yüzüm kızarıyor ve başımı sallıyorum. "Hayır. Diğer zamanlar da..." Aklımı başımdan alacak şekilde işaret ediyorum. "Hatta, şey, penetrasyondan hemen önce bile. Mükemmeldi. Bana nasıl dokunacağını biliyor."

Antoni'nin kalkık kaşını görmezden gelerek devam ediyorum. "Bana zarar vermek istememişti. Çok geç olana kadar bunu fark etmemişti bile. Gerçekten, şey, ani bir hareketti."

Kesinlikle daha iyi deneyimler yaşamak istediğin biriyle kötü bir cinsel deneyim hakkında konuşmanın nasıl bir görgü kuralı olduğunu bilmiyorum. Bence o kadar sinirlenip kendini tutamayıp her yerinden -yani her yerinden- boşalması çok çekici. Birinin bu kadar çok boşalabileceğini bilmiyordum.

Antoni odadaki dağınıklığa bakıyor. "Yağlayıcı göremiyorum." Ben irkilince gözlerini deviriyor. "Bunun hakkında konuşmanın tuhaf olabileceğini biliyorum ama büyükannem her zaman, eğer bu konuda konuşacak kadar olgun değilsen, bunu yapacak kadar da olgun değilsindir derdi."

"Öyle değil," diyorum ona, gerçi bundan bahsetmek biraz tuhaf. Çoğunlukla da şu anda kendimi aptal hissettiğim için. "Biz, şey, kayganlaştırıcı kullanmadık. Yani," sesim kısılıyor, "o benim spermimi kullandı."

Antoni hariç her yere bakıyorum ama gözlerinin kocaman açıldığını hissedebiliyorum. Bakışları, her an daha da kızaran yüzümün yan tarafına dikiliyor. "Aman Tanrım, Ellis. Ben bile o koçbaşını bir ton yağlayıcı ve biraz esneme olmadan kaldıramam!"

Alaycı bir kahkaha attım. "Zorlukları hep sevmişimdir. İlk yüzme dersimde de kendimi doğrudan derin sulara attım."

Antoni hızla ayağa kalktı. "Bana bunun ilk seferin olduğunu söyleme!"

Dudaklarımı kıvrıp başımı çeviriyorum, yanımdaki yastıktan görünmez tüyleri silkeliyorum. Antoni'nin dramatik nefesini

duymazdan gelerek yastığı göğsüme çekip yüzümü yaslıyorum. Gabe'in kokusu kumaşa sinmiş, Antoni omuzlarımı kavrayıp yüzünü bana doğru eğdiğinde daha da sıkı sarılıyorum. Bir an gözlerimin içine gergin bir şekilde bakıyor, bir şey arıyor.

Sonra beni kendine çekip sarılıyor. Görüldüğünden daha güçlü, neredeyse kucağına çekiyor. Spa mumu gibi kokuyor, ya da annemin Elliot'ın sivilceleri çıkmaya başlamadan önce çamaşırlara koyduğu lavanta kokulu boncuklar gibi. Antoni'ye sürmemesini söylemem gerekecek. Bu düşünce beni homurdantıyor ama gülmek kapıları açıyor ve tekrar ağlamaya başlıyorum.

Tanrım, kendimi çok zayıf hissediyorum. Ona dayanamadığım için zayıf. Canımın yanması kadar zayıf. Sonrasında ağladığım için zayıf. Sadece canım yandığı için değil, aynı zamanda bunun gerçekleşmiş olması beni çok üzdüğü için. Acı bir yana, bekaretimi yeni kaybetmişim. Lanet olası Gabe Rodgers'a. Ve şu anda, en zayıf hissettiğim şey, arkadaşımın yumuşak ipek sabahlığını mahvetmek, çünkü tüm bunlar hakkında ne hissettiğimi bir türlü anlayamıyorum. Büyük ve anlamlı bir şeyin gerçekleşmesine nasıl bu kadar sevinebilirim ki, ama aynı zamanda hayal ettiğim gibi gerçekleşmemesi beni nasıl mahvedebilir ki?

"Gerçekten iyiyim," diyorum, burnumu çekip Antoni'nin omzundan çekilerek. "Sadece durumu anlamaya çalışıyorum."

Antoni başını sallayıp beni bırakıyor. Arkama yaslandığımda kığım biraz sızlıyor ve yüzünü buruşturuyor. "Muayene olmakta bir sakınca yok. Dipteyken çatlaklar oluşabilir ve oldukça acı verici olabilirler."

"Temizlenip biraz dinlendikten sonra tekrar değerlendireceğim."

Antoni'nin gözleri ıslak çarşafın üzerinde gezindi. "Prezervatif mi?" Başımı eğip başımı salladım. "Statüden falan mı konuştunuz?"

Elimi saçlarımın arasından geçirip ona umutsuzca baktım. "Her şey çok hızlı oldu."

Omzuma elini koyup hafifçe sıktı. "Sorun değil. Anın büyüsüne kapılmak olur. Şehirde sabah gidebileceğimiz iyi bir klinik var, her ihtimale karşı sana biraz takviye alabiliriz. Bu arada, Gabe ile durum hakkında konuşabilirsin. Özellikle de o sağmalığı tekrar deneyecek kadar cesaretin varsa."

"Eğer benimle tekrar konuőursa tabii."

"Eğer yapmazsa, düőündüęümden daha büyük bir pislik olacak ve ben de onu tekmeleyeceğim." Gabe'den çok daha ufak olmasına rağmen, onu kesinlikle pataklamaya çalıőacaęını ima eden keskin bir bakış attı. " ok hır nım," dedi, manikürlü parmağını bana doğrultarak. "Şimdi, üstüne bir pantolon giy. Benimle eve geliyorsun."

BÖLÜM 17

ELLIS

Evet, bu çok utanç vericiydi ama Antoni haklıydı. Gitmesem durumu daha da kötüleştirebilirdim, özellikle de bu sabah banyoda yaşadığım dayanılmaz deneyimi düşünürsek. Kıcımdaki ağrı beni kontrole götürmeye yetmiyorsa, tuvalet kağıdındaki kan yeterliydi.

Neyse ki, şimdiye kadar geçirdiğim en müdahaleci muayeneden sonra, pek fazla hasar oluşmamış gibi görünüyor. Çok küçük bir çatlak var ve iyileşme sürecinde işleri biraz daha kolaylaştırmak için biraz krem ve bazı diyet önerileriyle kolayca tedavi edilebiliyor. Görünüşe göre, küçücük bir kağıt kesiği bile birçok soruna yol açabiliyor ve doğru tedavi edilmezse daha da kötüleşebiliyor. Sorunumun çoğu kas kaynaklı. Bu sabah uyanmadan önce randevuyu ayarlamakla kalmayıp beni oraya götüren ve bekleme odasında bekleyen Antoni için uygun bir teşekkür hediyesi düşünmeye çalışıyorum.

Görüştüğüm Hemşire Pratisyen, şimdiye kadar gittiğim en nazik ve anlayışlı sağlık hizmeti sağlayıcısıydı. Ailem, babam çocukluğundan beri aynı sıkıcı, yaşlı adamlarla görüşüyordu ve bana aktif olup olmadığımı sorup "Bir kızı hamile bırakmamak için lastik tak" demesi dışında, güvenli seks hakkında açık bir sohbet etmeyi hiç düşünmemişti. Bunun ne kadar düşük bir ihtimal olduğunu söylediğimde, bu konuda söyleyecek başka bir şeyi yoktu. Ancak

Antoni'nin ofisindeki pratisyen hekim benimle sadece güvenli seks ve korunma hakkında konuşmakla kalmadı, kendimi uygun şekilde hazırlamam konusunda da konuştu ve hatta daha iri bir partnere uyum sağlamam için oyuncaklar ve "eğitim" araçları önerdi. Söyledikleri her kelime beni hem utandırdı hem de ilgilendirdi. Hatta dün gece olanlar hakkında rahatça konuşabildim. Deneyimsizliğin muhtemelen bir kusur olduğunu kabul ettiler ve partnerimle iletişim kurarak bana acı yerine zevk vermenin yollarını konuştuk. İçerisinde kayganlaştırıcı örnekleri, koruyucu antibiyotikler ve cinsellikle ilgili her şey hakkında çok sayıda broşür bulunan bir hediye paketiyle dışarı çıktım.

Son yirmi dört saatin ağırlığını hissederek, Antoni beni bıraktıktan sonra doğrudan ranzama tırmandım. Kahvaltıya çıkmaktan bahsetmişti ama ben halka açık bir yerde şişme bir simitte oturmak istemiyorum. Çok yorgunum, bu yüzden biraz kestirmeyi planladım. Bunun yerine, yarım saatten fazla bir süredir burada yatıyorum, telefonuma ve Gabe'e attığım mesajlara bakıyorum.

Ellis: Konuşabilir miyiz?

Ellis: İyiyim, söz veriyorum.

Ellis: Senin sessizliğin benim kızımdan daha çok canımı acıtıyor, biliyor musun?

Ellis: Konuşmamız lazım.

Numaramı engelledi mi bilmiyorum. Teknik olarak, beni engellediğinden emin değilim ama bıraktığım sesli mesajdan beri son birkaç haftadaki tüm mesajlarım okunmamış. Gabe'den aldığım son mesaj, tatilin üzerinden bir hafta geçmişti. İlk özür mesajım ve her şeyi halledebileceğimize dair güvencemden sonra, tekrar iletişime geçecek kadar cesaret toplamam altı günümü daha aldı. Sessizliği beni deli ediyordu. Okundu olarak bırakılan her mesaj mideme inen en kötü tekme gibiydi. Ama hiç okunmamak daha da kötü.

Tanıdığım Gabe'in böyle biriyle sevişip onu görmezden gelmeyeceğini söylemek isterdim ama bu doğru değil. Bolca ilişki ve tek gecelik ilişki yaşadığını biliyorum ve duyduklarıma göre, birlikte olduğu kızların

ondan ne beklemesi gerektiği konusunda çok net. Belki de beni öpüş biçiminden ve kollarında hissettiklerimden fazla anlam çıkarıyorum. Ya da belki de boşalmamak için sıkıca kapatmadan önce gözlerimin içine bakış şekliydi. Sanki değerli bir şey tutuyormuş gibi. Sanki beni seviyormuş gibi, bu konuda çelişkili hissetse bile. Bu çelişkiyi kardeşime olan sevgisine ve Elliot'ın Gabe ile bana vereceği tepkiden endişelenmesine bağladım. Bunu tamamen anladım çünkü Elliot'ın ne yapacağından korkuyorum. Ama belki de bundan daha fazlasıydı. Belki de daha azıydı.

"Bunu kabul ettim çünkü reddedilmiş hissetmeni istemedim. Kendimi kötü hissettim. Gerisi ise..."

Gerisi neydi? Ne söyleyecekti? Birinin penisine dokunmasına karşı normal, fiziksel bir tepki mi? Ona dokunmadan önce bile sertleştiği anlar hariç. Tüm o fotoğraflar ve videolar mı? Sanırım o kadar sertleşmek için başka birini düşündüğünü veya düz porno izlediğini söyleyebilirdi. Peki ya Şükran Günü'nde yatak odamda? Misafir banyomuzda mastürbasyon yaparken kendi kendine gönderdiği videoya ne demeli, istediği deliğimin fotoğrafı gelince eline sıçradı mı? Bunu nasıl açıklayabilirdi ki?

Geriye dönüp baktığımda, her hareketi ilk yapan oydu. Bana ilk dokunan, beni ağzına alıp emen ilk oydu; birbirimize daha çok alışana kadar karşılık beklemeden. Ve o zaman bile, ağzını boynuma, etime, penisime değdirmekte ısrar etti; lanet olası kıcıımı yedi, hem de hiç. Bu, öylesine yapılan bir şey değil.

Mezuniyet gecesi bana ne kadar üzülse de, kim olduğumu ve ne yaptığımı biliyordu. Ve sonra daha fazlası için geri gelmeye devam etti. Eşcinsel olsun ya da olmasın, inlemeleri ve bana aç ve saygılı dokunuşu sahte olamazdı. Olamazlardı.

Bir saat boyunca telefonuma bakıp Gabe'in beni istediğini kanıtlamanın çeşitli yollarını düşündükten sonra sonunda uykuya dalıyorum.

Birkaç saat huzursuzca uyuduktan sonra kapının çarpmasıyla uyanıyorum. Hemen doğruluyorum, aniden keskin bir acı vücuduma yayılınca keşke doğrulmasaydım diye düşünüyorum. Acınası bir şekilde, aklım hemen Tripp beni banyoya kadar takip ettikten sonra Gabe'in kapıyı çarparak açmasına gidiyor.

Ama Gabe değil. Brad çantasını yere fırlatıyor, bana bir bakış bile atmıyor, beni uyandırdığı için özür dilemiyor bile.

Kendimi toparlamak için bir an gözlerimi kapattım, yüzüme hoş bir gülümseme yerleştirdim ve molasının nasıl geçtiğini sordum. Homurdandı ve sanki mutsuzluğunun tek sebebi benim varlığımış gibi bana dik dik baktı.

Harika. Muhteşem. Seni de özledim oda arkadaşım. Önümüzdeki beş buçuk ay boyunca bu küçük ayakkabı kutusunu insan ırkının böylesine hoş bir örneğiyle paylaşmayı sabırsızlıkla bekliyorum.

Elliot'ın yurtlarında kalmama izin verme teklifini özlemle düşünüyorum ama Gabe benimle konuşmuyorsa bu kalp kırıklığını kaldıracabileceğimden emin değilim. Aradan önce aramızdaki gerginlik elle tutulur cinstendi ama eğlenceli ve seksi bir gerginlikti, ikimizin de birbirimiz hakkında küçük, kirli bir sırrı olduğu bir gerginlikti. Peki ya şimdi? Şimdi onunla aynı odada olup ona dik dik bakmadan, gözlerimle sadece benimle konuşması için yalvarmadan durabileceğimden emin değilim. Gecenin bir yarısı odasına çıkmak bir zamanlar işe yaramıştı ama bir daha işe yarayacağından şüpheliyim.

Tanrım! Birbirimizin etrafında olmak zorunda kaldığımızda ne yapacağız? Hiçbir şey olmamış gibi mi davranacağız? Her şey normalmiş gibi, beni ayırıp gittiğinde kalbimi parçalamamış gibi mi?

Elliot için bile olsa bunu yapabileceğimden emin değilim. O kadar iyi bir oyuncu değilim ve Gabe'in normal hayatına geri dönmesini, aramızda hiçbir şey olmamış gibi davranmasını izlemek bile midemi bulandırıyor. Bunu görmemek için ondan ne pahasına olursa olsun

kaçınmam gerekecek ki bu birçok açıdan saçmalık, çünkü ondan kaçınmak muhtemelen onun istediği şey. Bu, hayatını kolaylaştırırdı.

Siktir et, onların yanına taşınmalıyım ki bu kadar kolay kurtulamasın. Bırak Elliot'a söyleyeceğimi, ayağımı yere vuracağımı ve benimle konuşmasını isteyeceğimi sansın. Beni istemese bile onu elde edecek kadar çaresiz olduğumdan değil, ama bu onayı hak ettiğim için. Eğer bunu yanlış giden bir deney olarak göstermek istiyorsa, o zaman bir konuşmanın saygısını hak ediyorum. Ben önceden uyardığı, fikrini değiştirebileceğini veya onu düzeltebileceğini düşünen bir kız değilim. Anaokulundan beri tanışıyoruz. O benim ailemin beş lanet yaşından beri bir parçası. Beni kocaman, çıplak penisiyle parçalayamaz, beni patlayana kadar dolduramaz ve sonra beni yatağında ıslak ve kanlar içinde bırakıp bir daha asla benimle konuşmama izin veremez.

Dün gece olanlardan dolayı kızgın değilim. Beni yanlışlıkla incittiği için üzgün değilim. Mesajlarıma cevap vermemesi veya beni aramaması beni çok üzüyor. Sanki onun için hiçbir şey ifade etmiyormuşum gibi beni görmezden gelmesi beni çok öfkeliyor.

Öfkem zihnimi meşgul ediyor ve dikkatimi Brad'den uzaklaştırıyor, ta ki klinikten aldığım beyaz kese kağıdını devirene kadar. Reçeteli ilaçlarım, merhem tüpüm, çok sayıda kayganlaştırıcı paketim, prezervatiflerim ve güvenli seks hakkındaki broşürlerim yere saçılmış. İkimiz de ortalığı incelerken tuhaf bir sessizlik oluyor, ardından Brad'in ağzı kıvrılıp hırlıyor.

"Bu ne saçmalık?!" diye öfkeyle bağıyor.

"Seni ilgilendirmez," diyorum ona, Brad yumruklarını sıkarken ranzadan fırlayıp atılmış eşyaları toplarken. Öfkesi o kadar yoğun ki, az önceki öfkemi bile unutuyorum. Ondan neredeyse biraz korkuyorum ama bunu ona belli etmeyeceğim veya geri adım atmayacağım. "Senin derdin ne Brad?"

"Sen! Sen benim sorunumsun. Burada sürekli kendini övüyorsun. Ve şimdi senin bir çeşit hastalıklı sürtük olduğunu öğreniyorum—"

Ondan sonra onu duymazdan geliyorum, nutkunun geri kalanını zar zor duyuyorum. Araya birkaç küfür girdiğinden eminim ama bu odadan siktir olup gitmeye odaklanıyorum. Hemen şimdi. Neyse ki henüz çantalarımı açmadım, bu yüzden kapıdan çıkarken sırt çantamı ve spor çantamı alabiliyorum.

Ne yazık ki bu Brad'i daha da sinirlendiriyor. Çünkü eşcinsel sürtük hastalıklarına yakalanmamak için beni alanından çıkarmak istese de, aynı zamanda duyulmak ve kabul görmek de istiyor. Seni anlıyorum dostum. Ama hayat hayal kırıklıklarıyla dolu. Beni koridorda neredeyse kovalıyor, onu görmezden geldiğim, "fazla güzel" olduğum, ondan daha iyi olduğumu düşündüğüm için beni azarlamaya devam ediyor.

Asansörlerin dışına toplanıp özgürlüğüme giden düğmeye basmamı engellediğinde, biraz panikleyip tüm seçeneklerimi değerlendiriyorum. Açıkçası, uzaklaşmak çözüm değil. Beni takip etmeye devam ederse merdivenler güvenli hissettirmiyor. Yangın alarmını çalıştırmak başımı belaya sokar. Tek seçeneğim olabildiğince yüksek sesle bağırp birinin duymasını ummak ya da karşılık vermeye hazır olmak. Yeterince gürültülü olduğunu düşünürsek, kendimi fiziksel olarak savunmak son seçeneğim. Her ikisini de yapıyorum.

"Uzak dur benden!" diye bağıriyorum ve onu spor çantamla kişisel alanımın dışına itiyorum.

İtişim onu öyle şaşırtıyor ki, bana doğru hamle yapmadan önce biraz sendeliyor. Spor çantamı kolumdan çekip yana fırlatıyor, beni duvara itip kafese kapatıyor. Gözlerim etrafta dolaşiyor, birinin buraya gelmesi için yalvarıyor. Brad her zaman bir pislikti ama şu anda dengesiz. Ne yapacağını bilmiyorum ama o kadar yakınımda duruyor ki kendimi fiziksel olarak hasta hissediyorum. Bir sonraki savunmam, geri çekilmezse suratına kusarak saldırmak olacak.

Burun delikleri genişledi. "Benim gibi biri için fazla iyi olduğunu mu düşünüyorsun? O yakışıklı erkek arkadaşının benden daha iyi olduğunu mu düşünüyorsun?"

Ne? "Ne diyorsun sen? Defol git!"

Tekrar itiyorum, bu sefer daha sert ama zar zor kıpırdıyor. Eli boğazıma dolanıyor. Sıkıyor, sadece beni orada tutuyor, kurşundan kaçmak ve daha fazla homofobik saçmalık hakkında bir şeyler mırıldanıyor. Bir kapı kapanıyor, ama nereden geldiğini anlayamıyorum. Brad başını çeviriyor ve ben de onun dikkat dağınıklığından faydalanıp bir elimle elini boğazımdan çekerken diğer elimin avucunu kaldırıyorum. Mide bulandırıcı bir çatırtıyla burnuna dokunuyorum ve sonra tüm gücümle onu itiyorum. Brad inliyor ve odalarından çıkan her kimse, bornoz ve terliklerle lobiye koşarak geliyor. Brad'in yanına diz çöküyor, burnundan akan kanı durdurmak için havlusunu uzatıyor. Bu arada Brad, "Seni orospu çocuğu," sözlerini tekrarlamaya devam ediyor, ben de asansörün çağrı düğmesine basıp sırt çantamı düzeltip spor çantamı alıyorum. Asansör kapıları kapanırken gözlerimi Brad'den ayırmıyorum ve Antoni'yi aramak için telefonumu çıkarıyorum.

"Hey. Evet, iyiyim. Yani, pek iyi değilim. Hayattayım ya da neyse. Dinle, bir gece daha seninle kalabilir miyim?"

BÖLÜM 18

GABE

"Antoni! Bekle!"

Beni duyduğunu biliyorum ama o kendini beğenmiş piç yürümeye devam ediyor. Asansörü çağıramadan kolunu tutuyorum ve bana öyle sert bir bakış atıyor ki, testislerimin vücuduma biraz daha girmeye çalıştığından eminim.

"Senin asıl sorunun ne?" diye tısladı ve ben bir adım geri çekilip ellerimi önümde kaldırdım. Antoni, sanki geride toprak bırakmışım gibi kolunu silkeledi.

"Sadece iyi olup olmadığını bilmek istiyorum."

Geceyi amaçsızca etrafta dolaşarak, Elliot'a ne söyleyeceğimi düşünerek ve sonunda rastgele bir fast food otoparkında uyuyakalarak geçirdim. Bu sabah yurduma döndüğümde yatağım boştu, geride sadece yaptığım şeyin dağınık izleri, seks kokusu ve onun havaya yayılması kalmıştı. Çamaşır odasında Antoni'nin oda arkadaşıyla karşılaştım. Sabah saat ikide olduğundan çok daha az huysuz görünüyordu ama yine de soru sormamdan rahatsız olmuş gibiydi. Antoni'nin evde olmadığını, sabah erken saatlerde başka bir adamla çıktığını söyledi. Diğer adamın iyi olup olmadığını

sorduğumda aldığım tek şey şaşkın bir bakıştı, sonra da kıyafet yığınınını toplayıp beni düşüncelerimle baş başa bıraktı.

Dün gece Antoni'nin telefon numarasını almalıydım ki kontrol edebileyim. Ellis'in numarasını açamayacak kadar korkak biriyim. Ona yaptıklarımla yüzleşemeyecek kadar da korkak.

Antoni'nin dönmesini ve Ellis'in yanında olup olmayacağını bekleyerek lobide birkaç saat dolaştıktan sonra, sonunda tek başına geldi. Ve beni onu beklerken görünce hiç de mutlu olmadı.

"Lütfen," dedim başımı eğerek. "Sadece bilmem gerekiyor ki—"

"Yaşayacak," diyor sert bir sesle. Uzaklaşmak için dönüyor ama sonra vazgeçip bana dönüyor. "Gerçekten çok çalışkansı," diyor, parmağıyla göğsümün ortasına dokunarak. Başka bir durumda, bu kadar ufak tefek ve mütevazı biri tarafından zorbalığa uğramak eğlenceli gelirdi bana ama suçlamalarını içimde hissediyorum. "Ellis'i umursarsan, onu rahat bırakacaksın—"

"Biliyorum, ben—"

"Bitmedi," diye çıkıştı sözünü kestiğimde. "Onu umursarsan, rahat bırakırsın ama önce telafi etmen gerek. Anlayamadığım sebeplerden dolayı sana takılıp kalmış. Ama dün gece onu incittin." Tekrar sözünü kesmemi engellemek için parmağını kaldırdı. "Evet, ona fiziksel olarak zarar verdin. Ama sonradan onu yok saydığında daha çok zarar verdin. En çok ihtiyacı olduğu anda onu kullanıp bir kenara attın. Bana sorarsan, ayakkabılarının dibindeki bokları yalamayı hak etmiyorsun ama onun için önemlisin. En azından onun senin için önemli olduğunu iddia edebilirsin."

Boğazımın yoğunluğundan kelimeleri çıkarmak neredeyse imkansız. "O benim için önemli."

"Bunu göstermenin komik bir yolunu buluyorsun."

Boş midem bulanıyor, safram yükseliyor.

Ne yaptım?

O kadar uyuşmuşum ki, soğuşu neredeyse hiç hissetmiyorum. Saatlerdir yürüyorum. Nerede olduğumu hatırlamıyorum ama kendimi Ellis'in yatakhanesinin dışındaki bir bankta buldum. Oda arkadaşı birkaç dakika önce eve geldi ama orada olup olmadığını bilmiyorum. Ne kadar zamandır burada oturup Ellis'in adının yanındaki engellemeyi kaldır düğmesine bakıyorum. Bastığımda ne çıkacağından korkuyorum. Öfkesine hazırım ama acısına dayanabileceğimden emin değilim.

Yapmamız gerektiğini bildiğim konuşmaya nasıl başlayacağımı bilmiyorum. Söylemem gereken şeyleri nasıl söyleyeceğimi, nasıl özür dileyeceğimi, her şeyi nasıl geri alacağımı bilmiyorum. Hiçbirini geri alamıyorum. İçimdeki hasta bir yanımla hiçbirini geri almak istemiyor.

Bir şeyler hissettiğim konusunda haklıydı ama bunun yarısını bile bilmiyordu. Hissettiklerim fiziksel olmaktan çok daha fazlası. Her şeyi kapsıyor. Sahiplenici. Takıntılı. Onu düşünüyor, yiyor ve içiyorum. İçine girip bir daha asla nefes almak istemiyorum. Teninde boğulmak, terinde, menisinde ve kanında boğulmak istiyorum. Verebileceği her şeyi, sahip olduğu her şeyi alıp hastalığımı beslemek için kullanmak istiyorum.

Ama aynı zamanda ona sahip olamayacağımı da biliyorum ve Elliot'la olan ilişkim bunun büyük bir parçası olsa da, sorun sadece Elliot'ta değil. Hatta her neysem o olarak ortaya çıkmanın getirdiği zorluklar bile değil. Tüm bunları kavramaya bile başlayamıyorum.

Onunla nasıl olacağımı bilmiyorum, onu hak ettiği gibi sevmeyi ise hiç bilmiyorum. Onu incittim ve incitmeye devam edeceğim. Çünkü bencil bir piçim, hiçbir şey kalmayana kadar almaya devam edeceğim ve karşılığında verecek neredeyse hiçbir şeyim kalmayacak. Çünkü yeterince yakınımda olduğunda kendimi durduramıyorum.

Peki davranışımı açıklamak için ne söyleyebilirim?

Seni her saat başı çılgınca becermek istiyorum ama bunu kimse bilmemeli.

Seni parçalamak istiyorum ama sana zarar vermek istemiyorum.

Senin de benim sana olduğum kadar takıntılı olmanı istiyorum ama seni asla sevemem. En azından yüksek sesle.

Sana karşı, bedenimin ve beynimin kaldıramayacağı kadar büyük ve yoğun duygular besliyorum ve bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum.

Kardeşini kendimden daha çok seviyorum ve onun fikri benim için ikimizin de mutluluğundan daha önemli.

Telefonum bir mesaj bildirimiyle titriyor.

Elliot: Ellis'i kontrol edebilir misin? Dün gece kampüse döndüğünden beri ondan haber alamadım.

Elliot: Annem HSA kartının kullanıldığına dair bir bildirim aldı ve telefonuna cevap vermiyor.

Lanet olsun. Demek ki doktora gitmiş, değil mi? Siktir, siktir, siktir.

Oyalan söyleyemem. Onunla konuşmam, bu durumu düzeltmek için ne yapabileceğimi öğrenmem gerek.

Gabe: Evet dostum. Onu bulacağım.

Elliot: Teşekkürler. Pazar günü görüşürüz.

Gabe: O zaman görüşürüz.

Ellis'in numarasını engellediğim anda telefonum çıldırıyor. Yurt binasının dışındaki küçük avluya fırlatmak üzereyim, sanki yere çarpsam her şey yok olacakmış gibi. Bildirimlerden gelen her çınlama ve titreşim sinirlerimi baltalıyor. Önceki mesajlarına ve sesli mesajına verdiğim üç kelimelik cevabın üzerinden yirmi iki mesaj geçti. Sadece bugün erken saatlerde gönderdiğim sonuncusunu okudum.

Ellis: Konuşmamız lazım.

Yutkunarak bir cevap yazıyorum.

Gabe: Biliyorum.

Ona dışarıda olduğumu ve konuşmaya hazır olduğumu söylemek üzereyim, oysa şu anda konuşmaya kesinlikle hazır değilim. Aslında asla hazır olmayabilirim. Ama yurdun ön kapısı gürültüyle açılıyor ve adam neredeyse dışarı koşuyor. Üzgün görünüyor ve elinde büyük bir spor çantası var. Bir elini göğsüne bastırıyor ve... kan mı?

Daha iyi düşünmeden kaldırımda koşuyorum. "Ne oldu?" Elini tutmak için uzanıyorum ama irkiliyor. Vurulmuşum gibi sendeliyorum.

"Nereden geldin?" diye mırıldandı sırt çantasının askısını çektiştirerek. Ağır görünüyor.

"Bırak da ben yapayım—"

Geri çekildi. "Burada ne yapıyorsun Gabe? Beni öylece bıraktın..." Son sözleriyle sesi kısıldı ve kendimi gözlerinin içine bakmaya zorladım.

Kafamdaki tüm kelimeler birbirine karışıyor. Söylemem gereken her şey boğazımda düğümleniyor. "Ne söyleyeceğimi bilmiyorum. Özür dilerim."

"Neden gittin?"

"Panikledim. Antoni'yi tercih edeceğini sanmıştım—" Elimle yüzümü ovuşturdum. "Panikledim," diye tekrarladım, omuzlarım dikleşerek. "Özür dilerim."

Ellis derin bir nefes verip omzumun üzerinden otoparka doğru bakıyor. Bakışlarını takip edince şık siyah bir Audi'nin kaldırıma yanaştığını görüyorum. Antoni sürücü koltuğundan inip orada bekliyor. Büyük güneş gözlüklerinin ardında ifadesiz görünüyor ama Ellis'i beklediği belli.

"O neden burada?"

Ellis'e bakıyorum. Artık elini tutmuyor ama parmaklarını esnettiğini fark ediyorum. Eklem yerlerinde kan var ama herhangi bir kesik

göremiyorum. Saçları darmadağınık ve pijama altıyla kör tuvalet buluşmamızdan sonra ona verdiğim tişörtü giydiğini fark etmemek elde değil. Onu bu şekilde görünce hissettiğim tuhaf sancıyı incelemek istemiyorum. Bunun yerine ceket giymediği aklıma geliyor. Kolları ürpertici kabarcıklarla kaplı. Çantasına uzanmadan önce kapüşonlu üstümü başıma çekiyorum.

"Dur. İyiyim."

"Hava soğuk. Ceket veya çorap giymemişsin," diye belirtiyorum, bağcıkları çözülmüş ayakkabılarını fark ederek. Aceleyle çıktı. "Ne oldu?" diye soruyorum, itirazlarını duymazdan gelip çantalarını elinden zorla alıyorum.

Kapüşonluyu göğsüne bastırıyorum. Beni o meraklı mavi gözleriyle izliyor, her zamanki gibi içime bakıyor, sanki diğer tarafı görebiliyormuş gibi. Ama kaşları şaşkınlıkla kırışıyor.

"Neden umursuyorsun ki?" Bu bir suçlama. Haklı bir suçlama. "Gitmem gerek."

"Ellis—"

"Antoni bekliyor."

"Ama neden? Ne oldu?" Dur. Ev arkadaşının eve geldiğini gördüm. "Ev arkadaşın mıydı? Brad yine bir şeyler mi yaptı?" Ellis'in eli, üzerinde kırmızı lekeler olan boynuna kısa bir süre dokundu. Belki de tenini ovmaktan kaynaklanıyordur, ama aklım çok meşgul.

"Ben hallettim," diyor, çantasını elimden almaya çalışırken. Kapüşonluyu giymeme konusundaki sessiz tartışmayı kazanmıştı ama bu sefer kazanamayacak. "Gabe. Çantalarım ihtiyacım var. Antoni bekliyor. Öğrenci hizmetlerinden randevu alana kadar birkaç gün onunla kalacağım."

"Nasıl hallettin?" Gözlerim kapıda, içeri girip o pislik oda arkadaşını pataklamakla Ellis'i gözümün önünden ayırmamak arasında gidip geliyorum. Ona sert bir bakış atıyorum. "Sana dokundu mu?"

"Önemli değil. Halledildi. Bırak gitsin."

Öyle de yaptı. Ona elini sürdü.

"Onun suratını dağıtıyorum. Kimse bana dokunamaz—"

"Ne yapıyorsun Gabe?" diye çıkıştı, çantasını tekrar sertçe çekerken.

"Ben senin hiçbir şeyin değilim."

Ses tonundaki acı, görüşümün içinde yüzdüğü kızıl pusu karartıyor.

"Sen benim arkadaşımsın. Hatta ailemsin."

Ellis irkildi ve ben de aynı fikirdeyim. Dün gece ona yaptıklarımın sonra, bunların hiçbirini hak etmiyorum. "Eve git Gabe."

Bakışlarım kapıya kayıyor.

"Yapma," dedi kararlı bir sesle, uyarı dolu bir tonla. "Git. Eve."

"Benimle gel," diyorum, söylemeden önce kelimelerimi hiç düşünmeden. "Ekstra yer aç." İçgüdülerime gerçekten güvenemiyorum ama iyi olduğundan emin olana kadar onu yanımda tutma ihtiyacı beni mahvediyor.

"Gabe, ben—"

"Ya da Antoni ile git. Ben burada kalıp oda arkadaşınla sohbet edeceğim." Sırt çantasını ona verdim ama sırt çantasını vermedim.

Öfkeli bakışları öfkeyle parlıyor.

"Az önce olanlardan sonra bizimle kalmazsan, kardeşin sorular soracak." Ayağım gergin bir çocuk gibi yerde sürünüyor. "Sana... Sana dokunmayacağım ya da buna benzer bir şey."

Alaycı bir tavırla gülüyor.

"Bir daha asla sana zarar vermeyeceğim," diyorum ona ciddi bir şekilde.

Gözleri bulutlandı. "Senin gidişin canını acıttı, Gabe."

Yurda dönüş yolunda koşmak beni yeterince sıcak tutuyor, bu yüzden anahtarı kapıya takıp daireye girerken tenimin karıncalanmasından soğuşu sorumlu tutamıyorum. Sessiz ve ışıklar kapalı. Ellis'in Jimmy'nin eski odasından çıkıp geleceğini söylediği gibi Antoni'nin odasına doğru geri dönmeye başlıyorum. Omuzlarım düşüyor ve derin bir nefes alıyorum.

Antoni şu anda benden pek hoşlanmadığı ve Ellis'in kampüste benimle yürümesi için hava çok soğuk olduğu için, çantalarını arka koltuğa yerleştirmesine yardım ettim ve onunla burada buluşacağımı söyledim. Eve koşmadan önce Brad'le biraz konuşmak için fırsat kollayabilirdim.

"Hey," diyorum ayakkabılarımı çıkarıp ensemdeki tüyleri ovuşturarak.

"Hey," diye cevaplıyor, gergin bir şekilde etrafta dolaşırken beni izliyor.

"Doktor ne dedi?" diye patladım, onu ne kadar kötü yaraladığımı bilmem gerekiyordu. Belli ki bir doktora ihtiyaç duyulacak kadar kötüydü.

"Antoni mi söyledi sana?"

Başımı sallıyorum. "Kardeşin seni kontrol etmemi istedi. Annen HSA kartını kullandığına dair bir uyarı aldı."

"Kahretsin. Sanırım bu daha mantıklı." Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum ama kanepeye ne kadar temkinli oturduğu dikkatimi dağıtıyor ve kendimden biraz daha nefret ediyorum. "Elliot'a iyi olduğumu haber veririm," diyor telefonunu çıkarırken. Telefonuna kaşlarını çatarak bakıyor, muhtemelen sonunda ona mesaj attığımı fark etmiş olmalı. Yine kaba, işe yaramaz, kısa ve öz bir cevap.

Telefonu hemen açılıp titreşiyor. İnleyip telefonu kulağına götürüyor, annesi olduğunu tahmin ettiğim kişiyle sessizce sohbet ediyor, ta ki "Defol git" sözlerini duyana kadar.

"Önemli bir şey değildi. Sanırım sadece korkağım." Bakışları bana kaydı ve Elliot'a ne söylediğini merak etmekten kendimi alamadım. Gözlerini devirdi, muhtemelen endişeli ifademi okumuştı. "Evet, daha önce hiç birine yumruk atmadım," dedi alaycı bir sırıtışla, ama sonra ifadesi tekrar sinirli bir ifadeye büründü. "Bunu sana kim söyledi?" Bana suçlayıcı bir bakışla baktı. "Bırakacağını söylemişti." Alaycı bir şekilde güldü. "Evet, haklısın. Daha iyisini bilmeliydim. O zaman bırak beni de ona bağırabilirim." Elliot'ın söyledikleri karşısında dudakları hafifçe kıvrıldı ve bakışlarımı tekrar yakaladı. "Söz vermiyorum."

Telefonu kapattıktan sonra bir an sessizlik oldu. "Geri döndün." Bu bir soru değil, bir ifade. Bir suçlama.

Omuz silkiyorum çünkü cehennemden başka bir savunmam yok, evet geri döndüm. O piç, kırık burnuna kırık bir penis vermediğim için şanslı. Özellikle de Ellis'ten aldığımdan daha fazla bilgiyi ondan aldıktan sonra.

Brad kapıyı açıp beni orada dikilirken görünce çılgılık attı. Zaten morarmış gözleriyle orada olup onunla uğraşmak için olmadığını gayet iyi görebiliyordu. Bahaneler uydurmaya ve Ellis'e neredeyse hiç dokunmadığı, saldırıya uğrayanın kendisi olduğu ve dava açması gerektiği konusunda sızlanmaya başlaması uzun sürmedi. Çılgınca nutuklarından çıkan ilk küfürle gömleğinin yakasına uzandım. Onu sertçe duvara fırlattım ve o da arada bir ona zarar vermemem için yalvarıp Ellis'le bir daha uğraşmayacağına dair söz vererek her şeyi kusuyordu. Yüzüne güldüm ve ona Ellis'e bakmayacağını, aksi takdirde kampüs güvenliğinin büyük ihtimalle güvenlik kameralarına yakalanmış bir nefret suçu girişimi hakkında isimsiz bir ihbar alacağını kesin bir dille bildirdim.

Ellis'in yurt odasını tek başına kullanacağını ve artık kaçacak bir yere ihtiyaç duymayacağını bildiğim için aramamayı seçmem berbat bir şey mi? Muhtemelen. Kesinlikle. Bunu fazla düşünmekten kaçınıyorum çünkü bir daha pes etmeyeceğime karar vermişken onun burada kalmasına bu kadar bağlanmanın hiçbir mantığı yok.

"Doktorun ne dediğini söyle bana."

Kızarıyor ve yere bakıp boğazını temizliyor. "İyiim. Ama sana, şey... durumun hakkında bir şey sormam gerekiyor. En son ne zaman test yaptırdın falan."

Ah. Ah.

"Kahretsin, Ellis. Hiç düşünmemiştim-" Kahretsin. Yüzümü ellerimin arasına gömüp onları saçlarımın arasından geriye itiyorum. Bu, gariplikten de öte. "Temizim ama sana son sonuçlarımı göndereceğim ve Pazartesi günü tekrar test yaptıracağım."

Göz göze gelmeden başını sallıyor.

"Pazartesi günü öğrenci hizmetleriyle görüşmek için randevu aldım. Umarım bana bazı seçenekler sunarlar."

"Kalabilirsin—"

"Yapamam Gabe." Bakışlarımla buluştu, gözleri cam gibi ve acı doluydu. "Burada kalamam. Koridorun karşısında uyuyamam, seninle aynı havayı soluyamam, seninle aynı yerde duş alamam. Yaptıklarımızdan sonra olmaz. On yaşımdan beri istediğim her şeyin tam önümde olduğunu fark ettikten sonra olmaz. Ve bunun acınası olduğunu düşünebilirsin ama—"

"Senin acınası olduğunu düşünmüyorum," diyorum, sesim alçak ve kırılgan.

Haklı, biliyorum öyle. Ona sahip olamayacağımı bilerek aynı acıları çekebileceğimden emin değilim.

Geri çekilip ona alan bırakıyorum. Ama bu yeterli değil, biliyorum. Anahtarlarımı alıp spor salonuna gitmekten bahsediyorum.

Spor yapmak yerine saunada oturuyorum, yalanlarımın beni sonunda yakaladığı geceyi hatırlıyorum.

BÖLÜM 19

ELLIS

Elliot, eşyalarımın sonuncusunu da cipin arkasına atarken kolunu omzuma doladı.

"Bu harika olacak, söz veriyorum," diyor ve beni tehditkar bir şekilde vücudunun yan tarafına sıkıştırıyor.

"Tanrı şahidim olsun ki, eğer bana bir kez bile sarılırsan, beni kucağına alırsan ya da o aptalca çocukça hareketlerden birini yaparsan, seni uykunda boğarım. Bunu yapmak istemiyorum zaten," dedim ciddi bir şekilde.

Beni bırakıp ellerini teslim olurcasına kaldırdı. "Sen ne dersen, küçük kardeşim."

Bakışlarıma kıkırdayarak karşılık verirken sürücü tarafına doğru yürüyor ve arabaya biniyor. Motoru çalıştırdıktan sonra bile, bir dakika daha orada durup, beni şu an bulunduğum noktaya getiren tüm hatalarımı düşünüyorum.

Elliot, koçuyla arasındaki çekimden ve hafta sonu öğrenci hizmetlerine yapılan gizli aramadan oldukça gurur duyuyor. Pazartesi sabahı randevuma gittiğimde, ikametgahımı spor yurtlarına taşımam için gerekli evrakları çoktan hazırlamışlardı. Kardeşimin yurdunda boş yer olduğu ve koç da benim hakkımda olumlu konuştuğu için artık

resmileşti. Elliot ve Gabe ile yaşamaya mahkûmum. Başka seçenek olup olmadığını sormaya çalıştım ama kadın bana aptalmışım gibi baktı.

Kendimi o ikisinden nasıl ayırabileceğimi düşündüm de, Elliot yine beni kurtarmışken, ona kendi işine bakmasını özellikle söylemiş olmama rağmen, işte buradayım. Ve Gabe'i artık unutamıyorum. Hayır, ona olan hislerim çok daha kötü. Bu kadar aptal olduğum için kendime kızıp duruyorum. İşaretleri oku Ellis. Tüm tehlike işaretlerine odaklan. Ama aniden kırmızı yeni favori rengim oldu ve kendimi onun yaptığı her şey için bahaneler uydururken buldum.

Bana bakış şekli hiç yardımcı olmuyor. Dairede her yürüyüşümde bakışlarının tenimi yaktığını hissediyorum. Beni izlerken her yakaladığımda, hüznle gülümsüyor ve gözleriyle özür dilemeye devam ediyor. Fark etmediğimi sandığında, gözlerindeki o ham arzuyu görüyorum ve bu her şeyi daha da kötüleştiriyor.

Kendi kıcıma gömülmüş, bana verdiği yaranın sızısını dindirmek için içime lidokain kremi sürerken, onun ne kadar bencil ve düşüncesiz bir aptal olduğunu hatırlamaya çalışıyorum. Bunu bilerek yapmadığını biliyorum. Çok üzüldüğünü biliyorum, bu yüzden gerçek yaradan hiç bahsetmedim. Bir de bunun birlikte olamamamızın bir nedeni daha olmasını istemeyen bir yanım var. Çünkü onu kaldıramadım.

"Bu akşam pizza mı?" diye sesleniyor Elliot, eşyalarımın sonuncusunu yeni yatağıma bıraktıktan sonra; alıştığım tek kişilik yatak yerine tam boy bir yatak. Jimmy ise hafızalı köpük yatak örtüsünü orada bırakmış. Sadece yatak ve özel banyo bile neredeyse tüm bu gönül yarasına değiyor.

"Takım antrenmanları yakında başlamayacak mı?" diye cevaplıyorum, çünkü bu hafta pizza yediğimiz ikinci geceydi ve dün Çin yemeği sipariş ettik. Gabe ve Elliot'ın, özellikle de sezon başlamasına sadece birkaç hafta kala, diyetleri konusunda oldukça katı olmalarına alışkınım.

"YOLO!"

Pizza yedikten sonra, onlarla televizyon izlemeye zorlanıyorum. Ted Lasso izliyorlar, bu yüzden izin veriyorum ama bu çok rahatsız edici. İki de dev gibi ve neredeyse tüm kanepeyi kaplıyorlar, ben de aralarına sıkışmak zorunda kaldım. Gabe'in uyluğu benimkine bastırıldı, bu yüzden rahatlamam imkansızdı. Dokunuşuna kendimi kaptırmama izin vermemenin verdiği gerginlikle tüm vücudum ağrımakla kalmıyor, ne kadar kazara da olsa, oturduğum pozisyon da uzun süre doğrudan kığımın üstüne oturmamı gerektiriyordu.

Gerçekten o aptal donut yastığı yanında taşıyıp kış sorunlarını reklam eden var mı? Sanmıyorum. O şeyi derse getirmeyeceğim veya evde bu iki pislikle birlikteken üzerinde oturmayacağım. Bu da temelde onu hiç kullanmadığım ve mümkün olduğunca ayakta durduğum anlamına geliyor. Üst üste iki dersim olduğunu ve son bir buçuk saattir bir dev ve bir dağ trolünün arasında sıkışıp kaldığımı düşünürsek, istediğim kadar uzun süre ayakta duramadım.

Elliot'ın banyodan çıktığını ve odasının kapısının kapandığını duyunca, malzeme çantamı çıkarıp ağrıyan yerime yöneliyorum. İlaçlarımı yeni aldım, antibiyotik dozumu yuttum ve tam pantolonumu düşürecekken kapı hızla açılıyor.

"Kahretsin, özür dilerim," diyor Gabe refleksif bir şekilde, ama benim olduğumu ve tuvalette falan oturmadığımı görünce, otomatik olarak kapıdan kaçışını durduruyor. Bir anlığına dikilip aynadaki bakışlarımı yakalıyor, ben diş fırçamı hazırlarken, şortumu çıkarıp kendimi parmaklamak üzere olduğum gerçeğini gizlemeye çalışıyor. Kendime, lanet olası kapıyı kilitle diye hatırlatıyorum.

Gabe bir şeyler söylemek istiyormuş gibi görünüyor, ağzını birkaç kez açıp kapatıyor, ta ki ona bir kemik fırlatacak kadar kötü hissedene kadar. Onu benimle denemeye ikna edebilir miyim, yoksa birbirimize katlanmak zorundayız. En azından işleri daha az garip hale getirmeye yardımcı olabilirim.

"İyi misin, guppy?"

Bana şaşkın bir bakış atıyor, ben de balık gibi ağzımı açıp kapatıyormuş gibi yapıyorum. Kıkırdıyor ve elini saçlarının arasından geçiriyor. Vay canına, ne kadar da muhteşem. Koyu sarı saçları alnının bir tarafına dökölüyor ve parmaklarım geriye itmek için acıyor. Güçlü çenesi yumuşak kahkahasıyla gevşemiş. Sakalları tam da sevdiğim gibi, sakalın biraz ötesinde, daha yumuşak ama yine de sürtündüğünde cildimi tahriş edip kızartacak kadar mükemmel.

Gabe bakışlarını kaçırıyor, muhtemelen düşüncelerimi anlıyor ve gözleri banyo tezgahına takılıyor. "Bu ne?"

Doktorun bana verdiği reçeteli merhem tüpünü işaret ettiğini anlamak için görüş alanını takip etmeme gerek yok. Her şeyi sakladığım çantadan düşmüş birkaç parlak turuncu tek kullanımlık aplikatör var. Aplikatörlerin verdiği hissi beğenmediğim için birkaç günlük iyileşmeden sonra, Hemşire Uygulayıcı'nın anatomik bir model üzerinde gösterdiği gibi, parmağımı kullanarak ilacı göz kapağımın iç kısmına masaj yapmaya başladım.

"Önemli değil," diyorum ama her şeyi çantaya geri koymadan önce kağıdı yukarı kaydırıyor. Talimatları okurken yüzüm alev alev yanıyor, ağzıyla "anal yara" kelimelerini söylüyor ve sonra bana yoğun bir bakış atıyor.

"Önemli değil Ellis," diye tısladı, odaya girip kapıyı arkasından kapatırken. Onunla küçük bir alanda sıkışmışken, banyodaki buluşmamızı hatırlamadan edemiyorum. Penisimin aşağıda kalmasını dileyerek, Gabe'in bakışlarına kendi bakışlarımla karşılık veriyorum.

"Bu seni ilgilendirmez."

"Siktir et, bu benim işim değil. Ben..." yutkundu ve sesini alçalttı. "Bunu sana yapan benim."

"Bunu istememiştin."

"Ama ben yaptım."

"İkimiz de deneyimsizdik. Kolay bir hataydı."

"Bana patronluk taslama."

Sonra sustum ve ona bakmak yerine duvara baktım. "Sadece küçük bir çatlak, kağıt kesiği gibi. Birkaç hafta içinde iyileşeceğini söylediler."

Tüpe baktı, sonra bana baktı, sonra tekrar tüpe baktı. "Nasıl..."

Yüzüm pancar gibi kızardı. Göt deliğimi gördü. Dilini ve parmaklarını birden fazla kez içime soktu. Hatta tüm penisi oradaydı. Bu belaya bulaşmamızın sebebi buydu. Ama deliğime günde birkaç kez merhem sürmek zorunda olduğumu bilmesi, bir kayanın altına girip ölmek istememe neden oluyor.

Gabe dudağını ısıyor, ifadesini bozmaya çalışan bir tepkiyi veya duyguyu saklıyor. Yemin ederim siktir git, bana gülmeye çalışmıyor olmalı.

"Yardımcı olabilir miyim?"

Beyin hücrelerim birkaç saniye boyunca titreşiyor. "Ne?"

"Seni incittim. Bunu düzeltmek istiyorum."

"Ama sen dedin ki-"

"Bu benimle ilgili değil," diyor, üzerime eğilip bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırarak. "Cinsel değil." Nefesi, diş macunundan kalan nane kokusuyla yüzümde geziniyor. Ne kadar samimi görüldüğüne gülmek istiyorum çünkü bu bana saçma geliyor.

Şimdi balık gibi ağzım açık bakma sırası bende, nasıl cevap vereceğimi bilmiyorum. Çok utanıyorum ve kesinlikle kıcıma krem sürmesini istemiyorum, ama aynı zamanda bana dokunması için herhangi bir bahanenin kötü olmayabileceğini düşünecek kadar da yanılıyorum.

Kararımı kesinleştirmemi beklemeden ellerini yıkayıp beni lavaboya doğru çevirdi. Ellerini belime koyup beni sertçe tuttuğu anda aletin içi doldu. Kendimi aynada kendim yerine izliyorum, tüm telaşlı, terli,

lekeli halimle görmek istemiyorum. Parmak uçları pijama şortumun belinde geziniyor ve sonra şortu kıcıma doğru çekiyor. Ellerinin kalçamda gezinmesi ürpertiyor.

"Özür dilerim," diye fısıldıyor kulağımın dibine, sonra da saçlarımın ensesine, hemen ardından derisini içine çekmeden önce. Yavaşça dizlerinin üzerine çöküyor. "Özür dilerim," diye tekrar fısıldıyor, bu sefer kalçama, iki yanağımın iki yanına. Beni iki yana açtığında kollarımın üzerine düşüyorum, sıcak nefesi yarığımı okşuyor, özürlerini de oraya fısıldayarak söylüyor. Dudakları buruşuk deliğime bastırıyor. "Çok özür dilerim," diyor son kez, sonra beni tekrar öpüyor, dudakları ve diliyle deliğimi nazikçe yalayıp titreyene kadar ovuyor.

Geri çekilip ağzını parmağının soğuk, künt ucuyla değiştirdi ve lidokain kremi ağzının kenarının dış kısmına sürdü. Birkaç an beni tahrik ettiğini, deliğimle flört ettiğini ama gerçekten içeri girmeye çalışmadığını düşündüm. Aynaya baktım ve alnının beni açık tutan koluna yaslandığını gördüm. Başını çevirip gözlerimle buluştu ve oradaki tedirginliği görebiliyordum. Üzüntüyü. Bana zarar vermesinin dehşetini. Tekrar verebileceği korkusunu.

"Sorun değil," diye fısıldıyorum, elini hafifçe geriye iterek. Kalın parmağının ucu ilk kas halkasını delip geçtiğinde tıslıyorum ve endişeli bakışları tekrar bana dönerek donup kalıyor. "Sorun değil," diye tekrarlıyorum. "Çok... çok güzel hissettiriyor."

Parmağı benimkinden çok daha kalın, bu yüzden biraz daha fazla esneme gerekiyor ama Gabe yavaştan alıyor. Parmağını izlemekle beni kontrol etmek arasında gidip geliyor, ancak başımı sallayıp onu cesaretlendirdiğimde daha derine iniyor. Beni yeterince açtığında biraz daha ilaç ekliyor. Hafif bir acı hissi var, sonra hafif bir yanmaya dönüşüyor ama bana dokunmasının verdiği haz, tüm rahatsızlıktan çok daha ağır basıyor. Yaranın kendisinden çok daha derine inmesine izin veriyorum, bunun şefkatli ve klinik bir şey olduğunu bir an için unutuyorum. Parmağı prostatıma değdiğinde, içimdeki küçük zevk çığlığını bastıramıyorum.

Sıcaklık beni sarıyor, zaten kızarmış olan tenim koyu kırmızıya dönüyor. Kızarıklık boynumdan göğsüme doğru yayılıyor. Özür dilercesine gözlerine bakıyorum. "Eğer istemiyorsan şimdi durmalısın..."

Gabe düşünceli bir şekilde dudağını ısırды, gözlerini gözlerime dikti ve parmağını içimde gezdirip aynı noktayı tekrar okşadı. Derin bir inilti duyduğumda ağzını kalçama bastırды, gözlerini sıkıca yumdu, sanki sesini çıkaran benmişim gibi, neredeyse sessiz kalmaya çalışıyormuş gibi. Ama bunu yapmamak imkânsızdı. Prostatıma yaptığı baskıyı, sürekli okşamasını izlerken. Lavaboda suyu açtım ve Gabe parmağıyla beni nazıkçe ama derinlemesine becerdikçe, kontrol edilemeyen inlemelerimi bastırmak için yüzümü koluma gömdüm.

İkimiz de penisime dokunmuyoruz bile, ama birkaç dakika içinde içimde büyük bir titreme başladı. Penisim patladı ve tezgahı beyaz iplere boyadı. Orgazm sonrası farkındalık yerleşmeden önce Gabe şortumu tekrar yukarı çekip arkamda duruyor, ben yönümü bulmaya çalışırken ağırlığımı destekliyor.

Başımın yan tarafına hafif bir öpücük konduruyor. "Ben temizlerim," diyor ve beni etkili bir şekilde yoluma gönderiyor.

Sonraki iki hafta boyunca her gece yanıma geliyor, yaptığı hatanın acısını dindiriyor ve tek parmağıyla beni orgazma ulaştırıyor. Penisime hiç dokunmuyor, beni dudaklarımdan öpmüyor ve her gece bıraktığı o muazzam, gergin ereksiyondan bile bahsetmiyor. Bu konuda hiç konuşmuyoruz. Omzumdaki yaramaz melek, ilacı uygulamam gereken diğer saatleri düşünmeyi düşünüyor ama fazla zorlamaktan korkuyorum. Nazik, şefkatli dokunuşları beni her zamankinden daha derine düşürüyor, tüm öfkemi unutturuyor.

BÖLÜM 20

GABE

Kapı arkamdan kapandı ve parmak uçlarımda banyoya doğru yürüdüm. Elliot hâlâ ayaktayken, bu hafta sonu ilk serimizden önce bitirmek istediği bir ödev üzerinde çalışırken Ellis'in odasına girmek riskliydi. Ben de aynısını yapmalıydım ama Ellis'in yatmadan önce kendi kendine bakmasına dayanamadım. Bunu işim haline getirdim ve çok ciddiye alıyorum.

"Uyuyamadın mı?"

Elliot'ın sesini duyunca irkiliyorum, o da kıkırdıyor. Sonra pijama altımı delmeye çalışan azgın sertliği görüyor ve az önce içtiği sudan tükürüyor.

"Tuvalete mi ihtiyacın var?" Bilmiş bilmiş gülüyor ve başını sallıyor. Porno falan izledikten sonra duş almaya giderken beni ilk kez görmüyordu herhalde. Neyse ki ağabeyinin odasından çıktığımı görmemiş, bu yüzden olağandışı bir şey yok gibi görünüyor.

"Ben yatmaya gidiyorum. Sabah benimle koşmak ister misin?"

"Evet, varım."

"Sabahın tam beşi," diye hatırlatıyor bana, sanki ortaokuldan beri onunla sabah koşusuna çıkmıyormuşum gibi.

"Evet, evet. Mazoşist," diye homurdandım ve banyo kapısını arkamdan kapatıp duşu açtım.

Dürüst olmak gerekirse, bu kadar özverili olmasaydı, bu kadar ileri gelemezdim. Huntston beni sadece onun sayesinde istiyordu. Elliot rekorlar kırdı ve lisemizi üst üste üç ulusal şampiyonluğa taşıdı ve bizim bir paket anlaşma olduğumuzu ısrarla söyledi. Sahip olduğum her şey onun sayesinde. Bursum, Huntston gibi prestijli bir üniversiteye gitmem, içinde büyüdüğüm durumdan kendimi kurtarma fırsatım... hepsi Elliot sayesinde.

Ve işte buradayım, ikiz kardeşine karşı sağlıklı bir takıntı besliyorum. Aman Tanrım. Az önce iki parmağımı Ellis'in kıcının derinliklerine sokup, yastığına ağlayana kadar prostatını sağdım. Şimdi iki parmağımı da suyun altına sokmaya kendimi zorlamam gerekiyor çünkü kanıtları yok etmek istemiyorum.

Buradaki gerçek mazoşistim. Ve tamamen saçmalıyorum, kendime ve Ellis'e sadece yardım ettiğimi söylüyorum. Evet, çoğum büyük bir yanlış düzeltmeye odaklanmış durumda. Onunla ilgilenmem, durumu iyileştirmem gerekiyor. Ama mesele bundan çok daha fazlası. Ona dokunmamaya yemin ettikten sonra ona dokunmak için bir bahaneye ihtiyacım vardı. Elini veya ağzını bir daha asla penisimde hissetmesem bile, ona dokunmak ve onu iyi hissettirmek yeterli. Ve odasına her ziyaretimde öfkeyle penisimi döverken geri kalanını hayal edebilirim, inlemelerinin sesleri kulaklarımda yankılanır. Onun kıcını bir daha penisimde hissetmeyi hayal etmeyi bile reddediyorum - hala kontrolü nasıl kaybettiğimden, kendi zevkimden başka hiçbir şeyin farkında olmadan nasıl aldığımından midem bulanıyor ve utanıyorum. Kahretsin, bunu düşünmek bile beni neredeyse yumuşatıyor, penisimdeki kan lekesini hatırlıyorum.

Beni affettiği için minnettarım, çünkü affetmeseydim muhtemelen çıkabileceğimden daha aşağılara düşerdim. Ama bunu hak etmiyorum. Ve kendimi asla affetmeyeceğim.

Son yarım saattir okumaya çalıştığım paragraf gözümün önünden geçiyor. Öğle vakti ama gözlerim kayıyor. Enerji içeceğimin son yudumunu içiyorum.

Bunu yapabileceğimi bilmiyorum.

İlk serimizi bitirdik ve dün gece Southern'a karşı oynadığımız tek maçta kalemizi gole kapattık. Harika bir açılış hafta sonuydu ve takım Koç'un umduğundan bile daha iyi oynuyor. Ve bu harika. Ama sezon daha yeni başladı ve ben şimdiden bitkinim.

Meseleyi zorlamanın ve Ellis'in burada yaşamasının içimdeki sahiplenme duygusunu yatıştıracağını düşünmüştüm ama koridorun hemen karşısında olduğunu bilerek uyumanın ne kadar zor olacağını hafife almışım. Her gece sadece birkaç dakikalığına ellerimi onun üzerine koyabiliyorum ama ne kadar uzun sürerse o kadar çok istiyorum. Bir penisi emememenin verdiği kaygının bana bu kadar sorun çıkaracağını kim düşünebilirdi ki?

Yarın uçağa biniyoruz ve bu kadar korktuğum için nefret ediyorum. Altı gün boyunca Teksas'ta olacağız ve lisedeyken deplasman maçlarını çok sevsem de, bu kadar uzun süre uzakta kalma fikri hoşuma gitmiyor. Yolda ders çalışmak veya ödev yapmak imkansız, bu yüzden genellikle uğraşmaya zahmet etmiyorum. Ama işler böyle giderse, başka seçeneğim olmayacak. Yeni dönemin başlamasına daha bir ay var ve ben şimdiden geride kaldım. Hocalarım oldukça hoşgörülü ve beyzbol programı çok yorucu olduğu için bana biraz ekstra zaman ve yardım sağlıyorlar, ama lisedeki gibi öğretmenlerin işleri yarım yamalak yapmama izin verdiği bir yer değil.

Yaptığım şeyin en iyi yaptığım şey sayılabileceğinden emin değilim. Dikkatim dağılmış durumda ve uyuyamıyorum. Vücudum çok fazla egzersiz yapmaktan ve yeterince uyumamaktan ağrıyor. Beslenme düzenim pek iyi değil çünkü sabah derslerimi ve öğleden sonraki durgunluklarımı atlatmak için şekere ve enerji içeceklerine bel bağlıyorum. Pek de yardımcı olduğu söylenemez. Bir buçuk saat sonra bir laboratuvarım var ve öğleden sonra ödevlerimin bir kısmını

halletmeyi umuyordum ama olmuyor. İnleyip başımı kollarıma yaslıyorum.

En tatlı ses, alçak ve yumuşak bir şekilde adımı söylüyor. Tenimde hafif bir ürperti yaratıyor. Yağlı boya kokusu burnuma geliyor ve onun stüdyosundan döndüğünü biliyorum. Sırıtip omzumdaki sıcak ele yaslanıyorum, göğsümde tatmin edici bir iç çekiş yükseliyor.

"Ne rüya görüyorsun, dostum?" Uyku sersemliğimi, tanıdık ve şefkatli ama çok daha az takdir edilen farklı bir ses delip geçiyor. Elliot kıkırdarak omzuma vuruyor. "İyi rüyalar prenses?"

Siktir. Uyuyakalmışım!

"Lanet olsun, saat kaç?" diye soruyorum, o kadar hızlı doğruluyorum ki neredeyse mutfak tezgahı olarak kullandığımız masanın üzerindeki kitap ve kağıt yığınının tamamını deviriyorum.

"Saat tam dört buçuk," diye cevaplıyor Ellis yumuşak bir sesle.

İNleyip başımı tezgaha geri koydum. "Siktir git," diye sızlandım sahte granite.

Profesörün beni içeri alması için kampüsü zamanında geçmem imkansız. Ayrıca kimya laboratuvarı olduğu için dersin başlangıcını kaçırdım ve zaten yetişemezdim. Kahretsin, kahretsin, kahretsin. Profesöre e-posta atıp özür dilemem gerekecek ama nasıl bir bahane uydurabilirim ki? Özür dilerim Öğretmenim. Uyumak için dersinizi kaçırdım. En yakın arkadaşımın kardeşi yüzünden mavi toplarım yüzünden uyuyamıyorum.

Uyurken serinleyen salya birikintisinden başımı kaldırdığımda, Elliot ve Ellis aynı endişeli ifadelerle beni izliyorlar. İkiz olduklarını anlayabileceğiniz çok az an vardır ve bu da onlardan biri. Ellis'in yüz hatları, Elliot'ın daha keskin çene hattından ve geniş burnundan daha yumuşak olsa da, ikisi de babalarının koyu saçlarına ve çıkık elmacık kemiklerine, annelerinin ise çarpıcı mavi gözlerine sahip. İkisi de başları dik, kolları kavuşturulmuş ve kaşlarının arasında minik, aynı çizgide, bana ne olduğunu söylememi bekliyorlar.

"Uyuyakalmak istememiştim," diye açıkladım. "Öğleden sonraki laboratuvarımı kaçırdım."

Laboratuvarları kaçırmak büyük bir sorun, çünkü notlarımızın önemli bir kısmını oluşturuyorlar ve haftada sadece bir kez. Laboratuvarları yalnızca oyun oynama olasılığımızın daha düşük olduğu günlere ayarlamaya dikkat ettim, ama oyun programımız yüzünden zaten yeterince kaçırıyorum. Yetişmek imkansız olacak. Sandalyemde çöktüm, elimle yüzümü ovuşturdum. Çabalarımın karşılığında dinlenmiş hissetme şansım bile yok, sadece boynumda bir tutulma ve ağzımda kötü bir tat var.

"Telafi edebileceğini düşünüyor musun?" diye soruyor Ellis. İlk dönemi atlatmak için ne kadar çok çalıştığımı bilen tek kişi o.

"Bilmiyorum," diyorum dürüştçe, omuz silkip yenilgiyle kollarımı indiriyorum. Gerçekten moral bozmak veya fazla sızlanmak istemiyorum. Sahip olduğum hayat için, bana verilen fırsatlar için minnettarım. Burada olmak istiyorum. Ama dört yıl boyunca nasıl dayanacağımı bilmiyorum. Tüm bunların baskısı yeterince kötü, ama Ivy League eğitimini yorucu bir spor programıyla bir arada yürütüp yürütemeyeceğimi bilmiyorum. Çok fazla.

"Sana takımın akademik danışmanıyla bir görüşme ayarlayacağız," diyor Elliot, her zamanki gibi iyimser. Her şey ona çok kolay geliyor. Çok çalışıyor. Bunu hafife almıyorum. Ama azimli olmasının yanı sıra çok da zeki. Programlarımız bu kadar yoğun olmasına rağmen ders çalışmakta veya ders yüküne yetişmekte zorlanıyor gibi görünmüyor. Tüm bunların üstesinden gelmenin çok zor olduğunu kabul ederdi, ama her ne zorluk olursa olsun bunu kabulleniyor ve başarılı oluyor.

Elliot sırtıma sertçe vurdu. "Başaracaksın, koca adam. Hadi, yemekhaneye erken inelim de rüyanda seni kimin gülümsettiğini bize anlat."

En yakın arkadaşım tarafından yarı ölü dövölmenin acısıyla Ellis'e bakmaktan kaçınarak, çok yorgun olduğum hakkında bir şeyler mırıldanıp öğle uykumu bitirmek için sendeleye sendeleye odama

gittim. Tabii ki, odaya girdiğimde, kardeşlerin Ellis'in Howler's beyzbol takımının ekipman sorumlusu olarak kalıp kalmayacağı konusunda tartıştıklarını dinleyerek uyandım. Brandon, kırık bacağı için ikinci bir ameliyat geçirmesi gerektiği için sezonun geri kalanında oynayamayacak ve botla topallamaktan daha fazlasını ne zaman yapabileceği belli değil. Bu, alışma-öğrenme programına uygun resmi bir okul işi ve Koç, Ellis'in isteyeceğini varsayarak iş ilanını ele geçirdi.

Ellis'in bunu belli ettiği kadar umursadığını sanmıyorum. Oynamayı sevmese bile beyzbolu seviyor. Sevmiyormuş gibi yapıyor ama ilgilenmeyen biri neden rastgele rakip takımların oyuncu istatistiklerini sıralasın ki? Ellis her zaman kardeşinin ve benim en büyük hayranımdı. Onu orada görmekten bu kadar hoşlanmamalıyım ama gözlerini üzerimde hissettiğimde daha iyi oynadığımı hiç hatırlamıyorum. Dikkatinin farklı olduğunu daha önce nasıl fark etmediğimi merak ediyorum.

Bir süre sonra kapı hafifçe vuruluyor. Tavana bakıp kendime vakit kaybettiğimi ve kalkıp odaklanmaya çalışmam gerektiğini söyleyerek çok fazla zaman harcadıktan sonra. Ellis elinde  sandviç ve bir kase meyveyle içeri giriyor.

"Hey," diye fısıldıyor.

"Hey."

"A olabileceğini düşündüm," dedi sandvilerden birinin yarısını silip tabağı komodinin üzerine koyarken.

Gitmek yerine çalışma masamın sandalyesine oturuyor. O geceden beri odama ilk kez geliyor, her ne kadar bu düzenli bir olay olmasa da. Son zamanlarda onu bu kadar yakından izlediğim için, oturduğunda hiç kıpırdamayacağını fark ediyorum. İlacı sadece orgazm olsun diye mi uygulamama izin veriyor diye merak ediyorum ama bunun umurumda olmadığına karar veriyorum. Durmak istemiyorum.

Ellis sandviçin bir köşesini çiğnerken beni izliyor. "Stresli görünüyorsun."

Alaycı bir kahkaha atıp kendimi yukarı iterek yatağın kenarına oturdum, ağzıma birkaç üzüm atıp bir sandviç aldım. "Yine geride kaldım," dedim ağzım doluyken, sanki görgüsüzlük şu an ne kadar başımın döndüğünü gizleyebilirmiş gibi.

"Bundan daha fazlası gibi geliyor." Beni çok iyi tanıyor. "Yeterince uyuyor musun? Tek yaptığın derse gitmek, egzersiz yapmak, pratik yapmak ve daha fazla egzersiz yapmak gibi geliyor bana."

"Eh işte."

"Öyle değil," diyor ve bir üzüm çalıp kafama fırlatıyor. "Göz altlarında torbalar var. Egzersizlerini azaltıp biraz uyumalısın."

"Egzersiz yapmak için uykudan mahrum kalmıyorum, E. Uyumama yardımcı olması için egzersiz yapıyorum," diye itiraf ediyorum. "Kitaplarımdan birine her baktığımda gözlerim kayıyor ama yatağa girer girmez tamamen uyanıyorum."

Yatağım lanetli, bundan eminim. Ellis'i yatağa yatırana kadar iyiydi, hatta kış tatilinin çoğunu kış uykusunda geçirdiğimi düşünürsek, belki de fazlasıyla iyiydi. Ama onu sadece bir kereliğine istediğim gibi yatırıp her şeyi berbat ettiğim için, o zamandan beri pek uyuyamıyorum. Ama bunu ona söyleyemem. Onun yüzünden ne kadar perişan olduğumu kabul edemiyorum ve o gece olanlar için hiçbir sorumluluk üstlenmesini istemiyorum.

"Bu ne kadar zamandır devam ediyor?"

"Bilmiyorum, sanırım dersler tekrar başladığı için." Kaşını kaldırıyor.

"Ya da belki ondan birkaç gün önce?"

Homurdandım. Beni çok iyi tanıyor. "Belki."

"Bırak gitsin Gabe. İyi olduğuma söz veriyorum ve seni hiçbir şey için suçlamıyorum."

"Kendimi suçluyorum!" diyorum sesimi yükselterek. "Çünkü her şeyi mahvettim. Her şeyi mahvettim."

"Evet," diye onaylıyor ve bu beni biraz yoruyor. "Her şeyi mahvettin. Ama geri döndün. Özür diledin." Sesi alçaldı ve bakışlarımı dikkatle süzdü. "Her şeyi daha iyi hale getirdin."

Siktir. Ağzından çıkan son beş kelime yanılttı. Dilimin ağırlaşmasına neden olacak kadar yanılttı.

Elbette tepkimi fark etti. Öldürmeyi hedefledi ve hedefi tam on ikiden vurdu.

"Yaptığım şeyi hiçbir şey düzeltemeyecek. Ne kadar yalvarırsam yalvarayım yeterli olmayacak."

Ellis ayağa kalkıp bir parça meyveye uzanıyor. Ananas parçasını yavaşça yiyor, masama yaslanıyor, çiğnerken çenesinin her hareketini izlediğimi, yutarken Adem elmasının hareketini izlemeyi beklediğimi biliyor.

"Öyleyse yalvarmaya devam et," diyor ve parmaklarını yalayarak temizliyor.

"Ellis..."

"Gabe," diye tekrarladı ses tonumu taklit ederek. "Sana zaten verdiğim affı kazanmak için bir tür kefaret ödemen gerektiğini mi düşünüyorsun, o halde kazan."

O, inanılmaz bir sakinlik ve soğukkanlılık sergilerken ben ağzımın açık kalmaması için mücadele ediyorum. Ağzımda aşırı miktarda tükürük var ama Ellis beni şok etmeden önce üzerinde çalıştığım küçük bir çilek ısırtığını yutmaya yetmiyor.

"Ne demek istiyorsun?"

Nereye varmak istediğinden hiç şüphem olmasa da, en azından nasıl düşüneceğimi hatırlayabilmem için beni oyalayacak kelimeleri

söylemesine ihtiyacım var. Başını yana yatırdı, o lazer bakışları içimi yaktı.

Vücudumdaki her hücre evet diye haykırmak, onu her şekilde memnun etmek isterken hayır demek imkansız gibi geliyor. Ama çok riskli.

"Yaptığın şey hakkında kendini daha iyi hissetmek için yalvarmak istiyorsun. Öyleyse diz çök ve yalvar. Çünkü beni iyi hissettirebilecek tek kişi sensin."

"Yapamayız—"

"Senden evlenme teklifi etmeni istemiyorum Gabe." Doğrulup tişörtünü başından çıkarıp yanımdaki yatağa fırlattı.

Ona ve yatağa bakıyorum, başımı sallıyorum.

"Burada değil."

BÖLÜM 21

ELLIS

Gabe'in devasa bedeni benimkine değiyor ve kollarının belimdeki kavrayışından kaçınılmaz. Yatağım onunkinden daha küçük ama son birkaç haftadır burada uyumakta ısrar ediyor, Elliot yattıktan sonra gizlice içeri giriyor. Tekrar uyumasına sevindim ve kocaman, sıcacık bir fırının beni kısıtlamasına rağmen daha iyi uyuduğumu da itiraf ediyorum.

Genellikle yalnız uyanırım, o kadar bitkin olurum ki Gabe'in sabah dörde kurduğu alarmı hiç fark etmem. Bu, ona Elliot'ın alarmı çalmadan önce duşta mastürbasyon yapıp giyinmesi için yeterli zaman verir ve sonra sabah koşusuna hazır oldukları için kendileriyle gurur duyabilir.

Elliot'ın kız arkadaşının evinde birkaç gece geçirmek için ayrıldığını hatırlamadan önce bir an gerildim. Bahar tatiliydi ama beyzbol takımı okulun geri kalanı kadar tatil yapmıyordu. Dün maçlarında yedi vuruşluk bir galibiyet alamadılar. Elliot neredeyse hemen ardından ayrıldı ve şimdiye kadar yenilgisiz bir sezonu kutlamak için takım öğle yemeğinden sonra Gabe ve ben daireye geri döndük ve mahremiyetten faydalandık. Gabe devasa vücudunu benimle duşta sığdırmayı başardı ve ellerimi duş duvarına yaslayıp boşalana kadar kıcımlı diliyle becermeden önce vücudumun her santimini yıkadı. Sonra çoğunlukla Gabe'in sonunda yetiştii derslerde ilerlemeye

alışarak ders çalıştık. Sonrasında kanepeye uzanıp film izliyormuş gibi yaptık, dikkat etmemizin mümkün olmadığını bilerek. Denedim ama aramızdaki gerginlik çok yoğundu. Dokunuşuna yenik düştüm ve Gabe, ikimiz de pantolonlarımıza boşalana ve tekrar duş almamız gerekene kadar, battaniyenin altında kıcımı kuru bir şekilde sürterek beni tatmin etti.

Her gece yatağıma tırmanmasına, sanki besine ihtiyaı varmış gibi vücudumdan orgazm emmesine ve bana sarılıp uykuya dalmasına rağmen Gabe hâlâ ona dokunmama veya onu öpmeme izin vermiyor. Sanırım bu, mesafeyi koruma şekli, böylece suçluluk duyacak daha az şey oluyor. Onu tekrar bana dokunmaya ikna ettiğimde niyetim bu değildi. Yeterince rahatladığında, onu ne kadar çok istediğimi anladığında, bana geleceğini düşünmüştüm.

Yavaşça ve dikkatlice, ona doğru dönüp duruyorum. Vücudu iğdsel olarak benimkinin etrafında kıvrılıyor, beni kendine yaklaştırmak için gereken her yerde taviz veriyor. Başımı gğşne yaslayıp bacaklarımızı birbirine geçiriyorum. Kımıldayıp beni kendine çekiyor. Sabah ereksiyonu benimkine değiyor ve ikimiz de inliyoruz. Gözleri titreyerek açılıyor, sonra bana uykulu bir sırıtışla bakıyor.

"Ne yaptığını anlamadığımı sanma bebeğim," diyor, sesi çatallı ve seksi.

Kalçalarımı tekrar ona bastırıyorum ve beni altına almadan önce titriyor. Yatak ağırlığı altında gıcırđıyor ve ben de ona doğru kıvrılarak şilteye gömülüyorum. Onun ağırlığı bu kadar iyi hissettirirken hayal kırıklığına uğramak zor. Kolları ve dizleri üzerinde doğrulup köprücük kemiğime burnunu soktuğunda surat asıyorum. Kalçalarını benimkine doğru kaydırıyor, pamuklu boxer külotu çıplak tenime değiyor.

"Bu sabah benim için bir şeyin var mı, güzelim?" diye mırıldandı boynuma, sonra da nabzımın üzerine bir öpücük kondurdu.

"Neden sana dokunmama izin vermiyorsun?" diye sordum, dudakları ve dili vücudumda gezinirken, meme ucu halkamı yalayıp çekiştirmek için duraksadığında. Parmaklarım saçlarını tarıyor, vücudumda aşağı

doğru ilerlerken kısa buklelerini kıvırıyorum. Dudaklarının kalça kemiklerimde hafifçe kayması gıdıklıyor ve bana çok uzun süre işkence ediyor.

"Şu güzel küçük penise bak, ne kadar da ıslak ve beni bekliyor." Geniş omuzları bacaklarımın arasına girip penisimi tahrik ediyor. Ön sıvım yarığımdan sızıyor, inci gibi penisimden aşağı damlıyor. Gabe'in dili damlacıkların bir kısmını yakalayıp dipten uca doğru yalıyor. Büyük elleriyle uyluklarımın arkasını kavırıyor ve dizlerim neredeyse göğsüme değecek kadar yukarı itiyor.

"Ve bu mükemmel pembe delik, dilimi dileniyor. Seni kahvaltıda yiyeceğim bebeğim, ve bana verdiğin o tatlı kremayla onu kovalayacağım."

Kendi adımı bile unutacak kadar boşaldıktan sonra, dikkat dağıtma tekniklerini ne kadar iyi bir silah olarak kullandığını fark ediyorum. Kendimi toparladığımda, saçlarını kökünden çekip bana bakmasını sağlıyorum. Hâlâ cevap vermiyor ve hayal kırıklığına uğramaktan kendimi alamıyorum. Kapıyı açmanın onu tekrar rahatlatacağını, beni arzulasını sağlayacağını ummuştum. Bana bakış şekli ve ellerini benden uzak tutamaması, haklı olduğumu gösteriyor; etrafımda sahip olduğu neredeyse kalıcı ereksiyondan bahsetmiyorum bile. Ama belki de yanıliyorumdur?

Doğrulup geri çekiliyorum. Bana izin veriyor ve alanıma gösterilen saygıyı takdir mi ediyorum, yoksa beni tekrar altına çekip istediğini almadığı için hayal kırıklığına mı uğruyorum, karar veremiyorum. Tıpkı göz bağı çıkmadan önce yaptığı gibi.

Kalkıyoruz ve Gabe beni önce duşa gönderiyor. Gözlerimi kısıp ona bakıyorum, benimle gelmemesine sinirleniyorum. Vücudumdaki önceki gecenin kalıntılarını temizlerken bir plan yapıyorum.

Onu kıracağım.

Sonunda mükemmel bir şekilde tıraşlanmış ve ovalanmış bir şekilde banyodan çıktığımda havayı pastırma ve tatlı bir şeyler kokuları

kaplıyor. Yemek mi pişirdi? İki gözlü bir ocak, mikrodalga fırın ve eminim ki olmaması gereken bir tost makinesi olan küçük bir mutfığımız var ama yemekhaneden aldığımız önceden pişirilmiş yemekleri ve ara sıra ızgara sandviçleri ısıtmak dışında pek bir şey pişirmiyoruz. Çırpılmış yumurta muhtemelen ocakta pişirdiğimiz tek şey.

"Bütün bunlar ne?" diye soruyorum, Fransız tostunu tabağa koyuşunu izlerken. Hatta üzerine dilimlenmiş çilek koyup pudra şekeri serpiyor. Bu malzemeleri hazır bulundurmak için önceden planlamış olmalı.

Bayılma. Bayılma. Sakin ol.

Gabe yukarı bakıyor, memnun bir gülümsemeyle ağzı açık kalıyor. Yüzümde hoş bir gülümsemeyle tezgahın etrafında dolaşıp şeker kaplı bir çileği ağızma atıyorum.

Bana iyice bakabilmek için geri çekildi, gözleri tüm vücudumda gezindi. Açıkta kalan karnımı ve Pride Alliance gizli Noel Baba partisinden şaka hediyesi olan minik saten şortumu taradı. Antoni ertesi gün bana kısa üst verdi çünkü siyah üstüne siyah desen ve saten öpücük izleri mükemmel bir şekilde uyuyordu. Gözleri, irade gücüyle ancak yarı sertleşmiş olan penisimin çıkıntısında oyalandı. Tezgahın ucuna kollarımı dayayıp eğildim ve bir çilek daha çaldım. Dudaklarıma biraz pudra şekeri bulaşırsa, bu tamamen tesadüftür. Bakışları ağızma odaklandığında göz bebeklerinin nasıl büyüdüğünü fark etmemiş gibi davranmaya çalıştım.

"Ah, şimdi de acımasız oluyorsun," diye mırıldandı, sesi tenimde karıncalanma hissi yaratacak kadar alçak ve gürdü.

Oyna. Harika.

Dilim şekerin üzerinde geziniyor ve ondan yayılan sıcaklığı hissedebildiğime yemin edebilirim. Beni istiyor. Ama ben de onu elde edemezsem o da beni elde edemeyecek. Kararlıyım.

"Neyden bahsettiğini bilmiyorum," diyorum, ağzım bir yandan yukarı kıvrılarak. "Portakal suyumuz var mı?"

Ondan uzaklaşıp buzdolabını açtım ve belimden eğilip içine baktım. Tam kutuya uzandığım anda, sıcak eller kalçalarımın iki yanına kondu. Omzumun üzerinden baktım, Gabe'in pijama pantolonunu zorlayan belirgin ereksiyona doğru kıcımlı itme isteğini görmezden geldim. "Az kaldı. Listeye ekleyebilir misin?"

Bakışları kıcıma dikilmiş, başparmakları ipeksi kumaşın üzerinde geziniyor. "Bunlar nereden çıktı?"

"Şey..." diye düşünüyormuş gibi yapıyorum. "Antoni'den Noel hediyesi."

Ayağa kalkarken tutuşunun sıkılaştığını hissediyorum ve kaçmaya çalışan o şeytani sırıtişla mücadele ediyorum. Gabe kalçalarımındaki tutuşunu bırakmıyor, sadece beni kendine çekiyor, nefesi kulağımın dibine sıcakça çarpıyor. "Ve Antoni neden sana iç çamaşırı alıyor?"

Omzumun üzerinden bir kaşımı kaldırdım. "Şort bunlar. Kulübe gitmek için."

"Kulübe gidilmez. Ve bunlar halka açık yerlerde giyilecek şortlar değil. Bunlar külot, Tanrı aşkına."

Ne kadar sinirlendiğine gülmemek elde değil. Ona katılmıyorum ve herkese kesinlikle halka açık bir yerde onları giymeyeceğimi açıkça söylüyorum, ama şu anda Gabe'in sinirini bozmak için evden bunlarla çıkmayı deneyebilirim diye düşünüyorum.

"Aslında gelecek hafta sonu gidiyorum." Kaşlarını çattığını hissediyorum ve eminim ki bunun sebebi, üçümüzün, benim ve Elliot'ın doğum günü için her zaman birlikte bir şeyler yapmamızdır. Ama henüz bir plan yapmadık ve eminim Elliot sporcu arkadaşlarıyla takılmayı tercih ederdi. Ivy ve diğerlerine onlarla gideceğime söz verdim ve diğer hafta sonları kadar iyi geçti. "Ayrıca," diyorum, elinden kurtularak. "Sen onlardan hoşlanmıyorsun diye, başkası da hoşlanmayacak demek değil."

O lanet olasıca homurdanıyor. Homurdanıyor!

Gabe kolumu yakalayıp beni döndürüyor ve tezgahla arasına sıkıştırıyor. Üzerime dikiliyor, sanki beni diri diri yemek istiyormuş gibi görünüyor. Hem sinirli hem de sert, ben de titriyorum.

Son kez kontrolünü kaybettiğinde olanlardan sonra, buna hiç yanaşmayacağımı düşünürdünüz. Ama onun elinde bir hamurdan başka bir şeymişim gibi davranma irademi hemen kaybedip, başımı geriye atıp ona bakıyorum. Başını eğiyor, ağzı benimkinden birkaç santim uzakta. Çok yakın...

"Onlardan hoşlanmadığımı söylemedim," diye homurdandı. Kapüşonlu gözleri ağızımla gözlerim arasında gidip geldi. "Bazılarını kaçırdın," diye fısıldadı ve alt dudağımı yaladı.

Parmak uçlarıma kadar yükselip dilini geri çekilmeden önce yakaladım ve ağızıma aldım. Şekerin tatlı tadı ve Gabe'in boğuk iniltisi ağızımı doldurdu. Dilini bıraktığımda geri çekilmedi. Gabe ağızımı kendikiyle kapattı ve dillerimiz çılgınca birbirine dolandı. Öpücüğü ayak tabanlarıma kadar hissettim. İhtiyaç ve zevkin yarattığı bir spazm omurgamı dikleştirdi ve kollarım boynunun arkasında dolandı. Elleri, beni sıkıştırdığı yanlarımda duran tezgahdan ayrılıp uyluklarımın arkasına indi. Beni kolayca kaldırdı ve bacaklarım beline dolandı.

Kafam, akan kan dışında bomboş. Başım dönüyor, ağızımızın emişinden kaybolmuşum. Birbirimizin arasından geçirdiğimiz havada yaşıyoruz, daha fazlası için çabalıyoruz. Elim aramıza girdiğinde farkına bile varmıyorum, sadece elim onun yumuşak, sıcak derisine değdiği anda inlemeyle havlama arasında bir ses çıkarıyor. Beni itiyor ama parmak uçlarım ıslak bir hisle dolmadan önce değil.

Göz açıp kapayınca kadar benden birkaç adım öteye geldi. Ayaklarımın yere ne zaman değdiğinin farkında olmadan, tezgaha bir elimle kendimi sabitleyerek sendeliyorum. Küçük saten şortumun önü, ereksiyonumun dar kumaşı çadır gibi sarması yüzünden açıkta kalıyor, önlerinde ıslak bir nokta oluşuyor. Bakışlarımı göz hizasında tutmak, ona yalvarmak benim için bir mücadele.

Neden bu kadar çok mücadele ediyor?

Neyse, yalvaracaksam boş ver.

"Bak Gabe. Bu oynadığımız kefaret oyunu çok eğlenceliydi. Ama düşündüğüm gibi gitmiyor."

"Ben-"

"Korkuyorum," diye tamamladım onun yerine. "Evet, anlıyorum. Benim de korktuğum kısımlar var. Bir örnek de bunun ne kadar tek taraflı hale geldiği. Kendimi ne kadar zayıf ve acınası hissettirdiği."

Başka bir şey söylemesine fırsat vermeden elimi kaldırdım, parmak uçlarımdaki ıslaklığın artık soğuk ve yapışkan olduğunu hatırladım.

"Senden, fiziksel olarak incinmenden korkmuyorum. Bir daha olmayacağına gerçekten inandığım dürüst bir hataydı." Parmaklarıma bakıp parmak uçlarımdaki sıvıyı ovuşturuyorum. "Senin küçük, kirli sırrın olacağım. Emin olana kadar bunu saklayacağım. Ve eğer istediğin bu değilse, o zaman geri çekilip yıllardır yaptığım gibi sana aşık değilmişim gibi davranacağım. Ama sana acıyıp oynayacağın biri olmayacağım."

"Değilim. Mesele bu değil-" sesini alçalttı. "Yaptığımız işi seviyorum. Seninle ilgilenmeyi seviyorum... Seni iyi hissettirmeyi."

"Ve yastık prensesin olmaktan nefret etmiyorum ama sana eşit derecede sahip olamayacaksam hiçbirini istemiyorum." Sessizliğin birkaç saniye uzamasına izin verdim, bir şey söylemesini bekledim. Herhangi bir şey. Ama söylemedi. "Seni yapmak istemediğin bir şeyi yapmaya asla zorlamam, tıpkı senin de beni istemediğim bir şeyi yapmaya zorlamayacağını bildiğim gibi. Aramızda kırgınlık ya da buna benzer bir şey yok. Bana vermek istediğin her şeyi alırım ve inan bana, hepsini istiyorum." Söylemek istediğimi vurgulamak için, parmaklarımı teker teker yaladım, göz temasını korurken tadını çıkardım. Bu kasıtlı bir güç gösterisiydi. "Ama lütfen bana yersiz suçluluk veya korku yüzünden karşılık veremeyeceğim hiçbir şekilde dokunma."

Bir çıkış yolu arayıp ona düşünmesi için alan tanımak istediğimden bir tabağa uzanıyorum. "Kahvaltı için teşekkürler," diyorum ve odamda yemek yemek için yanından geçerken yüzünün yan tarafına beceriksizce bir öpücük konduruyorum.

BÖLÜM 22

GABE

Yatak sallanıyor ve Ellis kıpırdanıyor. Derin uykuda olduğundan oldukça eminim ama bedeni bana yer açıyor, yanına yerleşir yerleşmez bedenimin içinde eriyor. Başını göğsüme doğru çekip bir kolumu ona dolayarak onu sıkıca sarıyorum. Boştaki elimle koyu renk saçlarını yüzünden çekiyorum. Burnumu ensesine gömüp içime çekiyorum, sıcak, misk kokulu kokusunu içime çekiyorum.

Bütün günü birlikte geçirecektik ama mahvettim. Her zamanki gibi. Günün çoğunu arkadaşlarıyla dışarıda geçirdi ve ben bir süre kıskançlıkla kanepede oturdum. Onu tekrar içeri çekmek, bana yaslamak ve dudaklarını sadece yanağımda değil, daha fazla yerde hissetmek istemiştim. Ama bugün kaç kişinin ona bakacağı konusunda takıntılı bir şekilde homurdanarak dışarı çıkmasına izin verdim. Bu sabah beni kışkırttığı aynı kısa üst ve saten şortunun paçasını gösteren düşük bel bol kot pantolonla harika görünüyordu. Onu yere bastırıp açıkta kalan teninin her santimini morluklar ve ısırik izleriyle kaplamak istedim, kotundaki yırtıklardan görünen her soluk ten parçası da dahil.

Alana ihtiyaç duyduğu konusunda haklıydı. O yanımdayken düşünemiyorum. Düşüncelerimle baş başa kaldığımda, doğru olanı yapmaya çalışırken yanlış yolda olduğumu fark ettim. Ona kendimin yarısını veremezdim.

Bunu atlatmak için birkaç saat sinirli olmam gerekti. Sorunun ne olduğunu anlayamadım. Neden birileri düzenli orgazmlara maruz kalıp karşılık vermek zorunda kalmadığı için üzölsün ki?

Ama dinamikler daha önce bildiğim her şeyden çok farklı. Partnerime sık sık bir şeyler vermek istediğim, onun zevkinin benimkinden daha önemli olduğu bir ilişkide hiç bulunmadım. Belki de bir penis meselesidir. Vajina yalamaktan nefret etmiyordum ama bayılmıyordum da. En sevdiğim şey değildi. Karşılığında bir şey almanın bir yoluıdu. Almak için veriyordum. Ve dürüst olmak gerekirse, penisimi emmek için gerçekten heyecanlanan biriyle birlikte olduğumu hatırlamıyorum. Her zaman, bunun sadece alan taraf dışında kimsenin hoşuna giden bir şey olmadığını varsaydım.

Ama Ellis'in üzerine çıkmayı, ona dokunmayı, onu tatmayı, onu yutmayı ve onun bir parçasını benim bir parçam haline getirmeyi seviyorum. Sperminin kanıma karıştığı zihinsel resim bana süper güçlerim varmış gibi hissettiriyor. Aslında karşılığında hiçbir şey almadan, sadece onu iyi hissettirdiğimi bilmenin tatmini dışında vermekten mutluyum. Onu tatmin etmek beni tatmin ediyor. Bu, dokunuşundan veya hevesli ağzının penisimi nasıl sardığından hoşlanmadığım anlamına gelmiyor. İkimiz de ne yaptığımızı bilmesek de, o sahip olduğum en iyi şey. Ama aynı zamanda sorunun yarısı da bu - onu incitmeden nasıl doğru yapacağımı bilmiyorum. Bir göt, bir am değildir. Ön sevişmeyi atlayamazsın. Ama şimdi düşündüğümde, belki de sadece berbat bir sevişmeydim. Belki de hepsi numara yapıyordu.

Ama Ellis numara yapamaz. Çok kötü bir yalancı. Ama bir erkek, bir kız gibi orgazm taklidi yapamaz. Ve bunlardan bolca elimde ve ağzımda oldu. Yaptıklarımı telafi etmeye yeteceğini sanmıyorum. Asla telafi edemeyeceğim.

Ama ben bencilim. Ellis'i istiyorum. Onu her anlamda ne kadar çok istediğimden başka hiçbir şeye odaklanamıyorum. Ona dokunmadan önce bile yeterince kötüıdü. Merakım tenimin altında karıncalar gibi yanıyordu. Ama ona yaklaştıkça, daha da derinlere inmesine izin

verdim. Artık tamamen kanıma işlemiş durumda ve ondan uzak duramıyorum.

Elliot yarın sabah dönecek ve bu konuda ne yapacağımı bilmiyorum. En iyi arkadaşıma yalan söylemekten hoşlanmıyorum. O benim gerçek kardeşim ve bunun bizi mahvedeceğinden korkuyorum.

Eğer Ellis'e sahip olabilirim, hayatımdaki diğer en önemli kişiye değecek mi?

Yanağını avuçlayıp ona sokuluyorum, burnumu boğazının kenarına dayadım. Onu uyandırmak istememiştim, ama o da bana sokulup pürüzsüz yanağını sert sakalıma sürttüğünde tam olarak uyanık olduğundan emin değilim. Göğsünden yumuşak, tatmin edici bir ses yükseliyor ve ikimiz de aynı anda birbirimizin dudaklarına dönüyoruz. Uzun süre yavaş ve yumuşak bir şekilde devam ediyor ve Ellis üzerime çıkıp öpücüğü derinleştirdiğinde bile öyle kalıyorum. Bu, bunun sadece fiziksel bir şey olmadığına dair söylenmemiş bir beyan olduğu kadar, bir kontrol egzersizi de.

Ellis'in üzerinde sadece şort dediği o saten külot var ve bunlar inanılmaz seksi değil mi, siktir et. Neredeyse hayal gücüne yer bırakmayan o dar, beyaz külot kadar ateşliler. Muhtemelen mahvoluşumun tek sorumlusu o lanet olası şeyler.

Kalçalarını döndürüyor, ereksiyonumun sert çıkıntısında kendini ovuyor. Kalçalarımı ona bastırmak için köprü gibi hareket ettirerek, kalçalarını yukarı aşağı hareket ettiriyorum. İpeksi kumaşı çıplak penisimde hissetmek için can atıyorum ama henüz kendime yeterince güvenmiyorum. Şimdilik, yumuşak, uykulu pantolonuna ve inlemelerine odaklanıyor, bedenlerimiz birbirine karışırken onları yutuyorum. Terleyip titreyene kadar birbirimize sürtünüyoruz, ikimizin de iç çamaşırımızın kumaşından sıvı sızıyor.

İkimizi de kaydırıp onu altımda döndürüyorum, dudaklarımı ağzından çekip boynunu emiyor. Nefes alış verişlerinden yakınımda olduğunu anlayabiliyorum ve bütün gün boyunca gergindim. Aramıza uzanıp ikimizin de penisini serbest bırakıp birbirine bastırıyorum. Elini tutup

ön sıvının oluşturduğu karmaşanın içinden geçiriyorum ve penislerimizi birbirine kenetliyoruz. Kalçalarımı ellerimize doğru iterken, onun daha küçük eli de shaftımı sıkıca kavramış durumda.

"Gabe!" Ellis, aramızda sıcaklık dalgalanırken adımı fısıldadı. Çıglıklarını ağızımla yakaladım, tadına baktım, ellerimize her çılgınca vuruşta dilimi ağızına soktum.

Orgazmım onunkini takip ediyor, artık dayanamıyorum. Bırakmadan önce ismi tıslayarak çıkıyor, tüm penisine, karnına ve göğsüne dökülüyor. Onu ezmek için penislerimizi bırakmam gerekiyor, ağırlığımı tek kolumda taşıyamayacak kadar titriyorum.

"Sik beni..." diye inliyorum, orgazmımı yaşarken Ellis penisimden gelen spermi pompalamaya devam ediyor. Her yere sıçıyor, o kadar çok sıçıyor ki, sürekli olarak içimden boşalırken vücudunda birikiyor.

Sırt üstü dönüyorum, Ellis üzerime örtülecek. Üstüme çıkıp yüzümü avuçluyor ve beni hissizleştirecek kadar öpüyor, kayıyor ve üzerime yapışıp kalıyor, birleşmiş yapışkan karışımımız yanlarımdan aşağı akıyor.

"Tanrım, senin sperminle kaplı olmayı seviyorum," diye inledi Ellis, teni benimkine yapışmış ve ağır ağır nefes alıyordu. Penisim seğirdi, sırf onun için biraz daha fazla sperm fıskırdı.

Bu, daha önce hiç yaşamadığım bir dinamik, onunla birlikteyken şimdiye kadar tam olarak takdir edemediğim bir fark. "Çok fazla değil mi?" Sesimde biraz mizah duygusu yaratmaya çalışıyorum ki, kendimi küçümseyerek güvence isteyen, çok acınası biri gibi görünmeyeyim.

"Hayır, bayılıyorum." Bayıldığına inanıyorum ve bu durum, en büyük güvensizliklerimden biriyle garip bir şekilde gurur duymama neden oluyor. "Sanırım fazla seviyorum," diye homurdanıyor.

"Benim küçük spermim orospu mu olacaksın?"

"Siktir," diye inliyor Ellis, boynuma doğru, bana yaslanmış halde.

Kıkırdadım, aramızdan sıyrılan pisliğin bir kısmını toplayıp kalçasının açıkta kalan kısmına sürdüm. Elim saten şortunun altına girip, kalçasını aşağı yukarı ovuşturdum. "Endişelenme bebeğim. Bunun çok daha fazlası var."

Bir şeyler söylüyor ama sesi boğazıma dolanıyor ve tekrarlamasını istediğimde başını şiddetle sallayıp reddediyor. Gülüyor, bu yüzden bir şeye sinirlendiğinden endişelenmiyorum ama ne düşündüğünü bilmek istiyorum.

"Söyle bana," dedim parmağımı deliğine bastırarak.

"Nyngh. Siktir et. Daha fazla," diye yalvarıyor. Üzerinde daireler çiziyorum ama itmiyorum. Geriye doğru kayıyor, bana doğru itmeye çalışıyor.

"Söyle bana," diyorum, parmağımı tekrar içeri sokup bıraktıktan sonra.

"Bu utanç verici," diye sızlanıyor.

Nefes nefese bir kahkaha attım. "Neyden utandığını anlamıyorum. Aksine, pis sperm orospusum olmak istemene minnettarım. Bu da bana utanılacak hiçbir şeyim olmadığını hissettiriyor."

"Neden utanıyorsun ki?" diye soruyor, sesinde inanmazlık var.

"Tam olarak normal değil... miktar. Tıbbi bir mesele." Ellis başını kaldırıp bana bakıyor ama ben başını geri çekiyorum. Diğer elim, götüne yaptığım pisiğe daha fazla sperm topluyor. "Ciddi bir şey değil. Sadece çoğundan daha fazla meni üretiyorum."

Ayrıca belirgin şekilde daha yüksek bir cinsel isteğim var. Ve gerçekten sert boşaldığımda bazen biraz başım dönüyor. En son Ellis'in içine düşüncesizce daldığım geceydi, görüşüm kararmıştı, daha derine inme, kendimin mümkün olduğunca çoğunu içine sokma içgüdüleriyle içini hortumla hortumlamak istiyordum. Sadece spermimi içine almak için onu parçalayıp, bu süreçte kanamasını sağlıyordum.

Ellis, tekrar kaçmayı düşünemedi hastalıklı düşüncelerimi delip geçiyor. "Bunda biraz ilkel bir şey var. Ben, şey..." duraklıyor, utanç verici düşünceleri itiraf etmek isteyip istemediğinden belli ki emin değil. Parmağımı içine sokup onu ikna etmeye çalışıyorum. Son birkaç haftadır vücudunu daha iyi tanıyorum; dokunuşumdaki her küçük tepkiyi nasıl izleyeceğimi, dinleyeceğimi ve hissedeceğimi. "Ah, kahretsin," diye nefes veriyor. "Tanrım, lütfen daha fazla."

"Bana duymak istediklerimi söyle bebeğim," diyorum ve prostatına hafifçe dokunarak onu daha da tahrik ediyorum.

"Ne kadar çok olduğunu seviyorum. Her zaman senin sperminle kaplı olmak istiyorum," diye homurdanıyor, parmağımı geriye doğru sallarken. "Ama sadece dışarıda değil. İçimde olmasını istiyorum. Bolca. Her zaman."

Toplarım güm güm atıyor ve bu yüzden kendimi tam olarak affedemiyor veya kendime güvenemiyorum. Çünkü şu anda bile, parmaklarım spermimi onun mükemmel küçük götüne iterken, içine tekrar boşalmak istediğimi düşünmek bile sikimi canlandırmak istiyor. Onu ne kadar incittiğimi ve kendimi suçluluk ve pişmanlıkla hasta ettiğimi bilsem de, hala onu benimle becermek istiyorum. Tanrım, mahvoldum. Üreme saplantım mı var? Elbette Ellis'i hamile bırakamam ama bu fikir bile sikimi tekrar çelikten daha sert yapıyor.

Gözlerim titreyerek kapanırken, ikinci ıslak parmağımı içine soktum. "Bu mükemmel, sıkı kıcı spermimle doldurmamı mı istiyorsun? Bu küçük, sıkı deliği tekrar tekrar mı üretmemi?"

"Ah, kahretsin!" diye soludu Ellis, üzerime atılmadan önce.

BÖLÜM 23

ELLIS

"Ne?!"

"Çifte randevu. Bizimle gelme fikrini değiştirirsen, bunu üçlü randevuya çevirebiliriz." Elliot bana umutla bakıyor, ona bakmaktan fazlasını yapmamı bekliyor. Kiminle gizlice görüştüğümü merak ediyor. Şu anki bahisleri hep Sean'a, çünkü iri yapılı, atletik tiplerden hoşlanacağımı doğru tahmin ediyor. Ama ona söylemediğim için, beni beyzbol takımından arkadaşıyla tanıştırmak konusunda sürekli şaka yapıyor. "Tripp'i davet edebilirim," diye kaşlarını sallayarak alay ediyor. Sanırım takım arkadaşıyla çıkmamı istiyor ama aynı zamanda Gabe'in bu konuyu açtığında nasıl sinirlendiğini de beğeniyor. Gabe'in Tripp'ten ne kadar nefret ettiğini ve nedenini bilmiyor, sadece komik buluyor.

Ama onun bu alaycı tavırlarını komik bulmakta her zamankinden daha çok zorlanıyorum, çünkü kendimi onunla özdeşleştirebiliyorum. Kıskançlık, ateşli ve yoğun, safra gibi boğazımda fokurduyor.

"Bana öyle bakma. Doğum günümüzde beni terk eden sensin. Her zaman birlikte bir şeyler yaparız."

"Zaten planlarım var," diye hatırlatıyorum ona. "Ama randevundan sonra bizimle gelebilirsin," diye ekliyorum, tam bir pislik olmak

istemediğimden.

Elliot burnunu kırıstırdı. "Pek bana göre değil. Kulüpler yani. Eşcinsel olduğu için değil." Onu başımdan savdım çünkü bunu zaten biliyordum ve gitmek isteyeceğini beklemiyordum.

"Gabe kimi getiriyor?" diye patladım.

"Aslında bilmiyorum. Kimya laboratuvarından bir kız sanırım? Jimnastik takımında olabilir? Belki amigo kızdır? Hatırlayamıyorum. Nasıl biri olduğunu bilirsin." Ah, hayır, kesinlikle hayır.

Elliot konuşmaya devam ediyor, berbat ruh halimden tamamen habersiz. Kız arkadaşının ziyarete gelmesi için çok heyecanlı. Bahar tatilleri denk gelmemiş ama sonunda en iyi şekilde sonuçlanmış çünkü o onu ziyarete gidebiliyordu ve şimdi de kız onu ziyaret edebiliyor. Vallahi vallahi vallahi. Umurumda değil. Ashleigh iyi biri falan ama kardeşimin kiminle çıktığı umurumda değil. Ancak Gabe'in kiminle çıktığını düşündüğüyle çok ilgileniyorum.

Ellis: Gelecek hafta sonu çift buluşması olacağını mı duydum?

Gabe: Başlama. Başka seçeneğim olmadığını biliyorsun.

Ellis: O kim?

Gabe: Yapma.

Ellis: ...

Gabe: Sadece bir kılıf. Ne yapmam gerekiyor?

Ellis: Ona hayır de. Gitmek istemediğini söyle.

Gabe: Bunu denedim. Heyecanlı, her şeyi planlamış. Nasıl olabileceğini biliyorsun.

Elliot tek fikirli olabiliyor. O benim ikizim, nasıl olabileceğini çok iyi biliyorum. Ama Gabe'in de istediği zaman inatçı bir orospu çocuğu olduğunu biliyorum, öyleyse neden buna razı oluyor?

Gabe: Şüpheleneceğinden endişeleniyordum.

Ellis: Güzel kıyafetlerinin hepsinin ikiye yırtıldığını görünce çok şüpheleneceksin.

Gabe: Böyle olma.

Ellis: Ne gibi olma?

Ellis: Belki Tripp'i davet etme teklifini kabul ederim.

Gabe: Yapamazsın.

Haklı, yapmayacağım. Tripp'i kandırma riskine girmeyeceğim. Gerçekten iyi bir adam. Ama biraz yapışkan. Bir süredir sadece arkadaşça sohbet ediyorduk ama Gabe onu maçlarda beni izlerken yakalıyor. Ben de onun sadece sahiplenici mağara adamı tavrını sergilediğini sanıyordum ama daha dikkatli olmaya başlayınca fark ettim. Şimdi Tripp onu her bakışında gördüğümde bana gülümsüyor ve ben de Gabe'e, lafın gelişi, "gözlerini çıkarıp kıcına soksa" ne kadar şüpheleneceğini hatırlatmak zorunda kalıyorum, hem de sebepsiz yere.

Yani hayır, Tripp'i bu buluşmaya davet etmeyeceğim. Ama bu Gabe'in sinirlenmesine izin vermeyeceğim anlamına gelmiyor.

Tripp, ona uzattığım vuruş kaskını alıp güverteye oturdu ve birkaç pratik vuruşla ısındı. Sopayı havaya birkaç kez savurduktan sonra bana göz kırparak hava atmaya çalışması dikkatimden kaçmadı. Gözlerimi devirmek istiyorum ama Gabe yakınımdaydı ve diğer takımın yakalayıcısının atıcının tepesinden dönmesini beklerken kendi sert pratik vuruşlarını yapıyordu. Bazlar doluydu ve tahtada iki strike vardı. Oyun berabereydi ve geriye sadece bir vuruş kalmıştı, yani Gabe'in vuruşu oyunu ya kazanacaktı ya da kaybedecekti. En iyi vuruşçularımızdan biri ve bunu biliyorlar. Turunun sonunda birkaç sayı önde olup olmayacağımız konusunda endişelenmek aklıma gelmiyordu.

Tripp'le flört etmiyorum ama onu görmezden gelmek dışında her şey hem onun hem de Gabe'in gözünde dikkat çekmek olarak kabul ediliyor. Gabe bugün biraz özensiz oynuyor, benimle takım arkadaşı arasındaki her etkileşimi izlemekle fazlasıyla meşgul. Koç onu kenara

çekip kafasını kışından çıkarıp oyuna girmesini söylemek zorunda kalmıştı. Vuruş sırasına geldiğinde, rakip takım geri çekildi ve ilk iyi atışta içinde tuttuğu öfkeyi boşaltmasını bekledi. Muhtemelen arka duvarın üzerinden atılacak bozuk bir topa hazırlanırken omuzlarındaki gerginlik inanılmaz seksi. Onu daha sık kızdırmalıyım.

Elliot'ın kız arkadaşı tribünde Gabe'i destekliyor, yanında oturan kız da onunla birlikte alkışlıyor ve tezahürat ediyor. İkiisi birlikte bir şeye kıkırdamak için başlarını eğiyorlar ve ben de onlara dik dik bakıyorum. Krysta ve Ashleigh çok iyi anlaşıyorlar, bu da ona sürekli etrafta olması için bir sebep veriyor. Gabe ve benim Ashleigh buradayken sessiz, çalınmış anları bile yakalayamamış olmamız yeterince kötü, ama baş başa bir an bile geçiremiyoruz. Elliot ve kız arkadaşının birlikte özel bir randevuya çıkmak isteyeceğini düşünürdünüz, ama Gabe ve Krysta'yı her yere yanlarında davet etmekte ısrar ediyorlar. Dördü öğle yemeğinde buluşuyor, Krysta ve Ashleigh her antrenmanı izlemeye geliyor ve her akşam takılıyorlar. Ben her zaman davetliyim çünkü Ashleigh çok tatlı biri ve herkesi mutlu etmek istiyor. Çöpçatanlık girişimlerinin kalbimi parçaladığını bilmiyorum.

Krysta çok güzel. Uzun boylu, uzun, bronz ve biçimli bacakları var. Parlak çilek sarısı saçları ve göz kamaştırıcı beyaz dişleri var. Ondan nefret ediyorum ve ondan nefret ettiğimin ne kadar belli olmasından da nefret ediyorum. Bana her gülümsediğinde ve beni bir sohbe dahil etmeye çalıştığında, ona karşı son derece kaba davranıyorum ve bu olmak istediğim insan tipi değil. Ondan sadece onun için mükemmel olduğu için nefret ediyorum. Çok çekici ve en azından bir sohbeti sürdürebilecek kadar beyzbolla ilgileniyormuş gibi davranıyor. Krysta onu farklı yerlere götürebilir, toplum içinde elini tutabilir, yanlış bir şey yapmaktan korkmadan onunla sevişebilir. Geçen dönem laboratuvar partneri olduğundan beri Ashleigh'e Gabe'in dikkatini çekmeye çalıştığını söylediğini duydum. Şansını deniyor ve onu suçlayamıyorum bile.

Üzerimdeki baskı artıyor ve beni kıskanç, yapışkan bir karmaşaya dönüştürüyor.

Çifte randevuya gitmeyi reddetmemin sebebini yeniden düşünmeye başlıyorum, böylece onlara bakmak zorunda kalmayacaktım. Arkadaşlarımla bir kulübe gitmeyi çoktan kabul etmiştim ve onlardan herhangi birini benimle gelmeye ikna edebileceğimden şüpheliyim. Gabe'i bilen tek kişi Antoni ve o da pek onaylamıyor. Onu, erkeğime göz kırpan güzel bir kıza dik dik bakmak için eğlenceli bir geceyi atlamaya ikna edebileceğimden ciddi olarak şüpheliyim. Özellikle de doğum günümde.

Tripp konuşuyor ve dikkatimi tekrar kendine çekiyor. "Bu sabah Jong'un kısa sınavında nasıl bir performans gösterdin?"

Tripp'e acı dolu bir gülümsemeyle bakıp omuz silktim. "Harika değil ama daha da kötü olabilirdi. Sen?"

"Berbat ettim," diyor yüzünü buruşturarak, bu da beni güldürüyor. Tripp'in yüzünde kocaman bir sırıtış beliriyor, gözleri parlıyor, onu eğlenceli bulmamdan gerçekten memnun.

Arkamızda bir kargaşa var ve oyuna geri dönüyorum. Kalabalığın yarısı ayakta, geri kalanı ise gözleri fal taşı gibi açılmış ve endişeli bir şekilde, diğer takımın yakalayıcısı geri çekilip eldivenini uzatarak kendini yere atıyor. Top eldivenine düşüyor ve seyirciler hep bir ağızdan inliyor.

Tripp fısıltıyla küfrediyor. "Rodgers topu ele verdi." Takımın geri kalanının küfür edip sızlandığı yedek kulübesine geri dönmek için etrafımdan dolaşırken omzuma vuruyor. Koç, maçın henüz bitmediğini hissettirerek dikkatlerini dağıtmaya çalışıyor.

İki takımın da bir sonraki vuruşa hazırlanmak için kendi sığınaklarına koştuğu sırada, bakışlarını hissediyorum. Atılmış sopaları ve kaskları toplarken omzumun üzerinden bakmaya çalışıyorum ama o, saçlarını eliyle düzelterek benden uzaklaşıyor. Tribündeki bir şey dikkatini çekiyor ve bakışlarını takip ederek çitin yanında durup onu çağıran güzel kıza bakıyorum.

Yarasa ve kaskları sıralarken, onları duyabileceğim bir mesafede dururken, muhtemelen hiç de göze batmıyorum. Alçak sesle konuşuyorlar ama dikkatini dağıttığı için özür dilediğini duyabiliyorum. Dinlemiyormuş gibi yapmayı unutup, başımı onlara doğru çeviriyorum. Çite yaslanmış, bir eli zincir halkasına sımsıkı bağlı. Başka birinin bakış açısından, kadından hoşlanıyor gibi görünüyor. Omuzlarının gergin duruşu veya ona verdiği nazik ama gergin gülümseme gibi tüm işaretlerini bilsem bile, bu beni rahatsız ediyor. Kadının hangi dikkat dağıtıcı şeyden bahsettiğinden emin olamayarak başını yana eğiyor. Kadın daha yakından bakmak istediğinden bahsediyor. Adam dalgın dalgın başını sallıyor ve kadın bundan o kadar memnun görünüyor ki midem bulanıyor.

Dikkatinin dağılmasının Gabe'e büyük bir oyun kaybettirebilecek olması onu neden memnun etsin ki? Ne kadar da sapıkça ve kibirli bir hareket değil mi? Ayrıca... Olan bu muydu?

Eli, zincir halkasını tuttuğu parmak eklemlerine değiyor ve kusacağımdan neredeyse eminim. Ona gizlice dolaşıp bunu saklamanın sorun olmadığını ama bu kadar ileri gitmemem gerektiğini söyledim.

Kulübeden geçerken Koç'a kendimi iyi hissetmediğimi sessizce bildiriyorum ve Gabe fark etmeden önce sahadan uzaklaşıyorum. Yardımcılar bir öğleden sonra ekipmanları halledebilir. Ağlamak gibi aptalca bir şey yapmadan önce biraz uzaklaşmam gerek.

BÖLÜM 24

GABE

Buradan şimdiden nefret ediyorum. Bu kadar kalabalık bir insan denizinde Ellis'i nasıl bulmam bekleniyor, bilmiyorum. Gürültülü, terli ve pullu şort giyen bir aptal, içeri girdiğim anda yüzüme sim püskürttü. Kanatlarını koparmadan önce kaçtı.

Arkamdan bir kahkaha tufanı kopuyor ve fedaiye kısık gözlerle bakıyorum. Sahte kimliğimi inandırıcı bulmadığından oldukça eminim ama ondan daha iriyim ve yerimde durdum. Beni gözetleyeceğini söylemişti ama şimdi geniş omuzları titreyerek kapıya doğru dönüyor.

İçki içmeyi planlamıyorum ama kulüp logosunun etrafına kalıcı mürekkeple "reşit olmayan hatun" yazan el damgasıyla uğraşmak istemedim. Bu damgaların silinmesi çok zordur ve katılımımla ilgili herhangi bir kanıt veya sorudan kaçınmayı umuyordum. Gerçekten burada olmak istemiyorum ama Antoni'nin gönderdiği fotoğraf bir şeyleri kırma isteği uyandırdı bende.

Akşam yemeği yeterince tuhaftı. Ashleigh'nin o aptalca pahalı restorana getirdiği pastanın üzerinde hem Ellis'in hem de Elliot'ın adı vardı. Ashleigh, Elliot'ın gelmeye karar vermesi ihtimaline karşı onu dışarıda bırakmak istemiyordu. Yokluğunun Elliot'ı rahatsız ettiği açıktı, ama kız arkadaşının iyi yaptığı bir şey varsa, o da bitmek bilmeyen gevezelikleriyle herkesin dikkatini dağıtmaktır. Herkesin

dahil olduğundan emin olmanın bir yolunu bulur ve bu özelliğini her zaman çok severdim. Elliot'ın geçmişteki bazı kız arkadaşları, onun benimle veya kardeşiyle olan yakın ilişkisini o kadar takdir etmemişlerdi. Ashleigh, Krysta ve benim ne kadar "sevimli bir çift" olduğumuzu abartarak Elliot'ın dikkatini dağıttı. Öf.

O iyi bir kız ve belki bir zamanlar uzun bacakları ve dik göğüsleri bana yeterdi. Ama sadece fazla çabalamakla kalmıyor, ben de ilgilenmiyorum. Ayrıca, aslında ilgilendiğim kişiyi itiyor ve bu durum midemde pek iyi durmuyor.

Bugün gitmesinin sebebinin o olduğundan oldukça eminim. Bir şeylerin ters gittiğini hissettim ve bilinçaltım onun yokluğunu fark etti. Tüm oyunu dikkatlice ondan uzağa bakarak, Tripp'in ona dik dik bakmasını veya Ellis'in onunla konuşurken gülümsemesini görmezden gelmeye çalışarak geçirdim. Dikkat dağıtıcıydı ve bu yüzden berbat oynadım. Krysta, çitin önündeki varlığının vuruşumu aksattığını ve öne geçme şansımızı kaybetmemize neden olduğunu düşünüyor. Yüzüne gülmek için kendimi zor tuttum. Bu kadar bencil olabilmesinin beni ne kadar rahatsız ettiğini boş verin, söylediği veya yaptığı hiçbir şeyi fark etmiyorum bile. Benim için görünmez, tıpkı birlikte ders aldığımız zamanki gibi. Gözlerim sadece onu görüyor.

Vuruş pozisyonundaydım, atıcının duruşuna mükemmel bir şekilde odaklanmıştım, beni yükseğe savurması beklenen hızlı bir iç virajlı topu tam olarak tahmin ediyordum. Maçın başlarında beni vurup ıskalatmayı başarmıştı zaten, ama bu çoğunlukla tüm hafta boyunca benimle konuşmayı reddeden belirli bir vurucu çocukla meşgul olmamdan kaynaklanıyordu. Ama kendimi toparladım, odaklandım, mükemmel bir şekilde hizladım, topu arka duvarın üzerinden gönderip bize maçı kazandırmaya hazırdım. Topun havada ağır çekimde uçtuğu, adeta bana gümüş bir tepside sunulduğu anlardan biriydi. Sopam boğazıma kaçtı ve top atıcının elinden çıktığı anda yakalayıcının bir küfür savurduğunu duydum. Topu olabilecek en iyi şekilde mahvedeceğimi biliyordu. Elimden gelen her şey olduğu sürece lanet olası galibiyet serimizi koruyacaktık.

Ama sonra bir kahkaha lazer gibi odaklanmamı bozdu. Herhangi bir durumda dikkatimi çekebilecek ya da iyi olduğum tek şeyden dikkatimi dağıtabilecek tek kahkaha, tek kişi.

Tripp, Ellis'i güldürdü.

Sopayı tutuşum kaydı. Son saniyede geri çekildim, aşırı düzeltme yapıp topu kestim. Top havaya uçtu, etrafımdaki herkes nefes nefese topu izliyordu. Ama gözlerim sadece Ellis'teydi. Gülümsemesinin solduğunu, o anları fark edip dikkat kesildiğini gördüm ve dönüp dikkat kesildiler. Yakalayıcı faulümü yakalamak için geriye doğru atılırken, plakadaki yerimden kıpırdamadım. Hakem oyun dışı dedi ama ben Tripp'in Ellis'in omzundaki eline odaklanmıştım.

Krysta dikkatimi çekmek için adımı haykırmak zorunda kaldı. Konuşmamız kısa sürdü ve orada nasıl duracağımı değil, nasıl anlatacağımı düşünerek söylediklerinin çoğunu anladığımdan emin değilim. Ta ki Ellis yerine yakalayıcımın malzemeleriyle yardımcı antrenör gelene kadar. Neden onu görmezden gelmedim ki? Sakal bırakmam gerektiğini anlamasını ve ardından açıkça benden hoşlanan bir kıza nasıl asıldığımı izlemesini bekliyorum, ama aynı zamanda açıkça flört etmek isteyen iyi bir adamı azarlamasını da bekliyorum.

Evet, biliyorum, tam bir pislik olduğumu. Her gece yanına yatağa girdiğimde bana bunu hissettiriyor. Ama beni kovmuyor. Kalmama, onu bedenime çekip tatlı kokusunu içime çekmeme izin veriyor. Yüzünü çevirdiğinde bile boynunu öpmeme izin veriyor. Ve buna minnettarım çünkü ne kadar acınası olsa da artık onsuz uyuyamıyorum.

Sığınağa döner dönmez ona mesaj attım ama cevap vermedi. Sonra Elliot'a eve gidip akşam yemeğine hazırlanmamız için mesaj atmasını söyledim ama orada değildi. Doğum günü hediyemi açtığını fark edince yalvaran bir sesli mesaj bıraktım. Berbat paketlenme işinin parçaları paramparça olmuş, kutu yatağın üzerinde boştu. Komodinini ve iç çamaşırı çekmecesini kontrol ettim ama kutunun içinde olanlardan sadece birkaçını bulabildim. Ya bakıp neyin eksik

olduğunu anlayacağımı biliyordu ya da hediyesinin bir kısmını takıyordu. Bensiz.

Akşam yemeği boyunca dikkatimi dağıttı. Ona kaç kez mesaj attığımı bilmiyorum. Ta ki Antoni bana Ellis'in bir fotoğrafını gönderene kadar.

Telefonumu açıp resme tekrar bakıyorum, kendime nasıl bir kıyafet giymem gerektiğini hatırlatmam gerektiğini söylüyorum, her ne kadar ruhuma kazınmış olsa da. Saçları tepeden topuz yapılmış, kıvrık bukleler yüzünün etrafına düşüyor. Elektrik mavisi gözleri, kirpiklerini çevreleyen siyah bir çizgiyle daha parlak, resim çekildiğinde çalan müzikle kaybolmuş. Kolları havada, başı arkaya atılmış, ağzının bir kenarında şakacı bir sırıtış var. Saten olmayan şortu tercih etmediğini görmek beni memnun ediyor ama bunun bir önemi yok. Ne giyerse giysin, iki ayak üzerinde seks gibi görünebilir. Vücuduna boyanmış gibi görünen siyah dar kot pantolon giyiyor, kalçasının şehvetli kıvrımlarını sergiliyor. Kalçalarında düşük kesimli, o kadar düşük ki hediyelerimden birini giydiğini görebiliyorum. Üzerinde yine o lanet olası kısa üstlerden biri var, o kahrolası fileyi düşününce hiç giymese daha iyi olurdu. İçinden her şeyi görebiliyorum, sağ meme ucundan geçen gümüş halterden yansıyan ışık.

Fotoğrafın altındaki açıklamada, "Telefonunu elinden aldım. Bunu ona verin." yazıyor.

Uzak durmalıyım. Daha iyi bir insan olsaydım uzak dururdum.

Ama değilim. O fotoğraf ekrana gelir gelmez ayağa kalktım ve özür diledim. Ne veda ettim ne de pastanın servis edilmesini bekledim. Antoni, Ellis'in o hali varken bana bu fotoğrafı gönderip onu rahat bırakmamı bekleyeceğini bir an bile düşündüyse, görüldüğünden daha aptaldır. Ve bana özellikle zeki bir adam gibi geliyor. Zeki. Dikkatli. Ama işe yarayacağını düşünüyorsa, bir şeyler yapıyor demektir.

Arzu ve sahiplenme duygusunun karışımı beni dans pistinde taratır. Ara sıra karanlık ve fazla parlak, flaş her şeyi stop-motion video gibi gösterir. Bedenlerin arasından geçerek birden fazla güzel esmer

çocuğu partnerinden ayırırken, kendime de kötü bakışlar atıyorum. Sonunda omzuma biri dokunuyor ve arkamı döndüğümde, çiftleri rahatsız ettiğim için beni dışarı atmaya hazır bir fedai bulmayı bekliyorum. Bakışlarım, yüzünde kendinden memnun, bilmiş bir sırıtışla çok daha ufak tefek bir adama kayıyor. Onu duyabilmek için eğilmek zorunda kalıyorum.

"Yukarıda, sevgilim." Antoni, dans pistine bakan bir korkuluğu işaret ediyor. İkinci bir kat daha var. Ve orada, sırtını korkuluğa yaslamış Ellis var.

Onunla konuşan bir adam var. Pahalı görünümlü bir takım elbise ve büyük, süslü bir saat takan yaşlı bir adam. Ellis'e içinde şemsiye olan pembe bir kadeh uzatıyor. Antoni omuzlarımdan tutup beni, etkileşimin panik içinde bakışları arasında çılgınca aradığım merdivenlere doğru itiyor.

Yoğun kalabalığın arasından kıvranan bedenlerin oluşturduğu dans pistini geçip merdivenlere ulaşmam gerekiyor. Dubstep müziğinin vurucu bası sıkılmış dişlerimi titretiyor. Sonunda merdivenlerin başına ulaşıyorum ama yönümü kaybediyorum ve Ellis'i gördüğüm yeri birkaç dakika boyunca bulamıyorum. Işıklar müziğin ritmiyle yanıp sönüyor, nabzım da müziğin ritmiyle birlikte atıyor, ritim düştüğünde duruyor. O bir saniyelik sessiz duraklamada onu görüyorum. Yalnız. Şimdi korkuluğa dönük, yaslanmış ve kalabalığı izliyor. Başka bir ahmak ona yaklaşıyor, bu daha genç ve Ellis'in tipi olmasını bekleyeceğim türden biri. Kot pantolon giyiyor ama pahalı ve tam oturuyor, tişörtü ise keskin göğüs ve karın kaslarına göre şekillenmiş. Arkaya yatırılmış saçları aptalca ama ben bile güzel bir gülümsemesi olduğunu kabul ediyorum. Kulağına yakın konuşabilmek için eğiliyor ve Ellis'in sakalını çenesinde hissedip hissetmediğini merak ediyorum. Bunu benim yapmamı çok seviyor. Başkasından da hoşlanır mıydı acaba?

Ellis ona öyle göz kamaştırıcı bir gülümsemeye baktı ki, altı metre öteden aptal aptal gözlerimi kırıştırdım. Gülümsedi ama başını salladı. Adam tekrar yaklaştı ve gözlerim, Ellis'in beline ısı güdümlü

bir füze gibi elini koyuşunu fark etti. Ellis güldü ve koluna hafifçe vurdu, adama açıkça dostça bir işaret vermişti. Çok dikkatli izlediğim için, adamın parmaklarının Ellis'in etine nasıl bastırıldığını, onu tekrar kendine çekip başka bir şey söylemeye çalıştığını görebiliyordum. Ellis hala gülümsüyordu ama zoraki görünüyordu. Adamın elini itmeye çalışırken ağzı özür diliyordu. Yaklaştıkça adamın ona sadece bir soru sormak istediğini söylediğini duydum ama ne istediği umrumda değildi.

"Defol git, o benimle," diye homurdandım, bileğini yaralayacak kadar sert sıkarak. Parmakları iki yana açıldı, Ellis'in belini bıraktı ve adamın kolunu atılmış bir çöp gibi bıraktım. Ellis'in önüne koruyucu bir şekilde geçtim.

"Ne oluyor be, dostum? Kimseyle birlikte olduğunu söylemedi!" diye sızlanıyor pislik. Gitmek için dönene kadar ona dik dik bakıyorum.

Arkamı döndüğümde Ellis arkamda değildi. İnsanların arasından geçerken sırtı bana dönüktü. Arkasından koşup adını seslenmeye çalıştım ama ses hâlâ çok yüksekti. Muhtemelen beni duymazdan gelirdi zaten.

Ellis'i takip ederek oturma alanının yanından geçip daha az kalabalık, daha karanlık bir dans pistine giriyorum. Hâlâ parlayan kırmızı çıkış tabelasına doğru yürüyor.

Sonunda ona yetişip dirseğini tutmak için uzanıyorum. Bana doğru dönüyor ama temasımdan kaçınıyor.

"Burada ne yapıyorsun?!" diye bağılıyor.

"Görünüşe göre sana asılıp hırpalanmanı izlemeye gelmişim." Şaka amaçlı ama müziğin sesini bastırarak bağırdığım için öfkeli çıkıyor. Hatta suçlayıcı.

"Belki de bana asılmaktan ve hırpalanmaktan zevk alıyordum," diye çıkıştı. Öfkem ve kıskançlığım alevlendi, yüzüm kızardı. "Ne, bundan hoşlanmıyor musun?" Gözleri kısıldı ve tepkimi bastırdım. Öfkelenmekte haklıydı.

Ne kadar öfkeli olsa da, parmak uçlarım kalçasının derisine değdiğinde dokunuşumdan uzaklaşmıyor. Yemin ederim diğer adamın elinin izlerini görebiliyorum. Elim belinde kayıyor, sırtının alt kısmına yerleşiyor. Onu daha da yakınlaştırmama izin veriyor.

"Hayır, beğenmedim," diyorum kulağının dibine doğru.

"Randevunuz nasıldı?"

"Hangi tarih?"

Ellis gözlerini devirirken başını geriye doğru eğdim. Başparmağımla eyeliner'ının biraz dağıldığı gözünün altını sildim. Ama bu, çekiciliğini azaltmıyor.

"Tanrım, ne kadar güzelsin."

Ellis'i kendime doğru çekmek için eğilip vücudunu bana yasladım ve ağzımı dudaklarına yaklaştırdım. Dilimi dudaklarının arasına sokup, dilini bulana kadar ağzını yaladım. Derin ve aç bir şekilde öpüşüyoruz ve halka açık bir yerde olduğumuzu tamamen unutuyorum.

BÖLÜM 25

ELLIS

Gabe bu kadar iyi öpüşmeseydi, bu durumda olmazdım. Sadece bir kez daha öpüşmek için sağlığımı ve mutluluğumu riske atacak kadar ileri gitmezdim.

Hayatım buna bağılıymış gibi onu öpüyorum, ta ki oksijen yetersizliğinden ve aşırı uyarılmadan başım dönene kadar.

İşler benim için çok zor ve arkadaşlarımla içki tekliflerini kabul etmeli miyim, yoksa daha mı iyi durumdayım karar veremiyorum. Ama buna aklı başında olmak diyemem. Ona bayıldım.

Sırtım duvara çarpıyor ve çarpmanın etkisiyle nefesim kesiliyor. İkimizi de sersemliğimizden uyandırıyor gibi. Duvara nasıl dayandığımızı tam olarak bilmiyorum ama çoğunlukla gölgelerin arasında saklanıyoruz ve bu kararlılığımı etkilemiyor. Gabe bana bakıyor, göz bebekleri avının kokusunu almış bir avcı gibi şişmiş.

Yutkundum. "Randevunuz mu?" diye tekrarladım.

"Önemi yok," diyor. "Önemi yok."

"Benim için önemli."

"O zaman bir daha olmaz. İzlerimi örtmek için rol yapmama gerek kalmaz."

"Çok güzel." Ne kadar güvensiz göründüğümünden nefret ediyorum.

"Senin kadar güzel değil," dedi ağzıma doğru, dişleriyle alt dudağımı okşayarak. "Güzellikten bahsetmişken..." Aramızda birkaç santimlik bir mesafe bırakarak, parmak eklemlerini karnımdan aşağı, kot pantolonumun üzerinden görünen gökkuşağı lastik bandına doğru kaydırıldı. "Hediyemi takmışsın." Parmağını kemerin altına sokup bir kalçadan diğerine doğru kaydırıldı.

Kasılıp inliyorum. "Birden fazla," diye itiraf ediyorum titrek bir nefesle.

Gabe'in gözleri parladı. "Burada mı?"

Bakışlarının sıcaklığından yarım düzine duygunun okunduğunu sanıyorum.

Yanaklarım kızarak dudağımı ısırdım ve başımı salladım.

Derin bir nefes verdi. "Aman Tanrım. Kızmak istiyorum ama..." Omzunun üzerinden baktı, muhtemelen balonumuzda hissettiğimiz kadar mahremiyetimiz olup olmadığını görmek için. Yeterince iyi olmalı ki elini kıyafetlerimin arkasına kaydırıldı ve hemen orta parmağını kıvrımında gezdirdi. Anal tıkacın künt ucuna dokunduğunda ikimiz de inledik. Genişleyen tabana bastırdı ve ben tısladım.

"Sen delirmedin mi?"

"Biraz kızgınım," diyor, gözleri donuk.

"İyi."

Şehvetin bir kısmını göz kırparak uzaklaştırdı ve kaşlarını kaldırdı. "İyi mi?"

"Evet. Bu yüzden onları kullandım. Kızmanı ve eve geldiğimde sinirini benden çıkarmanı istedim."

Çenesi gerildi. "İlk seferin aynısını tekrarlamak istiyormuş gibi davranıyorsun."

"Evet. Ama bu sefer senin için hazır ve nazır olacağım. Bana atabileceğin her şeye hazırım." Boğazının derin bir yutkunmayla inip kalktığını izliyorum ve adem elmasından bir ısırık alıyorum. "Sana seni idare edebileceğimi göstermek istiyorum. Seni ondan daha iyi idare edebileceğimi."

"Bebek..."

"Bana şımartma. Ve beni yatıştırma. Bana gökkuşağı renkli askılar, kayganlaştırıcı ve anal tıkaçlar aldın. Bunu kocaman bir 'hadi sevişelim' kutusu olarak okudum, bu yüzden doğum günümü elimden alarak mahvetme."

"Onu elinden almayacağım. Ama seni biraz çalıştırmamız gerek."

"Ben büyüğünü giyiyorum."

İtirafımdan sonra yüzü bir anlığına ifadesizleşti, sözlerimi sindirmeye çalıştı. İfadesine neredeyse kıkırdamak istiyorum. Sanki yeniden başlatılıyormuş gibi.

Eve geldiğimde hediyesini görmüş, öfkeyle açıp içindekilere bakakalmıştım. Gözyaşlarımı kurutacak kadar güldüm ama öfkemin acısını dindirecek kadar değil. Kış tatilinden eve döndüğüm gece, her biri neredeyse iki katına çıkan üç fişten ilkinin takarken bile, yeniden yapmayı planladım. En büyüğü hâlâ Gabe'in büyüklüğüne yakın değil, ama buna alışabilirsem, bir şansım olacak.

İlk fişi taktığımda duş aldım, kendimi heyecanlandırıp uçurumun kenarına getirdim. Sonra kapımı kilitledim ve Antoni'nin evine hazırlanmak için çantamı hazırlarken bir üst bedeni denedim. Rahatsız edici derecede toktum ve bir spazm gibi davranıyordum, bu yüzden ona hediye ve fişlerden bahsettim. Gabe'in benimle sevişmekten kaçınmasından ve tüm bu haftalar boyunca bu kadar cömert ve ilgili olmasından isteksizce etkilenmiş gibiydi. Ona göre fişler, onun da biraz araştırma yaptığını gösteriyordu. Azmimi ve kindar planımı alkışladı ama hâlâ çok hızlı hareket ettiğimi düşündüğü için beni uyardı. Ayrılmadan hemen önce fişlerin en

büyüğünü içime soktuğumu söylememeyi tercih ettim, ancak kocaman açılmış gözlerimin ve kızarmış ifademın muhtemelen beni ele verdiğinden oldukça eminim. Ivy ve Tyrell yurt dışında bizimle buluşup bir Uber'e bindiklerinde, ikisi de iyi olup olmadığını sordular. Antoni, bana iğne yapmam gerektiği konusunda saçma bir cevap verdi; ben de aslında reddettim çünkü bu ne kadar berbat bir şey olsa da, kendimi rahatsızlığa karşı uyuşturmak istemiyordum.

Antoni, telefonuma bakmayı bırakmadığım bir anda evinde telefonumu elinden almıştı ve kulübe vardığımızda bir süre kendimi müziğe kaptırdım. Kışımındaki baskının öfkemi hatırlatmasına izin verdim; kendimi toparlayıp Gabe'e uzun bacaklı ve kendi kendini yağlayan bir deliği olan güzel bir sarışından daha iyi olduğumu gösterebilmek için baskının beni harekete geçirmesine izin verdim. Ve dayanılmaz hale geldiğinde, nefeslenmek için yukarı çıktım. Bu şeyi içimden çıkarmak için eve mi gitmem gerektiğini düşünürken beni buldu.

Şimdi siktiğimin pantolonuna boşalmak üzereyim. Özellikle Gabe inleyip beni kendine bastırduğında, inanılmaz derecede sert olan penisim onun penisine bastırılırken ve parmakları tıkaçın tabanını ovuştururken.

"Görmem gerek," diyor, sesine umutsuzluk sinmiş bir şekilde. "Hemen."

Panik içinde etrafıma bakıyorum. İki kişinin bir kulübün karanlık bir köşesinde öpüşüp öpüşmesi kimsenin umurunda değil ama pantolonumu indirip göt deliğimi tam burada ona gösteremem. Balkonun diğer tarafında, Tyrell'in bana insanların bazen birbirlerine mastürbasyon yaptığını söylediği bir oda var. Teşhir edilmek istediğimi sanmıyorum ve Tyrell'in oraya kaybolduğundan oldukça eminim. Ayrıca tuvalet kabinlerinde delikler olduğunu söyledi ki yalan söylemeyeceğim, beni dehşete düşürdü. Tuvalet sırası zaten gülünç.

Uzak köşede, daha önce fark etmediğim bir koridor var; loş kırmızı bir ışık yolu aydınlatıyor. Koridordan bir çalışanın çıktığını görüyorum ama onun dışında çok hareketsiz. Bu dar pantolonla ereksiyonumu

olabildiğince düzelterek koridora doğru ilerliyorum. Arkada özel bir şey yoksa, otoparka gideriz. Bu noktada umursamıyorum. Sadece boşalmam gerek. Tercihen Gabe'in boğazından aşağı, beni çok rahatsız edici hale gelen dev kış tıkaçıyla sikerken.

Gabe'in beni takip edip etmediğine bakmak için arkama bakmıyorum, sadece takip edeceğine değil, arkamızdan bakacağına da güveniyorum. Koridorun girişinin üzerinde "Sadece çalışanlar" yazan bir tabela var ama etrafta kimse yok ve ben de buraya aitmişim gibi yürümeye devam ediyorum. "Sadece çalışanlar" yazan ama kilitli olduğu ortaya çıkan bir kapı ve koridorun sonunda ağır bir kadife perde var. Her şeyden çok meraktan, başımı uzatabileceğim kadar aralıyorum. Karanlık ve sessiz.

"Hadi, hadi, hadi," diye fısıldadı Gabe, arkamdan gelip belimden yakalayıp beni öne doğru iterek. Zifiri karanlık bir alana sendeleyerek girdik ve beni yakalayıp ağır perdenin kenarına çekti. Benden daha iyi görebildiğini sanmıyorum ama bizi duvara yasladı, sırtım önüne geldi ve eliyle ağzımı kapattı. Bir saniye sonra biri perdeyi açtı ve biri telefonunu veya el fenerini kullanarak etrafı kontrol ederken bir ışık hareket etti. Işığın bizi ıskaladığı bir köşenin arkasına saklandık. Müziğin bas gümbürtüsü bu odada hafifti ve perde tekrar kapandığında neredeyse fark edilmiyordu.

Kalbim hâlâ çılgınca atıyor, yakalanmaktan korkuyordum ki Gabe'in yüzü şakağıma bir öpücük kondurmak için döndü. Hâlâ ağzımı kapatmış, boşta kalan eli vücudumun ön tarafında geziniyordu. Elini içine daldırıp penisimi serbest bırakmadan önce ustaca fermuarımı açtı. Bir saniyeliğine elini çekti ve tükürdüğünü duydum, ardından tükürüğünü ucumu ıslatan ön sıvıya ekledi. Elini shaftımdan aşağı doğru yaydı ve penisimi uzun, yavaş ve uyusuk hareketlerle pompalamaya başladı. Sızlanmaya başladığımda eli ağzımı sıkıca kavradı ve penisimi serbest bırakarak kot pantolonumu bacaklarımdan aşağı itti.

"Küçük deliğinin seni dolduran o kocaman oyuncağı nasıl idare ettiğini görmem gerek," diye hırıltılı bir sesle söyledi. "Ama uslu bir

çocuk olup sessiz olmanı istiyorum. Bunu yapabilir misin?" Başımı sallayıp yutkunuyorum, gerçi bunun doğru olduğundan emin değilim.

Gabe telefonunu açtı, ışık bir anlığına gözlerimi kamaştırdı. Küçük bir tiyatroya benzeyen bir yere bakan bir balkonda, duvara yaslanmış durumdayız. Etrafında bir podyum ve uzun kokteyl masaları olan bir sahne var. Sağımızdaki köşede küçük bir bar, gizlice girdiğimiz girişin solunda ana kata çıkan bir rampa var. Balkon boyunca uzanan korkulukta tiyatroya bakan her türden gurur bayrağı asılı.

Gabe telefonunu yere bırakıp beni bariyere doğru yönlendiriyor. "Ellerini bariyere koy," diye mırıldanırken dizlerinin üzerine çöküp dar kot pantolonumu bacaklarımdan aşağı doğru çekiyor. Yakalanırsak siktirip giderim, çünkü böyle kaçılmaz. Ama çok da umursamıyorum çünkü Gabe'in kığımın etrafındaki askıların yanlarını ve bacaklarımdan altını yalarken tenimde hissettiği sıcak nefesi hissedebiliyorum. Askılı atletlerin neden kıcsız olacak şekilde tasarlandığını hiç anlamamıştım ama onlara karşı yeni bir takdir duygusu geliştirdim.

Gabe tekrar telefonunu alıp beni incelerken ben de korkuluğa tutundum.

"Aman Tanrım, Ellis." Başparmağının ucu fişin tabanına vururken iniltisine karşılık veriyorum. Fişi, beni tıslatacak kadar çekiyor, sonra da tekrar ağızma bastırıyor.

"Beğendin mi?" diye soruyorum nefes nefese.

"Ah, bebeğim, hiçbir fikrin yok. Dar küçük deliğinin bu tıkaç etrafında nasıl gerildiği beni kışkandırıyor. Çok açıksın, sadece seni spermle doldurup tekrar tıkamak istiyorum."

Siktir et.

"Mmmf. Bunu istiyorum. Lütfen." Basla oynama şekline, fişin belli belirsiz hareketine karşı kıvranmaya başladım. Kalçalarımı geriye doğru sallayıp daha fazlasını istiyordum.

"Şşş. Bebeğim, sana ihtiyacın olan her şeyi vereceğim. Ama önce sen bana bir şey vermelisin."

"Her şeyi. Sana her şeyi veririm."

"Seni çok özledim bebeğim."

Fiş çekildi, belki birkaç santim, sonra tekrar içime soktu. Beni onunla beceriyor, çığlık atmamı sağlayacak kadar yavaş ve kısa darbelerle. Beni bu acıdan kurtarması için yalvarıyorum, o ise siyah silikonla dolan kocaman deliğimin manzarasının tadını çıkarıyor. Titrediğimde ve boşalmaya yaklaştığımda, beni kendisine doğru döndürüyor. Can havliyle korkuluğa tutunurken o penisimi yalayıp fişin sivri ucuyla prostatımı çiviliyor. Orgazmım ansızın geliyor ve boğazından aşağı boşalıyorum, boğazı beni yutarken kasılıyorum. Keşke ona verecek kadar çok şeyim olsaydı, keşke ağzına boşaldıkça daha çok boşalsam. Verebileceğim her şeyi yalayıp yutuyor, ağzında yumuşayana kadar beni emiyor. Sonra beni tekrar döndürüyor, hala kıcımlı dolduran fişin dibine nazik bir öpücük konduruyor.

"Seni penisimin etrafında gerilmiş halde görmeyi sabırsızlıkla bekliyorum Ellis. Seni öyle güzel dolduracağım ki, öyle yavaş ve nazik hareket edeceksin ki. Seni doldurmadan önce defalarca boşalmanı sağlayacağım."

İnleyip geri itiyorum, tıkaçın basıncını on kat daha fazla hissediyorum. Gerçekten bu şeyi içimden çıkarmaya hazırım ama onun için gergin kalmak istiyorum. "Mmm, lütfen. Beni öyle bir doldur ki." Dili, testislerimden yukarı doğru bir çizgi halinde uzanıyor, sonra sırtımdan yukarı doğru, arkamda durup ereksiyonunu bana sürtüyor. Kahretsin, kıcıma sürtme şekli harika. Kotun tenime verdiği yakıcılık bile güzel. Hazır olmadan önce tekrar sertleşeceğim. "Hemen yap. Lütfen."

"Seni böyle beceremem," diyor, pes etmeye hazırmış gibi. "Ama seni eve götürdüğümde—"

"Beni becerme," diyorum ona, arkama uzanıp pantolonunun üzerinden testislerini avuçlarken. "İçime girsin yeter."

Uzun bir nefes veriyor, ağzından küfürler dökülüyor. Bu, kontrolünün en büyük sınavı olacak ve bunu biliyor.

"Seninle dolup taşmak istiyorum," diye sızlanıyorum, göğsüne yaslanıp boynumu uzatarak beni öpmesini bekliyorum. Öpücüğü sulu ve pis bir hale getirip, kıcımlı ona sertçe sürüyorum.

Göğsünde, tükenmiş sikimi seğirten bir gümbürtüyle beni tekrar öne doğru eğdi. Fermuarının çekildiğini ve pantolonunun yere düşerken kumaşın hışırtısını duydum. Gabe diz çöküp bacaklarımı birbirine yaklaştırdı, testislerimin altındaki kıvrıma tükürdü. Ayağa kalktı ve ağır sikini kıcımın üstüne indirdi, ardından çatlağımın üzerine vurdu. Başını, silikonla dolu, nabız gibi atan deliğimin üzerinde yukarı aşağı sürttü, birkaç kez daha tükürdükten sonra penisinin başını uyluklarımın arasına soktu. Kalın penisinin shaftı, uyluklarımı, sonunda kıcımı kullanabileceği şekilde kullanarak, ileri doğru iterken testislerimi ovuşturdu.

"Siktir. Evet. Beni kullan Gabe. Kendini boşalmış hisset."

Beni becerirken, askının lastiklerini dizgin gibi tutarak ağır nefesleri homurtulara dönüşüyor. Aletim sert ve hazır, ama Gabe bana sürtünürken hayatım pahasına korkuluğa tutunuyorum.

"Yaklaştım," diye uyarıyor ve geri çekilmeden önce bana birkaç sert hamle daha yapıyor. Kıcımdan tıpayı çekerken ağır ağır nefes alıyor, soluk soluğa kalıyor. Gabe penisinin başını açık deliğime yerleştirirken önce bağılıyor, sonra inliyorum. Penisinin sadece ucu içimdeyken kendini zorluyor, sonra kısık bir inilti çıkarıyor. "Yapma. Sikme. Kımılma," diye dişlerini gıcırdatıyor. Kendini tepesinin hemen altında tutarak içeri girmemeye çalışırken titrediğini hissedebiliyorum.

"Siktir," diyorum kısık ve titrek bir iniltiyle, sıcak spermi kıcımın içine fışkırırken. İçime fışkırıyor, çatlaklarımdan ve bacaklarımdan aşağı

damlıyor. Geriye doğru sallanmaktan kendimi alamıyorum, orgazmını cılgınca yaşarken ucunun bir kısmı daha içime kayıyor.

"Kahretsin, kıpırdama," diye nefes nefese söyledi ve elini sırtıma bastırarak beni daha da öne doğru eğdi.

Ellerim korkuluğun alt çubuğuna kaydı ve bacaklarımı olabildiğince açtım. Gabe kıcımlı spermle boğmayı bitirdi ve sonra fişin girişime değdiğini, tekrar içeri girdiğini hissettim. Sonunda oturup sperminin çoğunu içimde tuttuğunda, elini çıkan pisliğin içinden geçirdi ve beni tekrar göğsüne doğru çekti.

Islak yumruğunu penisimin etrafına dolayarak beni sert ve hızlı bir şekilde tahrik ediyor.

"Spermimle dolu bir şekilde etrafta dolaşacak olmanı seviyorum. Eve vardığında çok ıslak ve benim için hazır olacaksın. Bu götü, hayatımızın geri kalanında her gün sikmek istiyorum."

O küçük sinemadan gizlice çıkmadan önce geride bıraktığımız karmaşadan oldukça utanıyorum. Ama hepimiz el ele, kıyafetlerimizde biraz sperm varken, merdivenlerden çıkışa doğru koşarken, tüm arkadaşlarımdan oluşan bir gruba, kardeşime, kız arkadaşına, Krysta'ya ve Tripp'in lanet olası Landon'a çarptığımızda daha da utanıyorum.

BÖLÜM 26

GABE

Merdivenlerden aşağı koşup ön kapıya doğru ilerlerken gözlerim Ellis'in kıcına kilitlenmişti. Tek düşünebildiğim, silikon bariyerin içinde tuttuğu tüm spermlerimin içinde dalgalanmasıydı. Onu eve getirdiğimde, o tıkaç ağızla değiştirip, onu tekrar doldurmadan önce içindeki her damlayı emmek istiyorum.

Siktir et. Ellis'i sikeceğim.

Bu sefer doğru yapacağım. Çok iyi, çok mükemmel yapacağım.

Ellis'in elinin elimden kurtulmasıyla sırtına çarptım. Ne oluyor?

Gözlerimi Elli'nin kıcından ayırıp yukarı baktığımda, bize geniş ve şaşkın bakışlarla bakan yedi çift gözle karşılaştım.

Kahretsin.

"Şey. Merhaba millet."

"Neredeydin? Her yerde arıyorduk."

Beynim boş, taşaklarımdan daha yorgun hissediyor. En iyi yalan gerçeğe en yakın olanıdır, bu yüzden...

"Onu buldum. Birini çekip çıkarmak zorunda kaldım."

Gözlerim benden, kulaklarından göbeğine kadar kızarmış Ellis'e kaydı. "Şey... ateşli miydi?"

Elliot gülüyor, Ashleigh Ellis'in koluna vuruyor, Krysta şaşkın görünüyor ve Tripp kafamın yan tarafında delikler açıyor.

"Takım elbiseli adam mıydı? Çok babacan bir hava veriyordu," Antoni kalabalığın önüne doğru ilerleyerek Ellis'i benden uzaklaştırdı. Tanrı onu korusun. Onu nasıl bir azizden daha az bir şey olarak görebildim ki? Ellis'in arkadaşları arasında en sevdiğim oydu. O, tam bir hazine. "Ve sen, küçük bebeğim, sanki iyice dayak yemişsin gibi görünüyorsun," dedi abartılı bir göz hareketiyle ve Ellis'in ona koyu kırmızı bir kızarmasına neden oldu.

"Tamam, neyse, sen orospusun. Hadi orospularla daaaalaşalım!" Ivy ellerini havaya kaldırıp kalçalarını oynattıktan sonra uzun boylu adamın ve Antoni'nin kollarını tutuyor. Antoni, Ellis'i de beraberinde çekiyor. Tamam. Şimdi ondan yine nefret ediyorum.

Ashleigh ve Krysta'yı takip ederek dans pistine doğru ilerlerken Elliot, yüksek bas sesini bastırarak "Ivy'nin birkaç tane içtiğini görüyorum," diye gülüyor.

"Ne?"

Elliot başını sallayıp eğildi. "Seni burada gördüğüme şaşırdım. Ayrılış şeklin bizi endişelendirmişti."

Onu tekrar duymamış gibi yapıyorum çünkü iyi bir cevabım yok. Kardeşinin burada olduğunu ve cinsel organının ta kendisi olduğunu öğrendiğimden ve herkes yattıktan sonra ona ulaşmak için sabırsızlandığımdan başka bir hikaye uydurmak için zamana ihtiyacım var.

Evet, bu muhtemelen pek hoş karşılanmayacaktır.

Kızların dansını izlerken yaslanmak için dans pistinin yakınında boş bir masa buluyoruz. Elliot da kızların dansını izliyor. Benim gözüm Ellis'in üzerinde.

"Eğleniyor gibi görünüyor," diyor bir ses kulağıma. İrkilip omzumun üzerinden baktığımda, Tripp'in rahatsız edici derecede yakınımnda durduğunu görüyorum. Burada olduğunu unutmuşum.

Masadan inip kalabalığın arasına daldı ve Ellis ile arkadaşlarının oluşturduğu dairenin içine girdi. Ellis'in gözlerini birkaç kez bana çevirdiğini fark etsem de, pek aldirış etmiyor gibiydiler. Ashleigh, Elliot'ı dans pistine çektiğinde, buraya geldiğimizden beri çaldıkları tekno kulüp müziğinin yerini tanıdık bir hip-hop ritmi aldı; gerçi bu, popüler şarkının EDM versiyonuydu. Bundan nefret etmiyorum, özellikle de Ellis dans ederken ve ellerini vücudunda gezdirirken gözlerimin içine baktığında. Bir an için kulüpte sadece ikimiz vardık, o sadece benim için dans ediyordu ve ben pantolonumun içine kendimi yerleştirmek zorunda kaldım. Ellis alt dudağını yaladı, dolgun etini dişlerinin arasına aldı. Dudağımı ısırdım, dişlerini kendi dişlerimle değiştirmek istedim.

Bir el beline dolandığında balon patlıyor ve sanki etrafının da insanlarla çevrili olduğunu unutmuş gibi irkiliyor. Tripp'in kolundan sıyrılıp arkasını dönüyor ve sanki onu şaşırtmış gibi şakacı bir şekilde koluna vuruyor. Tripp tekrar ona uzanıyor, kulağına bir şey söylemek için eğiliyor. Ellis gülümsüyor ama buradan onun ilgilenmediğini anlayabiliyorum. Tripp ya anlayamıyor ya da umursamıyor ve tekrar Ellis'le dans etmeye çalışıyor. Ellis her yaklaştığında mesafe yaratma konusunda iyi bir iş çıkarıyor, Tripp'in arkadaşlarının yaptığı çemberi görmesine izin veriyor ama Tripp ne demek istediğini anlamıyor ve Ellis'e doğru çekilmeye devam ediyor. Ellis'in Tripp'e bir şey söylemek için parmak uçlarında yükseldiğini görüyorum ama Tripp yanlış bir fikre kapılıyor. Ağızları birbirine çarpıyor ve ben bilinçli bir hareket kararı vermeden önce pistin yarısına kadar ulaşıyorum.

Ben oraya varmadan Ellis, Tripp'i itiyor. Tripp bana çarpıyor ve ben onu çevirip, lanet olası ışıklarını söndürmeye hazırlanıyorum.

"Hiç ilgilenmiyor," diyorum yumruğumu geriye doğru bükerek.

Ellis'in arkadaşları araya girip Tripp'i abartılı dans hareketleriyle savuruyorlar. O uzaklaşırken sert bir bakışmayla göz göze geliyoruz

ve Ellis'in eli yüzümün yan tarafına iniyor, beni ona bakmaya zorluyor. Sesi bir şey söylemek için fazla yüksek ama gülümsüyor ve başını sallıyor. Bana ne söylemeye çalıştığını anlayabiliyorum, iyi olduğunu. Omzumun üzerinden bir bakış daha atıyor ve sonra elimi tutarak beni kalabalığın içine daha da çekiyor.

Çalan şarkıyı bilmiyorum. Hangi türe ait olduğunu bile bilmiyorum. Umursadığımı sanmıyorum. Bildiğim, umursadığım şey, Ellis'in kalçalarının bana karşı günahkârca hareket edişi. Yüzlerce insanın ortasında, en yakın arkadaşım ve ilgilenmem gereken kızın çok da uzakta olmadığı bir yerde, halk içinde olduğumuzu unutarak Ellis'i kendime daha sıkı çekiyorum. Kolları boynumun arkasına dolanıyor, daha küçük bedeni benimkine doğru kıvrılıyor ve kendimizi kaptırıyoruz. Ritme ayak uydurarak, coşkunun peşinde koşarak, neredeyse oracıkta, dans pistinde kuru bir sevişmeyle.

Nefes almak için ayağa kalkıp nerede olduğumu veya ne yaptığımı fark ettiğimde, ikimiz de ter içinde kalmıştık. Ellis bana karşı sertti ama rahatsız görünüyordu. Kahretsin. Fiş.

"Buradan çıkmak ister misin?" diye kulağına soruyorum, başını sallıyor. Diğerlerinin nerede olduğunu bilmiyorum ama Antoni'nin fotoğrafı gönderdiği numaraya mesaj atıyorum. Teşekkür edip gizlice çıktığımızı bildiriyorum.

"Belki beklemeliyiz," diyorum, Ellis beni gömleğimden tutup odama çekerken sendeliyorum.

Kelimeleri söyledim, gerçekten de kastettiğim buydu ama kapı kapanır kapanmaz onu yine de kapıya bastırdım, kapıyı da kilitledim. Elliot ve Ashleigh'nin gittiğimizi anlayıp Krysta'yı yurduna bırakıp buraya dönmemize ne kadar zaman kaldığını kafamda hesaplıyorum.

"Sen kimsin ve azgın Johnny'm nerede?"

"Ah, tam buradayım. Ama Elliot geri dönecek ve neden birlikte ayrıldığımızı merak edecek, bu da eve geldiklerinde beni yatağımda yalnız bulması gerektiği anlamına geliyor."

"O zaman onlar gelmeden ben giderim."

"Seninle vakit geçirmek istiyorum."

Ellis, ateşli öpücükler arasında kısa kelimelerle bana sesleniyor, parmakları düğmemi ve fermuarımı açmaya çalışıyor. "Bütün gece senin için kendimi açmaya çalıştım. Son bir saattir içimde senin sperminle zonkluyorum çünkü bana iyi davranacağına söz vermiştin. Bunu ertelemeye devam edemezsin Gabe."

"Bunu ertelemeye çalışmıyorum ama—"

"Kırılgan değilim. Ve seni istiyorum. Sana ihtiyacım var. Şimdi, Gabe. Lütfen."

Küçük eli, penisim üzerinde sihirli bir şekilde hareket ediyor, onu yarıya indirip çelik gibi sertleştiriyor, ağzım ise ulaşabildiğim her açıkta kalan eti emip ısıyor. Kıvranarak elimden kurtulup dizlerinin üzerine çöküyor, kendini bedenim ile kapı arasına yerleştiriyor. Penisimi ağzına alıp o elektrik mavisi gözleriyle bana bakıyor ve kalbimin durduğunu düşünüyorum.

"Bana öyle baktığını görmek hayal ettiğimden çok daha güzel," diyorum inleyerek, beni daha fazla ağzına alırken, beni yavaşça yukarı aşağı hareket ettirirken, her geçişte daha da derine çekerken. "Siktir et Ellis. Bu gece kışına girmemi istiyorsan, durman gerekecek. Yapamam... Siktir et, bu harika."

Tanrım, bunda nasıl bu kadar iyi? Kafasının arkasını kapıya vurmaya saniyeler kala, çaresizce ihtiyaç duyduğum kontrolü zar zor elde ediyorum. Ellis'in yüzünden yaşlar akıyor, testislerimden salyalar damlıyor ve kendini mastürbasyon yaparken inlemesinin yarattığı titreşim, "Aman Tanrım..." ifadesinin bir başka seviyesi. "Ellis..." Boşalmadan önce onu penisimden fiziksel olarak çekmem gerekiyor.

Ayağa kalkması için onu yukarı çekip, fileli tişörtünü çıkarırken bacaklarını kot pantolonundan çıkarmasına yardımcı olmak için diz çöküyorum. Ona verdiğim askılı külotu ne kadar sevsem de, tamamen çıplak olmasını istiyorum. Kumaşı bacaklarından aşağı doğru sıyırıp, penisini ve testislerini öpüyor, onlara tatlı sözler fısıldıyor, sonra onu ağızıma alıp dilimi başının etrafında gezdiriyorum. Yarığından sızan küçük damlalar, tıpkı kendisi gibi tatlı.

"Gabe," diye hırıltılı bir sesle söyledi. "Kıçımı. Lütfen."

Geri çekilip, Ellis'i kollarıma almadan önce, penisine ağızım açık birkaç öpücük daha konduruyorum. Bacakları belime dolanıyor, ağızımdaki ön sıvısının tadını öpüyor ve yatağa doğru yürürken kot pantolonumu ve boxer şortumu çıkarıp onu yatağa yatırıyorum. Ona bakarken, Ellis'in bana olan güvenindeki mükemmelliğe hayran kalıyorum. Ellis'in bizi odasına değil de bunun için buraya getirmesi dikkatimden kaçmadı. Daha iyi bir anı yaratmak istiyor ve ben de ona bunu vermek istiyorum.

Yavaşça tişörtümü başımdan geçirip vücudunun üzerinde sürünüyorum. "Işığı açık bırakmamda bir sakınca var mı?" diye soruyorum, sesim kısık. Kızarak başını sallıyor. "Güzel. Sizi görmek istiyorum. Hepinizi."

Dudaklarını çiğ çiğ öpüyorum, ta ki bana doğru kıvranana ve inleyene kadar. Bu, sinirlerimi yatıştırıyor ve beni, fazla düşünmek yerine onu memnun etme arzusunun beni ele geçirmesine izin verebileceğim bir noktaya getiriyor.

Yavaşça onu yüzüstü çevirip sırtını öpüyorum ve kıkına kadar iniyorum. Yanaklarını ayırıp, muhtaç deliğinin tıkaç etrafında nasıl esnediğini izliyorum. Dikkatlice onunla oynuyorum, çeviriyor, küçük adımlarla itip çekiyor, yavaşça içinden dışarı çıkarıyorum. Ucundan bir sperm sicimi sarkıyor, deliği içinde bıraktığım kremayla ıslanıyor.

"Kahretsin Ellis. Beni mahvedeceksin," diye fısıldadım, parmak uçlarımla ıslak deliğini okşadıktan sonra eğilip sırlıklam olmuş büzüşünü öptüm.

Kirli. Pis. Muhtemelen biraz iğrenç. Ama hayatımda Ellis'in kusursuz pembe deliğinden akan spermimden daha seksi bir şey görmedim.

Kimi kandırıyorum? Beni çoktan mahvetti.

"Benim için çok ıslaksın bebeğim. Çok seksisin."

"Bana işkence ediyorsun," diye sızlandı sırtüstü dönerken. Beni üzerine çekip, vücuduma yer açmak için bacaklarını iyice açtı. Birini, sonra da iki parmağımı kolayca içine soktum, parmaklarımı sıkıldığını hissettim. Tanrım. Üçüncü parmak sıkıydı ama onun için rahatsız edici değildi, eğer alçak, boğazdan gelen inlemelerine bakılırsa. Nereye bakacağıma karar veremiyorum, parmaklarımın kıkında kaybolmasını ve onu uçuruma sürüklerken yüzünü izlemek istiyorum.

"Hazırım Gabe. Lütfen. Söz veriyorum." Sanki ona boyun eğmeyeceğimi düşünüyormuş gibi yalvarıyor. Ama bencil bir piç olduğumu kanıtladık. Onu kabul etmemek mümkün değil. Ama en azından bu sefer doğru yapacağım.

Başucu sehпасına eğilip bu sefer hazırladığım kayganlaştırıcı şişesine uzanıyorum. Odamda ve onun odasında birer şişe, yedek olarak da banyo lavabosunun altında bir şişe olduğundan emin oldum. Bir daha asla hazırlıksız olmayacağım.

Muhtemelen gerekenden fazlasını kullanıyorum, penisimi kaplıyor ve ağzının her yerine masaj yapıyorum, Ellis hayal kırıklığını dile getirene kadar daha fazlasını ekliyorum. Yüzümü kendine doğru çekip beni derin bir şekilde öpüyor.

"Bana zarar vermeyeceksin," diye fısıldadı dudaklarıma. "Her şey yoluna girecek, söz veriyorum."

Zaten bir kere açtığım minik deliğine penisimi sokmak üzere olan o, ama beni rahatlatmaya çalışıyor. Mantıklı olsun.

Acı verici bir şekilde yavaşça kendimi hizalayıp içeri doğru itiyorum. Penisimin tüm tepesini ilk kas halkasından geçirdikten sonra, Ellis'in gözlerinde herhangi bir rahatsızlık belirtisi arayarak hareketsiz

duruyorum. Hafif bir gülümsemeyle kalçalarını eğerek beni daha fazla cesaretlendiriyor. Penisimi deliğine küçük, artan itmelerle santim santim sokarken, biraz daha derine battığım her seferinde ikimizin de uyum sağlamasına izin verirken, bu acı verici derecede yavaş bir süreç. Vücudumdaki her kas, her küçük hareketi kontrol etmek için mücadele ederken ne kadar gergin olduğumdan ağrıyor. Penisimin onun içinde olmasının nasıl bir his olduğunun dışında her şeye odaklanmaya çalışıyorum. İmkansız derecede sıkı ve sıcak ve beni içine çekiyor, beni bütünüyle yutmaya çalışıyormuş gibi hissediyorum. Beni elde edebilir. Kahretsin.

Yarıdan biraz fazla bir mesafe varken, Ellis farklı nefes almaya başladı. Biraz daha ileri gidince gözleri sımsıkı kapandı. Geri çekilmek için hamle yaptım ama ayak bileklerini arkamdan kilitledi. Beni daha hızlı itelemesin diye, tutuşuna karşı koymak zorunda kaldım.

"Sakin durmaya cesaret etme," diyor kararlı bir şekilde. "Dayanabilirim."

"Rahatlamalısın bebeğim. Kendini zorla ve beni içeri al," diye onu nazikçe ikna etmeye çalışıyorum, internette okuduğum birkaç ipucunu hatırlayarak.

Yavaş ve derin bir nefes alarak içindeki gerginliğin dağıldığını, daha da derine batabilmem için gevşediğini hissediyorum. Bunu yaparken Ellis alçak, nefesli bir inilti çıkarıyor. Pelvisim onunkine tamamen oturuyor. Alnımı alnına yaslayıp kendi yavaş ve derin nefeslerimi alıyorum.

"Mükemmelsin, Ellis. Seninle ilgili her şey... tam... mükemmel."

Işıkların açık olmasının iyi bir fikir olup olmadığını merak etmeye başlıyorum çünkü içinde hareket etmeye başladığımda gözlerinin içine bakabilmek bana açıklayamadığım bir şey yapıyor. İnanılmaz hissettiriyor. Her yavaş hamlede omurgamda elektrik akımları yukarı aşağı hareket ediyor. Ama bundan daha fazlası var. Bakışlarındaki saf sevgi ve güven çok şiddetli. Göğsümü çatlatıyor ve her yerim kanıyor.

Canım yanıyor ve hayatımda hiç bu kadar korkmamıştım. Ama aynı zamanda coşku verici.

Benliğimin tüm parçaları kopup yeni bir gerçekliğe uyum sağlamak için yeniden düzenleniyor. İçimin en önemli parçaları çözülüp buharlaşıyor, odadaki havayı boğucu ve nemli hale getiriyor. İkimizin de bedeninden ter boşanıyor ve ciğerlerimize yoğun hava dolu derin nefesler alıyoruz. Ağırlığımın çoğu dirseğimde, elim Ellis'in koyu renk saçlarının arasında. Dudaklarım dudaklarına yapışmış. Boştaki elim her yerde dolaşüyor, tenine dokunuyor, okşuyor, yoğuruyor. Kalçasının bir tarafını kavrayıp bacağını belime doğru kaldırdığımda, nefes nefese kalıyor.

"Aman Tanrım... Gabe... İşte..." Nefes nefese kaldı ve ben yavaşça ona doğru yuvarlandım, yeni pozisyonum prostatını da etkiliyordu. "Siktir. Gabe! Benimle gel."

"Seninle mi?" diye tekrarlıyorum.

"Evet!"

Kahretsin.

Biraz sakinliğimi kaybedip, kısa ve hızlı vuruşlarla ona doğru ilerliyorum. Her vuruşta çığlık atıyor, beni cesaretlendirirken tırnaklarını kıcıma geçiriyor.

"Daha fazla! Kahretsin! Evet!"

Ellis'in orgazmının ilk nabızı penisimin etrafındaki kasları sıkılaştırırken, onun çığlıkları, benim tutkulu homurtularım ve tenin tene çarpması sesleri odada yankılanıyor. Ellis aşağı uzanıp penisini pompalarken, karnına ve göğsüne yoğun sperm akışları fişkirtiyor.

"Ah, SİK! Ellis—Nnnnyynng."

Anlaşılmaz sesler ve kelimeler ağızımdan kaçıyor. Eminim bir yerlerde bir aşk ilanı, belki de çocuklarımın olmasından bahsediyordur. Ağızımdan çıkan her şeyden ben sorumlu değilim. Tek bildiğim, kıcının beni öyle sert siktığı ki, içinde kalınlaşıırken neredeyse acıdığı

ve gözlerimin arkasında parlak beyaz bir ışık parladığı. Kendimi tutamadığım için bedenlerimizi birbirine bastırıp Ellis üstte kalacak şekilde döndürüyorum. Gözlerim geriye doğru kayıyor, baş dönmesi tehlikesiyle kalçalarım yukarı kalkıyor.

"Aman Tanrım," diye inliyor Ellis, yukarı doğru hamlelerime kalçalarını sallayarak karşılık verirken. Bu pozisyonda penisim prostatına sertçe çarpıyor ve penisi birkaç kez daha boşalırken bağırıyor.

Bittiğinde üstüme yığılıyor. Duygusal saldırganlığımınla boğuşurken onu sıkıca tutuyorum ve henüz dışarı bir sperm çıkmasını istemiyorum.

Ellerim sırtını ve yanlarını aşağı yukarı okşuyor, ne kadar mükemmel olduğunu, içten içe ne kadar iyi hissettiğini mırıldanıyorum. Sonunda kalp atışlarımız yavaşlıyor ve nefes alış verişlerimiz normale dönüyor. Biraz başım dönüyor ama aşk sarhoşu gibiyim.

"Yakında kalkmam gerekeceğini biliyorum ama kalkmak istemiyorum," diye mırıldandı uykulu bir şekilde göğsüme doğru.

Gerçekler ortaya çıkıyor ve çalar saatime bir göz atıyorum. Elliot'ın eve geleceğini düşündüğüm saat yaklaşıyor ama daha uzun sürebilir. Birkaç dakika daha bekleyebiliriz.

Yönümü bulduktan sonra, yavaşça ve dikkatlice tekrar yuvarlanıyorum. Ellis'in bacaklarının arkasına bastırarak, içindeki penisime, etrafımda gerilmiş, kırmızı ve çiğ deliğine iyice bakıyorum. Yavaşça geri çekiliyorum, Ellis'ten bir tıslama duyuyorum ve sonra menisinin açık deliğinden süzülüşünü hayranlıkla izliyorum.

"Aman Tanrım, bu gördüğüm en ateşli şey. Spermelerimin kıcından akmasını saatlerce izleyebilirim." Onu kapatmaya başlayana kadar izledim, onu dilimle tekrar açmak için can atıyordum.

"Bebeklerini taşımanın verdiği çatlaklarla kaplıyken bile beni sevmeye devam ettiğin sürece," diye şaka yapıyor.

Söylediklerimin bazılarını tekrar düşündüğümde hem eğleniyor hem de utanıyorum, başımı göğsüme gömüyorum.

"Somurtma," diye gülüyor. "Ağızından çıkan tüm o tuhaf, iğrenç şeylerden hoşlanıyorum."

"Öyle mi? Ağızıma gelen tuhaf, iğrenç şeyler ne olacak?"

BÖLÜM 27

ELLIS

Gabe'in eli iniltiyi bastırıyor. Bir ayağı düşün gömme raflarından birine çıkmış halde, aletini bana mükemmel bir açıyla vuruyor. Bunu saniyeler içinde bitirebilirdi ama yavaş ve uyuşuk hamlelerle uzatıyor. Tüm inlemelerimi ve ağlamalarımı engellemeyen eli, sırtımı önüne doğru tutarak belime dolanmış.

"Şşş bebeğim, burada her şey yankılanıyor."

Sıcak su vücudumuzdan aşağı akıyor, sabun ve kayganlaştırıcının kayganlığı sevişmemizin ıslak şıpırtısına ekleniyor. Penisi artık içimde kolayca hareket ediyor. O kadar nazik olmak zorunda değil ama her zaman olabildiğince uzun süre içimde kalmak istiyor. Bazen hiç girmiyor veya boşalmaya çalışmıyor, sadece bana yakın olmak için içime giriyor. Şakayla karışık, onu sıcak tutmam gerektiğini söylüyor.

Onunla takıntı derecesinde dolu olmayı seviyorum. Deplasman maçları işkence gibi geliyor. Gabe gittiğinde denemem için bana oyuncaklar alıp duruyor ama aynı değil. Yeterli değil. O değil. Bugün tekrar Mississippi'de üç maçlık bir seri oynamak için gidiyorlar, bir gün izinli, sonra tekrar eve dönmeden önce Louisiana'da bir gece. Altı gün boyunca gidecek. Gabe'in çalışma arkadaşı gibi davranmaya devam ettiğim için yaptığımız görüntülü aramaların miktarı hakkında bahaneler ürettik. Uçak yolculuğu mesafesinde olsa bile, okul

ödevlerinden daha çok birbirimizin dikkatini dağıtıyoruz. Ama Elliot veya başka biri odadaysa, sadece ders çalışıyoruz ve herkes üniversitenin Gabe'i yeni bir adam yaptığını düşünüyor.

Her gitmek üzereyken tavşanlar gibi sevişiyoruz ve normalde alacağımız risklerden çok daha fazlasını alıyoruz. İki hafta önce sığınakta tekrar karşılaştık. Arkamdan bana çarptığında tel örgüyü tutmaktan parmaklarım günlerce ağrıyordu. Spor binasına birkaç kez gizlice girdik, etrafta kimsenin olmayacağı zamanlarda soyunma odası duşlarını kullandık. Gece yarısı yurttaki çamaşır odasında, lobideki banyoda seviştik ve diyelim ki spor salonunun saunasında eskiden olduğundan çok daha fazla mutlu anı var. Stüdyo saatlerimde beni ziyaret ediyor ama orada asla sevişmiyor. Beni çalışırken izlemeyi sevdiğini söylüyor. Ben de genelde onun beni onun aletini çalıştırırken izlemeyi daha çok sevdiğini söylüyorum.

Ben doyamıyorum ve o, birbirimizden uzak kalacağımız uzun günleri atlatmam için gereken tüm spermi kıcımlı ve karnımı doldurmaya kararlı.

Onun penisini özlemek bir şey. Onu özlemek bambaşka bir şey. Eskiden sıcaktan yanardım, vantilatöre ihtiyaç duyardım ve çoğu zaman battaniye kullanmazdım. Şimdi kişisel radyatörüm olmadan donuyorum. İlk taşındığımda çok yumuşak gelen yatak, yanımda ağırlığı olmadan sert ve itici geliyor.

Gittiklerinde odasında uyumaya ve onun kıyafetlerini giymeye başladım. Eskiden olduğu gibi ona kendi fotoğraflarımı göndermeyi seviyorum. Yanımda olamadığı günleri böyle atlatıyorum.

Gabe'in penisi prostatımın üzerinde öyle güzel yuvarlanıyor ki gözlerim geriye kayıyor ve duvardan ayrılıp arkamdaki kıcını tutuyorum, beni becermeye devam etmesi için onu teşvik ediyorum, tıpkı... böyle... Aman Tanrım.

"Mmmph—"

Kapı çarparak açıldı. İnemem boğazımda düğümlendi ve beni boğdu. Gabe ağzımı daha sıkı tutarak hareketsiz kaldı.

"Dostum! Ne oluyor!" diye bağıyor. Hatta Elliot'a bakabilmek için perdeyi bile aralıyor.

"Özür dilerim dostum. Yarış atı gibi işedim. Bitirdin mi?"

"Burada meşgulüm," diye homurdandı Gabe ve kalçalarını tekrar yavaşça hareket ettirmeye başladı. Tırnaklarım yanlarına battı. Dur! Yakalanacağız!

"Ah, kusura bakma. Hadi, acele et. Bavulunu hazırlamadığını biliyorum." Tuvalet sifonu çekilir ve su akar. "Bu sabah Ellis'i gördün mü?"

Gabe'in dili omurgam boyunca bir yol yalayarak ilerlerken, ellerimi küvetin duvarına geri götürüyor ve sonra da uzanıp penisimi sıkıyor. Nefesimi tutuyorum. "Odasında değil mi?"

"Sanmıyorum. Kilitli ve açmıyor."

"Belki dün gece yine dışarıda kalmıştır."

"Bunu sık sık yapıyor. Sence iyi mi?"

"Eminim mükemmeldir," diyor kalçalarını bana doğru çevirirken ve bu bana çok bariz bir şekilde kışkırtıcı geliyor. Kesinlikle bizi yakalayacak.

"Her zaman o lanet olası morluklarla kaplıydı," diye yakınıyor Elliot.

Gabe gülüyor, çünkü Elliot bunu söylerken ağzının içinde boynumun arkasındaki deri mosmor olmaya başlamıştı.

"Ne zamandan beri bunu komik buluyorsun?"

"Ne zamandan beri bu kadar endişelisin? Dediğin gibi, o kendi başının çaresine bakabilen büyük bir çocuk."

"Sadece onun incinmesini istemiyorum." Elliot orada olduğumu bilmediği için, sanki orada değilmişim gibi burada benim hakkımda

konuşmalarından rahatsız olmak istiyorum. Ama onun bu kadar önemsemesi kalbimi biraz eritiyor.

"Hey E?" diye soruyor Gabe, perdeyi aralayıp tekrar dışarı bakarken. "Ben boşılırken küçük kardeşin hakkında konuşmasak olmaz mı?"

"Ah, kahretsin. Evet, bu çok tuhaf. Özür dilerim." Çıkıyor ama kapıyı kapattıktan hemen sonra tekrar açıyor. "Acele et."

Omzumun üzerinden ona attığım bakışlar onu cesaretlendirmekten başka bir işe yaramıyor. Gülümsemesini bastırmak için dudaklarını içeri kıvrıyor ama sonra pes edip vücudunu sırtıma bastırıyor. Ağzımdaki tutuşunu bırakıp elini kullanarak iki dudağımı da duvara yaslıyor. Diğer eli penisime uzanıp kocaman eliyle sarıyor. Kulağıma doğru hırlayarak içeri doğru ittiği hızla beni okşuyor.

"Onu duydun, bebeğim."

Kardeşim ve onun en yakın arkadaşı, gizli sevgilim, takımlarını Ole Miss'teki üç maçlık seride domine etmelerini izliyorum. Howler Pride Alliance'daki tüm arkadaşlarım da dahil olmak üzere bir sürü insan ESPN'de izlemek için yurt ortak alanında toplanıyor. Beyzbol takımının SEC Turnuvası'na katılacağı şimdiden belli oluyor, zira konferansın şu ana kadarki en üst sıradaki takımı ve turnuvaya sadece bir ay kaldı. Geçtiğimiz Salı günü bir maç kaybettiler. Geçenki kayıp gibi bu da kimsenin hatası değildi ama Gabe o maçta kendini suçluyor ve ben de küçük düşürücü davrandığım için kendimi suçluyorum. Geçtiğimiz Salı günü iyi oynanan, çekişmeli bir maçtı ve kimse bundan özellikle rahatsız olmadı, özellikle de yaklaşan turnuvalardaki şansımızı etkilemediği için.

Grup mesajımıza tebriklerimi gönderdiğimde Gabe bana kutlamaya gideceklerini söylüyor. Elliot bana teşekkür ediyor ve Gabe'in yaptığı, uzay öğrencisi olduğu için takıma neredeyse üç sayıya mal olan aptalca bir oyun hakkında şakalar yapıyor. Gabe bana özelden bir

mesaj gönderiyor ve neredeyse dalgınlasıp ikinci kaleye koşmayı unuttuğunda beni düşündüğünü söylüyor.

Ellis: Tam olarak neyi düşünüyorsun?

Gabe: Elbette sana yapmak istediğim tüm iğrenç, çirkin şeyler hakkında.

Ellis: Benden çekinme, koca adam. Bana her şeyi anlat. İstedğin her şeyi sana vereceğim.

Gabe: Vay canına, şimdi soyunma odasında sertleştim.

Ellis: Fotoğraf yoksa olmamıştır.

Birkaç uzun an sonra bir fotoğraf geliyor. Gabe sırtını koyu mavi bir duvara vermiş. Mekânın büyüklüğü göz önüne alındığında, bir tuvalet kabini olduğunu tahmin ediyorum. Gabe duştan yeni çıkmış, sırlıklam. Yüzü fotoğrafta yok ama duvara yaslanmış, telefonu yukarıda tutuyor, böylece fotoğraf, kaslı karın kaslarının her kıvrımını, kişisel cennetime işaret eden o günahkâr V şeklini ve gerçek hayatta veya pornoda gördüğüm en büyük penisi yakalıyor. Çok sert, dimdik yukarı doğru çıkıyor, alt tarafındaki damar dolgun ve sulu. Dudaklarımı yalıyorum, etrafımın insanlarla çevrili olduğunu unutuyorum.

"Aman Tanrım. Hallelujah, şu şeye bir baksana!" diye bağırdı Tyrell, telefonumu elimden kaparak. "Bu Johnny mi? Onunla mesajlaşmayı bıraktığını sanıyordum. Aman Tanrım, bu etkileyici bir şey..." parmağı ekranda, duruyor ve gözleri kocaman açılıyor. Bana o komik bakışlarını, ağzı açık bir şekilde dikeyyor ve sonra telefonumu sanki onu yakmış gibi kucağıma fırlatıyor. Odanın bizim tarafı o kadar sessiz ki, odanın diğer ucunda langırt oynayan sporcuların dikkatini çekiyor. Tyrell ve ben, arkadaşlarımız birbirimize bakıp dururken sessizce karşı karşıya duruyoruz.

"Neler oluyor?" diye fısıldayarak bağılıyor Jamie.

"Görünüşe göre Ellis'in anonim mesaj arkadaşının kocaman bir penisi var," diye fısıldayarak karşılık veriyor Ivy, hepimizin konuşmalarını duyabildiğimizden emin olarak.

Antoni homurdanıyor.

Sean, "Yemin ederim ben değilim," diyor. Herkesin tahmin ettiği gibi. Sanırım Jamie, alaycı bakışlarına bakılırsa ona bakıyordu, ama ben Tyrell dışında kimseye dikkat etmiyorum.

"Ah, hayır. Kesinlikle sen değilsin." Tyrell dudaklarını büzdü, görünmeyen saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı. Bir bacağını diğerinin üzerine attı, ardından taktığı turkuaz kedi gözü gözlüğünü burnunun üzerinden aşağı itip çerçevelerinin üzerinden bana baktı. "Açıklaman gereken çok şey var, bebek gey."

"Artık eşcinsel bir bebek değilim," diye mırıldanıyor Antoni yumruğunun içine.

"Antoni!"

"Ne! Eğer Tyrell biliyorsa, işin bitik, tatlım." Uyluğuma hafifçe vurdu. "Tyrell meşhur bir dedikodu kraliçesidir."

Tyrell nefes nefese kaldı ve elini göğsüne götürdü. "Nasıl cüret edersin!"

Herkes ona inanmaz gözlerle bakıyor.

"Tamam, peki. Ama bu her zaman aramızda kalacak."

Hakkını vereyim. Onun sayesinde birbirimizin sırlarını biliyoruz ama o bu çemberin dışına hiç çıkmadı. Bunu biliyoruz.

"Biri bana neler olduğunu söylemezse çılgık atacağım," diye inliyor Ivy.

"Desteklendim," diye onaylıyor Jaime.

Sean omuz silkti. "Zaten biliyorum," dedi sakın ve mütevazı bir tavırla.

Ona döndüm. "Sen bunu nereden biliyorsun?"

"Biliyor musun?!" diye ciyakladı Ivy.

"Birkaç gecedir uyuyamıyordum ve herkes yataktayken çamaşırlarımı yıkamayı düşündüm." Gabe'in beni makinelere öyle sert çarptığını, yanlışlıkla tüm sırayı muşambanın üzerinden birkaç metre kaydırıldığımızı hatırlayarak pancar gibi kızardım. "Ve seni spor kompleksinden tuhaf saatlerde girip çıkarken gördüm." Yine, sanki önemli bir şey değilmiş gibi omuz silkti. Sanırım, kardeşimin en iyi arkadaşı olma durumu olmasaydı, önemli olmazdı.

"Çamaşırlarını kendin mi yıkıyorsun?" Antoni burnunu kırıştırdı.

"Eminim ki bunu yapmayan tek kişi sensin prenses," diye karşılık verdi Jaime.

Ivy bana bakıyor. "Kim olduğunu biliyor musun?" Başımı sallıyorum, hiçbir şey söylemiyorum. "Ve bana söylemedin mi?" Kırgın görünüyor.

"Aslında anlatacağım bir sır değil."

"Ama o biliyor," diye suçladı Antoni'yi işaret ederek.

"Bir... olay olmuş. Mecburen öğrenmiş."

"Şimdi düşününce, bunu çok daha önce anlamalıydık. Haftalar önce." Tyrell, Ivy'ye bakıyor. "Ellis'in kulüpte kaybolup, tamamen perişan halde geri döndüğünü hatırlıyor musun? Yanında kim var biliyor musun?"

O kadar yüksek sesle nefes alıyor ki, ortak salonda hâlâ takılan diğer insanların dikkatini çekiyor. "Hayır!"

Artık üzgün görünmüyor. Akli başından gitmiş, hatta belki de eğleniyor gibi görünüyor. Paniğim yüzünden onu okuyamıyorum. Gabe, herkesin bildiğini öğrenince çığına dönecek. Son mesajına bakıyorum.

Gabe: Sıra sende, güzel bebeğim.

Gabe: İyi misin?

"Evet!" diye cevaplıyor Tyrell aynı şaşkın ses tonuyla.

"Aman Tanrım, KİM?" diye haykırıyor Jamie.

Sean eğilip onların kulağına fısıldıyor.

Ellerim yüzümü kapatırken, ağızları şaşkınlıkla 'o' harfine dönüşüyor.
"Hayır!"

"Evet!" diye cevaplıyor benden başka herkes. Sonra yine sessizlik.
Çok sessiz.

Parmaklarımın arasından baktım. "Bana bakmayı bırak! Kendimi bir müze sergisi gibi hissediyorum."

"O şeye dayanabiliyorsan, muhtemelen seni incelemeliyim," diyor Tyrell kaşlarını kaldırarak, sonra beni baştan aşağı süzerek sanki boyumu ölçüyormuş gibi. Sonra yavaşça alkışlamaya başlıyor.
"Etkilendim."

"Ah! Bir bakayım!" diyor Ivy, telefonuma uzanıp ellerini uzatarak.

"Kesinlikle hayır!" Telefonu göğsüme bastırdım, Gabe'e iyi olduğumu, sadece etrafımın pisliklerle çevrili olduğunu söyleyen mesajı yeni atmıştım.

"Neşe kaçıracı."

Yanımda Tyrell, ellerini biraz abartılmış bir boyutta kaldırıyor. Avucum yüzüme değiyor.

"Hepinizden nefret ediyorum."

BÖLÜM 28

GABE

Elliot'ın eli dizimin üzerine kondu ve onu durmadan sektirmemi bir kez daha engelledi.

"Neler ürettiniz?"

"Çok heyecanlı değilim. Sadece eve gitmeye hazırım. Ve bir Red Bull içtim."

"Red Bull kanatlandırır."

"Mesaneme kanat takıyor galiba."

Elliot kahkaha atıyor, ben de rahatlamaya çalışıyorum. İndiğimizden beri yüzüncü kez telefonumu kontrol ediyor, Ellis'ten nerede buluşacağımıza dair bir onay bekliyorum. Elliot bu gece yatana kadar bekleyemem. Dayanamıyorum. Onu özledim. Ona şimdi ihtiyacım var.

Bunun yerine, Krysta'dan birkaç cevapsız mesaj var. Elliot neye kaşlarımı çattığımı görmek için eğilince suratımı buruşturmak zorundayım. Ellis'in kardeşi omzumun üzerinden bakarken sonunda cevap vereceğinden endişelenerek geriliyorum. Kendime not: Telefonlarımızda birbirimize kod adları vermeliyiz.

"Siz ikiniz kavga mı ettiniz?"

Omuz silkiyorum. Ona cevapsız cevaplar veriyorum, düpedüz yalan söylemiyorum ama Krysta ile ilişkim hakkında kendi çıkarımlarına varmasına izin veriyorum. Hâlâ onunla çıktığımı, gizlice buluşmak için kaçtığım kişinin o olduğunu düşünüyor. Ellis'in dışarı çıkıp aynı anda gizli sevgilisiyle buluşması sadece bir tesadüf. Bazen bizi anlamamasına şaşırdığım günler oluyor.

Kendi başına öğrenmeden önce ona söylemek istiyorum. Konuyu nasıl açacağımı bilmiyorum.

"Ondan pek hoşlanmıyorum," diye itiraf ediyorum ona, asıl sorunun etrafından dolaşarak.

"Açıkçası biraz barizdi. Bu yüzden hâlâ onunla takılmana şaşırdım. Gerçi senin tipin gibi görünüyordu."

"Sanırım bu aralar farklı bir tipim var," diye mırıldandım, sessiz bir itiraf.

Başını çevirip bana bakıyor, ben de en yakın arkadaşımın gözlerinin içine bakıyorum. Anaokulunda tanıştığımızdan beri her gün yanımda olan kişi. Beni hiç yargılamayan tek kişi. Gözleri, kardeşleriyle aynı elektrik mavisi ama farklı. Daha zarif ve ciddi, oysa ben Ellis'in gözlerinin altında hep çalkantılı bir şeyler döndüğünü hissederdim. Meğerse, sıcakmış.

Elliot tüm dikkatini üzerimde tutuyor, yüzü açık ve ayaklarının dibine sereceğim kendimle ilgili her türlü gerçeği kabullenmeye hazır. Bir şey söylemek için ağzımı açıyorum. Belki yeni keşfettiğim cinselliğim gibi güvenli bir şeyle başlarım. Ama daha bir şey söyleyemeden, kafama bir spor çantasıyla vuruluyorum. Tripp Landon, uçaktan inmek için koridordan yanımdan hızla geçiyor, arkasında da misilleme yapmamı engellemek için bir sıra insan var.

"O piç kurusu," dedim başımın arkasını ovuşturarak. "Sorun ne?"

"Bilmiyorum. Son zamanlarda bana karşı da tuhaf davranıyor. Kulüpteki o geceden beri."

"Bunun için özür dilemeyeceğim. Kardeşinin her yerine el atmıştı ve Ellis hiç ilgilenmedi. Ayrıca, onları ayıran asıl kişi ben bile değildim. Ellis'in arkadaşları bu işin üstesinden geliyordu."

"Hayır, kesinlikle haddini aştı. Sadece böyle davranacağını düşünmemiştim. Çok iyi bir adama benziyor."

Düşüncelerimi kendime saklamaya çalışıyorum çünkü Elliot'ın annesi bana söyleyecek güzel bir şeyim yoksa hiçbir şey söylemem gerektiğini öğretti. Ve şu anda söyleyebileceğim tek şey, Tripp'in Ellis'in penisini istediği kadar isteyebileceği. Ama elde edemiyor. Ve bu yüzden deli gibi ölebilir.

Ama başka bir şey söylememe gerek yok, çünkü uçağın ön tarafına geçme sırası bizde. Ve tam zamanında bir ping sesi geliyor.

Ellis: Orada olacağım.

"Aman Tanrım. Kahretsin. Tanrım. Kahretsin. Evet!"

Ellis, hidroterapi havuzunun etrafındaki fayansları tırmalıyor, kalçalarımı her sertçe şıklattığımda ağzından küfürler çıkarken her yere su sıçırıyor.

"Beni özledin mi bebeğim?" diye mırıldandım, kendimi tamamen dışarı attıktan sonra tekrar eve doğru hızla ilerledim ve onun "Evet!" diye bağırmasıyla nefesini kesmeye zorladım.

"Mmmmm, göster bana." Kalçalarını kavrayarak adımlarımı hızlandırdım, pelvisim onun kalçasına çarpıyordu.

"Yapamam!" diye inledi.

"Bir tane daha ver bebeğim. Sadece bir tane daha."

Buraya geldiğimizden beri ondan üç orgazm çıkardım. İlki onu gördüğüm anda yere sererek ağzımla. Sonra onu yavaşça ve

yumuşak bir şekilde alıp, penisimi içine kaydırıp, parmaklarım onu hazır ve nazır bulduğunda hemen oracıkta, yerde sevişerek. Sonra onu ısıtmalı hidroterapi havuzuna taşıdım ve ikimiz de çılgınca, tutkulu öpücüklerin, ellerin ve vücutların birbirine sürtünerek verdiği ısrarla iyileştik. Üzerime yavaşça bindi, suyu bulandırana kadar kendini okşadı ve sert ve hızlı bir şekilde becermem için yalvardı.

Ellerim kıcını yoğuruyor, yanaklarını ayırıyor. Havuzun kenarına eğilmişken, penisimin o ham, gergin deliğine girip çıkışını görebileceğim mükemmel bir görüş açısına sahibim. Vuruşlarım akıcı ve emin, maksimum etkiyi yaratabileceğimi bildiğim yerden vuruyor. Vücudunu bir enstrüman gibi çalmayı öğrenmeye kararlıyım; her sesin ne anlama geldiğine, vücudunun nasıl hareket ettiğine, ayak parmaklarının nasıl kıvrıldığına ve kıcı kasılmadan hemen önce ağzının nasıl açık kaldığına kadar dikkat ediyorum.

"Fffffuuuuck!" diye bağıyor, çılgılığı suyun şıptısına, tenin tene çarpmasına, fayans duvarlarda yankılanan iniltilere ve homurtulara karışıyor.

"Uğğğğ! İşte bu, bebeğim. Siktir! Penisimi çok güzel sömürüyorsun!" Orgazmın son nabızları geçse bile, içine girmeye devam ediyorum. Kemiksiz, karnının üzerinde yatıyor, kıcı havuzun kenarının hemen üzerinde.

Çıkarken başparmağımı kıcına bastırıyorum, tek bir damlanın bile kaçmasını istemiyorum.

"Bunu çok tuhaf bulacaksın ama düşünmeden duramıyorum..." Neyden bahsettiğimi anlamak için başını kaldırmadan önce, ağzımı kıcına yaklaştırıp dilimi kullanılmış deliğine bastırıyorum, onu rahatlatıyor ve seviyorum, bana renklerin nasıl görüldüğünü gösterdiği için ona teşekkür ediyorum. Spermimi daha da derine itiyor ve kaçan her damlayı temizliyorum.

"Kahretsin," diye nefes aldı, seğirerek. "Bu... iyi hissettiriyor."

"İşte. Üzerinden yemek yenebilecek kadar temiz," diyorum sırtını öperek.

Ellis gülüyor. "Doymadın mı?"

"Asla."

"Sizce Profesör Dumont bunu eğriye göre mi notlandıracak?" diye soruyorum, gelecek haftaki sınav için uygulamalı matematik notlarımdan başımı kaldırarak.

"Umarım öyledir," diye gülüyor Ellis, ayağıyla beni teselli edercesine dürtmeden önce. "Ama sen bunu başardın, gayet iyi gidiyorsun. Diferansiyel denklemleri benden daha iyi anlıyorsun ve bunların sınavın önemli bir parçası olması gerekiyor."

"Diğer derslerin nasıl gidiyor? Finaller konusunda kendini iyi hissediyor musun?"

"Şimdi yapıyorum."

Ellis tam bir aziz, neredeyse her gece yanımda oturuyor. Çoğunlukla yan yana oturup ödevlerimizi yapıyoruz ama birbirimize sorular soruyoruz, ortak derslerimiz olmasa bile. Benden çok daha zeki ve derslerine yetismekte hiç zorlanmadı ama beni asla aptal gibi hissettirmiyor. Elliot birkaç kez yanıma geldi, aşırı başarılı olmasıyla ilgili şaka yollu atışmalarına sırtarak. Bu anlarda hayatın mükemmel olduğunu düşünüyorum. Ama sonra Elliot'ın anahtarını kapıya soktuğunu duyduğumuzda, Ellis'in kucağımdan ayaklarını çektiğini görüyorum ve aramızdaki bu muazzam sırrı hatırlıyorum.

Elliot içeri girip ikimize bakıyor. Yüzümün kızardığını hissediyorum, aklım onun durumu anlayıp anlamadığını düşünüyor. Bana yan yan baktığında veya uzun süre sessiz kaldığında bunu yapıyorum.

"Spor yapacak mısınız?" Bu gece veya yarın antrenmanımız yok, ancak bu hafta sonu hazır olmamız gereken üç maçlık bir serimiz var.

Başımı sallıyorum. "Evet, hemen üstümü değiştireyim." Çıkarken Ellis'e göz kırpyorum, onu daha sonra göreceğimi biliyorum.

Isınmak için spor merkezine koşuyoruz ve ardından her zamanki devre antrenmanımıza başlamak üzere spor salonuna gidiyoruz. Ağır kaldırmıyoruz, sadece direnç egzersizleri yapıyoruz.

"Beni kandırmaya mı çalışıyorsun?" diye şaka yapıyor Elliot, ben antrenmanımızı ikiye katlarken. Çok zor bir şey değil, sadece arada sırada birkaç tekrar daha yapıp her istasyon arasına burpee ekliyorum.

"Kendimi çok iyi hissediyorum dostum."

"Çok iyi görünüyorsun," diyor başını bana doğru eğerek. "Ben, şey... bazen endişeleniyorum. Böyle olduğunda."

"Ne gibi?"

"Heyecanlı. Fazlasıyla enerjik. Aşırı odaklanmış."

"Bunların hepsi güzel şeyler gibi görünüyor," diye gülüyorum ve su şişemden bir yudum alıyorum.

"Çarpışmaya kadar," diye belirtiyor Elliot, kaba bir tavırla. Ona sinirlenmemeye çalışıyorum. Umursadığını biliyorum. Umursamasaydı hiçbir şey söylemezdi. Umursamasaydı da iniş çıkışlarıma katlanmazdı.

"Bu farklı hissettiriyor," diyorum ona.

Auburn'e karşı ilk seri maçımızı ezip geçtik. Tribünler taraftarlarla dolu ve sevdiğim bir maçın tüm coşkusu sergileniyor. İnsanlar takımlarının başarılı olmasını görmekten heyecan duyuyor ve ben de bunun bir parçası oluyorum. Çok mutluyum, hatta sahadan ayrılırken Ellis'e sarılıyorum. Kimse bir şey düşünmüyor, özellikle de Ellis omuzlarıma vurup bana mağara adamı dediğinde. Elliot her zamanki

şakalarım gülüyor. Takım hep gülüyor, beşlik çakıyor ve birbirini tebrik ediyor. Somurtkan görünen Tripp Landon hariç. İyi bir vuruş yapamadı ve bir pop fly'ı kaçırdı ama bu gece onları yendik, bu yüzden ne hakkında düşüneneğini bilmiyorum. Ta ki Ellis'i izlerken görene kadar ve bu beni çileden çıkarıyor.

İkinci maç için sahaya çıkmaya hazırlanırken beni izlediğini hissettiğimde tüylerim diken diken oluyor. Sığınakta, yanımdan geçerken bilerek omzunu bana çarpıyor. Üçüncü kez olduğunda tüylerim diken diken oluyor ama Ellis'in bakışını ve neredeyse fark edilmeyen baş sallamasını yakalayabiliyorum. Yere doğru yönelttiği küçük, gizemli sırtış, her şeyi unutturmaya yetiyor.

Bu bile benim küstahlaşmama yetiyor. Ve Tripp'in sohbetimizi izlediğini görmek için yukarı baktığımda, aptal herifim ona göz kırpmıyor.

İki vuruşta ikinci home run'umu vurduğumda, üsleri dönüyorum. Öne geçmek için bu iki koşuya ihtiyacımız var. Tripp yeterince hızlı koşmuyor. Topu vurduğumda ikinci kaledeydi. Şu anda üçüncü kaleyi geçmesi için hiçbir sebep yok. Dış sahaya çok fazla zaman veriyor. Birbirlerine bağırımları, birinin topa yakın olduğunu anlamamı sağlıyor, bu da Tripp harekete geçmezse iki koşu fırsatını kaçıracağımız ve aut olma riskini alacağımız anlamına geliyor.

Koç bağıyor, bütün takım arkadaşlarımız bağıyor, ben de ona "Hadi, hadi, hadi!" diye bağıyorum.

Aklımı kaçırmış olmalıyım çünkü sanki bilerek yavaşlıyormuş gibi hissediyorum. Üçüncü kalede durmak zorundayım ama top Tripp'ten önce ana kaleye ulaşıyor ve bize bir out'a mal oluyor. Bir out daha kala, bir sonraki vurucu öne çıkıyor. Johansen tek vuruyor, ben de eve çalma şansını değerlendiriyorum. Mesafeyi açarken kollarım ve bacaklarım sertçe hareket ediyor. Çevresel görüş alanımda topun başımın üzerinden uçtuğunu görüyorum ve dalıyorum.

Eve doğru kayıyorum, her yer çamur içinde. Hakem "Güvenli!" diye bağıyor ve herkes bağıyor.

Arkamda, Johansen kaosun içinde üçüncü kaleye ulaşıyor. Kolay home run'da öne geçemedik, ancak geri kalanımız son vuruşa beraberlikle girmeyi başardı.

Sığınağa doğru giderken takım arkadaşlarım ve Koç sırtımı sıvazlıyor. Özellikle Ellis yakalayıcı kıyafetimle yanıma geldiğinde kendimi dünyanın zirvesinde hissediyorum. Ona giymemde yardım etmesine izin veriyorum çünkü ona bir dakikalığına yakın olmak için bir bahanem olmasını seviyorum. Ellis, oyundan ve ne kadar harika bir kurtarış olduğundan, Elliot ve benim onları nasıl durdurup galibiyeti garantileyeceğimizden bahsediyor.

"Çok havalısın," diyor kaskımı sabitlerken.

"Şu an seni gerçekten öpmek istiyorum," diye fısıldıyorum.

Ellis gözlerini devirip yüz maskesini kapatıyor ve yüzündeki kocaman sırıtış, kendimi tam bir tanrı gibi hissetmemi sağlıyor. Bu hissin peşinden gidebilmek için Elliot'a gidip her şeyi itiraf etmeye hazırım.

Neredeyse gol yemeden bitiriyoruz ama Tripp, takım sığınağına hançer gibi bakmakla o kadar meşgul ki, kolay bir yakalamayı fark etmiyor. Top, o irkilmeden yanından geçiyor. Topa doğru koşuyor ama vurucu, hiçbir şey yapılamadan birinci kaleye ulaşıyor. Ona dik dik bakıp, toparlanması için sahanın karşısına işaret ediyorum. İki strikeout'tan sonra, vurucu topu üçüncü kaleye doğru vuruyor. Elliot ve üçüncü kale oyuncusu Harper, ikisi de ileri koşuyor. Üçüncü kaleyi kapatmak için koşuyorum ama ikinci kaleyi kapatması gereken Tripp bana çarpıyor. Ondan daha iriyim ve tam korumalı eldivenler giyiyorum, bu yüzden benden sekip yere düşüyor.

"Ne oluyor Landon?"

Küçükler Ligi'nde öğrendiğimiz temel saçmalıkları tekrar tekrar anlatmaya hazır bir şekilde ayağa kalkmasına yardım etmek için elimi uzatıyorum ama elimi itip öfkeyle uzaklaşıyor. Eldivenini almak için eğilirken tökezliyor. Bu onu daha da sinirlendiriyor ve küçük bir çocuk gibi ayağını yere vurup şapkasını fırlatıyor.

Elliot'a omuz silkip alaycı bir tavır takınıyorum ama sanırım yeterince yüksek sesle. Tripp ağzını açıp bir şeyler söylemeye karar veriyor ama çoğunu duyamıyorum. Tek bildiğim, aynı cümlede "küçük kardeşin" ve "sürtük" kelimelerini duyduğum. Elliot'a yönelikti ama açıkça benim duymam isteniyordu. Ve istediğini elde etti.

"Ne dedin?"

"Sen, herkesten daha iyi bilirsin..."

Maskemi yere atıp aramızdaki zemini üç uzun adımda kaplıyorum. Sert bir erkek numarası yapmaya çalışıyor, göğsünü göğsüme bastırıyor ama ben şaka yapmıyorum. Geri çekilip yumruğumu suratına atıyorum. Parmak eklemlerime kan sızıyor ve Tripp yere düşüyor. Sırtüstü yatıyor, burnunu tutuyor ve küçük bir orospu gibi kıvranıyor. Üstünde dikilip, ona bir pislikmiş gibi tepeden bakıyorum.

"Haftalardır saçmalıklarına katlanıyorum çünkü sana gerçekten acıyorum. Ama kimse aileme saygısızlık edip bundan paçayı sıyrıp kurtulamaz."

"Ailen mi?!" diye tükürdü, burnundan gelen bir sesle ve sızlanarak ayağa kalktı, kanlı eliyle burnunu tutarak bana işaret etti. "Bu çok zengin bir şey—"

Tam onun alanına giriyorum, sesimi sadece onun duyabileceği şekilde kısıyorum. "Kıskançlık sana yakışmıyor Landon. Hayatına devam et."

Ayak sesleri bize doğru yaklaşıyor, Tripp atılmaya çalışırken Elliot aramıza giriyor. Ellis arkamdan kolumu yakalıyor ve Tripp bu temasa bakıyor. Dudakları hırlayarak yukarı kalkıyor ve kanla kaplı dişlerini gösteriyor.

"Sakin ol Tripp. Biraz nefes alalım."

"Ah, çeneni kapa Hope. Kendini herkesten çok daha iyi sanıyorsun ama burnunun dibinde neler olup bittiğinden haberin yok."

"Yeter artık Tripp!" diye bağıyor Ellis, bir adım daha atmaya çalıştığımda beni geri çekerek.

"Şu göz bandını çıkarır mısın tatlım? Çünkü seni ucuz bir fahişe gibi bir kenara atacak."

Suratını yarmak için öne atıldım. Bizi ayırmak için tüm iç saha ve teknik ekibin birden fazla üyesi gerekti. Tripp ve ben oyundan atıldık. Elliot, Tripp'in suratına susması için bağırdığı için uyarı aldı ve Ellis, beni Tripp'ten çekmeye çalışırken kavgada morarmış bir gözle kaldı. Vücudumun herhangi bir yerinin buna sebep olup olmadığından bile emin değilim ama koçun ofisinden çıkıp onu yüzünde buz torbasıyla görünce midem yere düştü. Dizlerim de aynısını yaptı ve kollarımı Ellis'in beline doladım.

"Çok üzgünüm," diye mırıldandım gömleğinin içine doğru.

"Senin suçun değildi. Namusumu savunuyordun. Çok centilmence bir davranıştı," dedi alaycı bir tonla.

"Daha kötüler de söylendi."

Gülüyor, ben de gözlerimi kapatıp terinin, çamaşır deterjanının ve ona ait her şeyin kokusunu içime çekiyorum. Parmakları saçlarımı tarıyor, günün stresini atıyor. Neredeyse nerede olduğumuzu unutuyorum.

"Ne kadar kötü?"

"Dört maç ceza. Ve bir daha olursa Koç'un postumu ve bursumu alacağına dair bir uyarı," diye cevaplıyorum.

"Daha kötü olabilirdi sanırım."

Revir kapısı açılıyor ve Tripp, ardından birkaç eğitim görevlisiyle birlikte dışarı çıkıyor. Her iki burun deliğine pamuk tıkamış ve burun kemerinin tamamı bantlanmış. Ellis doğruluyor, ama bizi tehlikeli pozisyonda görmemesi için zamanında hareket edemiyoruz. Tripp'in çenesi titriyor, ancak öğretmenlerin onu binadan çıkarmasına izin verirken hiçbir şey söylemiyor.

Daha sonra, günün yorgunluğunu ve stresini üzerimizden attıktan sonra, Ellis ve ben kanepede uzanıp onun en sevdiği programı izliyoruz. Başını kucağıma koyup uykuya dalıyor, Elliot'ın anahtarını kapıda duyduğumda o kadar tatlı horultuları duyuyorum ki, sesimi kesemiyorum.

Elliot olduğu yerde duruyor, kardeşinin huzur içinde uyuduğuna bakıyor, kolu sanki yastık tutuyormuş gibi uyluğumun altında dolanmış.

"Onu uyandırma," diyorum yumuşak bir sesle. Sesim sakın ama kalbim gereğinden fazla atıyor.

Elliot sonunda benimle göz göze geliyor ve orada yansıyan acıyı görebiliyorum.

"Ne kadardır?"

İçimden çıkan nefes hem acı hem de rahatlamadır.

"Ne zamandır eşcinselim ya da ne zamandır kardeşine aşığım?"

"Birini seç."

Tek cevabım çaresiz bir omuz silkme. Kimlik olarak ne olduğumu bilmiyorum. Ellis'e olan hislerimin ne zaman başladığından da emin değilim. Muhtemelen farkına varmadan önce.

"Sanırım bunu ancak mezuniyet partisi gecesi kesin olarak öğrendim."

"Bu neredeyse bir yıl önceydi."

Başımı sallıyorum, gerçeğin yeterli olmadığını biliyorum ama ona ne kadarını anlatmam gerektiğinden de emin değilim. Bazılarını anlatmam benim sorumluluğumda değil.

"Neredeyse bir yıldır bana yalan söylüyorsun ve küçük kardeşimle mi yatıyorsun?"

"Teknik olarak senden iki dakika büyük," diyorum, çünkü Ellis ş u anda bunu yapamıyor. Ama esprim tutmadı. O bildik ş akalaş malarımızın biraz olsun yumuş amasını ummuştum ama bunun ne zamanı ne de yeri. "Özür dilerim," diyorum ona, içim parçalanarak. "Seni asla incitmek istemedim."

"O senin için bir kardeş gibiydi."

"Öyle olmalıydı. Senin gibi. Ama asla öyle olmadı."

Elliot'ın gözleri Ellis'e kaydı. Derin V yakalı bir tiş ört giymişti. Koyu rengin soluk teniyle oluşturduğu kontrast, üzerine bıraktığım morlukları neredeyse vahşice belirginleştiriyordu. Bakışlarını yere dikerek başka bir şey söyleyecekmiş gibi baktı, ama bunun yerine sessizce odasına çekildi.

BÖLÜM 29

ELLIS

Üç mağlubiyet ve takımın kanatta ve duayla toparlandığı bir galibiyetle sonuçlanan dört maçlık cezanın olumlu bir yanı varsa, o da Gabe'in final sınavlarına odaklanmak için daha fazla zamana sahip olmasıdır. Sadece geçmek ve bursunu korumak için gereken notları almakla kalmıyor, aynı zamanda beklentileri de aşıyor. Hatta hocalarından biri, Gabe'in gösterdiği çabadan ve sadece azimle kaydettiği ilerlemelerden ne kadar gurur duyduğunu Koç'a bir e-posta bile yazıyor. Onunla gurur duyuyorum ama küçümseyici görünmek istemiyorum.

Gabe gülüyor. "Azim ve oral seksle her şey mümkün."

"Böylece?"

"O ağız bana her an her şeyi öğretebilir..." Beni öpeceğini sanıyorum, bu yüzden dudaklarının dudaklarıma değmesini bekleyerek boynumu uzatıyorum. Ama bunun yerine yüzünü boynuma gömüyor ve vücudumdan aşağı doğru hareket etmeden önce boynumun kıvrımına bir ahududu üflüyor. Beni yatağına bastırıp yanlarıma ahududular savururken bir domuz yavrusu gibi ciyaklıyorum.

Kapının çarparak kapanma sesi bizi durduruyor ve Gabe yanıma yığılıyor. Kalbim onun için acıyor. Kavgalarının ilk gününün tamamını

odasına kapanarak geçirdi ama ona alan bırakma fikrini kafamdan attığım anda onu ayağa kaldırıp hareket ettirdim. Benim yüzümden depresyona girmesine izin vermeyeceğim.

Bir süre sessizce tavan vantilatörünü izliyoruz. "Seninle konuştu mu?"

"Cumartesiden beri değil."

"Ama yarın oynayacaksın, o yüzden seninle konuşması lazım, değil mi?"

Başını yana eğip bana hüzünlü, çarpık bir gülümsemeyle baktı. "Göreceğiz."

"Gelecektir. Seni seviyor."

"O seni daha çok seviyor" diyor.

"Bunu bilmiyorum," diyorum yüzüstü dönerek. "Aynı rahmi paylaştık. Beni sevmek zorunda ama sen onun seçtiği kardeşisin."

Geçen gün stüdyomda beni köşeye sıkıştırdığı an dışında, benimle neredeyse hiç konuşmadı. Daha önce hiç ziyaretime gelmemiş olmasına rağmen, rastgele ortaya çıktı. Uzun süre konuşmadı ve hiç konuşmayacağından endişelendim. Etrafta dolaştı, malzemelerime dokundu ve baktı. Gözleri tuvalime kilitlendi ve şu an üzerinde çalıştığım işteki apaçık kendini kabullenmişlik ve cinsellik tonunun, omuzlarının düşmesiyle bir ilgisi olup olmadığını merak ettim. Sonunda bana baktığında incinmiş gibiydi. Ama tek sorduğu iyi olup olmadığım, istediğimin bu olup olmadığıydı.

"Her zaman istediğim şey buydu," dedim ona dürüstçe. Başını salladı ve gitti.

O zamandan beri günler geçti ve varlığımı onaylamak için başını sallamaktan başka bir şey yapmadı. Bir iki kez bir şey söyleyeceğini sandım ama sonra gözleri boynuma kayd ve tekrar uzaklaştı.

"Ona ihanet ettim," diyor Gabe, beni düşüncelerimden çekip çıkararak. Elliot'ın ziyaretinden bahsetmedim, sadece zamanla bana

döneceğini umduğum için. Gabe'i herkesten çok seviyor.

"Sen de ona benden daha fazla ihanet etmedin."

"Benim de sana ihanet ettiğimi unutuyorsun."

"Öyle mi? Karanlıkta kalmaktan, hayallerimin beni tam önümde olanı görmeme izin vermesinden son derece memnundum. İkimiz de gözlerimizdeki bağ olmadan ilk adımı atacak kadar rahat olamazdık." Elliot'ın burada olduğuna dair herhangi bir işaret arıyorum ama kimseyi duymuyorum. "O düşünceyi aklında tut," diyorum, Gabe'in göğsüne hafifçe vurup ayağa fırlıyorum. Üzerimde sadece Gabe'in kocaman tişörtlerinden biri ve bir külotla, koridorda parmak uçlarımda odama doğru yürüyorum.

Elimde küçük bir siyah kumaş parçasıyla geri dönüp kapıyı arkamdan kilitledim. Kumaşı elimde sıkıca tutarak, gömleği başımdan geçirip yatağa doğru yürüdüm. Gabe doğruldu, hemen kıyafetlerim olmadan ne yapacağımı merak etti.

"Odasında olup olmadığını bilmiyorum," diyorum külotumu bacaklarımdan aşağı doğru iterek. "Bu yüzden sessiz olman gerekecek."

Külotumu çıkarıp yerden alıp yüzüne fırlattıktan sonra Gabe'in vücuduna tırmanıyorum. Onları yakalayıp şehvetle kokluyor, o ucube. Elliot dersteyken oynadığımız akrobatik bir çıplak twister oyunundan sonra giydiği atletik şortun üzerinde duran aletini, hazırolda bekliyor. Şortunu bacaklarından aşağı indirip beline oturuyorum, kollarının beni otomatik olarak kendine çekmesini seviyorum. Beni derinden öpüyor, dili çöldeki son su damlası gibi yalıyor. Dudaklarımı onunkilerden çektiğimde, boynumu ve köprücük kemiğimi öpüyor. Başının arkasından, ilk birlikte olduğumuzda göz bağı olarak kullandığım taç bandını çıkarıp gözlerinin üzerine geçiriyorum.

Takdirle mırıldanıyor ve penisini aşağıdan göt yanaklarıma doğru itiyor. Yanımızdaki kayganlaştırıcıya uzanıp elime döküyorum, sonra arkama uzanıp penisini kayganlaştırıp hizaya getiriyorum. Hâlâ daha

önceki hazırlıklarımın hazırım. Hatta geçen hafta ders çalışırken ve kendimize daha fazla zaman ayırırken, ben de hazırlıklı kaldım. İkimiz de penisini insan olarak mümkün olduğunca içime sokmaya niyetliyiz. Bunu bilim için yaptığımıza dair sürekli bir şakamız var, çünkü cinsiyeti cisgender olan bir erkeğin başka bir cinsiyetsiz erkeği hamile bırakması mümkün olsaydı, doğaya meydan okuyan Gabe olurdu. Bunun mümkün olup olmadığını kanıtlamak için kıcımlı gerektiği kadar sık çiftleştirecek. Bilim için.

Kontrollü nefesler alıp vererek kolayca aşağı kayıyorum, kendime uyum sağlamak için sadece birkaç dakika veriyorum. Onu kaç kez alırsam alayım, hatta günde birkaç kez bile olsa, yine de başa çıkılması zor bir yük. Ama vücudum artık ona alıştı ve ondan ne istediğini biliyor. Bir süre ona yaslanıp, esnemenin, tamamen dolu olmanın verdiği o yoğun hissin tadını çıkarıyorum. Bu pozisyonda, o kadar derin ki sanki midemi deliyor, iç organlarımı sıkıştırıyor.

Ayaklarımı geniş bacaklarının iki yanındaki şilteye bastırarak kendimi yukarı kaldırıyorum ve sonra tekrar aşağı iniyorum.

"Ah, evet, bebeğim. Kendini çok iyi hissediyorsun." Kendimi her aşağı indirdiğimde o da bana doğru daha fazla sokuluyor, ta ki bacaklarım ağrıyıp titreyene kadar.

Gabe'in kolları bacaklarımın altından geçiyor, güçlü kolları kontrolü ele geçiriyor. Beni gövdesinde yukarı aşağı kaydırıyor, kör bir şekilde zevk için kullanıyor. Tırnaklarım kaslı omuzlarının etine saplanıyor ve daha fazlasını, daha fazlasını, daha fazlasını yalvarıyorum.

Hiçbir uyarı olmadan, yukarı kaldırılıp sırtüstü çevriliyorum. Dizlerim omuzlarıma bastırılıyor ve o, tek bir sert hamleyle tekrar içime giriyor. Çıglık atıyorum ve eli ağzımı buluyor, boşalmaya yaklaşırken inlemelerimi bastırıyor. Neredeyse ikiye katlanmış halde, içimdeki o patlayıcı yere mükemmel bir erişime sahip ve kalçalarını her çırpışında onu omurgama sabitliyor.

Gabe'in bana karşı ne kadar nazik olduğunu, her zaman önce benim rahatımı ve zevkimi düşünmesini seviyorum. Ama aynı zamanda beni

kullanıp stresini bedenimden çıkarmasını da seviyorum. Artık ne yaptığımızı bildiğimize ve onun boyutlarına daha iyi uyum sağladığıma göre, benimle sevişirken olduğu kadar sert, hızlı ve acımasızca sevişmeyi de seviyorum. Göz bağı ona daha az düşünüp daha çok hissetme izni veriyor ve bu muhteşem.

Bacağımı tutan ellerinden biri boğazımı kavramak için indiğinde, uçurumun kenarından aşağı yuvarlanıyorum. Sessiz bir çığlık atıyorum, aletin çılginca fişkırıyor. Ona hiç dokunmadım bile.

Genellikle ben gürültü yapan biriyim ama o kadar bitkinim ki orgazm sırasında nefes alamıyorum. Gabe ise yüksek sesle inliyor.

"Siktir git, bebeğim, ben sikişeceğim-" Ağzını pamukla doldurup külotumu ağzına tıktırarak sözünü kestim. Bizi tekrar ters çevirebildiğime o kadar şaşırdı ki. Bir tür jokey gibi sertçe üstüne çıktım, Gabe ise başını geriye atıp tıkaçtan kükreyerek boşalmasını sağladı.

Titreyen uzuvlarımız, ter ve ağır nefeslerle bir yığın halinde yığılıyoruz. Ben göğsüne serilmiş, yarı uykulu haldeyken, o bir şeyler mırıldanıyor.

Gülerek, sıırıslıkam olmuş iç çamaşırımı ağzından çıkarmak için uzandım. "Biliyor musun, ellerini kullanabilirdin."

"Mmm. Yapabilirim. Ama ellerim meşgul." Ve öyleler de. Meşgul, belime dolanmış, omurgamı aşağı yukarı okşuyor. Dudaklarım hafifçe dudaklarına değdiğinde gülümsüyor, bir eli başımı sabitlemek için saçlarıma gidiyor, böylece beni iyice öpebiliyor. Tutuşunu gevşettiğinde nefes nefese kalıyorum. Göz bandını çıkarmak için uzanıyorum ama elimi durdurup kendi elinin içinde tutuyor. "Bekle. Bir şey daha."

"Ookay," diyorum merakla. Göz bağı bir nevi tılsımdı, bize cesur olma izni veren bir semboldü. Beni kırma korkusu olmadan kendini serbest bırakmasını sağlıyordu. Başka ne için ihtiyacı olabilirdi ki?

Yan tarafına dönüp beni göğsüne doğru çekiyor. Kalbinin sırtımda attığını hissediyorum. Kulağımın hemen arkasına yumuşak bir öpücük konduruyor.

"Seni sevdiğimi biliyorsun, değil mi?"

Daha önce ölmemişsem bile şimdi öyleyim. Ona eriyorum, kollarını daha sıkı sarıyorum.

"Seni yakalamayı bekliyordum."

Parmakları deliğimden sızan pisliğin içinde gezindi. "Ağrın mı var?"

Dürüst olmak gerekirse, evet. Ama bir bakıma bayılıyorum. "Şu anda mükemmel durumdayım."

"İçinde olabilir miyim?"

Gülümsemekten çenem ağrıyor. Popomu davet edercesine geriye itiyorum ve o da hizaya geliyor. Sadece yarı sert ama içime girebiliyor. İtmiyor veya hareket etmiyor, sadece beni kendine bastırıyor, kendini benim bir parçam yapıyor.

BÖLÜM 30

GABE

"SEC Şampiyonları beee!!!!"

Takım arkadaşlarımız ve ailelerimiz tarlalara akın ediyor ama ben sadece tek bir kişiye bakıyorum. O da bana bakıyor, yüzünde isteksiz bir gülümsemeyle. Gülümsemesi, omzumun üzerinden bakarak keyifli bir sırıtışa dönüşüyor. Zamanı geriye dönüp baktığımda Ellis'in havaya fırladığını ve onu kolayca yakaladığını görüyorum. Yüzümü avuçlayıp beni öpüşünü gören herkesi zerre umursamıyorum - ağızma, çeneme ve yanaklarıma kısa, masum öpücükler konduruyor.

"Seninle gurur duyuyorum!" diyor.

"Çok terliyorum," diye gülüyorum. Kirli ve paslıyım. İğrenç. Ama Ellis umursamıyor. Mesela, yüzümün yan tarafını yalıyor. Göğsüm gümbürdüyor. "Dikkat et, çocuklar var."

Ellis başını geriye atıp gülüyor, ardından dudaklarıma son bir öpücük kondurup aşağı atlıyor. Kardeşine koşuyor, ben de dudaklarımı içeri doğru kıvrıp parmak uçlarımla öptüğü her yere dokunuyorum. Biraz dalgınlıyorum ama sonra görüşüm netleşiyor ve başımı kaldırıp anne babamın bana baktığını görüyorum. Şaşkın ifadelerine ne diyeceğimi bilemiyorum. Hay aksi.

Ne kadar korkak olsam da, omzumun üzerinden destek arıyorum ama Ellis kardeşine sarılıyor. Başları birbirine sokulmuş ve Ellis, Elliot'a çok ciddiye aldığı bir şey söylüyor. Umarım kötü bir şey değildir. Hiç takılmadık, beyzbol dışında pek konuşmadık ama aramızdaki dostluğu koruduk. Ellis ve ben yaşam alanına saygı göstermek, yüksek sesle konuşmamak, belli etmemek veya yasadışı aşkımızı yüzüne vurmamak için elimizden geleni yapıyoruz. Ve sanırım o da dengeyi sağlamak için bize yalnız zaman tanımak için elinden geleni yapıyor. Bugün haftalardır bana gülümsediği ilk gün.

"Umarım! Rodgers!" diye bağırdı Koç. "Benimle!"

Yarı yolda buluşup Koç'u takip ederek stadyumun altındaki ofislere girdiğimizde, ikimiz de şaşkın bir ifadeyle birbirimize bakıyoruz. Gerçek bir stadyumda oynadığımız için bir anlığına başım dönüyor ama yüzümde metanetli bir ifade var.

"Ne yaptın?" diye mırıldandı Elliot, yüzü öne dönük bir şekilde ağzının kenarından konuşarak.

"Neden benim bir şey yaptığımı varsayıyorsun?"

Kaşlarını kaldırıp ifadesiz bir ifadeyle bana bakıyor.

"Tamam, peki. Ama bu sefer gerçekten hiçbir şey yapmadım." Tripp bile en iyi tavrını takındı, mümkün olduğunca benden özenle kaçındı. Gelecek yıl transfer olacağını duydum, bu çok yazık çünkü harika bir kısa stoper. Keşke tam bir pislik olsaydı.

"Hazır mısınız çocuklar?" diye sordu Koç, çift kanatlı bir kapının önünde durarak.

"Neye hazırım efendim?" diye soruyor Elliot ve kaskım hâlâ elimdeyken alnımdaki teri siliyorum. Henüz pedlerimi bile çıkarmadım.

"İlk basın toplantınız," diyor, sanki her şey çok açıkmiş gibi. Sıkıca tutunmamız için işaret verip içeri giriyor.

Elliot her şeyi anladığından beri ilk kez yalnız kalıyoruz. Çoğunlukla birbirimizden kaçıyoruz ve bundan nefret ediyorum. En iyi arkadaşımı geri istiyorum.

"Hey, E?" diye başlıyorum, ayaklarımı sürüyerek. "Ben... Özür dilerim. Sana karşı dürüst olmalıydım."

Ne yaptığımı bilmediğim, korktuğum veya başka bir şey için bahaneler uydurmuyorum. Bunların hiçbiri, onun en iyi arkadaşım olması kadar önemli değil. Kardeşim. Ve ondan çok büyük bir şey sakladım.

Ona bir bakış attım ve bakışları bana kaydı. "Neden bana söyleyemediğini hissettin?"

"Korkaktım," diyorum. "Seni kaybetmekten çok korkuyordum. İkinizi de kaybetmekten."

Elliot başını sallayıp çenesi gıdıklanarak kapılara bakıyor. Öfkeli görünmüyor ama tartışmadan rahatsız olduğunu anlayabiliyorum.

"Ona layık olmadığımı biliyorum. Bu kadar uzun sürmesinin sebeplerinden biri de bu-" Derin bir nefes aldım. "Onu seviyorum, E. Bunu bilmeni istiyorum."

Sonra kapılar ardına kadar açılıyor ve Koç bizi yüzlerce kişiyle dolu bir konferans salonuna doğru işaret ediyor, ama yerleşince sadece yirmi kadar kişi olduğunu fark ediyorum. Bir sürü yanıp sönen ışık var ve soruları cevaplamak için çabalarken beyinsiz bir mankafa gibi görüldüğümden eminim. Elliot elini omzuma koyup bu gece elde ettiğimiz bir istatistikten bahsediyor. Destansı bir maçtı. Konferans şampiyonluğunu kazanmak için neredeyse gol yemeden kazanılan bir maçtı.

"Ama henüz işimiz bitmedi," diyorum Elliot'a başımı sallayarak. Omzumu sıkıyor ve bunun bir dönüm noktası olduğunu hissetmeden edemiyorum. Böylece tekrar kardeş olmaya doğru yol alıyoruz.

"Üniversite Dünya Serisi, işte geliyoruz," diye tamamladı benim yerime. Bakışlarımız bir anlığına kenetlendi, aramızda anlamlı bir bakışma geçti.

Geleceğimiz ve üniversiteden sonra profesyonel olmayı planlayıp planlamadığımız hakkında bize türlü gerçeküstü sorular sorulan basın toplantısının ardından, soyunma odasında takımımıza katılmadan önce Elliot beni kenara çekti.

"Yeterince iyisin Gabe. Sen bundan çok daha fazlasısın. Ellis, buna değmeseydin sana bu kadar aşık olmazdı. Bunun senin için bir oyun ya da deney olmadığını biliyorum. Birlikteliğinizden bunu görebiliyorum. İkiniz adına da... mutluyum."

Kendine iyi bak Gabe. Ağlama. Ağlama.

"Yani, yalan söylemeyeceğim. Çok tuhaf. Özellikle de sürekli sevişiyor olman ve ben duyabilmem nedeniyle. Ama aramızdaki her şeyi aynı tutacağına söz verirsen, bunun üstesinden gelebilirim."

Göğsümden taşmak üzere olan duygu yoğunluğunu gizlemeye çalışarak Elliot'ı göğsüme doğru çekiyorum.

O da bana sarılıp sırtımı sıvazlıyor. "Seni seviyorum dostum."

İçeri girdiğimizde soyunma odasında bir sürü şakalaşma ve gürültülü kutlama vardı. Koç içeri girip berbat oynamadığımız için bizi tebrik etti ve aşırı eğlenmemiz ve içki içip araba kullanmamız konusunda her zamanki uyarıları yaptı. Hepimiz aynı salonda kaldığımız için otelde bir parti olacağından bahsediliyordu.

"Rodgers! Erkek arkadaşını da getiriyor musun?"

Hafifçe ürperiyorum, bunun bir iğneleme mi yoksa başka bir şey mi olduğundan emin değilim. Henüz bununla yüzleşmek zorunda kalmadım çünkü teknik olarak henüz kendimi açıklamadım veya buna benzer bir şey. İlişkimizi gizli tutarak, dışarıdan hiçbir baskı veya yargılama olmadan yaşadık. Ama sanırım Tripp'le kavgamız duyuldu.

Bir de Ellis'in kollarıma atlayıp beni öpmesi var. Bu muhtemelen aklımda kalan soruları doğrular.

Yüzümdeki gerginliği gizlemeye çalışarak, kimin söylediğine bakmak için arkamı döndüm.

Başka biri söze giriyor. "Evet! Küçük E gelmeli! O bizim uğurlu tılsımımız!"

Birkaç kişi Ellis'in ne kadar havalı bir adam olduğundan bahsediyor. Gözlerimi şüpheyle etrafta gezdiriyorum, bir adım geri çekilmesini bekliyorum. Elliot her şeyi olduğu gibi kabul ediyor, hatta Ellis'in tüm okula açık olan yaklaşan sanat sergisinden haberdar olup olmadıklarını soruyor. Elliot ortaokul ve lisede başını çevirdiğinde yaşanan saçmalıkların bazılarını hiç görmemişti ama ben gördüm. Çoğuna sessizce ve dikkat çekmeden son verdim. Ama insanların Elliot'ın yüzüne karşı ne kadar sahte olduklarını hiç fark etmedim. Bu adamlar gerçekten samimi görünüyorlar.

"Bekle," diyor Johansen. "Sen ve Ellis gerçekten sevgili misiniz?"

Odaya doğru tamamen dönüyorum ve herkes susuyor.

"Bu bir sorun mu?"

"Belki onun için," diyor, vücudumun alt kısmına doğru yüzünü buruşturarak. Soyunma odasındaki tek çıplak adam ben değilim ama odaya tam önden bakan tek kişi benim.

Biri homurdanıyor. Elliot öksürüyor. Ve ben istemeden kahkaha atıyorum. Soyunma odası kahkaha tufanına tutuluyor, odanın diğer ucunda birbirlerine boş boş bakan küçük bir grup adam hariç. Tripp de tabii ki arkalarında, onların yanında ve kısık sesle bir şeyler söylediğini duyuyorum, ama kelimeleri anlayamıyorum.

"Yine ne oluyor Landon?" diye soruyorum, herkesin gerilmesine neden olacak kadar yüksek sesle.

Tripp bana sert bir bakış atıyor, sonra da Elliot'a çeviriyor. Elliot'la eskiden arkadaşmışlar, bu yüzden takıntısının ne olduğunu

anlamıyorum.

"Elliot'ın küçük kardeşinin en yakın arkadaşına karşı böyle bir pislik olması hakkında ne düşündüğünü merak ediyorum."

"Ellis aslında benden iki dakika büyük. Kendine bakabilir. Sadece senin küçük pipini istemediği için kıskanıyorsun."

"Oooohhhh" sesleri yükseliyor ve Tripp neredeyse moraracak kadar kızarıyor. Dışarı fırlarken geniş bir alan bırakılıyor, ama o gider gitmez herkes eski ahmaklığına geri dönüyor.

Sanırım arkamdaki pisliklerle uğraşmaya devam edeceğim, ama kim olursan ol, kiminle olursan ol, her zaman nefret edenler olacak. Ellis'le açıkta olmamın geleceğimi ve profesyonel olma potansiyelimi etkilemesi de mümkün. Ama Elliot ve Ellis yanımda olmadan şöhret ve başarının hiçbir anlamı olacağını sanmıyorum. En iyi arkadaşım ve erkek arkadaşım.

Sevgilim. Ne kafa karıştırıcı bir şey.

Soyunma odalarından çıktığımızda stadyumun çoğu boştu. Ailemiz ve Ellis çıkışın yakınında bekliyorlardı. Üçümüz parti için otele dönmeden önce hepimizin dışarıda yemek yemesi gerekiyordu. Teknik olarak, Ellis'in bizimle otelde kalmasına izin verilmiyordu. Dizi boyunca ailesinin annemle paylaştığı süitteki çekyatta uyuyordu. Ama Ellis'in bu gece bizimle kalması hakkında kimsenin bir şey söylemeyeceğini hissediyorum. Ayrıca, üçümüz hayatımızın çoğunda odalarımızı paylaşmadık değil. Tek fark, Ellis'in kardeşi yerine benim yanımda uyuyacak olması ve penisim üzerinde hiçbir kontrolüm olmadığı için dürtülecek olması. Yani, bazen sadece uyumak için içine girmenin bir yolunu buluyor. Ona sıcak bir mağarada uyumayı kim reddediyor?

Ama Elliot'a karşı iyi davranabilirdim. En azından ona her şeyin normal olabileceğini kanıtlamak için.

Muhtemelen.

Gözlerim Ellis'in vücudunu tarıyor.

Tamam, belki.

İyi ki bu gece için farklı planlarım var.

Siyah dar kot pantolon ve beyaz kısa bir üst üzerine açık bir Howler's Beyzbol forması giymiş. Formasının arkasında "Küçük E" yazıyor. Takım ona bu lakabı takmış ve o da bu lakaba hiç kızmamış. SEC Turnuvası'nın her maçında bu lakabı takmış. Bu, onu daha çok sevmemi sağlamış olabilir.

Arkasını döndü ve yüzünde kocaman bir gülümseme belirdi, yanağındaki gamze belirginleşti. Yanımıza koşup kardeşine sarıldı, sonra elimi tutup beni anne babamın önüne çekti.

"Evet, yani, şey... Seni erkek arkadaşım ile tanıştırmak istiyorum."

Gözlerimi ondan ayırıp önce anneme bakıyorum. Kaşlarını kaldırmış, neredeyse eğleniyormuş gibi görünüyor. Mama Hope bize gülümsüyor çünkü genel olarak çok hoş biri. Bay Hope ise sinirli ve mahcup bir ifadeyle bakıyor.

"Pekala," diyor arka cebinden cüzdanını çıkarırken. "Kazandın," diyor ve anneme yirmi dolarlık bir banknot uzatıyor.

"O bahsi yaparken enflasyonu da hesaba katmalıydık," diyor parayı cebine koyarken. Sonra gülümsüyor ve bana sarılıyor. "Çok etkileyiciydin Gabriel. Daha fazla maça gidemediğim için üzgünüm."

Konuşmanın bu kadar çabuk değişmesi beni biraz şoka uğratmış bir şekilde ona sarılıyorum. "Bu gece buradaydın. Çok şey ifade ediyor anne." Başından öpüyorum çünkü bu onu her zaman güldürüyor. Çocuğunuzun sizden uzun ve neredeyse iki kat daha kilolu olması tuhaf olmalı.

"Anne staahhhp," diye inledi Ellis, dikkatimi tekrar Hope'ların toplandığı yere çekerek.

Mama Hope onu el sallayarak uzaklaştırıyor ve bana sarılmak için çekiyor. "Bizim için her zaman bir oğul gibiydin Gabe," diye fısıldıyor. "Bu hiçbir şeyi değiştirmiyor."

Bay Hope elimi sıkıyor ve sırtımı sıvazlıyor. "Sizinle gerçekten gurur duyuyoruz çocuklar. Müthiş bir maçı."

Tüm bu sevgi ve beklenmedik kabullenme karşısında gözyaşlarımı tutmak zorunda kalıyorum.

"Sen ve Elliot olmasaydı burada olmazdım. Minnettarım. Ve ayrıca bana ve Ellis'e karşı iyi davrandığın için."

Bay Hope sırtıttı. "Zavallı Ellis'in on dokuz yıl daha senin için yanıp tutuşmasını izlemek zorunda kalmamak için yirmi dolara değer."

"Baba! Cidden!"

"Aman Tanrım, sen onu kaç yaşından beri kalp gözlerinle takip ediyorsun? Altı mı? Sekiz mi acaba?"

"Şimdi gidip öleceğim," diye mırıldanıyor Ellis ve uzaklaşmaya çalışıyor ama ben onu bileğimden çekiyorum.

"Kal, kal. Hayatın boyunca bana nasıl aşık olduğunu daha detaylı anlat bakalım," diye şaka yaptım, topuzunu çekiştirerek.

Annem alaycı bir şekilde güldü. "Sanki sen çok daha iyiydin, sürekli izliyor ve düşünüyordun. Bahis, ikinizin bir araya gelip gelmeyeceğinizle ilgili değildi, ne zaman bir araya geleceğinizdi. Ethan, kafanızı kışınızdan çıkarmanızın daha uzun süreceğini düşünüyordu."

Elliot ellerini havaya kaldırdı. "Bütün bunların olup bittiğinden haberi olmayan tek kişi ben miyim?"

"Evet," dediler üçü birden. Omuz silktim, çünkü sanırım ben de biliyordum.

Ellis kardeşine başını sallıyor. O da gerçekten hiçbir şey bilmiyordu.

Otele döndüğümüzde parti tüm hızıyla devam ediyor. Turumuzu atıyoruz ve Ellis'in onu kucaklayıp etrafta dolaştırmak isteyen sporcuların konga kuyruğunu savuşturmasına yardım ediyorum. Takım arkadaşlarının birbirlerinin sırtına veya poposuna vurması

oldukça normal, ama sanırım çocuklar bunu bir oyun haline getirip "Benim" kelimesini kaç kez hırlayarak syleyebileceğimi görmeye çalışıyorlar.

Ellis'e çete kuruluyor ve bölge turnuvaları ve College World Series dahil olmak üzere diğer tüm maçlarda olacağına dair söz vermeye zorlanıyor. Biramın son yudumunu aldığımda onu otele nasıl gizlice sokacaklarına dair planlar yapıyorlar. şişeye bir dakika bakıp sonra masaya koyuyorum. şişenin dönme sesinin Ellis'in dikkatini çekmesi sadece bir saniye sürüyor.

Birkaç kez döndükten sonra, şişenin tam ona doğru döndüğü anda dönmesini durduruyorum. Gözleri şişeden bana kayıyor ve kaşları kalkıyor. Elimi uzatıp başımı yana eğip beni takip etmesini işaret ediyorum.

BÖLÜM 31

ELLIS

Şişenin dönme sesi bile tüylerimi diken diken ediyor. Hem en kötü hem de en güzel anılarımdan biri olan geceyi hatırlatıyor.

Bir yıl önceki Ellis beni şimdi görseydi güler ve zalim bir herif olduğumu söylerdi. Hope soyadına sahip biri için daha iyimser olmam gerekirdi. Onunla bir şansım olduğunu hiç düşünmemiştim.

Gabe beni koridorlarda takılan insan kalabalığının arasından geçirirken transa geçmiştim. Soldaki sondan ikinci kapının önünde durduk ve Gabe anahtar kartıyla kapıyı açtı.

Onlarca pille çalışan çay ışığını görünce neredeyse tökezleyip yüz üstü düşecektim.

"Bütün bunlar ne?"

"Burada olacağını biliyordum, yani şehirde, çünkü ailenin biletleri vardı. Bu yüzden son gece için tek kişilik bir oda alabilmek adına birkaç adama oda değiştirmeleri için rüşvet verdim. Seni gizlice içeri sokabileceğimi düşündüm, ya da umuyordum." Etrafına bakındı. "Bunlar bütün gün açtı, yakında sönmeye başlayabilirler."

Gülüşü boğazımı tıkayan bazı duyguları temizlememe yardımcı oluyor.

"Sanırım artık herkes biliyor," diyorum ve formamı yere düşürüyorum. Gabe onu yakalamak için acele ediyor.

"Bırakın," diye fısıldıyor. "Öyle görünüyor," diyor, Converse'lerimi çözmek için diz çökerken sorumu yanıtlayarak.

"Herhangi bir sorun var mı?"

Omuzlarını silktiler. "Üstesinden gelemeyeceğim hiçbir şey yok."

"Özür dilerim. Fazla heyecanlandım."

"Üzülme Ellis. O anda iki şeye ihtiyacım vardı ve ikisini de elde ettim. Gece daha iyi geçmezdi. Maçı kaybetsek bile, yine de istediğim her şeye sahip olacaktım." Çoraplarımı çıkarırken bana baktı, iki ayağımın eklemlerini de okşadı. Elleri belime uzandı ve göbek deliğimin hemen altındaki tenime bir öpücük kondurdu. Tek bir bakışla beni nasıl bu kadar iyi, bu kadar özgüvenli hissettirebiliyor? Muhtemelen hiç dikkat etmediğim ama aniden erojen bir bölge haline gelen rastgele bir ten bölgesine saygılı bir öpücük.

"Ne istiyordun?"

"Kardeşinin beni kabul etmesi. Ve senin beni sevmen."

"Tamamdır," diye nefes verdim.

Kot pantolonumun düğmelerini açıp yavaşça bacaklarımdan aşağı indiriyor, bunu yaparken çenesinin arkasını hafifçe uyluklarımda gezdiriyor. En sevdiği minik beyaz külotunu içine çekerken nefesi kesiliyor. Yüzünü kasıklarına gömüyor, iç çamaşırımın etek ucunu uyluklarımdan tepesinden kalçama kadar yalıyor.

"Sana hiç ne kadar mükemmel olduğunu söylemiş miydim?" Ağzı penisimin ucunu kavırıyor, pamuğa sıcak, nemli hava üflüyor ve kumaşta biriken küçük ıslak noktayı emiyordu.

"Sen benimle mi yoksa pipimle mi konuşuyorsun?"

"Evet."

Gabe külotumun ön panelini açıp penisimin ucunu yaladığında kahkaham inlemeye dönüştü.

"Hmmm, tadını özledim. Çok uzun zaman oldu."

"Üç gün oldu," diye fısıldıyorum, gözlerim kapanırken dili bana günahkâr şeyler yapıyor.

"Sensiz üç saat geçirmek çok uzun bebeğim. Günün her saati sana dokunabilmeli ve seni tadabilmeliyim. Sana açım Ellis. Her zaman açım."

"Ben de seni özledim," diye hırıltılı bir sesle konuştum.

"Ne kadar?"

Dudağımı ısırarak külotumun paçasını aşağı doğru itiyorum, o da kontrolü ele alıyor, külotu bacaklarımdan aşağı çekiyor ve bana saygıyla bakıyor. Gözleri benimkilere kilitlenmiş, beni ağzına alıp nazikçe emiyor.

Gabe Rodgers'ın benim için diz çökmüş halini, altımda, üstümde görmeyi asla unutamam. En çılgın fantezilerimden çok daha ateşli ve gerçek olduğu için çok daha tatlı. O benim, ben de onun. İkimiz de mükemmel değiliz. Binlerce hata yapacağımızdan eminim ama birbirimizi sevmeye devam ettiğimiz sürece, bu hatalardan ders almaya devam edeceğiz.

Elleri uyluklarımı kavıyor ve beni daha derinlere götürüyor, sonra da çekip kesemi yalıyor, dilinin değmediği tek bir kıvrım bile bırakmıyor. "Çok pürüzsüz ve güzel," diye mırıldanıyor.

Ellerinden birini kalçamdan kıcıma doğru kaydırıyorum. Diğer eli geriye kayıyor, iri eliyle beni avuçluyor, yanaklarımı yoğurup sıkıyor. Parmaklarından biri çatlağımda aşağı doğru dokununca titriyorum, o ise donup kalıyor. Gözleri benimkilere kilitleniyor, o mavi-yeşil derinliklerde parıldayan bilgiç bir bakış.

"Peki bu ne?"

"Senin için hazır olmak istedim."

Çömelerek arkasına yaslandı ve parmağını havada çevirdi. "Göster bana bebeğim."

Yavaşça dönüp belimden eğildim, dirseklerimi yatağa koydum ve bacaklarımı açarak ona aldığım yepyeni makat tıkaçını gösterdim. Yuvarlak tabanlı, beyzbol topu gibi boyanmış ve üzerinde otuz yedi rakamı olan bir tıkaç.

Gabe inliyor ve beni lanet olası gezegendeki en seksi insan gibi hissettiren bir dizi küfür mırıldanıyor. Arkamda hafif bir çarpma sesi duydum. Ona bakmak için doğrulduğumda, duvara yaslanmış, penisini pantolonundan çıkarıp yavaş ve tembel bir şekilde okşadığını gördüm.

"Henüz kırırdama," diyor. "Sadece sana bakmak istiyorum."

Pozisyonumu tekrar edince bacaklarımı biraz daha açıp bacaklarımın arasına uzanıyorum. Kendime dokunduğumda Gabe inliyor. Fişin tabanını iki parmağım arasında tutarak, küçük adımlarla içeri ve dışarı doğru hareket ettiriyorum.

Ellerini uyluklarıma koyup arkamda diz çöktü.

"Tanrım, kendine bir bak. Hayatımda gördüğüm en seksi şeysin." Bir bacağımın arkasından uyluklarımın tepesine kadar uzanan bir yolu öpüyor, arkadan toplarımı yalayıp emiyor.

Oyuncağın yavaşça çekilmesinin yarattığı baskı beni sızlatıyor.

"Çok güzel," diye fısıldıyor.

"Çok boş," diyorum.

Kıkırdadı ve ayağa kalkıp beni kendine doğru çekti. "Endişelenme bebeğim, seni her zaman doyuracağımı biliyorsun."

Omzumun üzerinden ağzına bakmak için bakıyorum, beni öptüğünde hissettiğim nefessiz hissi kovalamak için kollarında dönüyorum. Son kıyafetlerini de çıkarmasına yardım ediyorum ama bana saldırmak ya

da beni eğip becermek yerine, beni kendine bastırıyor ve titreyene kadar öpüyor.

Gabe geri çekilip çenemi tutarak gözlerimin içine baktı. "Seni seviyorum Ellis Hope. Bunu anlamam bu kadar uzun sürdüğü için özür dilerim. Sanırım orada bir şeyler olduğunu hep biliyordum ama seni ilk öptüğümde ne kadar güçlü olduğunu fark etmemiştim. Beni korkuttu. Hâlâ da korkutuyor."

"Neyden korkuyorsun?"

"Yanlış bir şey yapacağımı. Seni tekrar inciteceğimi. Yeterli olmayacağımı."

"Gabe. Neredeyse tüm hayatımız boyunca birbirimizi tanıyoruz. Seni tanıyorum. Sen fazlasıyla yeterlisin," dedim onu hafifçe öperek. "Ve muhtemelen ikimiz de bazen hata yapacağız ama üstesinden geleceğiz. Sırada ne varsa, birlikte çözeceğiz. Sen yanımda olduğun sürece hiçbir şey bana zarar veremez."

Eğilip bacaklarımın arkasından beni kucaklıyor, bacaklarımı etrafına doluyor. Öpücüğüne gülümseyerek karşılık veriyor, yatağın ortasına doğru yürürken onu tutuyorum, sonra da üstüne çıkıp oturuyorum.

Ciğerlerimizdeki bütün hava çekilene kadar öpüşüyoruz. İnliyoruz, dokunuyoruz, kıvranıyoruz, artık dayanamayacak hale gelene kadar ve ona yalvarıyorum.

"Gabe, lütfen. İçimde olmana ihtiyacım var."

Göğsünden neredeyse mırıldanmaya benzer bir ses geliyor. Komodinin üzerinden bir şişe kayganlaştırıcı alıp doğrudan kendisine ve eline döküyor. İki parmağım kaygan sıvıyı içime itiyor ama çok sabırsızım.

"Hazırım, söz veriyorum. Sadece sana ihtiyacım var."

Sonunda, kalın bedenine gömülüyorum ve titrek bir iç çekiyorum. Tamamen oturduğumda, Gabe beni öylece tutuyor, bacaklarımı

beline dolayarak kucağına oturuyorum. Kollarımız birbirine kenetlenmiş, bedenlerimiz iki kişinin olabileceği kadar yakın.

Her hareket yavaş ve şehvetli. Birbirimizin ağzına doğru soluk soluğa kalıp ağlıyor, birbirimizin havasını soluyoruz. Parmaklar terli saçlarda geziniyor, tırnaklar tende geziniyor, eller yoğuruyor, kavırıyor ve can havliyle tutunuyor. Birbirimize yaslanarak sallanırken hiçbir şeyi geri tutmuyor, birbirimize duyduğumuz sevginin her zerresini bedenlerimizin her hareketine boşaltıyoruz. Kör edici bir zirve beni ele geçiriyor, nefesimi kesen bir zevk dalgası. Tek yapabildiğim nefes nefese kalıp tutunmak, Gabe'in ağzına doğru nefes nefese kalmak, beni bu süreçte tutacağına güvenmek. Gözyaşları batıyor ve bedenlerimizden aşağı akan ter damlalarına karışıyor.

"Seni seviyorum" diye fısıldıyor.

BÖLÜM 32

GABE

Öğrenci merkezine girdiğimiz anda Ellis'ten başka hiçbir yere bakmayı unutuyorum. Gerginliği belli oluyor, ama hepimizi görünce yüzünde beliren gülümseme, her bir sanat eserinin etrafındaki spot ışıklarından bile daha parlak. Beni görünce, güneşi bile gölgede bıraktığını düşünüyorum.

Evet, artık bir şairim.

Kendimi bulanık düşüncelerimden sıyrıp göz kırpmaya zorluyorum. O, fazlasıyla güzel.

Alevlere uçan bir pervane gibi, yolumdaki herkesi görmezden gelerek doğruca ona doğru ilerliyorum. Bir kolumu beline dolayıp onu kendime doğru çekiyorum, somurtkan dudaklarına bir öpücük konduruyorum ve ardından dipsiz mavi gözlerine bakıyorum.

"Çok güzelsin," diye fısıldıyorum. Bilek hizasında dar bir pantolon ve siyah saten bir ceketle muhteşem görünüyor. Her zamanki Converse spor ayakkabıları, sade beyaz bir tişörtü ve dirseklerine kadar kıvrılmış ceketle hem şık hem de rahat görünmeyi başarıyor. Saçları bana James Dean'i hatırlatacak şekilde geriye doğru taranmış ve yakasının altından ateş basıyor.

"Antoni yapıyor," diyor, gözlerimi kısarak ona baktığımda gülümsemek için dudağını ısıyor.

Kardeşi ve arkadaşlarımız onu benden uzaklaştırana kadar, birbirimize tutunup nezaketten daha uzun süre baktığımızı fark etmedim. İstemeyerek de olsa onu bıraktım ve Elliot ona sarılıp tebrik ettikten sonra Ivy, Tyrell, Sean, Jamie ve Antoni bir araya geldiler. Hepsine sarılıp konuşuyor ama beni de takip ediyor, her an onu izlediğimi fark edince gözlerimi deviriyor.

Ellis'in gözleri fal taşı gibi açıldı, diğer arkadaşları da yanımıza geldi. Arkamızda, neredeyse tüm beyzbol takımı takım elbiseleriyle içeri girdi ve kapıda dağıtılan programlara baktı.

"Siz burada ne yapıyorsunuz?" diye haykırıyor.

"Neden burada olmasınlar ki?" diye soruyor Elliot. Ellis ona inanmaz bir bakış atıyor, ben de kıkırdayıp onu yanıma çekip alınından öpüyorum.

"Gelmek istediler," diyorum ona. "Elliot sergiden bahsetmişti ve hemen geldiler."

Ellis, takımdan el sıkışmalarını ve omuz sıvazlamalarını kabul ederken ve hepsi dağılıp galeride dolaşırken biraz şaşkın görünüyor. Arkalarından göz kırpmasından, geldiklerinin ne kadar önemli olduğunu görebiliyorum. Yarın sabah erkenden uçağa binip College World Series'de oynamak için Nebraska'ya gideceklerini biliyor, çünkü belli ki ben de onlarla gideceğim. Bizimle orada buluşacak ve sonra Bang The Bat Boy operasyonu başlayacak. Ellis'i takımın oteline gizlice sokmak için yapılan aptalca planların adını bile bulamadım. Sadece yakınlarda yedek bir oda ayırttığından emin oldum.

Sonunda Ellis, öğrenci gazetesinden biriyle konuşmak üzere oradan uzaklaştırılıyor ve geri kalanımız kendi başımıza kalıyoruz. Bay ve Bayan Hope'u galerinin ortalarında bir yerde buluyoruz. Sergide çoğu kişiden daha hızlı ilerliyorum.

İlgi duymadığımdan değil, sadece sanat adamı değilim. Bir şeye bakıp harika olduğunu ya da ondan nefret ettiğimi söyleyebilirim, ama bu fikirlerimi sadece düşündüğüm gibi olduğunu destekleyecek hiçbir şeyim yok. Ellis'in eskiz defterlerinde gördüğüm her şeyi sevdiğimi biliyorum, ama bu sadece Ellis olduğu için olabilir. Ayrıca, son zamanlardaki çizimlerinin yarısının bizi çeşitli soyunma aşamalarında resmetmesi de olabilir. Resimlerini seviyorum, ama belki de sadece onu çalışırken izlemeyi sevdiğim içindir.

Beni gerçekten etkileyen ilk sanat eserinin ona ait olduğunu fark etmem bir dakika sürüyor. İlk bakışta ikinci, daha küçük bir figürü yiyormuş gibi görünen, yüzü olmayan bir adamın karanlık bir tasviri. Ne kadar çok bakarsam, belki de diğer figüre hayat veriyordur ya da onu öpüyor, diye düşünüyorum. Ya da belki de üçü birden.

Ellis'in tüm eserlerinin bulunduğu duvar boyunca yürümek gerçeküstü. Ne kadar yetenekli olduğunu mideme kadar hissediyorum. Yani, öyle olduğunu biliyorum ama böyle asılı görünce, sanatla uğraşmanın onun için ne kadar gerçekçi olabileceğini fark ediyorum.

Ellis'in yüzünün ve üst gövdesinin siyah beyaz otoportresini gördüğümde gülümsüyorum; tuvalin alt kısmındaki bir sıçramadan yukarı doğru uzanan canlı mavi bir boya lekesi. Leke, boynunu saran bir ele dönüşüyor. Açıkça cinsel içerikli bile değil ama o boyalara nelerin karıştığını biliyorum ve gözlerindeki o bakışı tanıyorum. Penisimin aniden sanata olan ilgisini dağıtmak için ellerimi cebime sokmak zorunda kalıyorum.

Her parça gerçekten özel bir şey ve bize Ellis'in iç dünyasının parçalarını gösteriyor. Sadece beyaz külot giymiş, gözlerini kapatan bir göz bağı ve coşku ya da acıyla açık kalmış ağzıyla, soluk bir bedenin etrafına dolanmış bir gölgenin tasviri karşısında bile utanıyorum.

Hatta hakkında hiçbir şey bilmediğim gerçek bir portrem bile var. Bir gözün yansımasında, sığınakta oturmuş, dirseklerimi dizlerime

dayamış, ufka doğru bakarken görölüyorum. Eserin adı "Tek Gördüğüm O".

Ama duvarın ortasındaki en büyük tuval bu kadar dikkat çekiyor ve benim nefesimi kesiyor.

Tuval benden daha uzun ve muhtemelen 1,5 metre genişliğinde. Arka plan, aralarına minik renk parçacıkları serpiştirilmiş siyah ve gri katmanlardan oluşuyor. Tuvalin sol alt köşesinden başlayıp diğer tarafa uzanan bir gökkuşağı var. Bazı yerleri solmuş veya kırılmış, hayatında kendini yere serilmiş veya görünmez hissettiği tüm zamanların küçük sembolleri.

Biraz merkezden uzakta başka bir otoportre daha var. Gökkuşağına bakıyor, tuvalden silmek isteyeceğim kadar gerçek görünen bir gözyaşı gözünün kenarından akıyor. Dudağını ısıyor ve yüzündeki ifadeyi okumak zor. Bir şekilde mutluluğu, gücü, flört ederken bana attığı aynı bakışı, açlığı, özgüvensizliği, acıyı ve korkuyu aynı anda görebiliyorum. Birinin bu kadar çok duyguyu tek bir ifadede yakalayabilmesi imkansız görünüyor.

Ve elinde siyah bir göz bağı tutuyor.

Ellis'in sıcak eli elimin içine kaydı ve başını omzuma yasladı.

"Ne düşünüyorsun?"

"Sanırım göz bağını çıkardığına sevindim. İkimizin de gözünden."

SON SÖZ

GABE

Beş yıl sonra.

"Buna hazır mısın?"

"Doğuştan hazırım, kardeşim."

"Hadi yapalım o zaman."

Elliot yumruğunu bana uzattığında sırtıyorum. Yumruğumu onunkine indiriyorum, sonra eklemlerimiz birbirine değmeden önce alttan vuruyorum. Ellerimiz geriye doğru uçuyor, parmaklarımız açık, ikimiz de ufak bir patlama sesi çıkarıyoruz. Parmaklarımız tekrar birleşip kıpırdandıktan sonra ellerimizi birleştirip bir kardeş kucaklaşmasına giriyoruz. Alınlarımız birbirine değiyor ve boşta kalan elim Elliot'ın sırtına çarpıyor. Bir an daha öylece kalıyoruz.

"İşte bu," diye fısıldıyor. "İçimde iyi bir his var."

"Biz hallederiz. Ateşi yükseltin, onlara ne olduğunuzu gösterin."

Beni ev plakasına doğru kovalamadan önce kaskıma vuruyor ve atıcının tepesinden uzaklaşırken bana tekme atıyormuş gibi yapıyor. Seyirci bayılıyor. En iyi arkadaşım la Durham Bulls'ta oynamak çok eğlenceliydi ve büyük bir çıkış yapmadan önce onunla bu kadar fazla zaman geçirebildiğim için şanslıyım. Küçük liglerde iki yıl oynadıktan sonra, bir paket anlaşma olduğumuz konusundaki ısrarından onu vazgeçirmem gerekti. Bana yapışarak kendini geri çekiyor çünkü büyük lig takımının hem atıcıya hem de yakalayıcıya ihtiyacı olması pek olası değil. İşler öyle yürümüyor.

Bu gece VIP kabini Tampa Bay Rays temsilcileriyle dolu. Bir atıcı arıyorlar ve Elliot Hope'un kadrolarında yer alacağından eminim. En sevdiği yerel butik biradan oluşan altı paketi şimdiden hazırlayıp, çağrı geldiğinde kutlamak için bir kutu dolusu Tampa Bay ürünüyle doldurdum.

Gerçek şu ki, kök salıp küçük liglerde kalmaktan son derece mutluyum. Hatta beyzbol oynamasaydım neler yapabileceğimi hayal etmeye bile başladım. Bence bir yedek planın olması önemli, çünkü işler her zaman istediğiniz gibi gitmiyor. Annem geçen yıl vefat ettiğinden beri görüştüğüm terapist, tek bir sonuca odaklanmak yerine, potansiyeli olan birçok fırsat açısından geleceği düşünmemi önerdi. Ben sadece bu oyundan ibaret değilim. Ev sahibi kalenin arkasında çömelmenin ve topa vurmanın ötesinde yeteneklerim ve becerilerim var. Hâlâ sevdiğim bir şey ama her şey olmak zorunda değil. MLB benim yıldızlarımda değilse, bu beni başarısız yapmaz. Kinesiyoloji alanında daha fazla şey yapıp spor hekimliği alanına geçebilirim ya da Ellis'in arkadaşı Sean gibi koçluk yapabilirim. Ya da belki biraz zaman ayırıp Ellis'in peşinden gidebilir ve bizim için yaptığı gibi onun hayallerini gerçekleştirebilirim.

Geleceğimin her versiyonunda değişmeyen tek şey o.

Ellis benim en büyük hayranım, en sadık destekçim ve ağlayabileceğim omuzumdu. Birbirimizi uzun zamandır tanıdığımız için ne inişlerimde ne de çıkışlarımda yanımdan ayrılmıyor. Her yanıma, inatçı ve zor yanlarımı bile kabul ediyor ve seviyor. Yıllar

içinde o ve Elliot, anneme bakmamda ve onunla gülümsemelerimizin şeklinden daha fazla ortak noktamız olabileceği gerçeğiyle yüzleşmemde bana yardımcı oldular. Neyse ki onunki kadar derin inişler yaşamadım ama şimdi potansiyelin orada olduğunu görebiliyorum. Onu en kötü düşüşlerinde kaybettikten sonra, ruh sağlığımı çok daha ciddiye almaya başladım. Özellikle Ellis ve Elliot'ın bana hâlâ kendilerinden biri gibi davranan anne ve babasının desteğine minnettarım.

Hepsi şimdi tribünlerde oturmuş, sezonun son maçında bizi destekliyorlar. Son altı yılda çok şey değişti ve daha fazlası da değişmek üzere. Gelecek sezon Elliot büyük liglerde oynayacak. Ellis kendi galerisini ve grafik tasarım şirketini kurmayı düşünüyor. Sanatını satarak kazandığı komisyonların her kuruşunu biriktiriyor ve özellikle belirli bir moda modelinin portresinin viral olmasından sonra internette epey bir takipçi kitlesi edindi. Antoni'nin ünlü moda tasarımcısı erkek arkadaşı, portreden bütün bir koleksiyon tasarladı ve Ellis'i moda haftası sırasında yapılacak büyük bir podyum gösterisi için doğrudan modellerinin tenine resim yapması için tuttu. O zamandan beri galeri gösterimleri, baskılar ve komisyonlar için gelen taleplerle boğuluyor. Sanat dünyasındaki zamanı geldi ve onun gelişmesini izlemek için çok heyecanlıyım.

Ev sahibi sahaya ulaştığımda ve yakalayıcı eldivenimi taktığımda, arkamdaki tribünde onunla göz göze geliyorum. O elektrik mavisi gözler benimkilerle buluşuyor ve bir an için ondan başka hiçbir şey görünmüyor.

"Seni seviyorum," dedim dudaklarımı büzerek, maskemi indirip hayatımızın maçına hazırlanmadan önce.

ELLIS

On iki yıl sonra.

"Biliyor musun, göz bandını çıkardığında gerçekten de tuhaf bir şey olacağını düşündüm."

Sesindeki hayal kırıklığı apaçık ortada ve gülmeden edemiyorum. Neredeyse yirmi yıl birlikte olmamıza rağmen, hâlâ on sekiz yaşındayken olduğu kadar bana karşı azgın. Bu karşılıklı. Bana, yutmak istediği bir şeymiş gibi bakılmasından hiç bıkmadım ve bunu onun için ne kadar çok yaptığımı görmek beni her zaman şaşırtıyor. Yaşadığımız onca şeyden sonra bile, hâlâ gerçek gibi gelmiyor. Kocam tek bir bakışıyla kanımı kaynatabiliyor. Ya da şimdi kanıtladığı gibi, dokunuşuyla.

İki iri eli de kıcımlı kavrayıp beni kendine çekiyor. Dudakları, dilinin her dokunuşuyla nefesimi kesen sahiplenici bir öpücükle benimkiyle buluşuyor. Öpücüğü çenemden boynuma doğru inerken bir inilti duyuyorum. Titriyorum, düşüncelerimi toparlamaya ve ne yaptığımızı hatırlamaya çalışıyorum.

"Kendine iyi bak, çocuklar var," diye kulağına tısladım ve beni yere indirmesi için ona vurdum.

Beni bırakıp başını çevirdi, herhangi bir ses duyabilmek için başını kör bir şekilde eğdi. "Çocuklar mı? Ah! Bu Sean'ın burada olduğu anlamına mı geliyor? Çünkü fantezi futbol takımlarımız hakkında konuşmamız gerekiyor. Sanırım Panthers bu yıl sonuna kadar gidecek."

"Evet, evet, sürekli böyle söylüyorsun. Sanırım sen sadece geniş alıcılarının kıcını daha çok görmek istiyorsun."

"Senin giriş iznin var. Benimki de var. Ayrıca, yaşlı erkeklerden hoşlandığını duydum."

"Otuz yedi yaşındasın. Bu pek de yaşlı sayılmaz," diye alaycı bir şekilde karşılık verdim.

"Ve sen yine de beni sürpriz emeklilik partime götürüyorsun."

"Sana çözeceğini söylemiştim." Gabe, arkasından gelen derin, beklenmedik sesle irkildi. Elliot kıkırdadı ve omzuna vurdu.

Kardeşimi kovuyorum. "İçeri gir ve herkesi hazırla. Sen de," diyorum Gabe'in inanılmaz sert karnına bir yumruk atarak. "Şaşırmış gibi davransan iyi olur."

Gabe göz bandını alıp alına doğru iterek bana bakabiliyor. Mavi-yeşil gözleri yumuşak ve rahat. Tampa Bay Rays iki oğlumu da çağırdığından beri, hızlı şeritte birlikte mutlu bir hayat sürüyoruz. On iki yıl ve beş Dünya Serisi yüzüğünden sonra, sonunda her şeyi bırakmaya hazır. Kardeşimden daha uzun süre dayandı. Elliot, rotator manşet sakatlığı bir türlü iyileşmeyince dört yıl önce emekli oldu. Bölgede kalıp koçluk ekibine katıldı ve Gabe ile bir antrenman kampı açma fikrini değerlendiriyorlar.

Çenemi kaldırıp bakışlarını bana doğru çevirdi. "Her gün beni şaşırtıyorsun Ellis. Beni desteklemek ve önemseydiğini göstermek için yaptığın küçük şeyler, her şeyi olduğu gibi kabullenmen, başardığın her şey beni şaşırtıyor. Son yirmi yıl her zaman kolay geçmedi ama sen hep yanımda oldun."

Doğru, inişlerimiz ve çıkışlarımız oldu. Amerika'nın en sevilen eğlencesinde açık sözlü bir oyuncu olmanın getirdiği medya çılgınlığına alışmak gerekiyordu. Ekibin halkla ilişkiler departmanı, ilişkimizi ön plana çıkarmakla örtbas etmeye çalışmak arasında gidip geliyordu. Ama tüm bunlar Gabe için çok stresliydi. Eski kız arkadaşları ve birliktelikleri basına çıkıp ilişkimizin bir reklam kampanyası olduğunu söylediğinde neredeyse kalp krizi geçiriyordu. Fotoğrafçılar bizi her yerde takip ediyordu ve aşırı hevesli bir paparazzi yüzünden neredeyse bir araba kazası geçiriyorduk. Bir çift olarak üzerimize ışık tutmamayı ve hayatlarımızı olabildiğince normal yaşamaya çalışmayı tercih ettik. Ekibimize bize diğer ilişkilerdeki gibi davranmalarını söyledik ve sonunda heyecan azaldı.

Gabe ve Elliot arasındaki ilişki, dünyanın dört bir yanındaki beyzbol hayranlarının kalbini fethetti. Aralarındaki dostluk, taraftarların

gözdesi haline geldi ve Tampa Bay'e galibiyetler getirmek için birlikte çalışırken onlara ünlü statüsü kazandırdı.

"Başka hiçbir yerde olmak istemezdim," diyorum ona, parmak uçlarıma yükselip dudaklarına bir öpücük kondururken. "Ve sürpriz olmayan sürpriz partinden sonra, daha sonra çılgın sürprizler olacağına söz veriyorum."

"Öyleyse," dedi Gabe, göz bağını düzelterip çift kapıdan içeri dalarak beni arkasına çekerek. "Sürpriz!" diye bağırdı, onu şaşırtmak için burada toplanmış elli kadar kişiden daha yüksek sesle.

Gözümdeki bağı çıkarıp abartılı bir şaşkınlık ifadesi takınıyor ve sonra beni tekrar kendine çekiyor.

"Seni seviyorum," diyor. "Teşekkürler..." Gabe, etrafını algımlarken sözlerini yarıda kesiyor. "Neredeyiz?" Etrafında dönerek durduğumuz binanın geniş açıklığına bakıyor. Halıdan binanın ön cephesini kaplayan geniş, kemerli cam panellere kadar her şey yepyeni. "Yemek kokusu aldım. Bir restoranda olduğumuzu sandım ama nerede olduğuna dikkat etmemişim."

"Carl ikram servisi yapıyor," diyorum, sadece en ufak ayrıntıyı açıklayarak. "Etrafına bak."

Bazen Gabe'in önündeki gerçeği görmesi için birkaç deneme yapması gerekiyor. Mesela benim gibi. Ya da dürüst olursa kardeşimin onu sevmeyeceğini düşünüyor.

Ama gözleri nihayet beklemediği harika bir şeye açıldığında, o farkındalık kıvılcımını izliyorsunuz. Neredeyse kırk yaşındayız ve gözlerindeki o çocuksu şaşkınlığı her gördüğümde ona biraz daha aşık oluyorum. Tıpkı şimdi, arena kapılarının üzerindeki EGE Spor Kompleksi tabelasını gördüğünde olduğu gibi. O ışıltılı göl suyu gözlerini bana çeviriyor, şaşkınlık ve inanmazlıkla parlıyor.

"Sadece ben yapmadım," diyorum, bunu nasıl başardığımı sormasına fırsat vermeden. "Bu bir grup çalışmasıydı."

Gayrimenkulü WAGS'lerden biri aracılığıyla güvence altına alabildim ve Sean da mükemmel bir şekilde sonuçlanan bir müteahhitle bağlantı kurdu. Elliot, birkaç arkadaşımın da yardımıyla yatırımcılarımızın ve sponsorluklarımızın çoğunu sağlamaktan sorumlu. Jaime, egzersiz fizyolojisi için kendi ofislerini açmayı düşünüyordu, bu yüzden departman başkanlarımızdan biri olarak profesyonel hizmetlerini kadromuza eklemekten mutluluk duydular. Şu anda dünyanın öbür ucunda olduğu için bu gece burada olamayan Tyrell, Olimpiyat madalyalı şöhretini, Antoni'nin ülkenin en iyi pazarlama firmalarından biri aracılığıyla büyük bir nezaketle kurduğu ilk reklam kampanyamıza ödünç vermekten mutluluk duydu. Görünüşe göre CEO, yetenekli moda tasarımcısı kocasının bir arkadaşı. Ve hiç kimse, Vale, Colorado'dan ta buraya taşınıp Operasyon Direktörümüz olarak kalmayı kabul eden kusursuz Bayan Ivy Quinn'in yönetim becerileri olmadan tüm bunları bir araya getiremezdi.

"Bu çılgınlık," diyor Gabe, ağzını eliyle kapatırken etrafına bakınarak. Gabe'in tüm küçük detayları hayal ettiği birçok sohbetimizden yola çıkarak binanın tasarımlarını çizmeye yardım ettim. Her şeyi hatırladım ve gerçekleşmesine yardımcı olabileceğim gün için hepsini bir kenara koydum.

Gabe'in büyük liglere çağrıldığı sıralarda, ben de Avrupa'da bir sanat sergisinde yer alma şansını yakaladım. Beni sadece cesaretlendirmekle ve hazırlıklarımda gerginliğimi atlatmamda desteklemekle kalmadı, aynı zamanda şöhretimi getirecek tablo için poz verdi. Dünyaca ünlü dergiler ve ünlü sporcular tarafından aynı tarzda tasvir etmem için görevlendirildim ve incelikli erotik, tam vücut çıplak portrelerimle tanındım. Portrelerin odak noktası insan vücudunun harikaliği ve neler başarabileceğiydi. Gabe'in tablosu gücünü, beklediğimden çok daha uzun süre tuttuğu pozisyonadaki kaslarını ortaya çıkardı. Gelecek ay, çok ses getirecek bir geri dönüş şampiyonluk maçı için antrenmanlarının bir parçası olarak bale dersleri alan emekli bir boksör hakkında bir haber yapan ulusal bir spor dergisi için bir sipariş aldım.

"Hayat çılgınca," diyorum Gabe'in değerlendirmesine katılarak. "Muhteşem bir ılgınlık."

Saatler sonra, arkadaşlarımız kalkıp dans ederken biz koltuklarımıza yerleşiyoruz. Gabe bacaklarımı kucağına çekip baldırlarımı ovuyor, etrafımızdaki partiyi huzur ve mutlulukla izliyor. Hamile karısıyla ileri geri sallanan, karnını tutarak üzerindeki baskıyı biraz azaltan kardeşime gülümsüyorum. O da en az eşi kadar mutlu ve mesut görünüyor.

Sean'ın yavrularından biri, kocası Carl, çılgınca karşı yöndeki özdeş ikizini kovalayarak yanımızdan geçiyor. Gabe yana eğilip küçük çocuğu kucaklıyor ve baş aşağı asıyor.

"Babandan mı kaçıyorsun?" diye soruyor üç yaşındaki çocuğa, alaycı ve sert bir sesle.

Küçük pislik, ters dönmüş olsa bile, tombul küçük kollarını kavuşturuyor ve "Hayır" diyor.

"Sana böyle bir tavrı kim öğretti?"

"Gabe Amca!" diye tısladı çocuk kurnazca sırtarak, Gabe onu bana doğru çevirip "gıdıklama canavarını serbest bırak" dediğinde ise kahkahalara boğuldu.

Sean bizi elleri kalçasında ve nefes nefese bulana kadar küçük Cade'in dikkatini dağıtmayı başardık. "Çocukların çılgınca eğlenmesine izin vermek kimin fikriydi?"

Gabe ve ben sessizce birbirimizi işaret ettik. Dondurma barı benim fikrimdi. Ama çocuklara istedikleri kadar dondurma yiyebileceklerini söyleyen Gabe'di.

Sean gözlerini deviriyor ama kıkırdayan, şekerli bebeği Gabe'in kollarından alırken sırtıyor. "Hâlâ iyi bir yakalayıcı," diyor Sean. "Emekliliğin tadını çıkar."

Gabe, Sean'ın oğlunun karnına ahududu üflemesini izliyor ve yedi yaşındaki çocuklarının yanına gelip aynısını ona yapmasını izlerken

gölüyor. Sean'ın karnı biraz yumuşadığı için bu durum özellikle komik çünkü çocuklar onu bu yüzden dürtmeyi çok seviyor.

"Bunu istiyorum," diyor Gabe hüzünle.

"Şişko bir göbek mi?"

"Evet, ve bilirsin işte, bebekler."

"Bebek olmadan da göbekli olunabilir," diye belirtiyorum.

"Yani, hadi canım. Bana çok tatlı bebekler yapmayacağımızı söyleyemezsin. Bir düşün. Saçların, gözlerin, benim kocaman ağzım. Senin gibi güzel, benim gibi de şımarık olurlardı."

"Bunun böyle işlediğinden emin değilim," diyorum, kaşlarımı eğlenerek kaldırıyorum.

"Kim diyor?"

"Yani, neredeyse yirmi yıldır beni hamile bırakmaya çalışmıyordun sanırım."

"Doğru. Ama artık çok daha fazla boş vaktim olacak." Sandalyemi kendine doğru çekip kulağıma doğru eğiliyor. "Artık emekli olduğuma göre, seni bağlayıp üstüne üstüne spermimi boşaltacak vaktim olacak. Kıçını ve ağzını, karnın şişene kadar spermimle dolana kadar dönüşümlü olarak alacağım. Benim için çiftleşene kadar seni her saat, her saat becereceğim bebeğim."

Of. Burası birdenbire sıcak mı oldu?

Kuru dudaklarımı yalayıp ona doğru eğiliyorum. "Bilim için mi?"

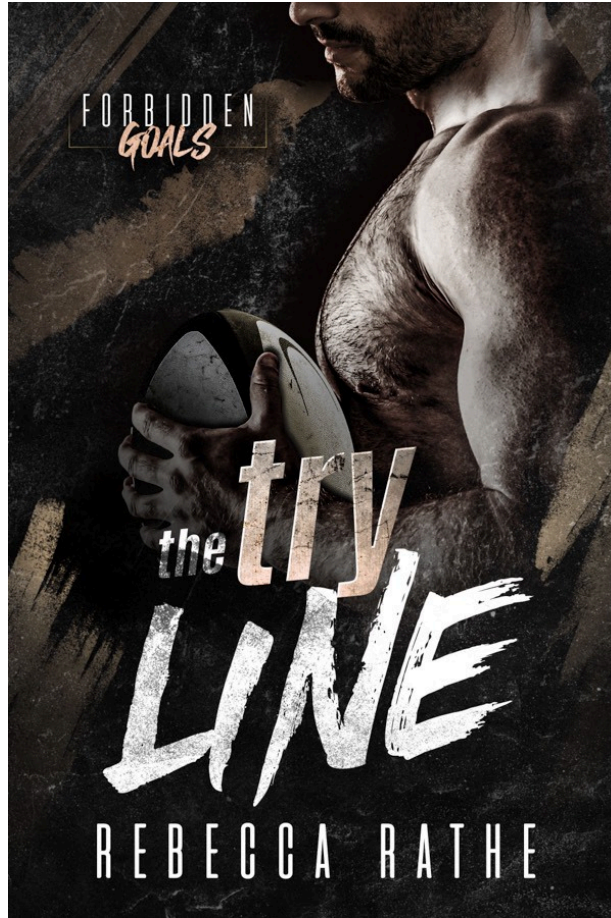
"Bilim için," dedi dudaklarıma doğru ve beni kucağına çekti.

Son

Okuduğunuz için teŖekkürler!

Benim gibi bağımsız yazarlar, sizin yorumlarınız ve kulaktan kulağa yayılan övgülerinizle hayatta kalıp gelişiyor. Bu kitabı beğendiyseniz, lütfen Amazon'da ve en sevdiğiniz kitap sitelerinde yorum bırakmayı düşünün. Sosyal medyada paylaşmak ister misiniz? Beni etiketleyin! Olumlu yorumları, videoları ve estetik paylaşımları Instagram, TikTok ve Facebook'ta paylaşmayı çok seviyorum!

YASAK GOLLER SERİSİNDE SIRADA...

Deneme Hattı

Jason Reinier, Mik Sanders'a tanıştıkları anda aşık oldu. En iyi arkadaşının özlemini yıllarca çektikten sonra, tek bir tutku gecesi Mik'in de aynı şeyi hissettiğini gösterdi. Birlikte gelecekleri garanti gibiydi, ta ki acı bir gerçek onları ayırana kadar.

En iyi arkadaşını ve sevgilisini bir anda kaybetmenin acısından kurtulmak için Jason, yurtdışında profesyonel ragbi oynama teklifini kabul etti. Mik ise ne beklediği ne de istediği bir hayata bağlı kaldı.

On sekiz yıl sonra Jason, eski sevgilisi ve kayınbiraderi olan adamla yüzleşmek üzere geri dönerken, Mik de şefkatli bir koca ve baba rolünü üstleniyor. Yılların acısı ve kızgınlığı, iki adamın hâlâ hissettiği ateşle kıyaslanamaz ve her kararın kalıcı sonuçları olduğunu deneyimledikleri halde, yasak bir ilişkiye başlarlar.

Try Line Amazon'da ön siparişe açıldı.

TRY LINE'IN 28 EKİM 2024'TE ÇIKACAK OLAN ÖNSÖZÜNE BİR GÖZ ATIN:

Mik

Yere çarptığımda çamur muhteşem bir dalga halinde her yere uçuşuyor, duyulabilir bir "off" sesiyle. Şiddetli yağmur ve rakip takımın kanat oyuncularından birinin vuruşuyla görüşüm bulanıklaşıyor. O koca herif üzerimden yuvarlanıp, ben de nefessiz kalan bedenimi toparlamaya çalışırken yukarı atlıyor. Topu mavi bir çizgi halinde bırakıyorum, birden fazla ayak yüzüme çamurlu su sıçratırken yüzümü buruşturuyorum. Takım arkadaşlarım deneme çizgisine doğru koşuyor ve ben de kendimi toparlamak için bir anlığına duruyorum, öksürüyorum ve yaygara koparmadan ciğerlerime hava çekmeye çalışıyorum.

Jason üzerime dikilirken, açık mavi gözler üzerimde beliriyor, kaşları kalkık. Bakışlarında bir neşe pırıltısı beliriyor, iyi olduğumu onayladığında yüzünün iki yanında ikiz gamzeler beliriyor.

"Acı verici görünüyordu," dedi alaycı bir şekilde, beni çamur birikintisinden çıkarmak için eğilmeden önce. Gömleğim yüksek bir şapırtı sesi çıkarıyor, kalın çamur beni yere yapıştırmaya çalışıyor.

"Biraz," diye güçlkle söyleyebiliyorum.

Jason kıkırdadı ve bir eliyle yanağı sildi, çamur sıçrayarak sahaya geri sıçradı.

"Şey, teşekkürler," diyorum biraz garip bir şekilde. Ondan gözlerimi ayırmak zor. Gözlerinin açık mavisi, böylesine gri bir günün fonunda fazla parlak görünüyor. Kalın yağmur bulutları etrafımızdaki her şeyi karartıyor gibi görünse de, bakışlarında hâlâ en güneşli, bulutsuz gün.

"İyi misin?" Eli elimi sıktı ve neredede olduğumu hatırladım. Kahretsin. Hâlâ elini tutuyordum. Tutuşumu hemen gevşetip zayıf bir özür

öksürdüm. Ama bırakmadı. Ta ki maçın sonunu işaret eden düdük çalana ve irkilinceye kadar. Sahada ilerlemeye başladığımda bir dakikadan biraz fazla kalmıştı ama Jason görüş alanıma girince maça dikkat etmeyi tamamen unuttum.

Jason sırtıma sertçe vurdu ve ardından yakınlardaki takım arkadaşlarımızdan birkaçı da aynısını yaptı. Yorgunluklarından sırtıyor, birbirlerine beşlik çakıyor ve diğer takımdan arkadaşları ve tanıdıklarıyla tokalaşıyorlardı. O oyun sırasında bizi öne geçirecek son birkaç sayıyı atabilmiş olmalıyız. Kanatta yapılan uzun mesafeli bir oyundu ve duaydı. Topu ele geçirmiş olmamız tamamen şanstı. Devre arasında top elimdeydi ve en iyi yaptığım şeyi yaptım. Kıcımlı yırttım, savunmalarını sıyrıp geçerken çamurdan kaydım. İyi bir ilerleme kaydetmiştim, kendimi tam da devasa kanat oyuncusunun yörüngesine attım, böylece sahada yeterince ilerleyip sayı aralığına girebildik. Düşürülmeden önce pas atmayı umuyordum ama yedi numaraları tam arkamda pas atacak birini ararken bana çarptı.

Kaburgalarım moraracak ama sezonumuzu iyi bir notla bitirmek buna değdi.

"Mik, seni çılgın piç!" diye bağılıyor takım kaptanımız Clint, bana doğru koşarken. Çarpmaya hazırlanıyorum, beni kaldırıp zıplarken irkiliyorum. Takımın geri kalanı da katılıyor, galibiyeti kutluyor ve yağmurdan korunmak için arabalarına koşmadan önce kafayı bulup sarhoş olmayı planlıyorlar. Yağmur da bardaktan boşanırcasına yağmaya başlayınca da arabalarına koşuyorlar.

Arkalarından koşarak gitmek yerine, bir dakikalığına başımı geriye yaslayıp düşün altına giriyorum ve saçlarımda ve vücudumda biriken çamurun bir kısmını yıkamasına izin veriyorum.

Onu görmeden önce varlığını hissediyorum. Gözlerimi açıp onu tanımaya cesaret edene kadar kaç dakika geçtiğini bilmiyorum.

"Sen hala burada mısın?"

"Sen sürdün," diye hatırlatıyor bana.

Vücudum içgüdüsel olarak ona doğru dönüyor, bulutsuz, mavi gökyüzünde güneşlenen bir bitki gibi. Ona doğru çekiliyorum, her zaman öyle oldum. On beş yaşımızdan ve babam yakındaki askeri üste sözleşmeli bir işe girdiğinden beri buraya taşındım. Bu kadar çok taşındıktan sonra kötü bir tavrım ve arkadaş edinmeye karşı belirgin bir ilgisizliğim vardı. Daha o yıl üç ayrı okula gitmiştim. Denemenin ne anlamı vardı ki? Gerçek bağlar kuracak kadar uzun süre kalmıyorduk. Her zaman dışlanan ben oluyordum. Ama Jason farklıydı. Sınıfta yanındaki boş sıraya oturduğum anda, sanki birbirimizi tüm hayatımız boyunca tanıyormuşuz gibi benimle sohbete başlamıştı. Beni güldürüyordu. Jason Reinier ile tanışana kadar hayatım çok ciddiye. O, sürekli yağmur bulutumu delen güneşti ama aynı zamanda benden kendimden başka bir şey olmamı da beklemiyordu. Dört yıldır en iyi arkadaşım ve liseden mezun olduktan hemen sonra babam tekrar taşındıktan sonra geçen yıl da oda arkadaşımdı. Ve çok daha fazlası.

"Onunla konuştun mu?" diye soruyor, sesi rüzgar ve yağmurun sesi arasında zar zor duyuluyor. Vücut ısını hissedebileceğim kadar yakınımda duruyor.

Başımı sallayıp boğazımı temizledim. "Evet. Bitti. Bitti ama sonunda kabullendi."

Jason, mezuniyet balosuna gitmem için beni zorladığından beri, lise son sınıftan beri Janel'la çıkıyorum. Jason, mezuniyet balosuna gitme fırsatını yüzüne vurduğunda Janel'in acımasız olacağını biliyordu. İstemeyerek de olsa iyi vakit geçirmiştim, belki de fazla iyi. Ertesi sabah, gürültülü bir otel partisi ve bolca uyuşturuculu kokteylden sonra, küçük kız kardeşinin yanında uyandığımda Jason'ın beni öldüreceğini düşünmüştüm. Ama her şey gibi, bunu da doğal karşıladı ve kız kardeşini dürüst bir kadın yaptığımda gerçek kardeş olacağımızla ilgili şakalar yaptı.

İlişki muhtemelen, Jason'ın lise oyun kurucumuzla yaşadığı kısa süreli gizli aşk gibi, yasak heyecan sona erdiğinde de bitmeliydi. Ama Janel inatçı biri ve proje yapmayı seviyor. Son üç yılını beni hayallerindeki

adama dönüştürmeye çalışarak geçirdi ve hayal kırıklığı yaratan sonuçlar aldı. Son altı aydır ondan ayrılmaya çalışıyorum ama işler yolunda gitmiyor. Nazik olmaya çalışıyorum çünkü Jason aracılığıyla her zaman birbirimize bağlı kalacağımızı biliyorum ve iyi bir şekilde ayrılmamızı istiyorum. O kötü biri değil, sadece doğru kişi değil.

Ama başka bir dil konuşuyor olabilirdim. "Bunun işe yaradığını sanmıyorum," dedim ve o da "Ashleigh ve mükemmel erkek arkadaşıyla çifte randevuya çıkmalıyız," dedi. Belki de en yakın arkadaşının ilişkisini canlı izleyebilirim, onları taklit edebileceğimizi düşündü? Ashleigh'nin erkek arkadaşı Elliot gibi olmamı çok istiyor. Ve beni yanlış anlamayın, o gerçekten iyi bir adam. Bu çekiciliğini anlayabiliyorum. İnanılmaz derecede etkileyici. Ama ben o değilim ve asla olmayacağım.

Her seferinde bir şeyleri kırdığımı düşündüğümde, arkasını dönüp hiçbir şey olmamış gibi davranıyor. Beni gerçekten istemediğini söylediğim zamanki gibi. Onunla konuştuğumda beni duymadığı için konuşmayı mesaj yoluyla yapmayı seçtiğim için ona ulaştığımı sanıyordum. Ama sonra o gece yatağıma tırmandığını duyarak uyandım. Gecenin bir yarısı gelip penisime bindi, tek niyeti beni gerçekten istediğini kanıtlamaktı. Ama bahsettiğim şey seks değildi. Arkadaşlığım hakkındaki sessiz yargısından, giyim tarzım ve on sekizinci doğum günümünden beri kolumda yavaş yavaş büyüyen dövmem hakkındaki onaylamamasından ve hayatımla ne yapmak istediğime karar verene kadar yerel halk kolejinde ders almaktan ve ikinci el kitapçıda asgari ücretli bir işte çalışmaktan gayet memnun olmam konusundaki hayal kırıklığından bahsediyordum.

Ama geçen hafta bir şey oldu. Ona ulaşmamı zorunlu kılan bir şey. İstedğimden daha sert davranmak zorunda kalmıştım ve nedenini anladığında bizi asla affetmeyebilirdi. Kendimi suçlu hissediyorum çünkü Janel gerçekten iyi bir insan. Birbirimize uygun değiliz. Ve o da asla gerçekten istediğim kişi olmadı.

Jason yüzünü buruşturdu. "Üzgün müydü?"

"Evet," diye fısıldıyorum başımı sallayarak. "Ama uzun zamandır bekliyordum."

Eli, sırlıslıkla ıslak saçlarımı alnımdan itmek için yukarı kalktı ve parmaklarını kafa derimde gezdirdi. Saçımı kestirmem gerek, neredeyse çeneme kadar ama bir daha asla kestiremeyebilirim. Özellikle de eli, saçlarımın ensesindeki ıslak bukleleri kavrayıp beni kendine doğru çektiğinde.

İlk öpüşmemizde, hiçbir önsezi veya uyarı yoktu. Sadece oluverdi. Bir dakika o mekik çekerken ben ayak bileklerini tutuyordum, Jason'ın kaval kemiklerine tek bir dürtmeyle tüm sırlarımı açığa çıkaracak hızla büyüyen ereksiyonu söndürecek bir şey düşünmeye çalışıyordum, bir sonraki dakika dudaklarımız birbirine yapışmıştı. Kimin başlattığını bilmiyorum. Ama geri çekildiğinde, benim hissettiğim kadar korkmuş görünüyordu.

İkimiz de kekeleyerek birbirimizden özür diledik ve sonra ikimizin de aynı şey için özür dilediğini anlayınca sessizliğe gömüldük. Bir çizgiyi aşmıştık çünkü bir his hissettiğimizi sanıyorduk. İkimizin de fazlasıyla farkında olduğu bir his, çünkü görünüşe göre ikimiz de bunu umuyorduk. Jason'la ben, apartmanımızın berbat spor salonunun zemininde saatlerce oturup yıllardır sakladığımız hisleri itiraf ettik. O hiçbir şey söylemedi çünkü heteroseksüel olduğumu düşünüyordu. Ben de hiçbir şey söylemedim çünkü, yani onunla tanışana kadar ben de öyleydim. Ama her şeyden çok, arkadaşlığımızı mahvetmekten korkuyordum.

Hala korkuyorum.

Üzerimize su dökülüyor ve ikimiz de titriyoruz. Ama bunun sıcaklıktaki düşüş ve sağanak yağmurda dikilmekten mi, yoksa damarlarımda dolaşan adrenalinden mi kaynaklandığından emin değilim. Vücudumuzdan yayılan sıcaklık, gerginlikten kaynaklandığını düşündürüyor. Onun da benim kadar gergin olduğunu bilmenin neden kendimi daha iyi hissettirdiğinden emin değilim. Daha güçlü. Daha cesur.

Alnımı alnına bastırıyorum. Burunlarımız birbirine değiyor. Geçen haftaki tek öpüşmemizin aksine, bunun geleceğini kilometrelerce öteden hissedebiliyorum. Gökyüzünde gürleyen gök gürültüsü, şimşek çakarken havadaki elektrik titreşimi gibi hissediyorum. Dudaklarımın kendi kalp atışları var ve Jason'ın ağzımdan geçen her sıcak nefesiyle birlikte çırpınıyor. Belirgin bir titremeyi bastırmak için alt dudağımı ısıyorum ve Jason saçlarımın arkasını daha da sıkı kavlıyor. Dudaklarının benimkilere değmesi yumuşak, neredeyse bir öpücük fısıltısı kadar. Ama içimde bambaşka bir fırtına koparmaya yetiyor.

Bir sonraki gök gürültüsü o kadar şiddetlidir ki yer sarsılır ve yakındaki piknik masası sert bir rüzgar esintisiyle devrilir.

"Sanırım arabaya gitmeliyiz," diye mırıldandı, dudaklarıma o kadar yakındı ki kelimeleri duyabildiğimden daha iyi hissedebiliyordum. İsteksizce başımı salladım ve o geri çekildi.

Arabama vardığımızda eski SUV'umun arka kapağını açıp ıslak çantamı içeri atıyorum ve Jason'a da aynısını yapmasını işaret ediyorum. Sonra, yüzlerce kez yaptığımız gibi, sırlıklam ıslanmış üniformamı çıkarıyorum. Ragbi, yağmur yağsa da güneş açsa da oynanabilen bir spor, bu yüzden hava durumu yağmurlu veya saha çamurlu olsa da, yanımızda mutlaka havlu ve yedek kıyafet götürüyoruz.

Genellikle, eğer varsa banyoda veya duşta üstümüzü değiştirirdik, ama park boştu ve zaten sadece arabaya geri dönmek zorunda kaldığımızda ıslanıyorduk.

Jason'ın bana olan bakışları kanımı öyle ısıtıyor ki, tenimden buhar çıkmasını bekliyorum.

Sadece boxer şortumla kalmışken, kramponlarını çıkarmayı bile ihmal etmeyen Jason'a başımı eğiyorum. Gözleri vücudumda geziniyor, sonra beni izlediğini fark ediyor ve kızarıyor. Bu muhteşem bir kızarıklık, tenini aydınlattığı kadar beni de aydınlatıyor. Alnına

yapışmış kızıl sarı saçları daha koyu, ıslak görünüyor ve soluk teniyle yüzünün koyu kırmızılığıyla daha fazla kontrast oluşturuyor.

Yutkunuyor ve ben boğazının hareketini izliyorum, boynunun yan tarafında bir dere oluşturan su akıntısına odaklanıyorum. Ne yaptığımı anlamadan Jason'ı SUV'umun yan tarafına yapıştırıyorum. Dilimin ucu boynunun yan tarafına doğru uzanıyor, o minik yağmur suyunu yalıyor. Susamışçasına ondan su içiyor, boynunu emiyorum. İnliyor ve ben korkmayı unutuyorum. Etrafımızda kopan fırtınayı unutuyorum. Dün Janel'a, işimizin bittiğini çok açık bir şekilde söylediğimde bu kadar açık sözlü olduğum için hissettiğim suçluluk duygusunu unutuyorum.

Dudaklarım onunkilere doğru hareket ediyor ve birbirimize açılıyor. Dudaklarımız daha önce hiç deneyimlemediğim bir şekilde çekiliyor, emiyor ve okşuyor. Belki yağmurdandır ama bir öpücük hiç bu kadar güzel hissettirmemişti. İçinde boğuluyorum.

Dudaklarımızın birbirine değdiği her hareket, lanet olası bir enerji atışı. Dilinin benimkine ilk teması, vücudumda yıldırım çarpmasına rakip olacak bir elektrik şoku yaratıyor ve aniden sanki aklıktan ölüyormuşuz gibi birbirimizin ağzını harap ediyoruz. Ben de aklıktan ölüyorum.

Neden bu kadar bekledim ki? Onu dört yıldır böyle öpebilirdim.

Jason bizi çevirip arabanın soğuk metal tarafına yaslanan ben oluyorum. Dudaklarımı ısıyor ve boğazından homurdanan bir ses çıkarıyor, bu da penisimin seğirmesine neden oluyor. Formasını çıkarmasına ve şortunu aşağı indirmesine yardım ediyorum, elim yanlışlıkla külotunun üzerinden ereksiyonuna sürtündüğünde ağzım açık kalıyor.

"Siktir," diye fısıldıyorum, beni duymuş olacak ki bana sürtünüyor.

Ağızına doğru nefes alıyorum. Parmaklarım yanlarına gömülüyor. Kaygan göğsü ve bacakları ıslak ve sıcak bir şekilde benimkilere

sürtünüyor. Böyle de boşalabilirim. Ama kendimi utandırmak istemiyorum ve kesinlikle henüz bitmesini istemiyorum.

Ağzımı onunkinden çekip, sırlıklam ıslak çamaşırlarımızı alıp arkaya, diğer ıslak şeylerin yanına atıyorum. Sonra Jason'ı içeri almak için arka kapıyı açıp arkasından biniyorum. Yağmur içeri girmek için fazla şiddetli yağıyor ve onu öpmeyi henüz bitirmedim. Kahretsin, hiç bitiremeyebilirim.

İkimiz de içeri girip kapıyı kapattığımızda, birbirimize tekrar saldırıyoruz. Pencereler buğulanıyor, bizi çatıya şiddetle vuran yağmurdan koruyarak, küçük, boğucu sığınağımızın içine hapsediyor.

"Seni öpmeyi asla bırakmak istemiyorum," diye geveledim, ona sarhoş olmuş gibi. İtirafımlarım yüzünden sonradan utanacağım. Şu anda, ağızdan çıkan her şeyden sorumlu olamam. Ya da ağzımın içinde olanlardan.

Siktir. Bana izin verir miydi?

Jason beni kucağına oturtmak için kendine çekiyor ve onu daha da derin öpüyorum, kalçalarım ona doğru yuvarlanırken ağzını yalıyorum. Aletim ıslak boxer külotumun sınırlarını test ediyor, zonklıyor. Kızgın bir hayvan gibi ona sürtünüyorum, aramızdaki aç öpücükler ve inlemeler arasında nefes nefese kalıyorum. İkimiz de ellerimizi ne yapacağımıza karar veremiyoruz. Ellerim başını sabit tutarak onu daha derin öpebilmekle kollarında gezinmek arasında gidip geliyor. Islak saçlarımı okşuyor, omuzlarımı kavırıyor ve sırtımın ortasından aşağı iniyor. Kıcıma ulaştığında ve beni kendine daha sert çektiğinde neredeyse kontrolümü kaybediyorum. Ağzının içine doğru nefes alıyorum, ellerimi kollarından aşağı kaydırarak beni daha sert kavramasını teşvik ediyorum.

İnleyerek bana doğru yaklaşıyor ve beni kendine doğru sallamak için kalçamı kavırıyor.

"Jason..."

"Mmmfhf."

"Ben yapacağım—"

"Ah, siktir et, Mik-" Sözleri köprücük kemiğimde boğuluyor ve beni daha da sıkı kavırıyor.

Siktir et.

Boşalmamla sırlıslıkla iç çamaşırım ısınırken, nefesim beni gırtlaktan gelen bir iniltiyle baş başa bırakıyor. Penisim nabız gibi atıyor ve Jason'ın kucağına çılgınca sürtünüyorum. Kalçalarını yukarı kaldırıyor, vahşi çiftleşmemin sürtünmesini kovalıyor ve boğuk bir ses çıkarıyor. Benim için geldiğini fark edince, artçı şoklar arasında penisim daha da sert seğiriyor. İnemelerini yutup onu öpüyorum ve ikimiz de aşağı iniyoruz.

Çok sessiz görünene kadar öylece kalıyoruz. Yağmur ne zaman durdu? Ağzımı Jason'inkinden çekip etrafa bakmayı başarıyorum. Arabanın camları tamamen buğulanmış, camlardan aşağı küçük buğu damlaları süzülüyor.

Jason gözlerini kırıştırıyor, aynı derecede sersemlemiş görünüyor. Sonra ikimiz de gülüyoruz. Kucağından yuvarlanıp yanındaki koltuğa düşüyorum ama ikimiz de oldukça iri adamlar olduğumuz için hâlâ birbirimize yaslanmış durumdayız, bacaklarım onun bacaklarının üzerine örtülmüş. Birbirimize bakıyoruz ve belki de bu konuda daha tuhaf hissetmeliyim. Garip, utanmış veya endişeli hissetmeliyim.

Ama doğru hissettiriyor.

Jason

"Bu görünüm ne?" diye soruyor Mik, göğsümü kaplayan açık renk tüylerimin arasından parmaklarını geçirerek. Dün öğleden sonra eve geldiğimizden beri bulunduğumuz yatağında uzanıyoruz. Tuvalete gitmek, yemek yemek ve su içmek dışında buradan neredeyse hiç çıkmadık.

Dün eve tökezleyerek geldiğimizden beri birbirimize dokunmayı, öpüşmeyi, hissetmeyi bırakmadık. Bazen cinsel bile değildi, dokunuşlar daha çok birbirimizi yeni bir şekilde tanımak, derin bir dostluğun bu yeni yönünü keşfetmek ve tanımakla ilgiliydi. Çoğu zaman, bu keşif karşılıklı hazza yol açtı. Ama kesinlikle sadece orgazm olmakla ilgili değil. Bana aptal diyebilirsiniz ama sadece fiziksel bir şey olsaydı bu kadar iyi hissettireceğini sanmıyorum. Hayır, bu, en iyi arkadaşımın ilk tanıştığımızdan beri beslediğim bastırılmış duyguların bir sonucu. Görünüşe göre o da aynı duyguları yaşıyordu.

Ne zamandır aynı şeyi hissediyor?

Dört uzun yıl boyunca ikimiz de tek kelime etmedik, işlerimize bakıp sadece arkadaş olabileceğimizi iddia ettik. İkimiz de arkadaşlığımızı riske atmak istemedik. Ben de heteroseksüel en yakın arkadaşına aşık olan basmakalıp bir eşcinsel olma riskini göze almak istemedim. Bu, aşk romanları ve filmleri için popüler bir klişe olabilir, ama gerçekçi değil.

Ya da belki de değil...

"Bunun olduğuna inanamıyorum," diye itiraf ediyorum, çok acınası görünmek istemiyorum ama Mik'in beni yargılamayacağını da biliyorum. Utangaç gülümsemesi onun da aynı şeyi hissettiğini gösteriyor.

Siktir et beni. Bu bir çeşit rüya olmalı.

Aramızda hiç mesafe kalmayacak şekilde onu kendime doğru çekiyorum ve ten tene temas ediyoruz. Dudaklarım dudaklarına değiyor ve gözlerimi kapatıp bizi buraya getiren her adımı tekrar tekrar düşünüyorum.

Geçen hafta egzersiz yaparken bana bakış şekli. Mekik çekerken dizlerimin ereksiyonuna sürtünmesini görmezden gelmeye çalışması. Elbette sadece bir uyarıcı tepkisiydi. Ama gözlerinde o bakış vardı, ara sıra bana bakarken yakaladığım bakışla aynı bakış. Kendi

düşüncelerine daldığını, söylediğim ya da yaptığım bir şey yüzünden kafasının karıştığını ya da hayal kırıklığına uğradığını düşünmüştüm. Ama bu sefer o bakışta daha fazlasını okudum. Okudum... özlem.

Mik derin bir nefes verdi. "Ah, siktir et." Sonra dudakları dudaklarıma değdi.

Ne. Bir. Kafa karıştırıcı.

Mik'in cep telefonu yüksek sesle titreşerek beni düşüncelerimden ayırdı. Sehpanın üzerinden telefonu alıp homurdandı.

"Yine mi Janel?" diye soruyorum. Sabahtan beri durmadan arıyor.

İçini çekip ekrana kaşlarını çattı. "Evet." Telefonu tamamen kapatıp yere fırlattığını, sonra tekrar bana yaslandığını gördüm. Dudakları boynumda gezindi. "Onu terk ettiğim için kendimi kötü hissetmediğim için kötü hissediyorum."

"İyi olacak." Sonra, resmen ayrıldığını düşündüğü son zamanı düşünerek irkildim. "Ama bu sefer gerçekten anladığından emin misin?"

Başını sallıyor. "Anahtarımı geri aldım," diyor; muhtemelen o sabah yatak odasından çıkarken karşılaştığım garip diyalogumuzu hatırlıyor. "Ve ben... Ona başka birinin olduğunu söyledim," diyor alçak sesle.

Başımı çevirip koyu ela gözlerine bakıyorum ve içlerindeki endişeyi görüyorum. Bir noktada ona o başkasının kim olduğunu söylemek zorunda kalacağız ve nasıl tepki vereceğini tahmin etmek imkansız. Ona biraz kötü davranmış olsa da, onu incitmek istemiyor. Kız kardeşimi çok seviyorum ama idare etmesi çok zor olabiliyor. Muhtemelen ayrılığın kendisinden çok, Mik'i mükemmel erkek arkadaşı olması için "eğitmek" için harcadığı zaman ve emekten dolayı üzgün. Onu sürekli değiştirmeye çalışması beni rahatsız ediyordu ve son birkaç yıldır bu konuda defalarca tartışmıştık. Beni hep savuşturuyor ya da en iyi arkadaşımın penisini istediğime dair kaba yorumlar yapıyordu. Ne kadar haklı olduğunun farkında olmadığını düşünürsek, hemen geri adım attım.

Her zaman onun daha iyisini hak ettiğini düşünürdüm ama bunun benim başıma geleceğini hiç düşünmemiştim.

"İyi olacak," diye tekrarlardım, elimi kaldırıp bir tutam saçını kulağının arkasına ittim, sonra da başının arkasını avuçlayıp onu bir öpücük daha için kendime çektim.

Mik inliyor ve üstüme çıkıyor, öpücüğü derinleştiriyor.

Lanet olsun, ne kadar da iyi öpüşüyor. Ruhumu yiyormuş gibi öpüyor, dilinin her yumuşak dokunuşuyla havamı ve akıl sağlığımı çalıyor. Sırtımın alt kısmında bir karıncalanma başladı ve testislerim kasıldı. Kalçalarım vücuduna doğru yuvarlandı, son yirmi dört saattir mükemmelleştirdiğimiz bir dansla çıplak penislerimizi birbirine sürttü. Aramıza uzanıp elimi ikimizin de beline doladım. Mik öpüşmeyi yarıda kesip aramıza baktı, ağzı bir nefesle açıldı ve elimin içine girdi, yarığından bir ön sıvı fışkırdı. Avucumu tepesinin üzerinde gezdirip aşağı doğru açtım ve okşamalarımda kayganlaştırıcı olarak kullandım.

"Aman Tanrım, siktir git," diye soludu ve ben sadece tepkisinden bile uçuruma doğru yaklaşıyordum. Yüz ifadeleri, çıkardığı sesler - hepsi çok lezzetli. Boşalmak, onun rahatlamasında yıkanmak, birbirimizi işaretlemek ve bunu tekrar tekrar yapmak için hayatımızın geri kalanına sahip olduğumuzu bilmek istiyorum. Ama bir yandan da tüm bunların bir tür güzel, canlı, ıslak, ateşli rüya olduğundan korkuyorum.

Bugün dördüncü kez üzerine boşalmadan önce, penislerimizi bırakıp onu ters çeviriyorum. "Bu sefer seni boşalttığımda, tadını almak istiyorum."

İnliyor, dudaklarımı çenesinden boynuna doğru kaydırmadan önce dudaklarına doğru gülümsüyorum. Adem elmasından emiyorum ve sonra sıkı, kahverengi meme uçlarına doğru yalıyorum. Meme uçlarını birer birer ağızma alırken ürperiyor. Ne kadar hassas olduklarını, zevk iniltisini ve nazıkçe ısırıldığında kalçalarının nasıl sarsıldığını seviyorum. Çok duyarlılar. Her inilti ve inleme beni devam etmeye teşvik ediyor. Çok ileri gidip onu korkutup kaçırarak büyüü

bozmak istemediğim için kendimi geri çektim. Daha önce hiçbir erkekle birlikte olmamıştı ve ona göre, bana olan çekimi dışında bunu hiç düşünmemişti. Şimdiye kadarki tüm dokunmalarımız ve keşiflerimiz ya çekingen ya da çılgıncaydı, ikisinin arasında bir şey yoktu. Çok fazla öpüşme ve el işi oldu ama ona çok daha fazlasını göstermek istiyorum.

Aşağı doğru yolumu sürdürerek, dilimle keskin karın kaslarını takip ediyorum ve ince kaslarının V şeklini pelvisine kadar takip ediyorum. Uyluğunun gövdesiyle birleştiği yeri yaladığımda kıpırdanıyor ve seçiriyor ve bu hareketi kendimi bacaklarının arasında kaydırarak, penisi tam yüzümün önünde çıkana kadar kullanıyorum. O muhteşem bir sikiş. Uzun, kesilmemiş ve güzel. Penisinin soğan biçimli mor başı sızıyor, ön sıvı damlaları shaftından aşağı akıyor. Ağzım sulanıyor ve dudaklarımı yalıyorum. Gözlerim yukarı fırlıyor ve dirseklerine yaslanmış, kısık gözlerle izleyen Mik'i buluyorum. Bakışlarımı onunkilere kilitleyerek, dilimin düz kısmını testislerinin tabanından yavaşça uzun shaftına doğru kaydırıyorum. Sperminin hafif tatlı ve acı tadı dilimin üzerinde patlıyor ve gözlerimi kapatıp inliyorum.

"Lanet olsun, tadın çok güzel," diyorum ve elimi kalçasına dolduruyorum. Onu sabit tutarak ağzımı tepesine indirip, daha derine girmeden önce tatlı boşalmasını daha fazla toplamak için dilimi döndürüyorum.

Mik tıslayıp başını geriye atıyor, bir eli saçlarıma gidiyor. Kendimi daha da aşağı itiyorum ve onu boğazımın arkasına kadar alıyorum.

"Aman Tanrım, Jay," diye boğuk bir fısıltıyla haykırdı, parmakları saçlarıma değiyordu. "Bu... kahretsın."

Penisinin üzerinde sallanarak onu kenara çekiyorum, ön sıvısının ve tükürüğümün her yere akmasına izin veriyorum. Bacaklarının sıkıştığını hissettiğimde geri çekilip, soluk soluğa kalırken onu lolipop gibi yalıyorum.

"Bana güveniyor musun?" diye sordum, yüzünde herhangi bir şüphe belirtisi olup olmadığını kontrol ederek.

"Elbette," diyor koyu kaşlarını çatarak. Pis bir sırtışı bastırmaya çalışarak penisinin uzunluğunu öpüp her bir topunu teker teker ağzıma alıyorum, başparmağımla da nazikçe penisini okşuyorum. "Jay, sen ne-" başparmağımı deliğine doğru indirdiğimde, söylemek üzere olduğu şey yerine boğazından derin bir inilti yükseliyor.

Gerildi ama geri çekilmedim. Bunun yerine, penisini tekrar ağzıma aldım, onu olabildiğince derine alabilmek için kendimi yeniden konumlandırımdı, parmaklarımı deliğinin üzerinde yukarı aşağı sürterek onu derinlemesine yaladım. Rahatladı ve kalçalarını sallayıp ağzımın daha derinlerine doğru iterek öğürme refleksimi test etti. Kendimi toparlamayı başardım, ağzımın kenarlarından serbestçe akan tükürük parmaklarımın üzerine döküldü ve bir parmağımı içeri sokarken geçişimi ıslattı. İlk kas halkasını deldiğinde çığlık attı ama beni durdurmadı veya boğazıma doğru itmeyi bırakmadı.

"Siktir!" diye bağıyor, parmağım ikinci boğuma girerken ve prostatına hafifçe dokunur dokunmaz ağzımda patlıyor. Parmağımı kıvrıp zevk noktasına masaj yapıyorum, ta ki onu kurutana kadar ve ikimiz de nefes nefese kalıyoruz.

Ağzıma doğru fırlayan o olduğu için benden daha çabuk kendine geliyor. Beni pis bir öpücük için yukarı çekip, bizi ters çeviriyor.

"Bana bunu nasıl yapacağımı öğret."

Mik

Başımdan aşağı akan su, saçıma sürdüğüm şampuanın son kalıntılarını temizliyor. Bir daha asla kesmeyeceğim kadar uzun saçlarım. Jason'ın beni yerinde tutmak için saçımın ensesini nasıl

tuttuğunu ve dilini ağzıma sokup unutkanlığa sürüklediğini düşünürken dudaklarımda bir gülümseme beliriyor.

Siktir. Bu gerçekten benim hayatım mı?

Son hafta tam bir muammaydı. Hayat her zamanki gibi devam etti; her gün iş ve dersler, haftada iki kez de antrenman. Günlerimin normalliği, onunla geçirdiğim geceler ve sabahlarla zorlaşıyor, ama o bile garip bir şekilde normal geliyor. Hem rahat hem de heyecan verici yeni bir rutine alıştık.

Yıllardır içimizde taşıdığımız duygulara sonunda yenik düştükten sonra, iki gün boyunca evden hiç çıkmadık. Şimdi günlerimi saate bakarak, ona dönmeyi bekleyerek geçiriyorum. Soyunup kendimi ona yaslayabileceğim anı bekliyorum. Telafi edilecek çok fazla kayıp zaman var. Son dört yıldır ne kadar aptal olduğumu düzeltmenin tek yolu, mümkün olan her an ten tene temas kurmak.

Aramızı bozacağımdan, onu bir arkadaş olarak kaybedeceğimden çok korkuyordum. Ama şimdi her zamankinden daha yakınız.

Ama yeterince yakın değil.

İki hafta önce, iki ay önce, iki yıl önce... Neyin nerede, nasıl yapılacağının dinamiklerini fazla düşünürdüm. Ama aramızdaki tüm engellerin yıkıldığı günden beri öğrendiğim bir şey varsa, o da vücudumun ne istediğini bildiği ve Jason'ın da bunu bana nasıl vereceğini bildiğidir. Onunla seks bambaşka bir deneyim, ama bu sefer fazla düşünmem gereken bir şey değil. Sadece birbirimize daha önce hiç mümkün olduğunu düşünmediğim bir şekilde uyuyoruz. Daha önce hiç bu kadar çok arzulayacağımı düşünmediğim bir şekilde.

Jason, dünyada hiçbir şey umursamadan tüm bunlara balıklama daldığımı anlayınca frene bastı. Daha fazla tuhaflaşmam, çıldıracağımdan falan korkuyor. Bana doğru kafayla net düşünüp yeniden değerlendirmem için zaman vermek istiyor.

Anlamadığı şey, bunun zaten yazılmış olması. Her zaman olacaktı. Her zaman biz olacağız. Benim için başka kimse yok ve onu ilk gördüğümünden beri de olmadı. Uzun zamandır bundan korkuyordum ama artık korkmuyorum.

Yavaş gitmek istemiyorum. Sadece onu istiyorum. Her şeyini.

"Mik? Burada mısın?" Jason açık banyo kapısından başını uzattı. "Hey," dedi, derin, pürüzlü sesiyle penisimin dikleşmesine neden oldu.

"Hey," diye papağan gibi tekrarlıyorum, duş kapısını açıp ona doğru eğiliyorum ve bir öpücük konduruyorum. Öne çıkıp dudaklarını dudaklarıma bastırıyor. İnliyorum. Bu yeterli değil.

Elim eşofman altının ön kemerine dolanıyor ve onu duşa çekiyorum. Kıyafetlerinin ıslanmasına öfkeleniyormuş gibi yapıyor ama neyse ki cüzdanı veya telefonu üzerinde değil. Geniş göğsü benimkine sürtünene ve kalın uyluğu bacaklarımin arasına sıkışana kadar onu soymak için birlikte çalışıyoruz. Kendimi ona sürtüyorum, penisim her saniye daha da sertleşiyor.

Bir erkekle birlikte olmaktan çıldıracağımdan endişeleniyor, çünkü bildiğim tek şey kadınlar. Ve evet, iri ve güçlü vücudunun hissini alıştığım hislerle karşılaştırmamak zor. Ama bundan etkilenmek yerine, ne kadar iyi hissettiğine hayran kalıyorum. İri vücudunun bana yaslanan her santimini seviyorum. Her şey hayal ettiğimden çok daha iyi ve kolay.

Yıllardır en yakın arkadaşşıma aşığım ve sonunda ona kavuştum. Bana dokunmasının hoşuma gitmeyeceği bir yol olduğundan emin değilim. Yaptığı her şey - sert ya da şefkatli, hızlı ya da yavaş - hepsi iyi. Hepsi mükemmel.

Ve çok daha fazlasını istiyorum.

Büyük, nasırlı elleri sırtımda aşağı yukarı geziniyor. Kalçamın yuvarlak kısımlarını kavrayıp beni kendine doğru çekiyor. Sanki hiç ağırlığım yokmuş gibi kaldırıyor ve erkekliğimi hiç umursamıyorum. Beni böyle

öperken hiçbir şeyi umursamıyorum. İçgüdüsel olarak bacaklarımı beline doluyor ve beni fayans duvara yaslayıp boğazımı emerken bir orospu gibi inliyorum.

"Jason," diye soludum ağzına doğru. "Beni becermeni istiyorum."

Duraksadı ve dişlerini boynuma geçirdi. Tıslayıp ona karşı koydum, bir kız gibi inlemeye başlamama iki saniye kalmıştı.

Ağzımı kulağının dibine yaklaştırıp sesimin titremesini engellemeye çalışıyorum. "Senin için hazırlandım."

Boynumdan boğuk bir ses geliyor, sonra geri çekilip bana bakıyor. Gök mavisi gözleri beni süzerken her zamankinden daha koyu görünüyor. "Hazırlıklı mısın?"

Başımı sallayıp dudağımı ısıyorum, gerginliğimi gizlemeye çalışıyorum. Bana o kadar uzun bakıyor ki, kararlılığımdan şüphe duyduğundan endişeleniyorum, bu yüzden aramıza uzanıyorum. Elim kalın beline dolanıyor ve sıkıyor, homurdanmasına neden oluyor. "Seni istiyorum Jason. Hepinizi."

Jason'ın gözleri, hayır diyecek sabrı bulmaya çalışıyormuş gibi tavana doğru kaydı. Duş rafına uzanıp daha önce kullandığım kayganlaştırıcı şişesini aldım. Elime biraz döküp tekrar penisine geri koydum, onu okşadım ve kaygan sıvıyla kapladım.

"Seni içimde hissetmek istiyorum."

Gözlerini sıkıca kapattı, dudaklarında bir küfür vardı. "Mik—"

"Bana mikrofon takma, sadece sik beni."

Gözleri yine benimkileri yakaladı, göz bebekleri büyüdü. Beni fayansa daha sert bastırıp pozisyonumuzu değiştirdi ve bir an için bunun son olduğunu düşündüm. Elimden geldiğince sessizce derin bir nefes alıp vücudumu gevşetmeye zorladım. Penisinin kıcımın altına değıdığını hissettim ama beklediğim gibi bana çarpmadı. Hayır, sadece o kendini beğenmiş piç gibi sırttı. Elleri kıcımdaydı, parmakları çatlağımlı delip geçiyordu.

"Kaç parmak?" diye soruyor.

"H-hı?"

"Bana hazırlanmak için kaç parmağınla kendini becerdin?"

Tanrım. Sadece onun pis konuşmalarından bile kurtulabilirdim. O ses.

"İki."

Jason beni daha yükseğe kaldırıyor, penisi kığımın yanaklarının arasına sıkışacak şekilde ayarlıyor. Kahretsin, çok iri.

"Gerçekten iki parmağın bu küçük bakire deliğini buna hazırlamaya yeteceğini mi düşünüyorsun?" diye soruyor ve penisini yanaklarımın arasına sokuyor.

Bana ufak tefek ve bakire demesi beni tahrik etmemeli; 1.80 boyundayım ve oldukça kaslıyım. Jason kadar iri olmasam da, kesinlikle ufak değilim. Ama onun tarafından hırpalanmakta yadsınamaz bir seksilik var, bu yüzden şikayet etmiyorum. Benimkinden çok daha kalın iki parmak içime girerken homurdanıyorum.

Bu müdahale karşısında nefesim kesildi. "Ah, kahretsin."

"Seni becermemi mi istiyorsun, Mik?"

İçime giren parmaklarının her bir itişiyile vücudum sarsılırken, boğulmamak için başımı sallıyorum.

"Beni alt edebileceğini mi sanıyorsun?"

"Seni götürebilirim," diye hırıltılı bir sesle konuşuyorum.

"Bunu göreceğiz."

Jason parmaklarını içimden çekip beni ayağa kaldırıyor ve sonra beni duvara doğru döndürüyor. Kalçalarımı çekip popomu dışarı iterken ellerim duvara dayanıyor. Bir eli omurgamı okşuyor, beni tam yerine yerleştirirken su fışkırıyor. Kayganlaştırıcı kapağının tıkırtısını

duyuyorum ve sonra parmakları tekrar içimde, makas gibi beni daha da açıyor. Tam müdahaleye alışmaya çalışırken, daha fazlası, sonra daha fazlası geliyor ve dört parmağımın etrafında rahatlamaya çalışırken derin nefesler alıyorum.

"İşte bu, bebeğim. Neredeyse hazırsın," diye mırıldanıyor ve aniden fışkıran kanla penisim ağlıyor.

Her seferinde devasa aletini bana saplayacağını düşündüğümde, bambaşka bir şey yapıyor, muhtemelen sırf bana inat olsun diye. Bu sefer beni çevirip tekrar duvara yaslıyor ve ağzımı derin, pis bir öpücükle dolduruyor, başımı döndürüyor.

"Jason," diye sızlanıyorum.

"Çok sabırsız."

Dudağını ısıyorum ve o da tam testislerime vuracak kadar hırıltılı bir ses çıkarıyor.

Su kapanıyor ve beni duştan çıkarıyor. Bana bir havlu uzatıyor ama ben öylece durup onun rahatça kurulanmasını izliyorum. Burada neler oluyor?

Normal davranamayacağım belli olunca havluyu elimden alıp kuruluyor, sonra da havluyu kalçalarımın sarıp beni yatak odasına çekiyor. Yatağın kenarına oturup beni bacaklarının arasına çekiyor.

"Bundan kesinlikle emin misin?"

"Kahretsin, Jason. Evet, hazırım. Hazırdım zaten." Bebek mavisi gözlerine bakıyorum ve oradaki endişeyi görüyorum. Hâlâ fikrimi değiştireceğimden, bunu bir deney olarak değerlendireceğimden veya çılgılık atarak kaçacağımdan endişeleniyor. Lanet olsun, en azından ona bu konuda ciddi olduğumu kanıtlamak için bunu yapmak istiyorum. Bizim hakkımızda. "Bunu istiyorum. Seni istiyorum."

Bana başını sallıyor ve ben de onu tekrar öpmek için eğiliyorum. Başucuna doğru kayarak, üzerinden sürünerek geçip geniş bedeninin üzerine otururken onu takip ediyorum.

"Kontrol sende," diyor. "Ama yavaş ol." Gözlerimi devirip, onunla başa çıkamayacağımı düşündüğünden yakınmaya fırsat bulamadan, beni bir öpücükle susturuyor ve dudaklarıma doğru mırıldanıyor. "Bana karşı nazik ol."

Yastığın altından bir şişe daha kayganlaştırıcı çıkıyor ve elime döküyor. Boynunda okşuyorum, her santimini ve kıvrımlarını hissediyorum, yakında içimde olacağına hayret ediyorum.

Uymayacağından mı endişeleniyorum? Biraz. Acıyacağından mı korkuyorum? Neredeyse eminim ki acıyacaktır. Ama istiyorum. Ona bu kadar yakın olmak buna değecek.

Jason bana bir prezervatif uzatıyor ve ben ona bakıyorum.

"Buna ihtiyacımız var mı?" diye soruyorum. Beni hamile bırakamaz zaten.

Omuz silkiyor. "Hiç onsuz seks yapmadım," diyor. "Ama ben negatifim."

"Ben de," diyorum. "Daha yeni muayene oldum." Ve kız kardeşinle sadece üç yıldır birlikteyim. Eminim o da aynı şeyi düşünüyor ama ikimiz de bunu yüksek sesle söylemiyoruz. Sadece düşünmek bile yeterince tuhaf.

"O zaman karar senin" diyor.

Prezervatifi elinden alıp omzuma atıyorum. "Seni hissetmek istiyorum."

Bunu yüksek sesle söylüyorum. Ama tüm bu zaman boyunca bundan çok daha fazlasını düşünüyorum.

Kendimi konumlandırmama yardım ederken, kontrolü bana bırakmak için başucuma yaslanırken, bunun sadece seksten çok daha fazlası olduğunu düşünüyorum.

Onu içimde hissetmek istiyorum çünkü içimde zaten hissettiğim şeye elle tutulur bir his eklenmesi gerektiğini hissediyorum. Kendimi bu

kalın tacın üzerine bastırırken ve penisinin beni ilk kez delip geçmesinin yakıcılığını hissederken, acının tadını çıkarıyorum. İşaretlenmek istiyorum. Sahiplenilmek istiyorum. Bunun gerçek olduğuna dair bir kanıt olsun istiyorum.

Derin bir nefes alıp daha da alçaldım, göğsüm onu içeri almanın verdiği esnemeyle yarışacak kadar ağır bir duyguyla doldu. Hissettiğim tüm duygularla beni delip geçen parlak mavi gözlerinden bakışlarımı kaçırmak zorundayım çünkü artık başladığımıza göre, gerçekten dayanıp dayanamayacağımı merak ediyorum. Fiziksel olarak bile. Yine de, aşağı baktığımda, onu yarıya kadar bile götüremediğimi fark ettim. Ama kendimi çok dolu hissediyorum.

"Hey," dedi Jason yumuşak bir sesle, bakışlarımı tekrar kendisine çevirerek. Dudaklarında hafif bir gülümseme belirse de, gözlerinde hâlâ dünyanın tüm samimiyeti var. "İyi misin?"

Başımı sallıyorum, çünkü evet. İyi olmaktan da öteyim. Ama aynı zamanda birden fazla açıdan parçalanıyor da olabilirim. "Büyük hissettiriyor," diyorum, çift anlamlılığın anın ağırlığını hafifletmesine izin vererek.

Jason, beni fazla sarsmamaya dikkat ederek doğruluyor ve yüzümü ellerinin arasına alıyor. Beni yumuşak ve yavaşça öpüyor ve dudaklarıma fısıldıyor. "Eğil ve beni içeri al."

"Beni içeri al," diyor. Ama gözleri daha fazlasını anlatıyor. "Bunca zamandır buradaymış." Yıllardır aşık olduğum adam o. Hâlâ en iyi arkadaşım ve tam burada, yanımda.

Ve ben onun uzunluğuna doğru daha da battıkça, o karşı konulmaz doluluk katlanarak artıyor. Hıçkırığımı tutmak zorunda kalıyorum.

Benim için bu kadar. Sen benim için her şeydin. Sen benim sonumsun.

Kıçım ona tam oturduğunda beni sabit tutuyor, kıpırdanana kadar öpüyor, hareket etmek için can atıyorum.

"Yavaş," diyor ve kalçalarımı yönlendiriyor.

Yukarı kalkıyorum ve sonra her seferinde biraz daha aşağı iniyorum, ta ki yanma yerini saf bir hazza bırakana ve onu gerçekten sürene kadar. Parmakları kalçalarımın gömülüyor, ter ikimizin vücudundan da aşağı süzülüyor ve onun aletinin üzerinde zıplarken aletim aramızdaki karınlarımıza çarpıyor. Dudaklarımız, nefes nefese kalmış bir zevkle öpüşemeyecek kadar bunalmış olsak bile, asla birbirinden uzaklaşmıyor. Jason inlemelerimi yutuyor, her nefes verişimi içine çekiyor ve oda bulanıklaşana kadar çılgın nabzımı emiyor. Büyük eli aletimi kavlıyor ve ben onu sürerken beni pompalıyor.

Orgazmım bir tsunami gibi beni vuruyor, beni aşağı çekiyor. Çılgılık bile atamıyorum, sadece başımı arkaya atıp zevk dalgaları beni yutarken nefes almaya çalışıyorum.

Orgazmın artçı şoklarıyla tüm vücudum sarsılırken, Jason kollarını bana doladı ve sırtüstü yatmamı sağladı. Bacaklarımı kollarına doladı ve kendini yukarı kaldırdı, içime girerken kasları şişti. Azalan orgazmım yeniden yükseliyor gibiydi ve aletinin prostatıma çarpmasıyla çılgılık attım.

"Evet," diye homurdandı. "Duymama izin ver."

İçimdeki her sert darbede iniliyorum, ağlıyorum ve feryat ediyorum, bir başka yoğun zevk dalgası beni altına çekiyor.

"Siktir!" diye bağıyor Jason, vücudu kasılırken ve içime boşalırken içim ısınıyor. İtmeleri kalçalarının hafif kıvrımlarına dönüşüyor ve orgazmının son izlerini de atıyor. İçimden çıkmak için hareket ettiğinde, onu kendime doğru çekiyorum, henüz bırakmaya hazır değilim. Kalbim hızla atıyor.

"Kal. Lütfen. Sadece bir dakika daha," diyorum neredeyse çekingen bir tavırla. Hayatımda yaşadığım en yoğun orgazmdan aşağı inerken beni ele geçiren hislerin yoğunluğunu kabul etmek istemiyorum.

"İyi misin?"

Gülüyorum. "Çok iyi. Sen?"

Göğsü gürlüyor ve kahkahalarının arasında titreyen kollarının üzerinde kendini ayakta tutmaya çalışıyor. Bana bakıyor, eğleniyor ama ayık. "Mükemmel," diyor.

Sonunda yumuşayan penisini içimden çıkarmasına izin verdim ve arkama yerleşip beni göğsüne doğru çekti. Elleri her yerime dokunuyor, farkında olmadan beni ele geçiren duygu ve kaygı dalgasını yatıştırıyor. Bu kötü hislerin nereden geldiğini bilmiyorum. Bir korku filmi izlemek gibi, hemen köşede bir korkutma sahnesi olduğunu bilmek gibi. Neden kötü bir şey olmasını beklediğimi bilmiyorum.

Jason'ın parmakları, içimden sızan pisliğin arasından aşağı doğru kıcımlı okşadığında tamamen dikkatim dağılıyor.

Bundan bu kadar hoşlanmam mı gerekiyor? Sperminin kıcımdan sızdığını bilmek... Siktir, bu neden bu kadar ateşli? Özellikle Jason içinden geçip iki parmağını içime soktuğunda, sanki geri itiyormuş gibi. Aletim seğiriyor ama geri kalanım hareket edemeyecek kadar bitkin. Uyukluyorum, yatak çöktüğünde ve tenime sıcak, ıslak bir bez değdiğinde uyanıyorum. Beni temizlemesi göğsümü daha da fazla duyguyla doldurmasaydı hayal kırıklığına uğrardım. Beni temizlemeyi bitirdiğinde, kıcıma nazik bir öpücük konduruyor, bu da beni kahkaha attırıyor.

"Lanet olası tuhaf herif."

"Dostum. Alış artık. Senin kıcın benim yeni takıntım."

Yatağa geri yerleşiyor, üzerimize bir battaniye çekiyor, ben de ona doğru dönüyorum.

"Yani... iyi miydin?" Bana inanılmaz geldi ama ilk seferimdi. Bildiğim kadarıyla, berbat da olabilirdim.

"Mükemmeldin Mik. Hayal ettiğimden bile daha iyiydin."

Ona, perdelerin arasından süzülen soluk ay ışığında zar zor görebildiğinden emin olduğum küstahça bir sırıtış atıyorum.

"Küstahlaşma."

"Çok geç."

Gülerek beni kendine doğru çekiyor ve bacaklarımızı birbirine doluyor.

"Büyük hissettiriyor, değil mi?" diye alaycı bir şekilde soruyor ama sesinde, ne demek istediğimi gerçekten anladığını gösteren bir samimiyet var.

Şaka bile yapmıyorum. "Gerçekten büyük."

Jason gülmüyor, sadece beni uzun bir öpücük için kendine çekiyor. "Bana da büyük geliyor," diye mırıldanıyor, sonra yüzünü boynuma gömüp derin bir nefes alıyor.

Nefes alışları düzene girdiğinde ve gözlerim artık açık kalamayacak kadar ağırlaştığında, kelimelerin dudaklarımdan boğuk bir fısıltıyla dökülmesine izin verdim.

"Seni seviyorum."

Uyuduğunu sanıyordum ama boynumu şefkatle öpüyor. Sesi pürüzlü ve duyguya benzeyen bir şeyle boğulmuş, ama uyuyor da olabilir.

"Ben de seni seviyorum. Her zaman sevdim."

Başımı sallayıp yatağa gömüldüm, hayatımızın geri kalanında da ona dolanmaya devam edeceğim gibi.

"Her zaman öyleydi. Her zaman öyle olacak."

Ertesi sabah, ön kapının vurulmasıyla uyanıyoruz.

"Ne oluyor yahu?" diye homurdandım, başımı çevirip çalar saate baktım. Cumartesi sabahı daha yedi bile değil. Bugün maçımız var ama öğlene kadar değil.

"Defol git!" diye bağırp başımı yastığın altına gömdüğümde Jason kahkaha attı. Ayağa kalkmaya çalıştı ama onu geri çektim.

"Hayır. Kal. Sonunda gidecekler. Saat ona kadar uyuyacağız, sonra Siler City'de oynamadan önce duşta beni becereceksin."

"Ağrın yok mu?" diyor kıkırdayarak, ama tekrar uzanmamı istiyor.

"Neden tekrar kıcıımı öpüp öğrenmiyorsun?" diye alaycı bir şekilde sordum.

"Bunu yapmayacağımı mı sanıyorsun?"

"Hiç şüphem yok," diyorum, gözlerim hâlâ kapalı. Jason'ın çıplak vücudunda aşağı doğru hareket ettiğini hissetsem bile gözlerimi kapalı tutuyorum. Dudakları kalçama değiyor, parmakları sabah ereksiyonumun üzerinde hafifçe geziniyor.

"Boşalana kadar götünü siksem nasıl olur? Bu seni yataktan yeterince erken kaldırıp kahvaltıya çıkmaya ikna eder mi?"

Bir gözümü açıp onun sırttan yüzüne bakıyorum.

"Sen sapık bir orospu çocuğusun, değil mi?"

"Ah, bebeğim. Hiçbir fikrin yok."

Dürüst olmak gerekirse, daha önce hiç duymadığım gerçekten tuhaf, acayip şeylere ilgi duyuyor olabilir ve ben de muhtemelen ilgi duyarım. İğrenç bile olsa, yaparım. İlişkimizin başlarında, şimdi kabullenmek daha iyi.

Tam sıcak ağzı penisimi kavrarken, ön kapıdaki vuruş sesi o kadar yüksek ki Jason zevkten inlemelerimi duyamıyor. Duymamalıydı çünkü duruyor. İtirazlarıma rağmen, zonklayan penisimi bir çıt sesiyle bırakıp ayağa kalkıyor.

"Bırak da şunu alayım. Belki bir sorun vardır."

"Bina yanıyor olsa bile, bu yataktan kalkmadan önce boşalmak isterim. Bu şeyle ortalıkta dolaşamam," diyorum, şu anda sahip olduğum devasa ereksiyona işaret ederek.

"Not edildi." Jason bir eşofman giyip bana göz kırptı. "Bir dakikaya dönerim."

İnleyerek yastıklara yaslanıp kış yeme meselesini düşünüyorum. Şimdi konuyu açtığı için merak ediyorum. Gerçekten iyi hissettiriyor mu? Hemen denemek istiyorum. Kışın tadı nasıl? Yalan söylemeyeceğim, muhtemelen bir ragbi maçından sonra dilimi Jason'ın kışına sokardım, burnumu koltuk altına gömdükten hemen sonra. Maçtan sonraki kokusuna bayılıyorum. Misk gibi terini düşünmek bile, ter kurumadan önce onu nasıl yalnız bırakacağımı planlamama neden oluyor...

"Mik!"

O burada ne yapıyor lan?!

Çıplak, sertleşmiş penisimi örtmeye zar zor vakit bulabiliyorum ki Janel odaya daldı. Sanki bütün gece içki içmiş gibi, kafası güzel görünüyor. Her zamankinden daha solgun. Yüzü buruşuk ve bitkin, sanki onu son gördüğümünden beri geçen birkaç haftada kilo vermiş gibi. Gözlerinin altında koyu halkalar var ve kızıl saçları dağınık bir topuz halinde başının üstünde toplanmış. Kahretsin. Şimdi aramalarına ve mesajlarına cevap vermediğim veya cevap vermediğim için daha da suçlu hissediyorum ama yine de ayrılığı inkâr etmeye çalışacağından korkuyordum.

"Lanet olsun, Janel. İyi misin?"

"Hayır, iyi değilim!" diye haykırdı. "İki haftadır beni görmezden geliyorsun!"

"Hey, hey. Özür dilerim, tamam mı?" dedim nazikçe, ellerimi vahşi bir hayvanı sakinleştirmeye çalışıyormuş gibi önümde kaldırarak. "Neye

ihtiyacın var?"

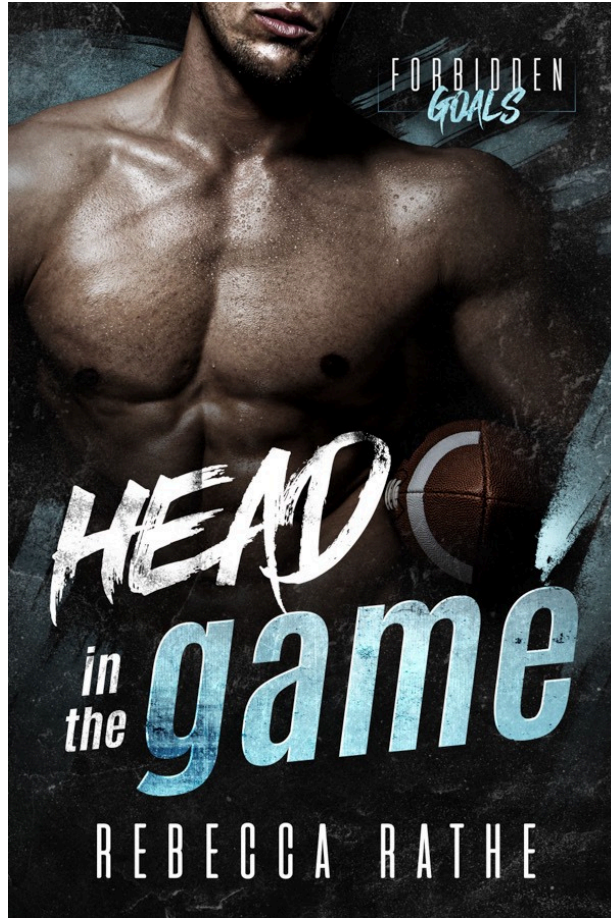
Belli ki bir sorun var ve yardıma ihtiyacı var. Yanında olmasam bile yanında olabilirim. Üç yıl sonra, en azından ona bu kadar saygı borçluyum.

Doğrudum ama çarşafı belime dolamaya çalıştım. Daha önce görmediği bir şey değildi ama şimdi zamanı değildi. Janel, çıplak olduğumu yeni anlamış gibi bana göz kırptı. Yatakta. Daha doğrusu erkek kardeşinin yatağında. Hiçbir şey söylemedi ama yüzündeki ifade, her şeyi hazırlıyormuş gibi bir izlenim verdi. Şaşkın ve üzgün görünüyordu. Gözleri yaşlarla doldu ve bir şey söylemem gerektiğini anladım.

"Ben böyle istemedim—"

"Hamileyim."

YASAK GOLLER SERİSİNDE DE...

Oyunun Başında

Bryant Nicks, Groveton College Jackals'ın baş antrenörüdür ve takımını şampiyonluk sezonuna taşımak için her şeyi yapmaya karardır. Yeni oyuncularını araştırırken, Nicks hem saha içinde hem de saha dışında kendisini etkileyen çaylak bir hücum oyuncusuyla karşılaşır. Öğrencisine olan ilgisi derindir, ancak Nicks gerçeğin farkındadır. Bunun yerine, genç oyuncuyu yeteneklerinin sınırlarını zorlarken bulur ve onu kırmak için ne kadar çabalaması gerektiğini merak eder.

Playboy Jack Perry'nin tek iyi yaptığı şey futbol oynamaktır. Bu yüzden, birinci sınıf bir okulda tam burslu oynama fırsatı yakaladığında, hemen kabul eder. Ama onu cezbeden sadece fırsat değil. Yeni koçunun yanında hissettiği sıcaklık ve yoğunluk çok güçlü. Koçunu gururlandırmak için her şeyi yapar.

HEAD IN THE GAME'DEN BU KÜÇÜK BÖLÜMÜN KEYFİNİ ÇIKARIN

Bryant

Jack Perry tam bir sanat eseri. Güçlü sırt kasları, kendisinden rahatlıkla daha ağır olan kutuları yerden alıp uygun raflara yerleştirirken ince tişörtünün altından dalgalanıyor. Bronzlaşmış teni bir ter tabakasıyla parlıyor ve kısacık kazınmış koyu saçları ve güçlü çenesi ona sert ve yıpranmış bir görünüm kazandırıyor. Berbat alışkanlıklarının ve tavrının zorlu bir hayatla kazanılmış olduğu izlenimini ediniyorum. Muhtemelen bu çocuğun onu bu boktan Alabama kasabasından çıkarması için tek sahip olduğu şey futboldu, ama şimdi kendini nereye sürüklediğine bakın.

Eski depoda kutuları boşaltırken onu gölgelerden izliyorum ve buranın yasal bir işletme mi yoksa çalıntı malları rehin mi tuttuklarını merak ediyorum, ama umursamıyorum. Her iki durumda da pek önemli değil ve bazen o karanlık işler daha fazla kazandırıyor. Ben de aynısını yaşadım.

En azından kendini güçlü tutuyor. Tüm bu ağırlık kaldırma çalışmaları, yağsız kas kütlesini korumasına kesinlikle yardımcı oluyor.

Tam vücudundaki yağ oranının ne kadar olduğunu düşünürken o konuşuyor.

"Bütün gece orada durup bana bakacak mısın, yoksa devam mı edeceksin?" Güneyli aksanı, alıştığım Teksas aksanından daha incelikliydi.

Hafifçe kıkırdamadan duramıyorum. "Neye devam edeyim?" Uzun süre burada sessizce durduktan sonra sesim çok yüksek geliyor. Onu ne zamandır izliyorum? Ve o ne zamandır benim farkında?

"Bilmiyorum," dedi omuz silkerek. "Beni soymak için burada olduğunu tahmin etmiştim ama bana bakış açısından, belki de benimle yatmaya çalıştığını düşünüyorum. Kusura bakma dostum, ama ben bu iki seçeneği de istemiyorum."

Şimdi gerçekten gülüyorum. Bu açıklamayı yaparken o kadar rahat ki, işine bakarken beni neredeyse hiç umursamıyor. Kendini yenilmez sanıyor sanırsınız. Belki de öyledir. Küstah tavrı beni hem eğlendiriyor hem de rahatsız ediyor. Bu çocuk bana her sırt çevirdiğinde, böyle bir aptal olduğu için onu pataklamak istiyorum. Belki biraz şımarıklık yapabilirdi ama ondan bir şey istesem bile beni durduramazdı.

"Peki ben bunlardan herhangi birini isteseydim ne yapardın?"

"Bunu çözebileceğimden eminim, oldukça hırçınım." Bu, kendi başının çaresine bakabileceği yönünde ince bir örtülü tehdit ama bunu söyleme şekli yumuşak, kayıtsız, sanki hiç umursamıyormuş gibi.

Kıkırdamama, takdir dolu eğlenceli bir baş sallama eşlik ediyor. "Evet, kesinlikle öyle görünüyorsun."

"Nerelisin?" diye soruyor ve bir sonraki kutusunu almadan önce bana şöyle bir göz atıyor.

"Aslen mi? Ortabatı'da küçük bir kasaba. Ama bir süredir Teksas'tayım. Buradan buraya geldim."

Şimdi bana düzgün bir bakış atıyor, kaşlarını çatarak sanki tanıdık biriymişim gibi davranıyor, biraz daha büyük olsaydı belki de öyle olurdu.

"Bunu yapabileceğini sanmıyordum," diyor, ağzı, burada olup biteni tam olarak kabul ettiğini gösteren tuhaf bir takdir ifadesiyle aşağı doğru kıvrılıyor.

"Neden bahsediyorsun?"

"Koç Worth'un seni bana bir ders vermek için gönderdiğini varsayıyorum." Kelimeleri vurguladığı için anlamı açık: Onu hırpalamak, hatta daha kötüsü için burada olduğumu düşünüyor. Ama yine de kayıtsız görünüyor. Kendi iyiliği için fazla küstah.

"Peki bunu neden yapsın?"

Yüzüne şehvetli bir sırıtış yayıldı ve bu, bana henüz kabul etmeye hazır olmadığım bir şeyi hissettirdi. "Çünkü bunu hak ediyorum. Ama kayıtlara geçsin, o da hak etti."

"Beni kimse göndermedi," diyorum kahkahamı bastırmaya çalışarak. "Ama şimdi Tim Worth'a ne yaptın da sana ders vermesi için birini bu kadar uzağa gönderdin, merak ediyorum." Kelimelerde onun kullandığı tonlamayı kullanıyorum.

"Oyun kurucusunu sakatladım ve kızını becerdim," diyor omuz silkerek işine dönerken. Hiçbir şeyin onu işinden alıkoymasına izin vermiyor. Odaklanmış durumda, bu yüzden ona puan vermeliyim.

"Duyduğuma göre bundan biraz daha fazlasıymış."

Jack, yüzünde hafif bir şaşkınlıkla bana baktı, sonra yüz hatları kendinden memnun bir sırıtışa dönüştü ve ben de onu hemen yüzünden silmek istedim. "Evet, belki."

Tek başına kaldıramayacağı kadar ağır ve uzun, zorlu bir kutu dikkatini çekiyor. Karşı tarafı tutmak için yanına yaklaşıp kutuyu kaldırmasına yardım ediyorum. Bana merakla bakıyor ama siktir git demiyor.

"Peki, buraya neden geldiğini söyleyecek misin?" diye soruyor, ağır kutuyu yükleme platformuna kaldırırken.

"Sana bir teklifim var." Kaşını kaldırınca kahkaha attım. "Öyle bir teklif değil," dedim, ama içimden bir ses aksini düşünüyordu. "Üniversite eğitime devam edip başka bir futbol takımının seçmelerine katılmakla ilgilenip ilgilenmeyeceğini görmeye geldim."

Küstahça alaycı bir tavırla sırtıyor ve göz devirmesinin sebebinin denemelerden bahsetmem olduğundan neredeyse hiç şüphem yok. Doğrusunu söylemek gerekirse, hemen birinci sınıf ve yıldız bir oyuncu olacağından hiç şüphem yok. Takım ve kampüsteki tüm kızlar muhtemelen köpek pisliği üzerindeki sinekler gibi ona akın edecekler, ama haddini bilmesi gerekiyor.

"Takımımındaki her oyuncu yerini hak ediyor. Kurallara uymayan küstah gösterişçilere ve aptallara yerimiz yok. Başınıza ne tür belalar açtığınızı çok iyi biliyorum ve oyuncularımın böyle saçmalıklara maruz kalmasına izin vermeyeceğim. Çabalarınıza değecek bir şey yapmaya hazırım, ama sahaya adım attığınız anda, size tekme atarım."

"Evet... öyle bir şey olmayacak. Kendini beğenmiş, yaşlı, pisliklerin bana emir vermesinden bıktım."

"Görüntülerini izledim ve neler başarabileceğini biliyorum-" O küstahça saçmalıklarından herhangi birini söylemeden önce elimi kaldırarak sözünü kestim. "Ama daha iyi olabilirsin. Daha iyi olabilirsin. Ve senin için bir şeyler başarabilirim."

Kaşını kaldırıp bana sanki şaka yapıyormuşum gibi bir bakış attı. Onun Tanrı'nın insanlığa bir armağanı olduğunu bilmiyor muyum?

"Alım becerileriniz neredeyse mükemmel, ancak top güvenliğinizin daha da güçlenmesi gerekiyor. Hızlısınız, ancak formunuz üzerinde

çalışsaydınız daha hızlı olabilirdi; duruşunuz özensiz ve adım uzunluğunuzun avantajını kullanmıyorsunuz."

Uzun, güçlü bacaklarına bakıyorum ve onlarla neler yapabileceğini hayal ediyorum. Kaslı kaslarının görüntüsü ve ellerimin altında nasıl hissettireceği zihnimi doldurduğunda kendimi düşüncelerimden koparmak zorunda kalıyorum. Bu tür düşüncelerin nereden geldiğini bilmiyorum ama bunu on üç saatlik yolculuğun yorgunluğuna ve umarım fark edilmeyecek olan onu takımıma alma çaresizliğime bağlayacağım. Bu çocukta bir şey var, onun gibi bir oyuncunun bize getirebileceği galibiyet sezonundan daha fazlası. Gözlerindeki kararlılığı görebiliyorum ama aynı zamanda tanıdığım bir yorgunluk da var ve pes etmesini istemiyorum. Gerçekten özel yeteneklere sahip çok az kişi var. Başarılı olmasını istiyorum. Bu çocuğun hayatını değiştirme arzusunun gücü, düşüncelerimin girdiği çıkmaz yol kadar şok edici.

Jack Perry özeldir. Ne yazık ki o da bunu biliyor.

Sözlerimi düşünürken bakışları daraldı. "Hangi okuldansın demiştin?"

Şimdi ona küstahça sırtıma sırası bende. Bu, terazinin kefesini benim lehime çevireceğini bildiğim iki karttan biri.

"Groveton."

Jack homurdandı. "Groveton. Şaka yapıyorsun."

"Hayır, sana başka bir şey söyleyeceğim," diyorum platformda rahat bir şekilde arkama yaslanarak. "Tim Worth'un da senin kadar pislik olduğunu düşünüyorum ve şampiyonluk umutlarını elinden almaktan kişisel bir tatmin duyarım."

"Öyleyse, rica ederim," dedi göz kırparak. "Bunu senin için zaten yaptım."

"Tim Worth'un Tanrı'dan daha fazla parası ve kaynağı olmadığını ve ülkenin dört bir yanından en iyi yedekleri aktif olarak işe almadığını mı sanıyorsun? Çünkü izcilerim aynı devrelerde çalışıyor ve

konferanstaki en iyi takımı kurmak için veremeyeceği hiçbir rüşvetin olmadığını garanti edebilirsin. Onunla ulusal şampiyonluk arasına girebilecek tek bir şey var."

"Öyle mi? O zaman ne?"

"Sen."

Kaşını kaldırıyor, açıkça ilgileniyor ama ikna olmuyor.

Sözümü kesmesine fırsat vermeden devam ediyorum. "Yardımlarımla, sadece Worth'un değersiz yüzüne vurma şansı elde etmeni sağlamakla kalmıyor, aynı zamanda bir sezon sonra ilk tur draft seçimi olman için en iyi şansın da ben oluyorum. İstatistiklerin iyi, ama onları daha da geliştireceğim. Seni NFL'nin açık artırmaya çıkaracağı türden bir oyuncuya dönüştüreceğim."

"NFL yetenek istiyor. Bir yıl daha saçmalık yaşamadan onlara bunu sağlayabilirim."

Başımı sallıyorum. Topu yakalamakta iyi olmanın yeterli olduğunu düşünüyorsa, büyük bir şok yaşayacak.

"İtibarını mahvettiğin bunca şeyden sonra NFL'in Alabama'dan kimseyi rahatsız etmeden başını belaya sokacağını mı sanıyorsun? Tim Worth başka hiçbir üniversitenin sana dokunmamasını sağlayacak ve berbat akademik başarın seni daha da geriye çekecek. Bir halk kolejine burs bile alamadın ve bu çıkmaz sokaktaki işinin en ucuz okullarda bile harç ödemeye yetmediğini biliyorum. Belki de eski istatistiklerle ve oyunculuk kariyerinde bir boşlukla NFL'e girebileceğini düşünüyorsun, ama buna gerçekten inanıyorsan, sandığımdan daha da aptalsın."

"Peki sen bundan ne elde ediyorsun?" diye sordu Jack, mücadeleci bir tavırla.

"Şampiyonluk," diye dürüstçe cevaplıyorum omuz silkerek. "Ama topu yakalayıp hızlı koşabildiğin için kendini kazanmış sanma. Eğer sana sunduklarımı istiyorsan, senden bir bağlılığa ihtiyacım var. Sıcak

ve zorlu bir yaz olacak. Daha da sıkı çalışarak geçireceksin. Seni kırılıncaya kadar zorlayacağım, parça parça yıkacağım ve en iyi versiyonun olarak yeniden inşa edeceğim. Ve bunların hepsi sezon başlamadan önce olacak."

Teklifini içeren zarfı uzatıyorum, sanki saçma bir zeytin dalıymış gibi. İçinde bir otobüs çeki, kartım, hayatını bana adadığına dair açık bir sözleşme ve tam burs teklifi var. Dekan bundan pek memnun değildi; görünüşe göre hayır işleri onun işi değildi. Ama kazanmak için elinden geleni yapacak, bu yüzden de onaylamış.

"Sorularınız varsa kartım orada. Ama sizi Haziran ayının ilk pazartesi günü sahada görmeyi bekliyorum. Geldiğiniz anda bana ulaşın."

Jack'in yaz antrenmanlarından bahsedildiğinde ağzının nasıl aşağı doğru kıvrıldığını görünce mide bulandırıcı bir tatmin duygusuna kapılıyorum.

"Seni hemen yüzde ondan aşağıya indireceğiz," diyorum, kaslı vücudunu inceleyerek vücut yağ oranını tahmin etmeye çalışırken. Eğer onu yüzde sekiz aralığına indirebilirim, sahada yıldırım gibi olacak.

Jack'in daha fazla cevap vermesini beklemeden topuklarımın üzerinde dönerek oradan ayrıldım.

"Ben senin düşündüğünden daha güçlüyüm," diye sesleniyor arkamdan.

"Buna güveniyorum."

Head In The Game, tüm formatlarda Amazon'da YAYINDA ve Kindle Unlimited'da ücretsiz olarak okunabilir. Artık Audible'da da mevcut. Tetik uyarıları ve imzalı kopyalar yazarın web sitesinde mevcuttur.

YASAK GOLLER SERİSİNDE DE...

Adam Açık:

Deyim. Takım arkadaşına yaklaşan bir rakibe karşı, genellikle arkadan gelen bir uyarı çığığı.

Üvey kardeşler. Rakipler. Sevgililer?

Noah Milner, Lane'in tam tersi: dışa dönük, kendine güvenen ve kendinden son derece emin. Aynı zamanda baştan çıkarıcılığın vücut bulmuş hali; Lane'in korunaklı yetiştirilme tarzı onu buna yeterince hazırlamamış.

Lane Blakely'nin sakın mizacı ve mükemmeliyetçiliğı Noah'ın sinirlerini bozuyor. Onda, Noah'ın kolayca telaşlanan yeni üvey kardeşine her fırsatta meydan okumak istemesine neden olan bir şey var.

Birbirleriyle çelişen kişilikleri ve rekabetçi yapıları, birbirlerine olan gizli çekimleri kadar ateşli bir rekabeti ateşler. İkisi de aynı üniversitede futbol oynamak için burs aldıklarında, kendilerini sadece aynı takımda oynamakla kalmayıp aynı çatı altında yaşarken bulurlar.

Birbirlerinden kaçamadıklarında ya da aralarındaki artan gerilim ve sınırlar belirsizleştiginde ne olur?

MAN ON'DAN BU KÜÇÜK BÖLÜMÜN TADINI ÇIKARIN

Uyuyamıyorum.

Karanlık üzerime çöküyor, odamız klostrofobik bir his veriyor. Burada, sadece çarşafın altında yatıyorum, battaniyenin ağırlığını hissetmiyorum ama hava çok sıcak. Çarşaf bile sıcak değil, ama bir çeşit örtünün olmaması kendimi çok savunmasız hissettiriyor.

Zaten fazlasıyla açığım. Her zaman fazlasıyla açığım.

Kulübedeki sessizlik gürültülü. Noah'ın yumuşak, düzenli nefeslerine odaklanmaya çalışıyorum. Ama normalde yaptığı gibi beni uyutmak yerine, ona karşı aşırı duyarlı olmamı sağlıyor. Varlığı, tenimin altında

sürünen bir kaşıntı gibi, kendimin katmanlarını soymadan ulaşamadığım, muhtemelen bu süreçte kan kaybettiğim bir kaşıntı.

Odadaki tek ses nefesleriydi, her şeyi bastırıyordu. Kulaklarımı onun dışında bir şey duymaya zorluyordum, sert pantolonunun ve duşta nasıl ağladığının anıları dışında bir şey. Kapıdan duyabiliyordum.

Keşke o zaman geri dönmeseydim. Maci'yle kalmalıydım. Beni biraz daha öpmesine izin vermeliydim. Ama Noah gittikten sonra cesaretimi kaybettim.

Zaten yapabildiğim tek şey onları karşılaştırmaktı. Öpüşmeyle ilgili tek deneyimim onlar ve birbirlerinden çok farklılar. Maci'nin öpücüğü nazik ve umutluydu, ama dudakları hem çok yumuşak hem de şeker tadında dudak parlaticısıyla çok yapışkandı. Noah'ın ağzındaki şekerleme tadını, ağzının benimkini açmaya zorlayan sertçe itişini ve çekişini hatırlattı bana. Maci, Noah'ın yaptığı gibi bana dil sürçtürmedi ve hem minnettarım hem de hayal kırıklığına uğradım.

Dürüst olmak gerekirse, beni öptüğünde hiçbir şey hissetmediğimden korkuyorum. Çünkü Noah beni öptüğünde her şeyi hissettim.

Çok sessiz. Çok sıcak. Çok her şey. Kulübede ne bir gıcırta ne de bir sakinlik var; rüzgar esmiyor. Ormandaki bir kulübede olmanın cırcır böcekleri, baykuşlar ve diğer sesleri bile beni işkenceye terk etti. Duyabildiğim tek şey o. Ve her derin nefesle, odadaki havayı daha fazla içine çekiyor. İçine çekiyor, kendine ait kılıyor, sonra tekrar veriyor, bana gönderiyor, böylece geri döndüştürdüğü başka bir şeyle var olmaya zorlanıyorum. Daha az nefes almaya, nefesimi tutmaya çalışıyorum ama sonra artık tutamadığımda daha derin bir nefes almak zorunda kalıyorum.

Varlığının, kokusunun fazlasıyla farkındayım. Ciğerlerim ağrıyor ve tenimin altındaki o sürekli farkındalık kaşıntısı hava akışıma sızıyor. Tenimin altında ve ciğerlerimde. Bu çok fazla.

Uyurken bile hayatımı mahvediyor. Düşünmek istemediğim şeyleri düşünmemi sağlıyor.

Son bir saattir görmezden gelmeye çalıştığım sorun hiçbir işe yaramıyor. Başka bir şeye odaklanmaya çalıştıkça daha da kötüleşiyor. Büyükbabamı ve onun bu konuda söylediklerini hatırlamak bile durumu iyileştirmeye yetmiyor. Sadece daha da kötüleşiyor.

Normal. Doğal. Büyümenin bir parçası. Annem öyle diyor ama o ne biliyor ki?

Büyükbabamın söylediği gibi değil. Şeytanın içime girmeye çalıştığını söyledi. Ve bunu ne kadar çok düşünürsem, o kadar mantıklı geliyor. Çünkü Noah'ın kirli havasının beni boğmaya, beynime girmeye çalıştığını hissedebiliyorum. Başım dönüyor. Odanın diğer tarafındaki aptal çocuğun her nefesi, sistemime zehirli maddeler yayıyor. Bu gece sadece tek bir yöne gidebilen kan dolaşımımı etkiliyor.

Acımaya başlıyor.

Avucumu boxer şortumun ve çarşafın üzerindeki şişkinliğe bastırıyorum, hafif dokunuşla neredeyse inleyerek rahatlıyorum. Kendimi daha fazla zorlamak istemediğim için elimi hızla geri çekiyorum.

"Benim yüzümden durma."

Yataktan neredeyse düşecek gibi oluyorum, kafamı metal başlık tahtasına o kadar sert çarpıyorum ki muhtemelen bir yumru oluşacak. Elim ereksiyonumdan uzaklaşıp hassas noktaya dokunuyor.

"Durmayın dedim."

Sesi uyukulu, boğuk, uyandırılmış olmanın verdiği rahatsızlıkla dolu. Gözlerim odanın dört bir yanına dağıldı ve Noah'ın tek koluna yaslanmış, bana yoğun bir şekilde baktığını gördüm. Yatağın üzerine düşen ay ışığı huzmesi, genellikle gülümseyen yüz hatlarını tehditkâr gösteren tüm özelliklerini mükemmel bir şekilde vurguluyordu. Yüzüne düşen gölgeler ürkütücü bir şekilde, kapüşonlu gözleri her zamankinden daha karanlık görünüyordu. Uğursuz görünüyordu. Hatta şeytani. Kararmış ruhumu kesinlikle yutacak olan şeytan gibi.

Bir saatten fazla bir süre boyunca onun düzenli nefeslerini dinleyip her nefes verişini fazla düşündükten sonra, bir şekilde uyandığını fark etmemişim. Yoksa bunca zaman boyunca uyanık mıydı? Sadece onunla aynı alanı paylaşmaktan dolayı içten içe kıvranıp paniklediğimi mi izliyordu?

Kekelediğim ve sözlerini duymazdan gelmeye çalıştığım için sesim kulağıma bile boğuk ve boğuk geliyor. "Uyuyor olduğunu sanıyordum."

"Sen orada dönüp dururken, garip nefesler alırken ben nasıl uyuyabilirim? Hadi artık şu işi salla da ikimiz de uyuyabilelim."

Kullandığı dil ve ses tonunun sertliği karşısında irkildim, düşünmeden geri çekildim. "Sanki duştaymışsın gibi mi?"

Sözlerim ağzımdan çıktığı anda pişman oluyorum. Şimdi onu duyduğumu biliyor. Bu beni ondan daha çok suçluyor çünkü ben dinliyordum ve şimdi o da biliyor.

Noah karanlık bir şekilde kıkırdadı. "Bu hoşuna gitti, değil mi? Orada olduğumu bilmek dokun—"

"Hayır!" Daha fazlasını yapamadan kelimeleri tükürdüm. "Yapmadım."

Gerçekten, duymamaya çalıştım. Dinlememeye çalıştım, duymamaya çalıştım. Çünkü duymak istemiyordum. Onu orada, öylece düşünmek istemiyordum.

Bunlar yanlış düşünceler. Yanlış şeyler. Yanlış duygular.

Hepsi yanlış.

"Ben yapmadım—"

"Dinlerken kendine dokundun mu? Göster şimdi Lane."

Sözleri karşısında gözlerim yuvalarından fırlayacak gibi oldu. Ne yapmamı istediğini anlamaya çalışarak hızla gözlerimi kırptırdım. Hayır, rica etmiyordum. Emir veriyordu.

Boxer şortumun içindeki şişkinlik seğiriyor ve yüzüne yavaşça yayılan sırtıştan gözlerimi kaçırmak zorunda kalıyorum. Sanki düşüncelerimin içini görebiliyor.

"H-Hayır."

"Neden?"

"İstemiyorum."

"Yalancı."

Bu serserinin cüretkarlığı beni hayrete düşürüyor ve bakışlarının yoğunluğundan uzaklaşıyorum. Hâlâ bana doğru eğilmiş, yüzüme bakıyor.

"Ben öyle bir şey yapmam."

Alaycı bir tavırla "Herkes yapıyor bunu." dedi.

"H-hayır, yapmazlar. Ben yapmam. Bu yanlış—"

"Elini koy üstüne."

Kıpırdamayınca kıpırdandığını duyuyorum ve buraya geleceğinden endişelenerek irkiliyorum. Omzumun üzerinden bana doğru eğildiğini görüyorum. Gözlerimin içine bakıyor, temas retinamı yakıyor. Beynim yanıyor ve eski bir çizgi filmdeki gibi kulaklarımdan buhar çıkmasını bekliyorum. Ona itaat etmek için kıpırdamayınca, ayağa kalkıp bana doğru birkaç tehditkar adım atıyor.

"Yap şunu, Lane."

Adımı söylemesini sevmiyorum. Kendimi yenilemek için kendime verdiğim isim. Baştan başlamam gerekiyordu ve o ilk fırsatta beni mahvetti.

"Defol git," diye çıktım, kekelemeden laneti kullanarak kendimi şaşırtarak. "Beni hiçbir şey yapmaya zorlayamazsın."

"Bahse var mısın?" diye tehdit ediyor kollarını göğsünde kavuşturarak. Hâlâ ona itaat etmek için hareket etmediğimi anlayınca öne doğru sıçırıyor ve elim içgüdüsel olarak onu engellemek için kasıklarına gidiyor.

"Bana dokunma!" diye hızla söylüyorum, sesim titriyor. Lütfen bana dokunma. Buna dayanamam.

Kaşları kalkıyor ve bir kez daha ne düşündüğümü bildiği izlenimine kapılıyorum. Bunu neden yapmak istemediğimi biliyor. Hem de en çok onunla.

Noah elimi işaret ediyor ve dehşetle boxer'ımın ve çarşafın içinden kendimi sıkıştırdığımı fark ediyorum. Çenesi kalkıyor, sessizce devam etmemi emrediyor. Gözlerim onun gözlerine kilitlenmiş halde, ereksiyonuma bastırıp yavaşça kendimi okşuyorum.

"İyi hissettiriyor, değil mi?" diye soruyor, sesi boğuk çıkıyor.

Boxer şortum ve çarşafımla bile baskı iyi hissettiriyor, ama yüz hatlarımı nötr tutmak için mücadele ediyorum. Tepki vermeyi, ona bana karşı kullanabileceği bir şey vermeyi reddediyorum. Dudakları yumuşak, bilmiş bir sırıtışa dönüşüyor. Bu onu daha da tehlikeli gösteriyor.

Öne doğru uzanıp çarşafın kenarını tutup, ben daha yakalayamadan çekip çıkarıyor ve üzerimde sadece boxer şortum kalıyor. Uyku pantolonum, tişörtüm ve çoraplarım, aşırı ısınmış vücudumu serinletmek için yatağın dibine atılmış bir şekilde duruyor.

Açıktaki kalan tüm tenim yanıyor, sanki Nuh bir şenlik ateşiymiş de ben ona çok yakın oturuyormuşum gibi. Ama daha fazla alan açmak için gidecek yer yok. Duvara yaslanmış, ondan olabildiğince uzakta duruyorum, alevlere çekilen bir güve değilmişim gibi davranıyorum.

Noah küçük bir adım geri çekiliyor ve ben biraz rahatlıyorum. Rahatlamayıp sert bakışlarını benden çekmeyince, elimi yavaşça, istesem bile kaçınmadığım o devasa ereksiyona geri götürüyorum.

Her çekingen sıkma ve okşamayla, daha da derin bir günaha düşüyorum. Ben, dünyadaki tüm bilgiyi vaat eden elmayı ısırın Havva'yım. Nuh ise, beni yatağa çivileyen sıcak bakışlarıyla yılandan başka bir şey değil.

"Çıkar şunu," diyor, sesi alçak, neredeyse fısıltı halinde.

"Nuh—"

"Al onu."

Gözlerimin arkasında baskı oluşuyor ama vücudumun sıcaklığı gözyaşlarımı düşmeden önce buharlaştırıyor. Ya da en azından öyle olacağını hayal ediyorum. Kimsenin beni ağlarken görmesine izin vermiyorum, hele ki onu. Beni etkilediğini ona hissettirmeyi reddediyorum.

"Yardıma mı ihtiyacın var?" diye alay ediyor. "Bunu isterdin herhalde, değil mi?"

"Hayır!" Zaten ateşli vücudumu ele geçiren sıcaklık endişe verici. Sertleşmem imkansız derecede sertleşirken bokserim beni içeride tutmak için zorluyor.

"Yap, yoksa ben yaparım," diyor, sesi neredeyse hırıltıdan yüksek çıkıyor.

Boğazım ağzımda biriken tükürüğü yutmakta zorlanıyor. Titreyerek elim boxer'ımın önüne kayıyor, ereksiyonumu yumrukluyor. Karın kaslarım temasla kasılıyor ve Noah'ın dikkatini çekiyor. Bakışları vücudumu baştan aşağı süzdükten sonra sabırsız bir ifadeyle gözlerini tekrar bana çeviriyor.

Pes etmeyecek. Yeni gıcırdayan bir oyuncağa sahip bir köpek gibi. Beni çenesinde tutacak ve beni delinceye kadar sallayacak. Geriye hiçbir şey kalmayana kadar.

Kalkıp onu önümden itip gitmeliyim. Ondan daha iriyim. Fiziksel olarak daha güçlüyüm. Onu kolayca yenebilirim.

Ama yapmayacağım ve o da bunu biliyor. Çünkü bir yerlerde, birine neden kendi kulübemde uyuyamadığımı açıklamak zorunda kalacağım. Çünkü onun önünde durup alevlere yaklaşmam gerekecek.

...Çünkü gerçekten durmak istemiyorum ve seçeneğim olmaması bahanesini kullanmak içimdeki bu merakı gidermenin en güvenli yolu gibi geliyor.

Gözleri, yakıcı bakışlarının ağırlığıyla beni tuzağa düşürüyor. Gözlerimi ondan ayıramıyorum. Bir yanım bakışlarımı kaçırıp bunun olmadığını varsaymak istiyor. Diğer yanım -kırık, iğrenç, lekelenmiş bir yanım-onun ilgisinden coşuyor. Gözleri benden ayrılrsa ve o ateşli bakışlarını vücuduma çevirip, isteklerini yerine getirirken beni izlese, benim ne kadar daha fazla yanardı.

Kazanan, içimdeki o kırık parça oluyor. Şeytanın sağduyumu ele geçirmesine ve günaha yenik düşmesine izin veriyorum. Nuh'un tam da tehdit ettiği şeyi yaptığına dair görüntüler beynimi öyle canlı bir şekilde dolduruyor ki, onun gerçekten şeytanın bir aracı olduğundan hiç şüphem kalmıyor.

"Okşa onu," diye fısıldıyor.

Dediklerini yaparken gözlerim titriyor. Saniyeler, dakikalar veya saatler geçiyor. Sanki sonsuza dek buradaymışım gibi hissediyorum ama her şey çok hızlı oluyor. Bir kere başladığımda, devam etmek için onun ikna etmesine ihtiyacım kalmıyor. Zevk ürpertileri omurgamdan yukarı tırmanıyor ve nefesim kesiliyor. Noah'a o kadar dikkatle bakıyorum ki, gözlerindeki karanlık havuzlar dipsiz gibi geliyor. Rahatlama arttıkça görüşüm zevkten bulanıklaşıyor ve karanlık gözlerinin beyazını ele geçiriyor gibi.

"Sen şeytansın," diye mırıldandım nefes nefese. Noah'ın dili alt dudağında gezindi.

Vücudum kavrayamadığım bir güçle patlıyor. Daha önce de yaptım. Mastürbasyon yaptım. Yanlış olduğunu biliyorum ve her seferinde

ayartmanın beni ele geçirmesine izin verdiğimde kendimden daha çok nefret ediyorum. Son zamanlarda yapmadığım gün sayısı arttı, sırf başka türlü bastıramadığım için. Çünkü o hep burada. Çok yakınımda. Kokusuyla ve beynimi aşırı uyarılmış hissettirmesiyle etrafımı sarıyor. Kampa çıkıp vücudumun bir uzantısının beni gitmem gereken yere yönlendirmediğini iddia edemem. Kahretsin, bazen yürüyemiyorum, çok kötü. Ve kesinlikle Noah'ın etrafında o şekilde olamam.

Hiçbir zaman bir seçeneğim olduğunu hissetmiyorum, ama sonra tekrar ayartmanın tuzağına düştüğümü fark ettiğimde kendimi cezalandırıyorum.

Ama hiç böyle hissetmemiştim. Hiçbir zaman çabalarımı ikiye katlamadım ve beni ikiye bölen hazzın gücünden yüksek sesle inlemedim.

Ve bunu yaparken bir kez bile şeytanın gözlerine bakmadım.

Man On, Amazon ve Kindle Unlimited'da ciltli kitap ve sesli kitap olarak mevcuttur. Açık tetik uyarıları da dahil olmak üzere bu kitap hakkında daha fazla bilgi için lütfen yazarın web sitesini ziyaret edin.

AYRICA REBECCA RATHE TARAFINDAN

YASAK HEDEFLER

Bağımsız çağdaş yasaklı MM spor romantizm dizisi.

Oyunun Başında

Adam Açık

Boğazını Sıkmak

Try Line (Ekim 2025'te geliyor)

Off Balance (Aralık 2024'te çıkıyor)

Off The Rim (Mart 2025'te çıkıyor)

PROGENY DÜETİ

Çağdaş RH/Neden Seçilmeli/MMMFMM

Spark (MM öncesi roman)

Yavrular (Kitap 1)

İntikam (Kitap 2)

Ateşle (MMF romandan sonra)

BAĞLAYICI ÜÇLEME

Paranormal RH/Neden Seçilmeli/MMFM

Bağlama (Kitap 1)

Kırık Bağlar (Kitap 2)

Ebediyen Bağlı (3. Kitap)

ÇAĞDAŞ BAĞIMSIZLAR

Always Magnolia (RH/Neden Seçilmeli/MMFM)

Fırça Darbeleri (MFM)

PARANORMAL STANDALONES

Vahiyler (RH/Neden Seçilmeli/MMMFM)

Rebecca Rathe kitapları hakkında daha fazla bilgi edinmek, açıklamalar, açık tetik uyarıları ve imzalı ciltli kitaplar ile özel karakter çizimleri bulmak için lütfen rebeccarathe.com adresini ziyaret edin.

SONSÖZ

İnsan hakları siyaset değildir.

Amerika Birleşik Devletleri'nde ötekileştirilmiş insanlara, özellikle de BIPOC ve LGBTQ+ topluluklarına karşı eşi benzeri görülmemiş bir saldırı yaşıyor. Trans bireylerin tehlikeli olduğu, eşcinsel demememiz gerektiği veya kendi bedenlerimiz üzerinde özerkliğe sahip olmamamız gerektiği gibi söylemler bize zorla yedirildiğinde, oylarımızla karşılık vermeliyiz.

Seçimin çok büyük ya da çok küçük olduğunu söyleyemeyiz ve büyük değişimler yerel düzeyde başlar.

Vote.gov adresinden seçmen kaydınızı kontrol edin ve sesinizi, güzel ve çeşitli bir Amerika'nın yararına olan bir geleceği desteklemek için kullandığınızdan emin olun.

Varlığınız haksız yasaların ve siyasi tartışmaların konusu olduğunda dünya karanlık bir yer olabilir.

Bu kuir yazar, LGBTQ+ topluluğu hakkında bilgi ve kaynak sağlamak amacıyla aşağıdaki kuruluşları desteklemektedir:

Trevor Projesi

Daha İyi Oluyor

İnsan Hakları Kampanyası

EşitlikNC

Raleigh, NC LGBT Merkezi

Asla vazgeçme. Asla geri adım atma.

Seni seviyorum.

TEŞEKKÜRLER

Bunu başarabildiğim için çok minnettarım; her gün masama oturup kafamdaki tüm seslere hikayeler anlatabilen gerçek bir yazar olduğum için. Ve sen olmasaydın bunu başaramazdım.

Bu kitabı aldığınız, bana bir şans verdiğiniz, dünyaya yazdığım tek bir kelimeyi bile okuduğunuz için teşekkür ederim. Bu kitabı elinizde tutarak, sekiz yaşındaki Becca'nın en büyük hayallerini gerçekleştiriyorsunuz. Ve size çok minnettarım.

Hiçbir şey başaramayacağım muhteşem bir destek sistemim var:

Muhteşem asistanım Darcy tam bir aziz ve onun rehberliği ve desteği olmadan kendimi kaybederdim. Benden bu kadar çok saçmalığa katlandın ve sana sonsuza dek borçluyum.

Dünyanın en iyi editörü, sesimi anlıyor ve en iyi alaycı yorumları bırakıyor ("Bu kitapta duş sahneleri neredeyse hiç yok!").

Yanlış yaptığımda bana durumu anlatmaktan çekinmeyen alfa/duyarlı okuyucularım. Geri bildirimleriniz beni daha iyi bir insan ve daha iyi bir yazar yapıyor.

Nevrotik bir program eksikliğim olmasına rağmen, onlara attığım her saçmalığı okuma fırsatına atlayan bomba gibi beta okuyucularım ve sokak ekibim.

Forbidden Goals serisi için muhteşem bir cover dizisi yaratan Covers By Combs'tan Daqri.

Bu kitabı okumak için zaman ayıran ve her yeni yayında bana büyük cesaret veren ARC Ekibimdeki okuyucularım ve eleştirmenlerim.

Ve yazar dostlarımdan daha iyi bir destek sistemi yok - siz kim olduğunuzu biliyorsunuz ve sizi çok takdir ediyorum.

Bir karakterin nasıl davranmayacağına dair bitmek bilmeyen gevezeliklerime katlanan, senaryodaki boşlukları ve fikirleri çözmeye çalışırken arkama yaslanıp gülümseyen ve başlarını sallayan ailem ve gerçek hayattaki arkadaşlarım... Sizi hak etmiyorum. Benim benzersizliğime katlandığınız için teşekkür ederim.

Sizi seviyorum. Hepinizi seviyorum.

A stylized heart shape followed by the word "Becca" in a cursive font.

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

